

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 335

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

52 tomas

2009 m. gruodžio 17 d.

Turinys

I Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma

DIREKTYVOS

★ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) ⁽¹⁾ 1

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

Kaina: 8 EUR

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį. Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2009/138/EB

2009 m. lapkričio 25 d.

dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II)

(nauja redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 47 straipsnio 2 dalį ir 55 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Reikia iš esmės pakeisti 1973 m. liepos 24 d. Pirmąją Tarybos direktyvą 73/239/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo ⁽³⁾, 1978 m. gegužės 30 d. Tarybos direktyvą 78/473/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su Bendrijos bendruoju draudimu, derinimo ⁽⁴⁾, 1987 m. birželio 22 d. Tarybos direktyvą 87/344/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su teisinių išlaidų draudimu, derinimo ⁽⁵⁾, 1988 m. birželio 22 d. Antrąją Tarybos direktyvą 88/357/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, derinimo, apibrėžiančią nuostatas, padedančias veiksmingai naudotis laisve teikti

paslaugas ⁽⁶⁾, 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvą 92/49/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, derinimo (trečioji ne gyvybės draudimo direktyva) ⁽⁷⁾, 1998 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/78/EB dėl draudimo įmonių papildomos priežiūros draudimo grupėje ⁽⁸⁾, 2001 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/17/EB dėl draudimo įmonių reorganizavimo ir likvidavimo ⁽⁹⁾, 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo ⁽¹⁰⁾ ir 2005 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/68/EB dėl perdraudimo ⁽¹¹⁾. Siekiant aiškumo, šias direktyvas reikėtų išdėstyti nauja redakcija.

- (2) Siekiant palengvinti draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimą ir vykdymą, būtina pašalinti pagrindinius skirtumus tarp valstybių narių įstatymų, kuriais reglamentuojama draudimo ir perdraudimo įmonių veikla. Todėl reikėtų nustatyti teisinę sistemą, pagal kurią draudimo ir perdraudimo įmonės galėtų vykdyti draudimo veiklą visoje vidaus rinkoje, o draudimo ir perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra Bendrijoje, būtų lengviau Bendrijos teritorijoje drausti riziką ir vykdyti prisiimtus įsipareigojimus.

⁽¹⁾ OL C 224, 2008 8 30, p. 11.

⁽²⁾ 2009 m. balandžio 22 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2009 m. lapkričio 10 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 228, 1973 8 16, p. 3.

⁽⁴⁾ OL L 151, 1978 6 7, p. 25.

⁽⁵⁾ OL L 185, 1987 7 4, p. 77.

⁽⁶⁾ OL L 172, 1988 7 4, p. 1.

⁽⁷⁾ OL L 228, 1992 8 11, p. 1.

⁽⁸⁾ OL L 330, 1998 12 5, p. 1.

⁽⁹⁾ OL L 110, 2001 4 20, p. 28.

⁽¹⁰⁾ OL L 345, 2002 12 19, p. 1.

⁽¹¹⁾ OL L 323, 2005 12 9, p. 1.

- (3) Norint, kad vidaus rinka tinkamai veiktų, reikėtų nustatyti suderintas taisykles, susijusias su draudimo grupių priežiūra ir, siekiant apsaugoti kreditorius, su draudimo įmonių reorganizavimo bei likvidavimo tvarka.
- (4) Tam tikros draudimo paslaugas teikiančios įmonės neturėtų būti įtrauktos į šią direktyvą nustatomą sistemą dėl savo dydžio, teisinio statuso, pobūdžio (glaudaus ryšio su viešosiomis draudimo sistemomis) ar specifinių jų siūlomų paslaugų. Taip pat pageidautina, kad ši direktyva nebūtų taikoma tam tikroms kai kurių valstybių narių institucijoms, kurių veikla apima labai ribotą sritį ir gali būti vykdoma pagal įstatymus tik tam tikroje teritorijoje arba tam tikrų asmenų atžvilgiu.
- (5) Labai mažos draudimo įmonės, atitinkančios tam tikrus kriterijus, kurių bendrosios pajamos iš draudimo įmokų mažesnės nei 5 mln. EUR, neįtraukiamos į šios direktyvos taikymo sritį. Vis dėlto, kai bus įgyvendinta ši direktyva, visoms draudimo ir perdraudimo įmonėms, jau turinčioms pagal galiojančias direktyvas išduotą leidimą, ir toliau turėtų būti leidžiama vykdyti veiklą. Įmonėms, kurios neįtrauktos į šios direktyvos taikymo sritį, turėtų būti sudarytos sąlygos naudotis pagrindinėmis Sutartyje numatytais laisvėmis. Tos įmonės turi galimybę prašyti leidimo pagal šią direktyvą, kad galėtų pasinaudoti šioje direktyvoje numatytu vienu leidimu.
- (6) Valstybės narės turėtų turėti galimybę reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo veikla užsiimančios įmonės, kurios neįtrauktos į šios direktyvos taikymo sritį, būtų registruojamos. Valstybės narės taip pat gali vykdyti tų įmonių rizikos ribojimu pagrįstą ir teisinę priežiūrą.
- (7) 1972 m. balandžio 24 d. Tarybos direktyvoje 72/166/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu ir privalomojo tokios atsakomybės draudimo įgyvendinimu, suderinimo ⁽¹⁾, 1983 m. birželio 13 d. Septintojoje Tarybos direktyvoje 83/349/EEB, pagrįstoje Sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl konsoliduotos atskaitomybės ⁽²⁾, 1983 m. gruodžio 30 d. Antrojoje Tarybos direktyvoje 84/5/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu, suderinimo ⁽³⁾, 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų ⁽⁴⁾ ir 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo ⁽⁵⁾ nustatytos bendrosios apskaitos, motorinių transporto priemonių civilinės atsakomybės, finansinių priemonių ir kredito įstaigų sričių taisyklės bei tų sričių sąvokų apibrėžtys. Šioje direktyvoje reikėtų taikyti kai kurias iš tose direktyvose nustatytų sąvokų apibrėžčių.
- (8) Norintys užsiimti draudimo ar perdraudimo veikla turėtų iš anksto gauti leidimą. Todėl reikia nustatyti to leidimo išdavimo ir atsisakymo jį išduoti sąlygas bei tvarką.
- (9) Šia direktyva panaikinamose direktyvose nenustatytos jokios taisyklės dėl perdraudimo veiklos, kurią vykdyti draudimo įmonei gali būti išduotas leidimas, apimties. Sprendimą dėl su tuo susijusių taisyklių turi priimti valstybės narės.
- (10) Šioje direktyvoje nuoroda į draudimo ar perdraudimo įmones turėtų apimti priklausomas draudimo įmones ir priklausomas perdraudimo įmones, išskyrus tuos atvejus, kai toms įmonėms taikomos atskiros nuostatos.
- (11) Kadangi ši direktyva yra esminė priemonė kuriant vidaus rinką, draudimo ir perdraudimo įmonėms, kurioms leista veikti jų buveinės valstybės narėse, turėtų būti leista vykdyti kai kurią arba visą veiklą visoje Bendrijoje, steigiant filialus arba teikiant paslaugas. Todėl reikėtų imtis reikiamų ir pakankamų suderinimo priemonių, kurios leistų pripažinti abiejų pusių leidimų ir priežiūros sistemas, ir taip sudaryti galimybę išduoti vieną leidimą, galiosiantį visoje Bendrijoje, ir taikyti buveinės valstybės narės priežiūros principą.
- (12) 2000 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/26/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu, suderinimo (Ketvirtoji transporto priemonių draudimo direktyva) ⁽⁶⁾ nustatytos žalų sureguliuavimo atstovų skyrimo taisyklės. Tas taisyklės reikėtų taikyti šios direktyvos tikslais.
- (13) Perdraudimo įmonės turėtų vykdyti tik perdraudimo veiklą ir susijusias operacijas. Tokiu reikalavimu neturėtų būti trukdoma perdraudimo įmonei savo klientams teikti statistinius ar aktuarinius patarimus, atlikti rizikos analizę ar tyrimus. Jos taip pat gali atlikti kontroliuojančiosios (holdingo) bendrovės funkcijas ir veiklą, susijusias su finansų sektoriaus veikla, kaip apibrėžta 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros ⁽⁷⁾ 2 straipsnio 8 dalyje. Bet kuriuo atveju pagal tą reikalavimą neleidžiama vykdyti nesusijusios bankininkystės ir finansinės veiklos.

(1) OL L 103, 1972 5 2, p. 1.

(2) OL L 193, 1983 7 18, p. 1.

(3) OL L 8, 1984 1 11, p. 17.

(4) OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

(5) OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

(6) OL L 181, 2000 7 20, p. 65.

(7) OL L 35, 2003 2 11, p. 1.

- (14) Draudėjų apsaugos tikslais draudimo ir perdraudimo įmonėms taikomi veiksmingi mokumo reikalavimai, kurių pasekmė – veiksmingas kapitalo paskirstymas Europos Sąjungoje. Atsižvelgiant į pokyčius rinkoje dabar taikoma sistema nebetinkama. Todėl reikia nustatyti naują reglamentavimo sistemą.
- (15) Atsižvelgiant į naujausius rizikos valdymo srities įvykius, Tarptautinės draudimo priežiūros institucijų asociacijos, Tarptautinės apskaitos standartų tarybos ir Tarptautinės aktuarių asociacijos veiklą bei naujausius kitų finansų sektorių įvykius, reikėtų nustatyti pagrįstą ekonominę rizikos metodą, skatinantį draudimo ir perdraudimo įmones tinkamai nustatyti ir valdyti savo riziką. Siekiant didesnės darnos, reikėtų nustatyti tam tikras turto ir įsipareigojimų vertinimo taisykles bei technines sąlygas.
- (16) Pagrindinis draudimo ir perdraudimo reglamentavimo ir priežiūros tikslas – tinkama draudėjų ir naudos gavėjų apsauga. Terminas „naudos gavėjas“ apima bet kokią fizinę arba juridinę asmenį, kuriam suteikiama teisė pagal draudimo sutartį. Draudimo ir perdraudimo reglamentavimu ir priežiūra taip pat siekiama finansinio stabilumo ir sąžiningų bei stabilų rinkų; į šiuos tikslus taip pat reikėtų atsižvelgti, tačiau nenukrypti nuo pagrindinio tikslo.
- (17) Tikimasi, kad šioje direktyvoje numatyta mokumo sistema užtikrins dar geresnę draudėjų apsaugą. Bus reikalaujama, kad valstybės narės priežiūros institucijoms suteiktų išteklių, kad jos galėtų įgyvendinti šioje direktyvoje joms nustatytus įpareigojimus. Tai apima visus būtinus pajėgumus, įskaitant finansinius ir žmogiškuosius išteklius.
- (18) Valstybių narių priežiūros institucijos turėtų turėti galimybę naudoti visas reikiamas priemones, kurios būtinos siekiant užtikrinti, kad draudimo ir perdraudimo įmonės Bendrijoje vykdytų įsisteigimo teisę ar laisve teikti paslaugas grindžiamą veiklą. Siekiant užtikrinti veiksmingą priežiūrą, visų priežiūros institucijų veiksmų pobūdis, apimtis ir sudėtingumas turėtų atitikti draudimo ar perdraudimo įmonės veiklai būdingą riziką, neatsižvelgiant į atitinkamos įmonės svarbą bendram rinkos finansiniam stabilumui.
- (19) Ši direktyva neturėtų pernelyg apsunkinti mažų ir vidutinių draudimo įmonių. Viena iš priemonių tam tikslui pasiekti yra tinkamas proporcingumo principo taikymas. Tas principas turėtų būti taikomas tiek reikalavimams, taikomiems draudimo ir perdraudimo įmonėms, tiek naudojimuisi priežiūros įgaliojimais.
- (20) Visų pirma ši direktyva neturėtų pernelyg apsunkinti draudimo įmonių, kurios teikia specialias draudimo rūšis arba teikia paslaugas specialioms klientų grupėms, ir turėtų būti pripažįstama, kad tokia specializacija gali būti vertinga veiksmingo ir efektyvaus rizikos valdymo priemonė. Siekiant to tikslo ir tinkamo proporcingumo principo taikymo taip pat reikėtų numatyti nuostatas, pagal kurias įmonėms konkrečiai leidžiama naudoti savo duomenis parametrų kalibravimui standartinės mokumo kapitalo reikalavimo formulės draudimo rizikos moduliuose.
- (21) Šioje direktyvoje taip pat turėtų būti atsižvelgiama į ypatingą priklausomų draudimo ir priklausomų perdraudimo įmonių pobūdį. Kadangi tos įmonės draudžia tik nuo rizikos, kuri siejama su pramonės arba prekybos grupe, kuriai priklauso įmonės, jos turėtų būti atitinkamai traktuojamos atsižvelgiant į proporcingumo principą ir siekiant, kad būtų atsispindėtas jų vykdomos veiklos pobūdis, apimtis ir sudėtingumas.
- (22) Vykdam perdraudimo veiklos priežiūrą turėtų būti atsižvelgiama į ypatingus perdraudimo veiklos aspektus, ypač į jos bendrą pobūdį ir į tai, kad patys draudėjai yra draudimo arba perdraudimo įmonės.
- (23) Priežiūros institucijos turėtų galėti gauti draudimo ir perdraudimo įmonių informaciją, būtiną priežiūros tikslais, įskaitant, prireikus, draudimo ar perdraudimo įmonės viešai skelbiamą informaciją, susijusią su finansinėmis ataskaitomis, publikacijomis ir kitais teisiniais arba norminiais reikalavimais.
- (24) Buveinės valstybės narės priežiūros institucijos turėtų stebėti finansinę draudimo ir perdraudimo įmonių padėtį. Tuo tikslu jos turėtų atlikti reguliarius tikrinimus ir vertinimus.
- (25) Priežiūros institucijos turėtų turėti galimybę atsižvelgti į tai, koks poveikis daromas rizikos ir turto valdymui taikant savanoriškus elgesio ir skaidrumo kodeksus, kurių laikosi susijusios institucijos, sprendžiančios su nereguliuojamomis ar alternatyviomis investicinėmis priemonėmis susijusius klausimus.
- (26) Draudimo sektoriaus kiekybinių reikalavimų tinkamumas grindžiamas mokumo kapitalo reikalavimu. Todėl priežiūros institucijos turėtų galėti nustatyti papildomą kapitalą, kuriuo didinamas mokumo kapitalo reikalavimas tik išimtinėmis aplinkybėmis šioje direktyvoje išvardytais atvejais, po priežiūros proceso. Standartinė mokumo kapitalo reikalavimo formulė turėtų atitikti daugelio draudimo ir perdraudimo įmonių rizikos pobūdį. Tačiau kartais standartinis metodas gali neatitikti labai specifinio įmonės rizikos pobūdžio.

- (27) Papildomo kapitalo nustatymas yra išskirtinis atvejis, nes jis turėtų būti naudojamas tik kaip krašutinė priemonė, kai kitos priežiūros priemonės yra neveiksmingos arba netinkamos. Be to, terminas „išskirtinis“ turėtų būti suprantamas atsižvelgiant į konkrečią kiekvienos įmonės padėtį, o ne į konkrečioje rinkoje nustatytą papildomo kapitalo sumų skaičių.
- (28) Papildomas kapitalas turėtų būti išsaugomas, kol nebus pašalintos aplinkybės, kuriomis jis buvo nustatytas. Jeigu visapusiškas arba dalinis vidaus modelis pasižymi esminiais trūkumais arba valdymas iš esmės nepakankamas, priežiūros institucijos turėtų užtikrinti, kad atitinkama įmonė imtųsi visų priemonių trūkumams, dėl kurių buvo nustatytas papildomas kapitalas, ištaisyti. Tačiau, kai standartinis metodas neatitinka labai specifinio įmonės rizikos pobūdžio, papildomas kapitalas gali būti nustatomas ir kitais metais.
- (29) Tam tikrus rizikos klausimus galima tinkamai išspręsti tik nustatius valdymo reikalavimus, užuot taikius kiekybinius reikalavimus, susijusius su mokumo kapitalo reikalavimu. Todėl tinkamo draudimo įmonės valdymo ir reglamentavimo sistemos reikmėms ypač svarbi veiksminga valdymo sistema.
- (30) Valdymo sistema apima rizikos valdymo funkciją, atitikties užtikrinimo funkciją, vidaus audito funkciją ir aktuariinę funkciją.
- (31) Funkcija – tai administracinis gebėjimas atlikti konkrečias valdymo užduotis. Konkrečios funkcijos nustatymas netrukdo įmonei laisvai nuspręsti, kaip praktiškai organizuoti tą funkciją, išskyrus atvejus, kai šioje direktyvoje nurodyta kitaip. Tai neturėtų pernelyg apsunkinti įmonių, nes reikėtų atsižvelgti į įmonės veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą. Todėl turėtų būti galima tas funkcijas patikėti įmonių darbuotojams, prašyti patarimo išorės ekspertų arba užsakyti šias ekspertų paslaugas, kiek tai leidžia ši direktyva.
- (32) Be to, mažesnėse ir paprastesnėse įmonėse vienas asmuo arba organizacinis padalinys turėtų galėti atlikti daugiau nei vieną funkciją, išskyrus vidaus audito funkciją.
- (33) Į valdymo sistemą įtrauktos funkcijos laikomos pagrindinėmis funkcijomis, todėl jos taip pat yra svarbios ir esminės funkcijos.
- (34) Visi asmenys, kurie vykdo pagrindines funkcijas, turėtų būti kompetentingi ir tinkami. Tačiau tik pagrindinę funkciją vykdančioms draudėjams taikomi pranešimo priežiūros institucijai reikalavimai.
- (35) Siekiant įvertinti reikiamą kompetencijos lygį, kaip į papildomus veiksnius turėtų būti atsižvelgiama į įmonei veiksmingai vadovaujančių arba kitas pagrindines funkcijas atliekančių asmenų profesinę kvalifikaciją ir patirtį.
- (36) Visų draudimo ir perdraudimo įmonių verslo strategijose turėtų būti numatytas nuolatinis bendro mokumo poreikių vertinimas, atsižvelgiant į jų specifinės rizikos pobūdį (savo rizikos ir mokumo vertinimas). Tam vertinimui nereikalingas vidaus modelio sukūrimas ir jis nenaudojamas siekiant apskaičiuoti kapitalo reikalavimą, kuris skiriasi nuo mokumo kapitalo reikalavimo ar minimalaus kapitalo reikalavimo. Apie kiekvieno vertinimo rezultatus reikėtų pranešti priežiūros institucijai kartu su informacija, kurią reikia pateikti priežiūros tikslais.
- (37) Siekiant veiksmingai prižiūrėti užsakančias funkcijas arba paslaugas, svarbu, kad jas užsakančios draudimo ar perdraudimo įmonės priežiūros institucijos galėtų susipažinti su visais svarbiais užsakomųjų paslaugų teikėjo duomenimis, neatsižvelgiant į tai, ar jis yra reguliuojamas ar nereguliuojamas subjektas, bei turėtų teisę atlikti patikrinimus vietoje. Siekiant atsižvelgiant į rinkos raidą ir užtikrinti, kad būtų laikomasi paslaugų užsakymo sąlygų, priežiūros institucijoms turėtų būti iš anksto pranešama apie ketinimą užsakyti paslaugas, susijusias su esminėmis arba svarbiomis funkcijomis arba veikla. Tuose reikalavimuose turėtų būti atsižvelgiama į bendro forumo veiklą; jie atitinka dabartines bankininkystės sektoriaus ir Direktyvos 2004/39/EB taisyklės ir tvarką bei jų taikymą kredito įstaigoms.
- (38) Siekiant užtikrinti skaidrumą, draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų bent jau kasmet atskleisti visuomenei, t. y. padaryti prieinamą visuomenei popierine arba elektronine forma nemokamai, esminę informaciją, susijusią su jų mokumu ir finansine padėtimi. Įmonėms reikėtų leisti savanoriškai atskleisti visuomenei papildomą informaciją.
- (39) Reikėtų sudaryti galimybę priežiūros institucijoms ir institucijoms ar įstaigoms, kurios pagal savo funkcijas padeda stiprinti finansinės sistemos stabilumą, keistis informacija. Todėl reikia nustatyti sąlygas, kuriomis būtų galima keistis tokia informacija. Be to, kai informacija gali būti atskleista tik gavus aiškų priežiūros institucijų sutikimą, tos institucijos prirėikus turėtų galėti nustatyti, kad toks sutikimas duodamas tik atitikus griežtas sąlygas.
- (40) Reikia skatinti priežiūros konvergenciją ne tik susijusių su priežiūros priemonėmis, bet ir su priežiūros atlikimo tvarka. Svarbus vaidmuo šioje srityje turėtų tekti Europos draudimo ir profesinių pensijų priežiūros institucijų komitetui (angl. CEIOPS), įsteigtam Komisijos sprendimu 2009/79/EB ⁽¹⁾, kuris turėtų Europos Parlamentui ir Komisijai nuolat pranešti apie padarytą pažangą.

(1) OL L 25, 2009 1 29, p. 28.

- (41) CEIOPS informacijos ir pranešimų, susijusių su papildomu kapitalu, tikslas – ne trukdyti jo naudojimui, kuris leidžiamas pagal šią direktyvą, bet prisidėti prie dar aukštesnio skirtingų valstybių narių priežiūros institucijų priežiūros konvergencijos naudojant papildomą kapitalą lygio.
- (42) Siekiant sumažinti administracinę naštą ir išvengti užduočių dubliavimo, priežiūros institucijos bei nacionalinės statistikos institucijos turėtų bendradarbiauti ir keistis informacija.
- (43) Siekiant labiau prižiūrėti draudimo ir perdraudimo įmones bei apsaugoti draudėjus, 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito ⁽¹⁾ apibrėžti teisės aktų nustatyta auditą atliekantys auditoriai turėtų būti įpareigoti nedelsiant pranešti apie bet kokius faktus, galinčius stipriai paveikti draudimo ar perdraudimo įmonės finansinę padėtį arba administracinę struktūrą.
- (44) Draudimo įmonės, teikiančios ir gyvybės, ir ne gyvybės draudimo paslaugas, turėtų atskirai valdyti tas veiklos sritis, kad apsaugotų gyvybės draudėjų interesus. Visų pirma tokioms įmonėms reikėtų taikyti tuos pačius kapitalo reikalavimus, kaip ir lygiavertėms draudimo grupėms, sudarytoms iš gyvybės draudimo įmonės ir ne gyvybės draudimo įmonės, atsižvelgiant į didesnes mišraus draudimo įmonių galimybes perduoti kapitalą.
- (45) Finansinė draudimo ir perdraudimo įmonių padėtis turėtų būti vertinama pagal patikimus ekonomikos principus ir optimaliai pasinaudojant finansų rinkų teikiama bei bendrąja vieša informacija apie techninę draudimo įmonių riziką. Visų pirma mokumo reikalavimai turėtų būti grindžiami ekonominiu bendro balanso vertinimu.
- (46) Priežiūros reikmėms taikomi vertinimo standartai, kiek įmanoma, turėtų būti suderinti su tarptautine apskaitos raida, siekiant sumažinti administracinę draudimo ar perdraudimo įmonių naštą.
- (47) Vadovaujantis tuo požiūriu, kapitalo reikalavimai turėtų būti patenkinti nuosavomis lėšomis, nepriklausomai nuo to, ar jie yra pagal balanso ar ne balanso elementus. Kadangi ne visi finansiniai ištekliai visiškai padengia likvidavimo ir einamuosius nuostolius, nuosavas lėšas reikėtų skirstyti į tris pakopas pagal kokybės kriterijus ir atitinkamai sumažinti tinkamą nuosavų lėšų sumą kapitalo reikalavimams patenkinti. Nuosavoms lėšoms taikomi apribojimai turėtų galioti tik nustatant draudimo ir perdraudimo įmonių mokumo būklę ir neturėtų riboti tų įmonių vidaus kapitalo valdymo laisvės.
- (48) Paprastai turtas, nesuvaržytas jokiais numatomais išsipareigojimais, gali padengti dėl neigiamų veiklos svyravimų atsirandančius einamuosius ir likvidavimo nuostolius. Todėl dauguma išsipareigojimus viršijančio turto, įvertinto pagal šioje direktyvoje nustatytus principus, turėtų būti laikoma aukštos kokybės kapitalu (1 pakopa).
- (49) Ne visam įmonės turtui netaikomi apribojimai. Kai kuriose valstybėse narėse kai kurie produktai yra tikslinių lėšų (angl. „ring-fenced funds“) struktūros, pagal kurias vienos grupės draudėjams suteikiamos didesnės teisės į turtą jų fonde. Nors tas turtas įtrauktas į išsipareigojimus viršijančio turto apskaičiavimą nustatant nuosavas lėšas, iš tikrųjų jis negali būti panaudotas rizikai, nesusijusiai su tikslinėmis lėšomis, padengti. Siekiant atitikimo ekonominiam metodui nuosavų lėšų vertinimas turi būti pakoreguotas, kad atspindėtų skirtingą turto, kuris sudaro tikslinių lėšų sistemos dalį, pobūdį. Taip pat mokumo kapitalo reikalavimo apskaičiavimas turėtų atspindėti su tomis tikslinėmis lėšomis susijusio sujungimo arba diversifikacijos sumažinimą.
- (50) Pagal kai kuriose valstybėse narėse šiuo metu taikomą praktiką draudimo bendrovės prekiauja tokiais gyvybės draudimo produktais, kai draudėjai ir naudos gavėjai prisideda prie bendrovės rizikos kapitalo mainais į visą ar dalį pelno, gauto iš įnašų. Tas sukauptas pelnas yra perteklinės lėšos, kurios yra juridinio asmens, kurio jos buvo uždirbtos, nuosavybė.
- (51) Perteklinės lėšos turėtų būti vertinamos laikantis šioje direktyvoje nustatyto ekonominio metodo. Šiuo požiūriu, neturėtų pakakti vien tik nurodyti perteklinių lėšų, įrašytų į įstatymais nustatytą metinę finansinę atskaitomybę, įvertinimą. Vadovaujantis reikalavimais dėl nuosavų lėšų, perteklinėms lėšoms turėtų būti taikomi šioje direktyvoje nustatyti kriterijai dėl lėšų skirstymo į pakopas. Tai reiškia, *inter alia*, kad tik tos perteklinės lėšos, kurios tenkina priskyrimo 1 pakopai reikalavimus, turėtų būti laikomos 1 pakopos kapitalu.

⁽¹⁾ OL L 157, 2006 6 9, p. 87.

- (52) Savidraudos ir savidraudos tipo draugijos, kurioms mokami kintamieji įnašai, siekdamos padidinti finansinių išteklių sumą, kuri naudojama nuostoliams dengti, gali reikalauti, kad jų nariai mokėtų papildomus įnašus (reikalavimai sumokėti papildomus narių įnašus). Reikalavimai sumokėti papildomus narių įnašus gali būti svarbus savidraudos ir savidraudos tipo draugijos finansavimo šaltinis, įskaitant atvejus, kai tos draugijos susiduria su neigiamu veiklos svyravimu. Todėl reikalavimai sumokėti papildomus narių įnašus turėtų būti pripažinti papildomomis nuosavomis lėšomis ir atitinkamai naudojami mokumo reikmėms. Visų pirma savidraudos arba savidraudos tipo laivų savininkų draugijų, kurioms mokami kintamieji įnašai ir kurios draudžia tik nuo su jūrine veikla susijusios rizikos, atveju reikalavimų mokėti papildomus narių įnašus taikymas buvo seniai nusistovėjusi praktika, kuriai taikomos specialios išlaidų padengimo priemonės, ir patvirtinta tų reikalavimų nariams suma turėtų būti laikoma geros kokybės kapitalu (2 pakopa). Taip pat kitų savidraudos ir savidraudos tipo draugijų atveju, jei reikalavimai mokėti papildomus narių įnašus yra panašios kokybės, patvirtinta tų reikalavimų nariams suma turėtų būti laikoma geros kokybės kapitalu (2 pakopa).
- (53) Siekiant, kad draudimo ir perdraudimo įmonės galėtų vykdyti savo išpareigojimus draudėjams ir naudos gavėjams, valstybės narės turėtų reikalauti, kad tos įmonės nustatytų tinkamus techninius atidėjinius. Siekiant geresnio palyginamumo ir skaidrumo, principai ir aktuarinės ir statistinės metodikos, kuriomis grindžiamas tų techninių atidėjinių apskaičiavimas, turėtų būti suderinti visoje Bendrijoje.
- (54) Techninių atidėjinių apskaičiavimas turėtų būti suderintas su turto ir kitų išpareigojimų vertinimu, rinka bei tarptautine apskaitos ir priežiūros raida.
- (55) Todėl techninių atidėjinių vertė turėtų atitikti sumą, kurią draudimo ar perdraudimo įmonė turėtų mokėti, jei ji tiesiogiai perduotų savo sutartines teises ir išpareigojimus kitai įmonei. Todėl techninių atidėjinių vertė turėtų atitikti sumą, kurios reikėtų kitai draudimo arba perdraudimo įmonei (referencinė įmonė), kad ji galėtų perimti ir įvykdyti pagrindinius draudimo ir perdraudimo išpareigojimus. Techninių atidėjinių suma turėtų atitikti pagrindinio draudimo portfelio savybes. Todėl jų skaičiavimams reikėtų naudoti tik atitinkamai įmonei būdingą informaciją, pvz., informaciją, susijusią su reikalavimų tvarkymu ir išlaidomis, nes ta informacija draudimo ir perdraudimo įmonėms padeda geriau įvertinti pagrindinio draudimo portfelio savybes.
- (56) Prielaidos, susijusios su referencine įmone, kuri turėtų perimti ir įvykdyti pagrindinius draudimo ir perdraudimo išpareigojimus, turėtų būti suderintos visoje Bendrijoje. Visų pirma prielaidos, susijusios su referencine įmone, kuriose apibrėžiama ar ir kokių mastu reikėtų atsižvelgti į diversifikacijos efektą apskaičiuojant rizikos maržą, turėtų būti analizuojamos kaip įgyvendinimo priemonių poveikio vertinimo dalis ir turėtų būti suderintos Bendrijos lygmeniu.
- (57) Apskaičiuojant techninius atidėjinius turėtų būti galima taikyti pagrįstos interpoliacijos ir ekstrapoliacijos metodus remiantis tiesiogiai nustatoma rinkos verte.
- (58) Numatoma dabartinė draudimo išpareigojimų vertė turi būti skaičiuojama pagal naujausią ir patikimą informaciją bei tikroviškas prielaidas, atsižvelgiant į finansines draudimo ar perdraudimo sutarčių garantijas ir galimybes, ir ekonomiškai įvertinant draudimo bei perdraudimo išpareigojimus. Reikėtų taikyti veiksmingas ir suderintas aktuarines metodikas.
- (59) Siekiant atsižvelgti į ypatingą mažų ir vidutinio dydžio įmonių padėtį, reikėtų nustatyti supaprastintus techninių atidėjinių apskaičiavimo metodus.
- (60) Pagal priežiūros tvarką turėtų būti nustatytas nuo rizikos dydžio priklausantis, perspektyviniu skaičiavimu pagrįstas reikalavimas, kuriuo būtų siekiama užtikrinti, kad priežiūros institucijos tiksliai ir laiku įsikištų (mokumo kapitalo reikalavimas), ir minimalus apsaugos lygis, t. y. mažiausia galima finansinių išteklių suma (minimalaus kapitalo reikalavimas). Siekiant vienodo draudėjų apsaugos lygio, abu kapitalo reikalavimai turėtų būti suderinti visoje Bendrijoje. Siekiant, kad gerai veiktų ši direktyva, tarp mokumo kapitalo reikalavimo ir minimalaus kapitalo reikalavimo turėtų būti galimybė imtis atitinkamo lygmens priemonių.
- (61) Siekiant sušvelninti galimą neigiamą finansų sistemos cikliško poveikį ir išvengti to, kad draudimo ir perdraudimo įmonės dėl nepalankių procesų finansų rinkose nebūtų priverstos didinti papildomą kapitalą arba parduoti savo investicijų, standartinės mokumo kapitalo reikalavimo formulės rinkos rizikos modulis turėtų apimti simetrinį tikslinimo mechanizmą, atsižvelgiant į vertybinių popierių kainų lygmens pokyčius. Be to, išimtinio finansų

- rinkų nuosmukio atveju ir tuomet, kai to simetrinio tikslinimo mechanizmo nepakanka, kad draudimo ir perdraudimo įmonės atitiktų mokumo kapitalo reikalavimą, reikėtų numatyti, kad priežiūros institucijoms būtų leidžiama pratęsti laikotarpį, per kurį draudimo ir perdraudimo įmonės turi atkurti tinkamų nuosavų lėšų dydį, kad jos siektų mokumo kapitalo reikalavimą.
- (62) Mokumo kapitalo reikalavimas turėtų atitikti tinkamų nuosavų lėšų sumą, draudimo ir perdraudimo įmonėms leidžiančią padengti didelių nuostolių ir pagrįstai užtikrinti draudėjams ir naudos gavėjams, kad jiems mokėtinos sumos bus išmokėtos.
- (63) Siekiant užtikrinti, kad draudimo ir perdraudimo įmonės nuolatos turėtų tinkamų nuosavų lėšų, leidžiančių patenkinti mokumo kapitalo reikalavimą, atsižvelgiant į jų rizikos pobūdžio pokyčius, tos įmonės bent kartą per metus turėtų apskaičiuoti mokumo kapitalo reikalavimą, nuolatos jį stebėti ir perskaičiuoti, jei rizikos pobūdis iš esmės pasikeičia.
- (64) Siekiant skatinti tinkamą rizikos valdymą ir derinti norminius kapitalo reikalavimus su pramonės veiklos būdais, mokumo kapitalo reikalavimas turėtų būti nustatomas kaip ekonominis kapitalas, kurį draudimo ir perdraudimo įmonės turi turėti, kad užtikrintų, jog jų veiklos žlugimo rizika atsirastų ne dažniau kaip vienu iš 200 atvejų, arba, kad šios įmonės esant mažiausiai 99,5 % tikimybei vis dar galėtų vykdyti savo įsipareigojimus draudėjams ir naudos gavėjams per artimiausius 12 mėnesių. Tas ekonominis kapitalas turėtų būti skaičiuojamas pagal realų tų įmonių rizikos pobūdį, atsižvelgiant į galimų rizikos mažinimo priemonių poveikį ir diversifikacijos efektą.
- (65) Tam, kad visos draudimo ir perdraudimo įmonės galėtų įvertinti savo ekonominį kapitalą, reikėtų nustatyti standartinę mokumo kapitalo reikalavimo apskaičiavimo formulę. Standartinę formulę reikėtų nustatyti pagal modulių metodą, t. y. iš pradžių reikėtų įvertinti atskirą kiekvienos rizikos kategorijos poveikį, o po to juos sudėti. Jei tikrąjį draudžiamos rizikos pobūdį geriau atitinka konkrečios įmonės duomenys, turėtų būti leista juos taikyti, jei tokie duomenys gauti naudojant standartinę metodiką.
- (66) Siekiant atsižvelgti į ypatingą mažų ir vidutinio dydžio įmonių padėtį, reikėtų nustatyti standartinę formulę pagrįstus supaprastintus mokumo kapitalo reikalavimo apskaičiavimo metodus.
- (67) Iš esmės naujasis rizika pagrįstas metodas neapima kokybinių investicijų apribojimų koncepcijos ir turto tinkamumo kriterijų. Tačiau reikėtų sudaryti galimybę taikyti investicijų apribojimus ir turto tinkamumo kriterijus rizikai, kuri nėra tinkamai įtraukta į standartinės formulės submodulį.
- (68) Pagal į riziką orientuotą požiūrį į mokumo kapitalo reikalavimą, reikėtų sudaryti galimybę tam tikromis sąlygomis taikyti ne standartinę formulę, o dalinį arba visapusišką vidaus modelį tam reikalavimui apskaičiuoti. Siekiant užtikrinti lygiavertę draudėjų ir naudos gavėjų apsaugą, tokie vidaus modeliai iš pradžių turėtų būti patvirtinti pagal suderintus procesus ir standartus.
- (69) Kai tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų suma yra mažesnė už minimalaus kapitalo reikalavimą, reikėtų panaikinti draudimo ir perdraudimo įmonių leidimus, kai tos įmonės negali greitai atkurti tinkamų pagrindinių lėšų sumos iki minimalaus kapitalo reikalavimo lygio.
- (70) Taikant minimalaus kapitalo reikalavimą turėtų būti užtikrintas minimalus lygis, žemiau kurio finansinių išteklių suma negalėtų nukristi. Būtina, kad tas lygis būtų apskaičiuojamas pagal paprastą formulę, kuriai taikoma nustatyta žemiausia ir aukščiausia riba, pagrįsta rizika pagrįstu mokumo kapitalo reikalavimu, kad būtų sudarytos sąlygos palaipsniui didinti priežiūros institucijų veiklos galimybes, ir kad jis būtų pagrįstas duomenimis, kuriuos galima patikrinti.
- (71) Draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų disponuoti pakankamai kokybišku turtu, kad galėtų įvykdyti visus savo finansinius įsipareigojimus. Visos draudimo ir perdraudimo įmonių investicijos turėtų būti valdomos pagal rizikos ribojimo principą.
- (72) Valstybės narės neturėtų reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonės investuotų savo turtą į konkrečias turto grupes, nes toks reikalavimas galėtų būti nesuderinamas su kapitalo judėjimo liberalizavimu, numatytu Sutarties 56 straipsnyje.
- (73) Reikia uždrausti visas nuostatas, pagal kurias valstybės narės gali reikalauti užstatyti turtą, kuriuo padengiami techniniai draudimo ar perdraudimo įmonės atidėjiniai, neatsižvelgiant į tokio reikalavimo formą, jei draudiką perdraudžia draudimo ar perdraudimo įmonė, gavusi leidimą pagal šią direktyvą, arba trečiosios šalies įmonė, jei toje trečiojoje šalyje taikoma lygiavertė priežiūros tvarka.

- (74) Teisinėje sistemoje iki šiol nenustatyti nei išsamūs siūlomo įsigijimo riziką ribojančio vertinimo kriterijai, nei jų taikymo tvarka. Todėl siekiant vertinimo procesui ir jo rezultams būtino teisinio tikrumo, aiškumo ir nuspėjamumo, reikia tiksliai apibrėžti kriterijus ir riziką ribojančio vertinimo tvarką. Tie kriterijai ir tvarka buvo nustatyti Direktyvoje 2007/44/EB įtvirtintomis nuostatomis. Todėl su draudimu ir perdraudimu susijusias nuostatas reikėtų kodifikuoti ir įtraukti į šią direktyvą.
- (75) Todėl ypač svarbu kuo labiau suderinti tą tvarką ir riziką ribojančius vertinimus visoje Bendrijoje. Tačiau nuostatomis dėl akcijų paketų valstybėms narėms neturėtų būti trukdoma reikalauti, kad priežiūros institucijoms būtų pranešama apie akcijų paketų, nevirsijančių tose nuostatose nustatytos ribos, įsigijimą, su sąlyga, kad valstybė narė tuo tikslu nustatytų tik vieną papildomą mažesnę nei 10 % ribą. Tomis nuostatomis taip pat neturėtų būti užkertamas kelias priežiūros institucijoms pateikti bendrąsias gaires, pagal kurias būtų nustatoma, kada tokie akcijų paketai suteikia galimybę daryti esminę įtaką.
- (76) Siekiant didesnio Sąjungos piliečių mobilumo, vis dažniau siūlomas tarpvalstybinis motorinių transporto priemonių civilinės atsakomybės draudimas. Siekiant užtikrinti, kad žaliosios kortelės sistema ir motorinių transporto priemonių nacionalinių draudikų biurų susitarimai toliau tinkamai veiktų, reikia nustatyti, kad valstybės narės galėtų reikalauti, jog draudimo įmonės, teikiančios motorinių transporto priemonių civilinės atsakomybės draudimo paslaugas jų teritorijoje, bendrai finansuotų nacionalinius biurus bei dalyvautų steigiant garantinį fondą toje valstybėje narėje. Valstybė narė, kurioje teikiamos paslaugos, turėtų reikalauti, kad įmonės, teikiančios motorinių transporto priemonių civilinės atsakomybės draudimo paslaugas, paskirtų atstovą jos teritorijoje, kuris rinktų visą reikiamą informaciją, susijusią su žalomis, ir atstovautų atitinkamai įmonei.
- (77) Vidaus rinkos struktūroje draudėjai savo labui turėtų turėti galimybę rinktis iš kuo didesnio Bendrijoje turimo draudimo produktų skaičiaus. Todėl valstybė narė, kurioje yra draudimo rizika, arba valstybė narė, kurioje prisiimtas išpareigojimas, turėtų užtikrinti, kad niekas nekliudo prekiauti jos teritorijoje visais draudimo produktais, kuriuos ji siūlo Bendrijoje, jeigu prekyba tais produktais neprieštarauja teisinėms nuostatoms, kuriomis apsaugoma visuotinė gerovė toje valstybėje narėje ir jeigu visuotinė gerovė nėra saugoma buveinės valstybės narės taisyklių.
- (78) Turėtų būti numatyta sankcijų sistema, kuri būtų taikoma, kai valstybėje narėje, kurioje yra rizika, arba valstybėje narėje, kurioje prisiimti išpareigojimai, draudimo įmonė nesilaiko taikytinų visuotinę gerovę saugančių nuostatų.
- (79) Vidaus draudimo rinkoje vartotojai turi platesnį ir įvairesnį sutarčių pasirinkimą. Tam, kad ta įvairovė ir didesnė konkurencija būtų naudinga, prieš sudarant sutartį ir per visą sutarties galiojimo laiką vartotojams turėtų būti suteikta visa informacija, kurios reikia, kad jie pasirinktų geriausią jų poreikius atitinkančią sutartį.
- (80) Pagalbos sutartis siūlanti draudimo įmonė turėtų turėti reikiamas priemones, kad galėtų teikti išmokas, kurias siūlo per atitinkamą laikotarpį. Reikėtų nustatyti specialias mokumo kapitalo reikalavimo skaičiavimo nuostatas ir minimalaus kapitalo reikalavimo absoliučią žemiausią ribą, kurią tokia įmonė turėtų atitikti.
- (81) Norint veiksmingai teikti Bendrijos bendrojo draudimo paslaugas, susijusias su veikla, kuri dėl savo pobūdžio ar dydžio tikriausiai bus bendrai draudžiama tarptautiniu mastu, reikėtų kuo mažiau derinimo veiksmų, siekiant išvengti iškreiptos konkurencijos ir taikomų skirtingų nuostatų. Atsižvelgdama į tas aplinkybes, pagrindinė draudimo įmonė turėtų vertinti žalas ir nustatyti techninių atidėjinių sumą. Be to, reikėtų nustatyti specialaus bendradarbiavimo sąlygas Bendrijos bendrojo draudimo srityje tarp valstybių narių priežiūros institucijų bei tarp tų institucijų ir Komisijos.
- (82) Siekiant apsaugoti apdraustus asmenis, reikėtų suderinti nacionalinius teisės aktus, susijusius su teisinių išlaidų draudimu. Kiek įmanoma, reikėtų vengti interesų konfliktų arba sudaryti sąlygas jiems išspręsti, visų pirma susijusių su tuo, kad draudimo įmonė suteikia draudimo apsaugą kitam asmeniui arba suteikia draudimo apsaugą ir asmens teisinėms išlaidoms, ir kuriai nors kitai draudimo grupei. Tuo tikslu įvairiomis priemonėmis galima užtikrinti tinkamą draudėjų apsaugos lygį. Neatsižvelgiant į priimtą sprendimą, žmonių, kurių teisinės išlaidos yra apdraustos, interesai turėtų būti apsaugoti lygiavertėmis priemonėmis.
- (83) Apdraustųjų asmenų ir draudimo įmonių konfliktai dėl teisinių išlaidų turėtų būti sprendžiami pačiu sąžiningiausiu ir greičiausiu būdu. Todėl valstybės narės turėtų nustatyti arbitražo arba panašias garantijas užtikrinančią tvarką.
- (84) Kai kuriose valstybėse narėse privačiu arba savanorišku sveikatos draudimu galima iš dalies arba visiškai pakeisti socialinės apsaugos sistemų teikiamą sveikatos draudimą. Specifinis tokio sveikatos draudimo pobūdis skiria jį iš kitų kompensacinio draudimo rūšių ir gyvybės draudimo tiek, kiek būtina užtikrinti, jog draudėjai galėtų veiksmingai naudotis privačiu ar savanorišku sveikatos draudimu,

neatsižvelgiant į jų amžių ar draudimo rizikos pobūdį. Sveikatos draudimo sutarčių pobūdis ir socialiniai padariniai pateisintų valstybės narės, kurioje yra draudimo rizika, priežiūros institucijų reikalavimą sistemingai informuoti apie privataus arba savanoriško sveikatos draudimo bendrąsias ir specialiąsias draudimo liudijimo sąlygas, kad būtų galima patikrinti, ar tokios sutartys yra dalinė ar visapusiška socialinės apsaugos sistemos teikiamo sveikatos draudimo alternatyva. Toks patikrinimas neturėtų būti išankstinė produktų prekybos sąlyga.

(85) Tuo tikslu kai kurios valstybės narės priėmė specialias teisinės nuostatas. Siekiant apsaugoti visuotinę gerovę, turėtų būti galima priimti arba toliau taikyti tokias teisinės nuostatas, jeigu jomis nepagrįstai neribojama įsisteigimo teisė arba laisvė teikti paslaugas, susitarus, kad tokios nuostatos turėtų būti taikomos vienodai. Tos teisinės nuostatos savo pobūdžiu gali skirtis atsižvelgiant į sąlygas kiekvienoje valstybėje narėje. Visuotinės gerovės apsaugos tikslą taip pat galima pasiekti reikalaujant, kad privatų arba savanorišką sveikatos draudimą teikiančios draudimo įmonės siūlytų tipinius draudimo liudijimus, atitinkančius įstatymų nustatytą socialinio draudimo programų teikiamus draudimus, kuriuose nurodytos draudimo įmokos būtų lygios arba mažesnės už nustatytą didžiausią dydį, bei dalyvautų nuostolių kompensavimo programose. Taip pat gali būti reikalaujama, kad techninis privataus ar savanoriško sveikatos draudimo pagrindas būtų panašus į techninį gyvybės draudimo pagrindą.

(86) Priimančiosios valstybės narės turėtų galėti reikalauti, kad visos draudimo įmonės, užsiimančios jų teritorijose privačiu draudimu nuo nelaimingų atsitikimų darbe savo pačių rizika, laikytųsi konkrečių jų nacionalinės teisės aktų nuostatų dėl tokio draudimo. Tačiau toks reikalavimas neturėtų būti taikomas finansinės priežiūros nuostatomis, už kurias turėtų būti išimtinai atsakyti buveinės valstybės narė.

(87) Kai kurios valstybės narės netaiko jokių netiesioginių mokesčių draudimo sandoriams, o dauguma valstybių narių tiems sandoriams taiko specialius mokesčius ir kitas įnašų formas, įskaitant pridėtinius mokesčius, skirtus kompensacinėms įstaigoms. Tokių mokesčių ir rinkliavų struktūra bei normos valstybėse narėse, kuriose jie taikomi, labai skiriasi. Pageidautina užkirsti kelią visiems esamiems skirtumams, iškreipiantiems valstybių narių konkurenciją teikiant draudimo paslaugas. Iki to laiko, kol tai bus suderinta, taikant mokesčių sistemas ir kitas rinkliavų formas, kurias nustato valstybės narės, kuriose yra draudimo rizika, arba valstybėje narėje, kurioje prisiimama išpareigojimų, ta problema turėtų būti išspręsta, todėl valstybės narės turi imtis priemonių, kad tokie mokesčiai ir įmokos būtų surenkami.

(88) Valstybės narės, kurioms netaikomas 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės

(Roma I) ⁽¹⁾, remiantis šia direktyva turėtų taikyti to reglamento nuostatas, kad nustatytų draudimo sutartis, kurioms taikomas to reglamento 7 straipsnis, taikytiną teisę.

(89) Siekiant atsižvelgti į tarptautinius perdraudimo aspektus, reikėtų nustatyti sąlygas sudaryti tarptautinius susitarimus su trečiosiomis šalimis, apibrėžiant visose kiekvienos sutarties šalies teritorijoje veikiančių perdraudimo subjektų priežiūros priemones. Be to, reikėtų nustatyti lanksčią tvarką, pagal kurią būtų galima vertinti trečiosios šalies rizikos ribojimo lygiavertiškumą pagal Bendrijos kriterijus, siekiant padėti liberalizuoti trečiųjų šalių perdraudimo paslaugas, steigiantis arba teikiant paslaugas tarpvalstybiniu mastu.

(90) Dėl specifinio riboto perdraudimo veiklos pobūdžio valstybės narės turėtų užtikrinti, kad draudimo ir perdraudimo įmonės, kurios sudaro riboto perdraudimo sutartis arba vykdo riboto perdraudimo veiklą, galėtų tinkamai nustatyti, matuoti ir valdyti riziką, susijusią su tomis sutartimis ar veikla.

(91) Reikėtų nustatyti tinkamas specialiosios paskirties įmonių, prisiimančių draudimo ir perdraudimo įmonių riziką, nors jos nėra draudimo ar perdraudimo įmonės, taisykles. Iš specialiosios paskirties įmonės atgautinos sumos turėtų būti atimamos iš perdraudimo ar pakartotinio perdraudimo (retrocesijos) sutarčių.

(92) Specialiosios paskirties įmonėms, kurioms leidimas suteiktas anksčiau nei 2012 m. spalio 31 d., turėtų būti taikoma specialiosios paskirties įmonei leidimą suteikusių valstybės narės teisė. Tačiau siekiant išvengti reglamentavimo arbitražo naujai tokios specialiosios paskirties įmonės po 2012 m. spalio 31 d. pradėti veiklai turėtų būti taikomos šios direktyvos nuostatos.

(93) Atsižvelgiant į vis didėjančią tarpvalstybinį draudimo verslo pobūdį, reikėtų kuo labiau sumažinti valstybių narių tvarkos, susijusios su specialiosios paskirties įmonėmis, kurioms taikomos šios direktyvos nuostatos, skirtumus, atsižvelgiant į jų priežiūros struktūras.

(94) Turėtų būti vykdoma tolesnė veikla, susijusi su specialiosios paskirties įmonėmis, atsižvelgiant į kituose finansų sektoriuose atliekamą darbą.

(95) Priemonės, susijusios su draudimo ir perdraudimo įmonių grupės priežiūra, turėtų leisti draudimo ar perdraudimo įmonę prižiūrinčioms institucijoms labiau pagrįstai spręsti apie jos finansinę padėtį.

⁽¹⁾ OL L 177, 2008 7 4, p. 6.

- (96) Prižiūrint tokias grupes reikėtų tiek, kiek būtina, atsižvelgti į draudimo kontroliuojančiąsias bendroves ir mišrios veiklos draudimo kontroliuojančiąsias bendroves. Tačiau šioje direktyvoje jokių būdu neturėtų būti nustatyta, kad valstybės narės privalo prižiūrėti kiekvieną tokią įmonę atskirai.
- (97) Nors atskirų draudimo ir perdraudimo įmonių priežiūra išlieka svarbiausias draudimo priežiūros principas, reikia nustatyti, kokios grupės įmonės patenka į priežiūros taikymo sritį.
- (98) Įmonės, visų pirma savidraudos ir savidraudos tipo draugijos, kurioms taikoma Bendrijos ir nacionalinė teisė, turėtų galėti vykdyti koncentraciją arba jungtis į grupes ne kapitalo pagrindu, bet institucinių tvirtų ir tęstinių sutartinių ar kitu esminių pagrindu užtikrintų ryšių, kurie užtikrina tų įmonių finansinį solidarumą, pagrindu. Jeigu centralizuotai koordinuojant daroma lemiamą įtaka, tos įmonės turėtų būti prižiūrimos laikantis tų pačių taisyklių, kurios numatytos kapitalo ryšiais susietoms grupėms tam, kad būtų pasiektas tinkamas draudėjų apsaugos lygis ir užtikrintos vienodos sąlygos grupėms.
- (99) Grupės priežiūra bet kuriuo atveju turėtų būti vykdoma patronuojančios įmonės, kurios pagrindinė buveinė yra Bendrijoje, lygmeniu. Tačiau valstybėms narėms turėtų būti sudarytos galimybės leisti jų priežiūros institucijoms taikyti grupės priežiūrą tam tikrais žemesniais lygmenimis, jei jos mano, kad tai būtina.
- (100) Reikia apskaičiuoti grupei priklausančių draudimo ir perdraudimo įmonių mokumą.
- (101) Konsoliduotą mokumo kapitalo reikalavimą taikant grupei reikėtų atsižvelgti į pasaulinę rizikos diversifikaciją, kuri egzistuoja visose tos grupės draudimo ir perdraudimo įmonėse, siekiant tinkamai atspindėti tos grupės rizikos tikimybę.
- (102) Grupei priklausančios draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų galėti prašyti patvirtinti vidinį modelį tiek grupės, tiek pačios įmonės mokumui apskaičiuoti.
- (103) Nors kai kuriose šios direktyvos nuostatose tiesiogiai numatomas CEIOPS tarpininkavimo ar patariamasis vaidmuo, tai neturėtų sutrukdyti CEIOPS tarpininkauti arba patarti taip pat atsižvelgiant į kitas nuostatas.
- (104) Šioje direktyvoje atspindėtas naujoviškas priežiūros modelis, kai pagrindinis vaidmuo tenka grupės priežiūros institucijai pripažįstant ir išsaugant svarbų individualios priežiūros institucijos vaidmenį. Priežiūros institucijų įgaliojimai ir atsakomybė glaudžiai susiję su jų atskaitomybe.
- (105) Visiems draudėjams ir naudos gavėjams nepaisant jų nacionalinės priklausomybės ar gyvenamosios vietos turėtų būti taikomos vienodos sąlygos. Šiuo tikslu kiekviena valstybė narė turėtų užtikrinti, kad visos priemonės, kurių imasi priežiūros institucija remdamasi nacionaliniais tos priežiūros institucijos įgaliojimais, nebūtų laikomi prieštaraujančiais tos valstybės narės arba tos valstybės narės draudėjų ir naudos gavėjų interesams. Visais žalos atlyginimo ir likvidavimo atvejais turtas turėtų būti paskirstytas lygiai visiems susijusiems draudėjams nepaisant jų nacionalinės priklausomybės ar gyvenamosios vietos.
- (106) Reikia užtikrinti, kad nuosavos lėšos būtų tinkamai paskirstytos grupėje ir prireikus užtikrintų draudėjų bei naudos gavėjų apsaugą. Tuo tikslu grupės draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų turėti pakankamai nuosavų lėšų, kad atitiktų mokumo kapitalo reikalavimus.
- (107) Visos priežiūros institucijos, dalyvaujančios grupės priežiūroje, turėtų galėti suprasti daromus sprendimus, visų pirma kai tuos sprendimus priima grupės priežiūros institucija. Todėl vienos iš priežiūros institucijų gauta susijusi informacija nedelsiant turėtų būti pasidalyta su kitomis priežiūros institucijomis, kad visos priežiūros institucijos galėtų susidaryti nuomonę, pagrįstą ta pačia susijusia informacija. Jei atitinkamos priežiūros institucijos negali pasiekti susitarimo, siekiant išspręsti šį klausimą reikėtų prašyti kvalifikuoto CEIOPS patarimo.
- (108) Draudimo kontroliuojančiosios bendrovės draudimo ar perdraudimo įmonės, trečiosios šalies draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinės draudimo ar perdraudimo įmonės mokumui poveikį gali turėti grupės, kurioje ji dalyvauja, finansiniai ištekliai ir jų paskirstymas toje grupėje. Todėl priežiūros institucijoms turėtų būti suteiktos galimybės prižiūrėti grupę ir draudimo ar perdraudimo įmonės lygmeniu imtis atitinkamų priemonių, kai jos mokumui kyla ar gali kilti pavojus.
- (109) Rizikos koncentracija ir grupės vidaus sandoriai galėtų turėti įtakos finansinei draudimo ar perdraudimo įmonių padėčiai. Todėl priežiūros institucijos turėtų turėti galimybę prižiūrėti tokios rizikos koncentracijos veiksmus ir grupės vidaus sandorius, atsižvelgdamos į kontroliuojamų ir nekontroliuojamų įmonių, įskaitant draudimo kontroliuojančiąsias bendroves ir mišrią veiklą vykdančias draudimo kontroliuojančiąsias bendroves, santykių pobūdį, bei draudimo ar perdraudimo įmonės lygmeniu imtis atitinkamų priemonių, kai jos mokumui kyla ar gali kilti pavojus.

- (110) Grupės draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų būti tinkamai valdomos, o šioms valdymo sistemoms turėtų būti taikoma priežiūros tvarka.
- (111) Visoms priežiūroms draudimo ir perdraudimo grupėms turėtų būti paskirta grupės priežiūros institucija, būtent viena iš dalyvaujančių priežiūros institucijų. Į grupės priežiūros institucijos teises ir pareigas turėtų būti įtraukti tinkami koordinavimo ir sprendimo įgaliojimai. Tos pačios grupės draudimo ir perdraudimo įmonių priežiūros institucijos turėtų susitarti dėl veiklos koordinavimo.
- (112) Atsižvelgiant į didėjančią grupės priežiūros kompetenciją turėtų būti užtikrinta, kad grupės priežiūros institucijos pasirinkimo kriterijai negalėtų būti savavališkai pažeidžiami. Visų pirma tais atvejais, kai grupės priežiūros institucija bus paskiriama atsižvelgiant į grupės struktūrą ir skirtingose rinkose vykdomos draudimo ir perdraudimo veiklos santykinę svarbą, į grupės vidaus sandorius ir grupės perdraudimus neturėtų būti atsižvelgiama du kartus vertinant jų santykinę svarbą rinkoje.
- (113) Vykdamas grupės priežiūrą turėtų dalyvauti visų valstybių narių, kuriose įsteigtos grupės priklausančios įmonės, priežiūros institucijos, kurios sudarytų priežiūros institucijų kolegiją (kolegija). Jos visos turėtų turėti prieigą prie kitų kolegijos priežiūros institucijų turimos informacijos ir turėtų nuolat aktyviai dalyvauti priimančias sprendimus. Reikėtų nustatyti institucijų, atsakingų už draudimo ir perdraudimo įmonių priežiūrą, bendradarbiavimą ir jų bendradarbiavimą su institucijomis, atsakingomis už kitų finansų sektorių įmonių priežiūrą.
- (114) Kolegijos veikla turėtų atitikti visų įmonių, kurios sudaro grupę, veiklai būdingos rizikos pobūdį, mastą ir sudėtingumą ir tarpvalstybinį aspektą. Priežiūros institucijų kolegija turėtų būti įsteigiama siekiant užtikrinti, kad kolegiją sudarančių priežiūros institucijų bendradarbiavimo, keitimosi informacija ir konsultavimosi procesai būtų veiksmingai taikomi vadovaujantis šia direktyva. Priežiūros institucijos, vykdydamos kolegijos veiklą, turėtų skatinti atitinkamų savo sprendimų konvergenciją ir glaudžiai bendradarbiauti siekdamas, kad priežiūros veikla visoje grupėje būtų vykdoma laikantis suderintų kriterijų.
- (115) Ši direktyva turėtų nustatyti CEIOPS konsultanto vaidmenį. CEIOPS patarimas susijusiai priežiūros institucijai neturėtų būti privalomas, kai priežiūros institucija priima savo sprendimą. Tačiau priimdama sprendimą susijusi priežiūros institucija turėtų visapusiškai atsižvelgti į tą patarimą ir pateikti paaiškinimą, jei nuo jo nukrypstama dideliu mastu.
- (116) Grupę sudarančios draudimo ir perdraudimo įmonės, kurių pagrindinė buveinė yra ne Bendrijoje, turėtų būti vienodai ir tinkamai priežiūrimos. Todėl reikia nustatyti skaidrias taisykles ir sąlygas visais reikiamais atvejais keistis informacija su trečiųjų šalių institucijomis. Siekiant užtikrinti suderintą trečiosios šalies draudimo ir perdraudimo veiklos priežiūros lygiavertiškumo nustatymo ir vertinimo metodą, turėtų būti numatyta, kad Komisija priimtų privalomą sprendimą dėl trečiosios šalies mokumo tvarkos lygiavertiškumo. Trečiųjų šalių, kurių atžvilgiu Komisija nepriėmė jokio sprendimo, lygiavertiškumo vertinimą turėtų atlikti grupės priežiūros institucija pasikonsultavusi su kitomis susijusiomis priežiūros institucijomis.
- (117) Kadangi nacionaliniai teisės aktai, susiję su reorganizavimo priemonėmis ir likvidavimo tvarka, nėra suderinti, vidaus rinkoje reikėtų užtikrinti abipusį valstybių narių reorganizavimo priemonių ir likvidavimo teisės aktų pripažinimą bei būtiną bendradarbiavimą, atsižvelgiant į tokių priemonių vieningumą, universalumą, koordinavimo ir viešumo būtinybę bei vienodą elgesį su draudimo kreditoriais ir jų apsaugą.
- (118) Reikėtų užtikrinti, kad valstybės narės kompetentingos institucijos priimtų reorganizavimo priemonės, skirtos draudimo įmonės patikimai finansinei būklei išsaugoti ar atkurti arba išvengti, kiek įmanoma, likvidavimo, būtų visiškai veiksmingos visoje Bendrijoje. Tačiau visų tokių reorganizavimo priemonių ir likvidavimo tvarkos padariniai trečiosioms šalims neturėtų būti paveikti.
- (119) Reikėtų atskirti kompetentingas institucijas, susijusias su reorganizavimo priemonėmis bei likvidavimo tvarka, ir draudimo įmonių priežiūros institucijas.
- (120) Apibrėžiant „filialą“ nemokumo tikslais, pagal taikomus nemokumo principus reikėtų atsižvelgti į tai, kad draudimo įmonė yra vienas atskiras juridinis asmuo. Tačiau buveinės valstybės narės teisės aktuose turėtų būti nustatyta, kaip nepriklausomų asmenų, turinčių ilgalaikius įgaliojimus atstovauti draudimo įmonei, turtas ir įsipareigojimai turėtų būti vertinami likviduojant tą draudimo įmonę.
- (121) Reikėtų nustatyti sąlygas, kada likvidavimo tvarka, nepagrįsta nemokumu, o susijusi su draudimo išmokų mokėjimo prioritetų eiliškumu, patenka į šios direktyvos taikymo sritį. Draudimo įmonės darbuotojų reikalavimus, susijusius su darbo sutartimis ir darbo santykiais, turėtų būti įmanoma perleisti nacionalinei darbo užmokesčių garantijų sistemai. Tokius perleistus reikalavimus reikėtų nagrinėti pagal buveinės valstybės narės teisės nuostatas (*lex concursus*).

- (122) Reorganizavimo priemonės netrukdo pradėti likvidavimo procedūros. Likvidavimą turėtų būti galima pradėti net jei reorganizavimo priemonių nebuvo imtasi arba po to, kai šios priemonės buvo priimtose, ir nutraukti ją, kai susitariama dėl dalinio skolų grąžinimo ar imamasi lygiaverčių priemonių, tarp jų ir reorganizavimo.
- (123) Tik buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos turėtų būti įgaliotos spręsti klausimus dėl draudimo įmonių likvidavimo. Sprendimai turėtų galioti visoje Bendrijoje, visos valstybės narės turėtų juos pripažinti. Sprendimai turėtų būti skelbiami pagal buveinės valstybės narės tvarką ir *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Informaciją reikėtų pateikti žinomiems kreditoriams, nuolat gyvenantiems Bendrijoje, kurie turi teisę pareikšti reikalavimus ir pateikti pastabas.
- (124) Likvidavimo procedūrose reikėtų atsižvelgti į visą draudimo bendrovės turtą ir įsipareigojimus.
- (125) Visas likvidavimo procedūrų pradžios, vykdymo ir pabaigos sąlygas turėtų reglamentuoti buveinės valstybės narės teisė.
- (126) Siekiant užtikrinti darnius valstybių narių veiksmus, buveinės valstybės narės ir visų kitų valstybių narių priežiūros institucijoms turėtų būti skubos tvarka pranešta apie likvidavimo pradžią.
- (127) Labai svarbu, kad apdrausti asmenys, draudėjai, naudos gavėjai ir bet kuri žalą patyrusi šalis, turinti teisę pateikti ieškinį tiesiogiai draudimo įmonei dėl žalos, susijusios su draudimo operacijomis, per likvidavimą būtų apsaugoti, o tokia apsauga neturėtų apimti reikalavimų, susijusių ne su draudimo sutartyse nustatytais įsipareigojimais ar draudimo operacijomis, o su atstovo civiline atsakomybe, dėl kurios derėdamasis pagal draudimo sutarčiai ar operacijai taikytinus teisės aktus atstovas nėra atsakingas pagal tokią draudimo sutartį ar operaciją. Siekiant to tikslo valstybės narėms reikėtų suteikti galimybę pasirinkti iš lygiaverčių metodų, skirtų užtikrinti ypatingą elgesį su draudimo kreditoriais; nė vienas toks metodas neturėtų trukdyti valstybei narei nustatyti skirtingų draudimo žalų kategorijų eiliškumo. Be to, draudimo kreditorių ir kitų privilegijuotų kreditorių, kurių teisės saugomos pagal atitinkamos valstybės narės teisės aktus, apsauga turėtų būti tinkamai subalansuota.
- (128) Pradedant likvidavimą reikėtų panaikinti draudimo įmonės leidimą vykdyti veiklą, išskyrus atvejus, kai leidimas jau buvo panaikintas.
- (129) Per likvidavimo procedūrą kreditoriams turėtų būti suteikta teisė pareikšti reikalavimus arba pateikti pastabas raštu. Kreditorių, nuolat gyvenančių valstybėje narėje, išskyrus buveinės valstybę narę, reikalavimams turėtų būti taikomos tokios pat sąlygos, kaip ir lygiaverčiams reikalavimams, pareikštiems buveinės valstybėje narėje, nepaisant jų tautybės ar gyvenamosios vietos.
- (130) Siekiant apsaugoti teisėtus lūkesčius ir tam tikrų sandorių tikrumą valstybėse narėse, išskyrus buveinės valstybę narę, reikia nustatyti, kokie teisės aktai būtų taikytini reorganizavimo priemonių ir likvidavimo padariniams, susijusiems su nagrinėjamomis bylomis ir atskirais įstatymų įgyvendinimo veiksmais dėl bylų.
- (131) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾.
- (132) Visų pirma Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus priimti priemones, susijusias su priedų pritaikymu, ir visų pirma priemones, kuriose būtų nustatyti priežiūros įgaliojimai bei būtini veiksmai ir išsamesni reikalavimai šiose srityse: valdymo sistema, informacijos atskleidimas visuomenei, su akcijų paketais susiję vertinimo kriterijai, techninių atidėjinių ir kapitalo reikalavimų apskaičiavimas, investavimo taisyklės ir grupės priežiūra. Komisijai taip pat reikėtų suteikti įgaliojimus priimti įgyvendinimo priemones, pagal kurias trečiosioms šalims laikantis šios direktyvos nuostatų suteikiamas lygiavertiškumo statusas. Kadangi tos priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, *inter alia*, ją papildant naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turi būti tvirtinamos pagal Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje nustatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.
- (133) Kadangi šios direktyvos tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl jų masto bei poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.
- (134) 1964 m. vasario 25 d. Tarybos direktyvos 64/225/EEB dėl įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas apribojimų panaikinimo perdraudimo bei retrocesijos srityse ⁽²⁾, 1973 m. liepos 24 d. Tarybos direktyvos 73/240/EEB panaikinančios įsisteigimo laisvės apribojimus vykdant tiesioginį draudimą, išskyrus gyvybės draudimą ⁽³⁾, 1976 m. birželio 29 d. Tarybos direktyvos 76/580/EEB, iš dalies keičiančios Direktyvą 73/239/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo ⁽⁴⁾, ir

(1) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

(2) OL 56, 1964 4 4, p. 878.

(3) OL L 228, 1973 8 16, p. 20.

(4) OL L 189, 1976 7 13, p. 13.

1984 m. gruodžio 10 d. Tarybos direktyvos 84/641/EEB, iš dalies keičiančios, pirmiausia dėl pagalbos turistams, Pirmąją direktyvą (73/239/EEB) dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo ⁽¹⁾ nuostatos paseno, todėl jas reikėtų panaikinti.

- (135) Pareiga perkelti šią direktyvą į nacionalinę teisę turėtų galioti tik toms nuostatomis, kurios, palyginti su ankstesnių direktyvų nuostatomis, iš esmės skiriasi. Pareiga perkelti nepakeistas nuostatas numatyta ankstesnėse direktyvose.
- (136) Šia direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių išpareigojimams, susijusiems su VI priedo B dalyje nustatytais direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais.
- (137) Komisija peržiūrės esamų draudimo sektoriaus garantinių sistemų tinkamumą ir pateiks tinkamą teisėkūros pasiūlymą.
- (138) 2003 m. birželio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/41/EB dėl įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, veiklos ir priežiūros ⁽²⁾ 17 straipsnio 2 dalyje nurodoma į galiojančias teises nuostatas, taikomas mokumo atsargoms. Tas nuorodas reikėtų išsaugoti siekiant išlaikyti esamą padėtį. Komisija turėtų kuo greičiau atlikti Direktyvos 2003/41/EB peržiūrą pagal jos 21 straipsnio 4 dalies nuostatas. Komisija, remiama CEIOPS, turėtų sukurti tinkamą profesinių pensijų teikimui taikomų su institucijomis susijusių mokumo taisyklių sistemą kartu visapusiškai atspindint esminį draudimo išskirtinumą ir neturėtų iš anksto nuspręsti, kad toms institucijoms taikomos šios direktyvos taisyklės.
- (139) Priimant šią direktyvą keičiamas draudimo bendrovės rizikos pobūdis draudėjo atžvilgiu. Komisija kuo greičiau, bet ne vėliau negu 2010 m. pabaigoje, turėtų pateikti pasiūlymą dėl 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/92/EB dėl draudimo tarpininkavimo ⁽³⁾ peržiūros atsižvelgiant į šios direktyvos pasekmes draudėjams.
- (140) Būtinos tolesnės plataus masto ES finansų sektoriaus reguliavimo ir priežiūros modelio reformos ir Europos Komisija turėtų jas skubiai pasiūlyti tinkamai atsižvelgdama į 2009 m. vasario 25 d. Jacques de Larosière vadovaujamos ekspertų grupės pateiktas išvadas. Komisija turėtų pateikti teisėkūros pasiūlymą, kuris būtinas siekiant kovoti su

nustatytais trūkumais, susijusiais su nuostatomis dėl priežiūros koordinavimo ir bendradarbiavimo tvarkos.

- (141) Būtina siekti CEIOPS patarimo, kaip geriausiai spręsti klausimus dėl sustiprintos grupės priežiūros ir kapitalo valdymo draudimo ar perdraudimo įmonių grupėje. CEIOPS turėtų būti paprašytas suteikti patarimą, kuris padės Komisijai parengti savo pasiūlymus sąlygomis, kurios atitinka aukšto lygio draudėjų (ir naudos gavėjų) apsaugą ir finansinio stabilumo užtikrinimą. Todėl CEIOPS turėtų būti prašoma patarti Komisijai dėl struktūros ir principų, kuriais vadovaujantis ateityje būtų galima parengti šios direktyvos pakeitimus, kurių gali prireikti, kad būtų įgyvendinti pokyčiai, kurie gali būti pasiūlyti. Komisija turėtų pateikti atskaitą su atitinkamais pasiūlymais Europos Parlamentui ir Tarybai dėl alternatyvios grupės draudimo ir perdraudimo įmonių riziką ribojančios priežiūros tvarkos, kuri stiprina veiksmingą kapitalo valdymą grupėse, jei numatyta tinkama pagalbinė norminė sistema, susijusi su tokios tvarkos įvedimu.

Visų pirma pageidautina, kad grupės paramos tvarka remtųsi patikimu pagrindu, pagrįstu suderintų ir tinkamai pagrįstų draudimų garantinių sistemų egzistavimu, suderinta ir teisiškai įpareigojančia kompetentingų institucijų, centrinių bankų ir finansų ministerijų sistema, susijusia su krizės valdymu, sprendimu ir fiskalinės naštos dalijimusi, kurioje sujungiami priežiūros įgaliojimai ir fiskalinė atsakomybė, teisiškai įpareigojančia tarpininkavimo sprendžiant su priežiūra susijusius ginčus sistema, suderinta ankstyvos intervencijos sistema ir suderinta turto perdavimo, nemokumo bei likvidavimo procedūrų sistema, kurią taikant pašalinamos atitinkamos nacionalinės įmonių arba bendrovių teisės kliūtys turto perdavimui. Savo ataskaitoje Komisija taip pat turėtų atsižvelgti į ilgalaikę diversifikacijos efekto raidą ir riziką, susijusią su buvimu grupės dalimi, centralizuoto grupės rizikos valdymo priemonės, grupės vidaus modelių veikimą, sandorių grupės viduje priežiūrą ir rizikos koncentraciją.

- (142) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros ⁽⁴⁾ 34 punktą valstybės narės skatinamos savo ir Bendrijos interesus labai parengti lenteles, kurios kiek įmanoma geriau atspindėtų šios direktyvos ir perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitiktį, ir viešai jas paskelbti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

⁽¹⁾ OL L 339, 1984 12 27, p. 21.

⁽²⁾ OL L 235, 2003 9 23, p. 10.

⁽³⁾ OL L 9, 2003 1 15, p. 3.

⁽⁴⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

TURINYS

I ANTRAŠTINĖ DALIS	TIESIOGINIO DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO VEIKLOS PRADĖJIMO IR JOS VYKDYMO BENDROSIOJOS TAISYKLĖS	
I SKYRIUS	Dalykas, taikymo sritis ir sąvokų apibrėžtys	
1 SKIRSNIS	Dalykas ir taikymo sritis	1 ir 2 straipsniai
2 SKIRSNIS	Sritys, kurioms direktyva netaikoma	
1 poskirsnis	Bendrosios nuostatos	3 ir 4 straipsniai
2 poskirsnis	Ne gyvybės draudimas	5–8 straipsniai
3 poskirsnis	Gyvybės draudimas	9 ir 10 straipsniai
4 poskirsnis	Perdraudimas	11 ir 12 straipsniai
3 SKIRSNIS	Sąvokų apibrėžtys	13 straipsnis
II SKYRIUS	Veiklos pradėjimas	14–26 straipsniai
III SKYRIUS	Priežiūros institucijos ir bendrosios taisyklės	27–39 straipsniai
IV SKYRIUS	Veiklos reguliavimo sąlygos	
1 SKIRSNIS	Administracinio, valdymo ar priežiūros organo atsakomybė	40 straipsnis
2 SKIRSNIS	Valdymo sistema	41–50 straipsniai
3 SKIRSNIS	Informacijos atskleidimas visuomenei	51–56 straipsniai
4 SKIRSNIS	Akcijų paketai	57–63 straipsniai
5 SKIRSNIS	Profesinė paslaptis, keitimasis informacija ir priežiūros konvergencijos skatinimas	64–71 straipsniai
6 SKIRSNIS	Auditorių pareigos	72 straipsnis
V SKYRIUS	Gyvybės ir ne gyvybės draudimo veiklos vykdymas	73 ir 74 straipsniai
VI SKYRIUS	Taisyklės, susijusios su turto ir įsipareigojimų vertinimu, techniniais atidėjiniais, nuosavomis lėšomis, mokumo kapitalo reikalavimu, minimalaus kapitalo reikalavimu, ir investavimo taisyklės	
1 SKIRSNIS	Turto ir įsipareigojimų vertinimas	75 straipsnis
2 SKIRSNIS	Su techniniais atidėjiniais susijusios taisyklės	76–86 straipsniai
3 SKIRSNIS	Nuosavos lėšos	
1 poskirsnis	Nuosavų lėšų sumos apskaičiavimas	87–92 straipsniai
2 poskirsnis	Nuosavų lėšų klasifikavimas	93–97 straipsniai
3 poskirsnis	Nuosavų lėšų tinkamumas	98–99 straipsniai

4 SKIRSNIS	Mokumo kapitalo reikalavimas	
1 poskirsnis	Mokumo kapitalo reikalavimo, apskaičiuojamo pagal standartinę formulę arba vidaus modelį, bendrosios nuostatos	100–102 straipsniai
2 poskirsnis	Mokumo kapitalo reikalavimo standartinė formulė	103–111 straipsniai
3 poskirsnis	Mokumo kapitalo reikalavimas, visapusiškas ir dalinis vidaus modeliai	112–127 straipsniai
5 SKIRSNIS	Minimalaus kapitalo reikalavimas	128–131 straipsniai
6 SKIRSNIS	Investicijos	132–135 straipsniai
VII SKYRIUS	Draudimo ir perdraudimo įmonės, kurioms išskyla sunkumų arba kurios neatitinka reikalavimų	136–144 straipsniai
VIII SKYRIUS	Įsisteigimo teisė ir laisvė teikti paslaugas	
1 SKIRSNIS	Draudimo įmonių steigimas	145–146 straipsniai
2 SKIRSNIS	Draudimo įmonių laisvė teikti paslaugas	
1 poskirsnis	Bendrosios nuostatos	147–149 straipsniai
2 poskirsnis	Motorinių transporto priemonių valdytojų civilinė atsakomybė	150–152 straipsniai
3 SKIRSNIS	Priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijų įgaliojimai	
1 poskirsnis	Draudimas	153–157 straipsniai
2 poskirsnis	Perdraudimas	158 straipsnis
4 SKIRSNIS	Statistinė informacija	159 straipsnis
5 SKIRSNIS	Filialų sutarčių vertinimas atliekant likvidavimo procedūras	160–161 straipsniai
IX SKYRIUS	Bendrijoje įsteigti draudimo arba perdraudimo įmonių, kurių pagrindinės buveinės yra ne bendrijoje, filialai	
1 SKIRSNIS	Veiklos pradėjimas	162–171 straipsniai
2 SKIRSNIS	Perdraudimas	172–175 straipsniai
X SKYRIUS	Draudimo ir perdraudimo įmonių, kurių veikla reglamentuojama trečiosios šalies teisės aktais, dukterinės įmonės ir tokių įmonių įsigijami akcijų paketai	176 ir 177 straipsniai
II ANTRAŠTINĖ DALIS	SPECIALIOSIOS DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO NUOSTATOS	
I SKYRIUS	Taikytina tiesioginio draudimo sutarčių teisė ir sąlygos	
1 SKIRSNIS	Taikytina teisė	178 straipsnis
2 SKIRSNIS	Privalomasis draudimas	179 straipsnis
3 SKIRSNIS	Visuotinė gerovė	180 straipsnis
4 SKIRSNIS	Draudimo sutarčių sąlygos ir įmokų tarifai	181 ir 182 straipsniai

5 SKIRSNIS	Informacija draudėjams	
1 poskirsnis	Ne gyvybės draudimas	183 ir 184 straipsniai
2 poskirsnis	Gyvybės draudimas	185 ir 186 straipsniai
II SKYRIUS	Specialios ne gyvybės draudimo nuostatos	
1 SKIRSNIS	Bendrosios nuostatos	187–189 straipsniai
2 SKIRSNIS	Bendrijos bendrasis draudimas	190–196 straipsniai
3 SKIRSNIS	Pagalba	197 straipsnis
4 SKIRSNIS	Teisinių išlaidų draudimas	198–205 straipsniai
5 SKIRSNIS	Sveikatos draudimas	206 straipsnis
6 SKIRSNIS	Draudimas nuo nelaimingų atsitikimų darbe	207 straipsnis
III SKYRIUS	Specialios gyvybės draudimo nuostatos	208 ir 209 straipsniai
IV SKYRIUS	Specialios perdraudimo taisyklės	210 ir 211 straipsniai
III ANTRAŠTINĖ DALIS	DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO ĮMONIŲ GRUPĖS PRIEŽIŪRA	
I SKYRIUS	Grupės priežiūra: sąvokų apibrėžtys, taikymo atvejai, taikymo sritis ir lygiai	
1 SKIRSNIS	Sąvokų apibrėžtys	212 straipsnis
2 SKIRSNIS	Taikymo atvejai ir sritis	213 ir 214 straipsniai
3 SKIRSNIS	Lygmenys	215–217 straipsniai
II SKYRIUS	Finansinė būklė	
1 SKIRSNIS	Grupės mokumas	
1 poskirsnis	Bendrosios nuostatos	218 ir 219 straipsniai
2 poskirsnis	Apskaičiavimo metodo pasirinkimas ir bendrieji principai	220–224 straipsniai
3 poskirsnis	Apskaičiavimo metodų taikymas	225–229 straipsniai
4 poskirsnis	Apskaičiavimo metodai	230–234 straipsniai
5 poskirsnis	Draudimo kontroliuojančiosios bendrovės dukterinių draudimo ir perdraudimo įmonių grupės mokumo priežiūra	235 straipsnis
6 poskirsnis	Centralizuoto rizikos valdymo grupių mokumo priežiūra	236–243 straipsniai
2 SKIRSNIS	Rizikos koncentracija ir sandoriai grupės viduje	244 ir 245 straipsniai
3 SKIRSNIS	Rizikos valdymas ir vidaus kontrolė	246 straipsnis
III SKYRIUS	Grupės priežiūrai palengvinti skirtos priemonės	247–259 straipsniai
IV SKYRIUS	Trečiosios šalys	260–264 straipsniai
V SKYRIUS	Mišrios veiklos draudimo kontroliuojančiosios bendrovės	265 ir 266 straipsniai

IV ANTRAŠTINĖ DALIS	DRAUDIMO ĮMONIŲ REORGANIZAVIMAS IR LIKVIDAVIMAS	
I SKYRIUS	Taikymo sritis ir sąvokų apibrėžtys	267 ir 268 straipsniai
II SKYRIUS	Reorganizavimo priemonės	269–272 straipsniai
III SKYRIUS	Likvidavimo procedūra	273–284 straipsniai
IV SKYRIUS	Bendrosios nuostatos	285–296 straipsniai
V ANTRAŠTINĖ DALIS	KITOS NUOSTATOS	297–304 straipsniai
VI ANTRAŠTINĖ DALIS	PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS	
I SKYRIUS	Pereinamojo laikotarpio nuostatos	
1 SKIRSNIS	Draudimas	305 ir 306 straipsniai
2 SKIRSNIS	Perdraudimas	307 ir 308 straipsniai
II SKYRIUS	Baigiamosios nuostatos	309–312 straipsniai
I PRIEDAS	NE GYVYBĖS DRAUDIMO GRUPĖS	
A.	Rizikų klasifikacija pagal draudimo grupes	
B.	Leidimų, išduodamų daugiau nei vienai draudimo grupei, aprašymas	
II PRIEDAS	GYVYBĖS DRAUDIMO GRUPĖS	
III PRIEDAS	LEGAL FORMS OF UNDERTAKINGS TEISINIS DRAUDIMO ĮMONIŲ STATUSAS	
A.	Ne gyvybės draudimo įmonių teisinio statuso rūšys	
B.	Gyvybės draudimo įmonės teisinio statuso rūšys	
C.	Perdraudimo įmonės teisinis statusas	
IV PRIEDAS	STANDARTINĖ MOKUMO KAPITALO REIKALAVIMO (MKR) FORMULĖ	
1.	Pagrindinio mokumo kapitalo reikalavimo apskaičiavimas	
2.	Ne gyvybės draudimo rizikos modulio apskaičiavimas	
3.	Gyvybės draudimo rizikos modulio apskaičiavimas	
4.	Rinkos rizikos modulio apskaičiavimas	
V PRIEDAS	NE GYVYBĖS DRAUDIMO GRUPĖS, SKIRTOS 159 STRAIPSNIUI TAIKYTI	
VI PRIEDAS		
A dalis	Panaikintos direktyvos ir jų vėlesnių pakeitimų sąrašas (nurodytas 310 straipsnyje)	
B dalis	Perkėlimo į nacionalinę teisę terminų sąrašas (nurodytas 310 straipsnyje)	
VII PRIEDAS	ATITIKTIES LENTELĖ	

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TIESIOGINIO DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO VEIKLOS
PRADĖJIMO IR JOS VYKDYMO BENDROSIOS TAISYKLĖS

I SKYRIUS

Dalykas, taikymo sritis ir sąvokų apibrėžtys

1 skirsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos taisyklės dėl:

1. Bendrijoje vykdomos savarankiškos tiesioginio draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir vykdymo;
2. draudimo ir perdraudimo grupių priežiūros;
3. tiesioginio draudimo įmonių reorganizavimo ir likvidavimo.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma tiesioginio gyvybės ir ne gyvybės draudimo įmonėms, įsteigtoms valstybės narės teritorijoje arba siekiančioms ten įsisteigti.

Išskyrus IV antraštinę dalį, ji taip pat taikoma perdraudimo įmonėms vykdančioms tik perdraudimo veiklą ir įsisteigusioms valstybės narės teritorijoje ar siekiančioms ten įsisteigti.

2. Ne gyvybės draudimo srityje ši direktyva taikoma I priedo A dalyje nustatytų grupių ne gyvybės draudimo veiklai. 1 dalies pirmoje pastraipoje ne gyvybės draudimui priskiriama veikla, kurią sudaro pagalba teikiama asmenims, patyrusiems sunkumų kelionės metu, išvykus toli nuo savo namų ar savo įprastinės gyvenamosios vietos. Tai reiškia, kad įmonė, kuriai yra sumokėta draudimo įmoka, privalo nedelsdama suteikti draudimo sutartyje numatytą pagalbą naudos gavėjui, atsidūrusiam sunkioje padėtyje dėl netikėtai įvykusio atsitikimo, sutartyje nustatytais atvejais ir sąlygomis.

Pagalba gali būti išmokos pinigais arba išmokos natūra. Išmokos natūra taip pat gali būti teikiamos pasitelkiant į pagalbą jas teikiančio asmens darbuotojus ir įrenginius.

Į pagalbos veiklą neįtraukiamas aptarnavimas, priežiūra, garantinis aptarnavimas įsigijus prekę arba kai pagalbos nurodytojas ar jos suteikėjas veikia tikrai kaip tarpininkas.

3. Gyvybės draudimo srityje ši direktyva taikoma:

a) pagal sutartis vykdomai tokiai gyvybės draudimo veiklai:

i) gyvybės draudimui, kurį sudaro draudimas tik išgyvenimo iki nustatyto amžiaus atveju, draudimas tik mirties atveju, draudimas išgyvenimo iki nustatyto amžiaus arba ankstyvos mirties atveju, gyvybės draudimas su įmokų grąžinimu, sutuoktuvinis draudimas, gimimų draudimas;

ii) anuitetams;

iii) papildomam draudimui, kuriuo papildomas gyvybės draudimas, visų pirma draudimui nuo nelaimingų atsitikimų, įskaitant darbingumo netekimą, draudimui mirties dėl nelaimingo atsitikimo atveju ir draudimui invalidumo dėl nelaimingo atsitikimo ar ligos atveju;

iv) Airijoje ir Jungtinėje Karalystėje šiuo metu taikomoms nuolatinio sveikatos draudimo rūšims, kurių negalima panaikinti;

b) pagal sutartis vykdomoms tokioms operacijoms, kai jas prižiūri už privataus draudimo sektoriaus priežiūrą atsakingos institucijos:

i) operacijoms, kurių pagrindu steigiamos narių draugijos, siekiant bendrai kapitalizuoti narių įnašus, o vėliau paskirstyti tokiu būdu sukaupą turtą tarp išgyvenusių narių ar tarp mirusių narių naudos gavėjų (tontinos);

ii) aktuariniais apskaičiavimais paremtoms kapitalo išpirkimo operacijoms, kai mainais už vienkartinį ar periodinius iš anksto sutartus mokėjimus prisiimami nurodytos trukmės ir dydžio išpareigojimai;

iii) kolektyvinių pensijų fondų valdymui, kuris apima investicijų, visų pirma turto, sudarančio atsargas tų subjektų, kurie moka išmokas mirties ar išgyvenimo atveju arba nutraukus veiklą ar sumažinus jos apimtį, valdymą;

iv) iii punkte nurodytoms operacijoms, jeigu jos apdraustos kapitalo išsaugojimo arba minimalių palūkanų mokėjimo draudimu;

v) tokioms gyvybės draudimo įmonių vykdomoms operacijoms, kaip nurodyta Prancūzijos „Code des assurances“ IV tomo 4 dalies 1 skyriuje;

- c) operacijoms, susijusioms su žmogaus gyvenimo trukme, kurios yra nurodytos ar numatytos socialinio draudimo teisės aktuose, jeigu jas, remdamosi valstybės narės teisės aktais, savo rizika vykdo ar valdo gyvybės draudimo įmonės.

2 skirsnis

Sritys, kurioms direktyva netaikoma

1 poskirsnis

Bendrosios nuostatos

3 straipsnis

Įstatymais nustatytos sistemos

Nedarant poveikio 2 straipsnio 3 dalies c punkto taikymui, ši direktyva netaikoma draudimui, kuris yra įstatymais nustatytos socialinio draudimo sistemos dalis.

4 straipsnis

Direktyvos netaikymas tam tikro dydžio įmonėms

1. Nedarant poveikio 3 straipsnio ir 5–10 straipsnių taikymui, ši direktyva netaikoma draudimo įmonei, kuri atitinka visas šias sąlygas:

- įmonės metinės pajamos iš draudimo įmokų neviršija 5 mln. EUR;
- bendri įmonės techniniai atidėjiniai nuo sumų pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių, kaip nurodyta 76 straipsnyje, neviršija 25 mln. EUR;
- jei įmonė priklauso grupei, bendri grupės techniniai atidėjiniai nuo sumų pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių neviršija 25 mln. EUR;
- įmonės verslas neapima draudimo arba perdraudimo veiklos, apimančios išpareigojimus, kredito ir laidavimo draudimo riziką, išskyrus tuos atvejus, kai ji sudaro papildomą riziką, kaip apibrėžta 16 straipsnio 1 dalyje;
- įmonės verslas neapima perdraudimo veiklos, viršijančios 0,5 mln. EUR jos pajamų iš draudimo įmokų arba 2,5 mln. EUR jos techninių atidėjinių nuo sumų pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių arba sudarančios daugiau negu 10 % jos pajamų iš draudimo įmokų arba daugiau negu 10 % jos techninių atidėjinių nuo sumų pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių.

2. Jei bet kuri iš 1 dalyje nustatytų sumų viršijama trejus metus iš eilės, ši direktyva pradedama taikyti nuo ketvirtųjų metų.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies nuostatų ši direktyva taikoma visoms įmonėms, kurios siekia gauti leidimą vykdyti draudimo ir perdraudimo veiklą, kurių metinės pajamos iš draudimo įmokų ar techniniai atidėjiniai nuo sumų pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių per ateinančius penkerius metus turėtų viršyti bet kurią iš 1 dalyje nustatytų sumų.

4. Ši direktyva nebetaikoma toms draudimo įmonėms, kurių atžvilgiu priežiūros institucija nustatė, kad jos atitinka visas šias sąlygas:

- per paskutinius trejus metus iš eilės nebuvo viršyta jokia 1 dalyje nustatyta suma; ir
- nenumatoma, kad per ateinančius penkerius metus bus viršytos 1 dalyje nustatytos sumos.

Atitinkamai draudimo įmonei šio straipsnio 1 dalis netaikoma, kol ji vykdo veiklą pagal 145–149 straipsnius.

5. 1 ir 4 dalyse nedraudžiama įmonei prašyti išduoti arba pratęsti leidimą pagal šią direktyvą.

2 poskirsnis

Ne Gyvybės Draudimas

5 straipsnis

Operacijos

Ne gyvybės draudimo atveju ši direktyva netaikoma tokiai veiklai:

- kapitalo išpirkimo operacijoms, kaip apibrėžta pagal kiekvienos valstybės narės teisės aktus;
- taupymo ir savidraudos institucijų, kurių išmokų dydis priklauso nuo turimų išteklių ir kurių narių įnašų dydis nustatomas pagal vienodą tarifą, operacijoms;
- operacijoms, kurias atlieka juridinio asmens teisių neturinčios organizacijos, siekdamos savo narių savidraudos, nemokant draudimo įmokų ir nesudarant draudimo techninių atidėjinių; arba
- eksporto kredito draudimo operacijoms, vykdomoms valstybės sąskaita arba valstybei garantuojant, arba kai draudikas yra pati valstybė.

6 straipsnis

Pagalba

1. Ši direktyva netaikoma pagalbos veiklai, kuri atitinka šias sąlygas:

- a) pagalba teikiama atsitikus su kelių transporto priemone susijusiai avarijai arba gedimui, kai avarija arba gedimas įvyksta draudimo apsaugą suteikusios įmonės valstybės narės teritorijoje;
- b) atsakomybė už pagalbą apsiriboja šiomis operacijomis:
 - i) avarijos vietoje suteikiama pagalba, kurios metu draudimo apsaugą suteikianti įmonė dažniausiai pasitelkia savo darbuotojus ir įrengimus;
 - ii) transporto priemonės nugabenimu į artimiausią arba tinkamiausią vietą, kur gali būti atlikti remonto darbai, ir vairuotojo bei keleivių pristatymas (paprastai tomis pačiomis pagalbos priemonėmis) į artimiausią vietovę, iš kur jie galės tęsti savo kelionę kitomis priemonėmis; ir
 - iii) kai tai numatyta draudimo apsaugą suteikusios įmonės buveinės valstybėje narėje, transporto priemonės, greičiausiai kartu su vairuotoju bei keleiviais, nugabenimu į namus, jų išvykimo arba pradinio tikslo vietą toje pačioje valstybėje; ir
- c) pagalbos neteikia įmonė, kuriai yra taikoma ši direktyva.

2. 1 dalies b punkto i ir ii papunkčiuose nurodytais atvejais sąlyga, kad avarija arba gedimas turi būti įvykęs draudimo apsaugą suteikusios įmonės valstybės narės teritorijoje negalioja, jei naudą gavėjas yra draudimo apsaugą teikiančios įstaigos narys, ir panaši įstaiga atitinkamoje valstybėje be papildomos įmokos savitarpio susitarimo pagrindu suteikia avarinės tarnybos bei transporto priemonės nutempimo paslaugas tiesiog pateikęs nario kortelę, arba tuo atveju, kai Airijoje ir Jungtinėje Karalystėje pagalbą teikia viena įstaiga, veikianti abiejose valstybėse.

3. Ši direktyva netaikoma teikiant pagalbą, nurodytą 1 dalies b punkto iii papunktyje, jeigu avarija arba gedimas įvyko Airijos teritorijoje arba, Jungtinės Karalystės atveju, Šiaurės Airijos teritorijoje, ir transporto priemonė, greičiausiai kartu su vairuotoju bei keleiviais, nuvežama į namus, išvykimo arba jų pirminio tikslo vietą bet kurioje iš šių teritorijų.

4. Ši direktyva netaikoma pagalbos operacijoms, kurias atlieka Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės Automobilių klubas, kai su kelių transporto priemone susijusi avarija arba jos gedimas įvyksta už Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės teritorijos ribų, o pagalba yra tą avariją patyrusios arba sugedusios transporto priemonės, greičiausiai kartu su vairuotoju bei keleiviais, nugabenimas namo.

7 straipsnis

Savidraudos įmonės

Ši direktyva netaikoma savidraudos įmonėms, kurios vykdo ne gyvybės draudimo veiklą ir kurios yra sudariusios sutartį su kitomis savidraudos įmonėmis dėl visiško jų draudimo liudijimų perdavimo arba sutartį, pagal kurią perimančioji įmonė vykdo išsipareigojimus, kylančius iš tokių liudijimų, vietoj persidraudžiančios įmonės. Tokiu atveju perimančioji įmonė laikosi šia direktyva nustatytų taisyklių.

8 straipsnis

Institucijos

Ši direktyva netaikoma toliau išvardytoms institucijoms, kurios vykdo ne gyvybės draudimo veiklą, nebent būtų pakeisti jų įstatai arba jų veiklos apimčiai taikytina teisė:

- 1. Danijoje *Falck Danmark*;
- 2. Vokietijoje šioms pusiau valstybinėms institucijoms:
 - a) *Postbeamtenkrankenkasse*;
 - b) *Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten*;
- 3. Airijoje *the Voluntary Health Insurance Board*;
- 4. Ispanijoje *Consortio de Compensación de Seguros*.

3 poskirsnis

Gyvybės draudimas

9 straipsnis

Operacijos ir veikla

Gyvybės draudimo atveju ši direktyva netaikoma šioms operacijoms ir veiklai:

- 1. taupymo ir savidraudos institucijų, kurių išmokų dydis priklauso nuo turimų išteklių ir kuriose visų narių įnašų dydis nustatomas pagal atitinkamą vienodą tarifą, operacijoms;
- 2. operacijoms, kurias vykdo organizacijos, išskyrus 2 straipsnyje nurodytas įmones, kurių tikslas – mokėti išmokas samdomiesiems ar savarankiškai dirbantiems asmenims, priklausantiems įmonei ar įmonių grupei arba kuriai nors profesijai ar profesijų grupei, mirties ar išgyvenimo atveju, arba nutraukus veiklą ar sumažėjus veiklos apimčiai, neatsižvelgiant į tai, ar su tokiomis operacijoms susijusius išsipareigojimus matematiniai atidėjiniai dengia visuomet ir visiškai, ar ne;

3. pensijų draudimo įmonių vykdomai su pensijomis susijusiai veiklai, nurodytai įstatyme „Darbuotojai. Pensijų įstatymas (TyEL)“ ir kituose susijusiuose Suomijos teisės aktuose, jeigu:

- a) pensijų draudimo bendrovės, kurios pagal Suomijos teisę jau yra įpareigosios turėti atskiras savo su pensijomis susijusios veiklos apskaitos ir valdymo sistemas nuo 1995 m. sausio 1 d. įsteigia atskirus juridinius asmenis tai veiklai vykdyti; ir
- b) Suomijos valdžios institucijos be jokios diskriminacijos leidžia visų valstybių narių piliečiams ir bendrovėms pagal Suomijos teisės aktus vykdyti 2 straipsnyje nurodytą veiklą, susijusią su ta lengvata, įsigyjant esamą draudimo įmonę ar grupę arba joje dalyvaujant, arba įsteigiant naujas draudimo įmones ar grupes, įskaitant pensijų draudimo bendroves, arba jose dalyvaujant.

10 straipsnis

Organizacijos, įmonės ir institucijos

Gyvybės draudimo srityje ši direktyva netaikoma šioms organizacijoms, įmonėms ir institucijoms:

1. organizacijoms, kurios įsipareigoja mokėti išmokas tik mirties atveju, o tokių išmokų dydis neviršija vidutinių vieno asmens laidojimo išlaidų arba išmokos mokamos natūra;
2. Vokietijos „Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen“, jeigu ji savo įstatuose nepakeičia savo veiklos apimtį;
3. Ispanijos „Consortio de Compensación de Seguros“, jeigu nebus pakeista jos įstatuose nurodyta jos veikla ar veiklos apimtį.

4 poskirsnis

Perdraudimas

11 straipsnis

Perdraudimas

Perdraudimo srityje ši direktyva netaikoma perdraudimo veiklai, kurią vykdo arba visiškai užtikrina valstybės narės Vyriausybė dėl esminių viešųjų interesų kraštutiniais atvejais veikdama kaip perdraudikas, įskaitant atvejus, kai tokį vaidmenį ji turi prisiimti dėl rinkoje susidariusios situacijos, kai joje negalima gauti adekvačios komercinio draudimo teikiamos apsaugos.

12 straipsnis

Nutraukiančios veiklą perdraudimo įmonės

1. Perdraudimo įmonėms, kurios ne vėliau kaip 2007 m. gruodžio 10 d. nutraukė naujų perdraudimo sutarčių sudarymą ir išimtinai administruoja turimą portfelį, siekdamos nutraukti savo veiklą, ši direktyva nėra taikoma.

2. Valstybės narės sudaro susijusių perdraudimo įmonių sąrašą ir tą sąrašą pateikia visoms kitoms valstybėms narėms.

3 skirsnis

Sąvokų apibrėžtys

13 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šioje direktyvoje taikomos šios sąvokų apibrėžtys:

1. draudimo įmonė – tiesioginio gyvybės arba ne gyvybės draudimo įmonė, kuri yra gavusi leidimą pagal 14 straipsnį;
2. priklausoma draudimo įmonė – draudimo įmonė, kurios savininkė yra finansų įmonė (išskyrus draudimo ar perdraudimo įmonę arba draudimo ar perdraudimo įmonių grupę pagal 212 straipsnio 1 dalies c punkto nuostatas) arba ne finansų įmonė, kai tokios draudimo įmonės tikslas – drausti išimtinai įmonės ar įmonių, kurioms ji priklauso, arba įmonės ar įmonių grupės, kurios narė ji yra, riziką;
3. trečiosios šalies draudimo įmonė – įmonė, kuriai reikėtų leidimo draudimo įmonės veiklai vykdyti pagal 14 straipsnį, jei jos pagrindinė buveinė būtų Bendrijoje;
4. perdraudimo įmonė – įmonė, gavusi leidimą vykdyti perdraudimo veiklą pagal 14 straipsnį;
5. priklausoma perdraudimo įmonė – perdraudimo įmonė, kurios savininkė yra finansų įmonė, (išskyrus draudimo ar perdraudimo įmonę arba draudimo ar perdraudimo įmonių grupę pagal 212 straipsnio 1 dalies c punkto nuostatas) arba ne finansų įmonė, kai tokios perdraudimo įmonės tikslas – perdrausti išimtinai įmonės ar įmonių, kurioms ji priklauso, arba įmonės ar įmonių grupės, kurios narė ji yra, riziką;

6. trečiosios šalies perdraudimo įmonė – įmonė, kuriai reikėtų leidimo perdraudimo įmonės veiklai vykdyti pagal 14 straipsnį, jeigu jos pagrindinė buveinė būtų Bendrijoje;
7. perdraudimas – bet kuri iš šių veiklos rūšių:
 - a) veikla, kuria prisiimama rizika, perduodama draudimo įmonės ar trečiosios šalies draudimo įmonės arba kitos perdraudimo įmonės ar trečiosios šalies perdraudimo įmonės; arba
 - b) „Lloyd's“ draudikų asociacijos atveju – veikla, kai draudimo ar perdraudimo įmonė, išskyrus „Lloyd's“ draudikų asociaciją, prisiima riziką, perduodamą bet kurio „Lloyd's“ nario;
8. buveinės valstybė narė – bet kuri iš šių valstybių narių:
 - a) ne gyvybės draudimo atveju – valstybė narė, kurioje yra riziką draudžiančios draudimo įmonės pagrindinė buveinė;
 - b) gyvybės draudimo atveju – valstybė narė, kurioje yra draudimo įmonės, prisiėmusios išpareigojimus, pagrindinė buveinė; arba
 - c) perdraudimo atveju – valstybė narė, kurioje yra pagrindinė perdraudimo įmonės buveinė;
9. priimančioji valstybė narė – valstybė narė, išskyrus buveinės valstybę narę, kurioje yra draudimo arba perdraudimo įmonės filialas arba kurioje ji teikia paslaugas; gyvybės ir ne gyvybės draudimo atveju valstybė narė, kurioje teikiamos draudimo paslaugos, reiškia atitinkamai valstybę narę, kurioje priimtas išpareigojimas ir valstybę narę, kurioje yra rizika, jei tą išpareigojimą vykdo arba riziką draudžia kitoje valstybėje narėje esanti draudimo įmonė ar filialas;
10. priežiūros institucija – nacionalinė valdžios institucija ar nacionalinės valdžios institucijos, pagal įstatymus ar kitus teisės aktus įgaliotos prižiūrėti draudimo ar perdraudimo įmones;
11. filialas – draudimo arba perdraudimo įmonės atstovybė arba filialas, esantis valstybės narės, išskyrus buveinės valstybę narę, teritorijoje;
12. įmonės padalinys – jos pagrindinė buveinė arba bet kuris jos filialas;
13. valstybė narė, kurioje yra draudimo rizika – bet kuri:
 - a) valstybė narė, kurioje yra nuosavybė, jeigu draudimas yra susijęs su pastatais arba su pastatais ir juose esančiu turtu, jeigu šis turtas yra apdraustas ta pačia draudimo sutartimi;
 - b) valstybė narė, kurioje yra atlikta registracija, jeigu draudimas yra susijęs su bet kokios rūšies transporto priemonėmis;
 - c) valstybė narė, kurioje draudėjas gavo draudimo liudijimą, jeigu tai yra liudijimai, sudaryti ne ilgesniam negu keturių mėnesių laikotarpiui, apdraudžiant kelionių ar atostogų rizikas nesvarbu, kuriai draudimo grupei jos priklausytų;
 - d) visais a, b arba c punktuose aiškiai neapibrėžtais atvejais – valstybė narė, kurioje yra:
 - i) įprastinė draudėjo gyvenamoji vieta, arba
 - ii) jeigu draudėjas yra juridinis asmuo – to draudėjo padalinys, su kuriuo susijusi draudimo sutartis;
14. valstybė narė, kurioje priimtas išpareigojimas – valstybė narė, kurioje yra:
 - a) įprastinė draudėjo gyvenamoji vieta, arba
 - b) jeigu draudėjas yra juridinis asmuo – to draudėjo padalinys, su kuriuo susijusi draudimo sutartis;
15. patronuojanti įmonė – patronuojanti įmonė, apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnyje;
16. dukterinė įmonė – dukterinė įmonė, apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnyje, įskaitant jos pačios dukterines įmones;
17. glaudus ryšys – ryšys tarp dviejų ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų, pasireiškiantis kontrole arba dalyvavimu, arba kai du ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų yra kontrolės santykiais nuolat susiję su vienu ir tuo pačiu asmeniu;
18. kontrolė – santykiai tarp patronuojančios ir dukterinės įmonės, kaip nustatyta Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnyje, arba panašūs santykiai tarp bet kurio fizinio ar juridinio asmens ir įmonės;

19. grupės vidaus sandoris – visos operacijos, kuriose draudimo ar perdraudimo įmonė, vykdydama sutartinę arba nesutartinę ir su mokėjimu susijusią arba nesusijusią prievolę, tiesiogiai arba netiesiogiai pasikliauna kitomis tos pačios grupės įmonėmis ar bet kuriuo fiziniu arba juridiniu asmeniu, kurį su tos grupės įmonėmis sieja glaudūs ryšiai;
20. dalyvavimas – įmonėje tiesiogiai ar kontrolės būdu turima 20 % ar daugiau balsavimo teisių ar įmonės kapitalo nuosavybė;
21. akcijų paketas – įmonėje tiesiogiai ar netiesiogiai turimos akcijos, sudarančios 10 % ar daugiau kapitalo ar balsavimo teisių arba leidžiančios daryti esminę įtaką tos įmonės valdymui;
22. reguliuojama rinka – bet kuri iš šių rinkų:
- a) valstybėje narėje esančios rinkos atveju – reguliuojama rinka, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 14 punkte; arba
 - b) trečiojoje šalyje esančios rinkos atveju – finansų rinka, atitinkanti šias sąlygas:
 - i) ji yra pripažinta draudimo įmonės buveinės valstybės narės ir atitinka reikalavimus, panašius į tuos, kurie nustatyti Direktyvoje 2004/39/EB; ir
 - ii) finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama toje rinkoje, kokybė yra panaši į priemonių, kuriomis prekiaujama buveinės valstybės narės reguliuojamoje rinkoje ar rinkose, kokybę;
23. nacionalinis draudikų biuras – nacionalinis draudikų biuras, kaip apibrėžta Direktyvos 72/166/EEB 1 straipsnio 3 dalyje;
24. nacionalinis garantinis fondas – institucija, nurodyta Direktyvos 84/5/EEB 1 straipsnio 4 dalyje;
25. finansų įmonė – bet kuris iš toliau išvardytų subjektų:
- a) kredito įstaiga, finansų įstaiga arba papildomas banko paslaugas teikianti įmonė, kaip atitinkamai apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 1, 5 ir 21 dalyse;
 - b) draudimo įmonė, perdraudimo įmonė arba draudimo kontroliuojančioji (holdingo) bendrovė, kaip apibrėžta 212 straipsnio 1 dalies f punkte;
 - c) investicinė įmonė arba finansų įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte; arba
 - d) mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji (holdingo) bendrovė, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 15 dalyje;
26. specialiosios paskirties įmonė (SPI) – įeinanti į kitų juridinių asmenų sudėtį arba ne, išskyrus veikiančią draudimo ar perdraudimo įmonę, kuri prisiima draudimo ar perdraudimo įmonių riziką ir kuri visiškai finansuoja tokios rizikos tikimybę pajamomis, gautomis išleidus skolos vertybinius popierius, arba naudodama bet kokią kitą finansavimo priemonę, kai skolintojų arba finansavimo priemonės teikėjo teisė atgauti paskolintas lėšas priklauso nuo tokios įmonės perdraudimo išsipareigojimų;
27. didelės rizikos yra:
- a) rizikos, priskirtos I priedo A dalies 4, 5, 6, 7, 11 ir 12 grupėms;
 - b) rizikos, priskirtos I priedo A dalies 14 ir 15 grupėms, jeigu draudėjas profesionaliai užsiima gamybine, komercine veikla arba vienos iš laisvųjų profesijų veikla, o rizikos yra susijusios su tokia veikla;
 - c) rizikos, priskirtos I priedo A dalies 3, 8, 9, 10, 13 ir 16 grupėms, jeigu draudėjas viršija mažiausiai dviejų iš šių kriterijų dydžius:
 - i) bendra balanso suma: 6,2 mln. EUR;
 - ii) grynoji apyvarta, kaip apibrėžta 1978 m. liepos 25 d. Ketvirtosios Tarybos direktyvoje 78/660/EEB, grindžiamoje Sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių (*): 12,8 mln. EUR;
 - iii) vidutinis darbuotojų skaičius per finansinius metus: 250.
- Jeigu draudėjas priklauso įmonių grupei, kuriai rengiama konsoliduota finansinė atskaitomybė pagal Direktyvos 83/349/EEB nuostatas, pirmos pastraipos c punkte išdėstyti kriterijai taikomi remiantis konsoliduota finansine atskaitomybe.
- Valstybės narės gali priskirti profesionalių asociacijų, bendrųjų įmonių arba laikinų susivienijimų draudžiamą riziką pirmos pastraipos c punkte nurodytai kategorijai;
28. užsakomosios paslaugos – paslaugos pagal bet kokią formą sudarytą draudimo ar perdraudimo įmonės ir prižiūrimo arba neprižiūrimo paslaugų teikėjo susitarimą, pagal kurį tas paslaugų teikėjas tiesiogiai arba per kitą paslaugų teikėją teikia paslaugas arba vykdo veiklą, kurią kitu atveju vykdytų pati draudimo ar perdraudimo įmonė;

(*) OL L 222, 1978 8 14, p. 11.

29. valdymo sistemos „funkcija“ – vidaus gebėjimas atlikti praktines užduotis; valdymo sistema apima rizikos valdymo funkciją, atitikties užtikrinimo funkciją, vidaus audito funkciją ir aktuarinę funkciją;

30. draudimo rizika – nuostolių rizika arba rizika, susijusi su nepalankiais draudimo įsipareigojimų vertės pokyčiais, kurių priežastis – netinkamos kainų nustatymo ir atidėjinių sudarymo prielaidos;

31. rinkos rizika – nuostolių arba nepalankių finansinės padėties pokyčių rizika, atsirandanti tiesiogiai ar netiesiogiai dėl turto, įsipareigojimų ir finansinių priemonių rinkos kainų lygių svyravimo ir nepastovumo;

32. kredito rizika – nuostolių arba nepalankių finansinės padėties pokyčių rizika, atsirandanti dėl vertybinių popierių emitentų, sandorio šalių ir visų skolininkų, kurie turi įtakos draudimo ir perdraudimo įmonėms, mokumo būklės pokyčių ir pasireiškianti sandorio šalies įsipareigojimų nevykdymo rizikos, skirtumo rizikos (angl. *spread risk*) arba rinkos rizikos koncentracijos forma;

33. operacinė rizika – nuostolio, atsirandančio dėl netinkamų arba nepavykusių vidaus procesų, darbuotojų ar sistemų arba išorės įvykių, rizika;

34. likvidumo rizika – rizika, kad draudimo ir perdraudimo įmonės nesugebės realizuoti investicijų ir kito turto, kad įvykdytų savo finansinius įsipareigojimus suėjus terminui;

35. koncentracijos rizika – visos rizikos pozicijos, kuriose nuostolių tikimybė yra pakankamai didelė, kad keltų grėsmę draudimo ir perdraudimo įmonių mokumui ar finansinei būklei;

36. rizikos mažinimo priemonės – visos priemonės, kuriomis naudojamosi draudimo ir perdraudimo įmonės gali perduoti visą riziką ar jos dalį kitai šaliai;

37. diversifikacijos efektai – draudimo ir perdraudimo įmonių ir grupių prisiimtų rizikos sumažėjimas, susijęs su jų veiklos diversifikavimu, kai nepalankus vienos rizikos poveikis gali būti kompensuojamas palankesniu kitos rizikos poveikiu, kai tos rizikos nėra visiškai susiję;

38. tikimybių pasiskirstymo prognozė – matematinė funkcija, pagal kurią nustatoma išsamaus tarpusavyje nesuderinamų ateities įvykių rinkinio išsipildymo tikimybė;

39. rizikos matas – matematinė funkcija, pagal kurią tam tikra tikimybių pasiskirstymo prognozė įvertinama pinigų suma ir kuri monotoniškai didėja didėjant prisiimtoms rizikoms, kuria grindžiama ta tikimybių pasiskirstymo prognozė, lygiui.

II SKYRIUS

Veiklos pradėjimas

14 straipsnis

Leidimų išdavimo principas

1. Pradedant tiesioginio draudimo arba perdraudimo veiklą, kuriai taikoma ši direktyva, būtina iš anksto gauti leidimą.

2. 1 dalyje nurodytą leidimą išduoda buveinės valstybės narės priežiūros institucija, į kurią turi kreiptis:

- a) bet kokia įmonė, kurios pagrindinė buveinė steigama tos valstybės narės teritorijoje; arba
- b) bet kokia draudimo įmonė, kuri, gavusi leidimą pagal 1 dalį, nori išplėsti savo veiklą vykdydama visus vienos draudimo grupės arba draudimo grupių draudimus ir imtis kitų grupių draudimo, kuriam ji dar neturi leidimo.

15 straipsnis

Leidimų galiojimo sritis

1. Leidimas pagal 14 straipsnį galioja visoje Bendrijoje. Jis leidžia draudimo ir perdraudimo įmonėms čia vykdyti veiklą, taip pat naudotis įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas.

2. Pagal 14 straipsnį leidimas išduodamas vykdyti tam tikros I priedo A dalyje arba II priede nurodytos tiesioginio draudimo grupės draudimo veiklą. Jis galioja visai grupei, nebent pareiškėjas pageidauja prisiimti tik kai kurias tai grupei priskiriamas rizikas.

Grupės rizika neįtraukiama į kitas grupes, išskyrus 16 straipsnyje nurodytus atvejus.

Leidimas gali būti išduotas vykdyti dviejų ar daugiau grupių draudimo veiklą, jeigu valstybės narės nacionalinės teisės aktais leidžiama tokių draudimo grupių veiklą vykdyti kartu.

3. Ne gyvybės draudimo srityje valstybės narės gali išduoti leidimą vykdyti I priedo B dalyje išvardytų grupių draudimo veiklą.

Priežiūros institucijos gali apriboti leidimą, prašomą išduoti siekiant vykdyti vienos kurios nors grupės draudimo veiklą, ir leisti vykdyti tik operacijas, kurios nurodytos 23 straipsnyje nurodytame veiklos plane.

4. Įmonės, kurioms yra taikoma ši direktyva, gali užsiimti 6 straipsnyje nurodyta pagalbos veikla tik turėdamos leidimą I priedo A dalyje nurodytos 18 draudimo grupės veiklai vykdyti, nedarant poveikio 16 straipsnio 1 dalies taikymui. Tuo atveju ši direktyva yra taikoma atitinkamoms operacijoms.

5. Perdraudimo srityje leidimas išduodamas vykdyti ne gyvybės perdraudimo veiklą, gyvybės perdraudimo veiklą ar visas perdraudimo veiklos rūšis.

Prašymas leidimui gauti svarstomas atsižvelgiant į veiklos planą, pateikiamą pagal 18 straipsnio 1 dalies c punktą, ir valstybės narės, kurios prašoma išduoti leidimą, nustatytų sąlygų leidimui gauti vykdymą.

16 straipsnis

Papildoma draudimo rizika

1. Draudimo įmonė, gavusi leidimą vykdyti pagrindinės rizikos, priskiriamos vienai arba kelioms draudimo grupėms, kaip nurodyta I priede, draudimo veiklą, taip pat gali be atskiro leidimo tokių rizikų atžvilgiu drausti kitai draudimo grupei priskiriamas rizikas, jeigu šios rizikos atitinka toliau nurodytas sąlygas:

- a) jos susijusios su pagrindine rizika;
- b) jos susijusios su objektu, kuris draudžiamas nuo pagrindinės rizikos; ir
- c) jos įtraukiamos į pagrindinės rizikos draudimo sutartį.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, rizikos, įtrauktos į I priedo A dalies 14, 15 ir 17 grupes, negali būti laikomos kitų draudimo grupių papildomomis rizikomis.

Tačiau teisinių išlaidų draudimas, kaip nustatyta 17 grupėje, gali būti papildomas 18 grupėje numatytoms rizikoms, jei yra įvykdytos 1 dalyje nustatytos sąlygos ir bet kuri iš toliau nurodytų sąlygų:

- a) pagrindinė rizika susijusi tiksliai su pagalba asmenims, kurie susiduria su problemomis kelionės metu, išvykę iš savo namų arba iš savo įprastinės gyvenamosios vietos; arba
- b) draudimas susijęs su ginčiais arba rizika, atsirandančiais dėl jūros laivų naudojimo arba su tuo susijusiais.

17 straipsnis

Teisinis draudimo ar perdraudimo įmonės statusas

1. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad kiekviena pagal 14 straipsnį leidimo prašanti įmonė atitiktų vieną iš III priede nustatytų teisinio statuso rūšių.

2. Valstybės narės gali steigti bet kurios viešosios teisės numatytos rūšies įmones, jeigu tokių įstaigų veikla apima draudimo ar perdraudimo operacijas, atliekamas lygiavertėmis sąlygomis su pagal privatinę teisę veikiančiomis įmonėmis.

3. Komisija gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, susijusias su III priede nustatyto rūšių sąrašo išplėtimu.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

18 straipsnis

Leidimo suteikimo sąlygos

1. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad kiekviena leidimo prašanti įmonė:

- a) jei ji yra draudimo įmonė, vykdytų tik draudimo veiklą ir tiesiogiai su ja susijusias operacijas bei neužsiimtų jokia kita komercine veikla;
- b) jei ji yra perdraudimo įmonė, vykdytų tik perdraudimo ir su tuo susijusių operacijų veiklą; tas reikalavimas gali apimti ir kontroliuojančiosios (holdingo) bendrovės funkcijas ir veiklas, susijusias su finansinio sektoriaus veiklomis, apibrėžtomis Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 8 dalyje;
- c) pateiktų veiklos planą pagal 23 straipsnį;
- d) turėtų tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų, kurios atitiktų minimalaus kapitalo reikalavimo absoliučią žemiausią ribą, numatytą 129 straipsnio 1 dalies d punkte;
- e) pateiktų įrodymų, kad ir toliau turės tinkamų nuosavų lėšų, reikalingų mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, kaip numatyta 100 straipsnyje;
- f) pateiktų įrodymų, kad ir toliau turės tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų, reikalingų minimalaus kapitalo reikalavimui patenkinti, kaip numatyta 128 straipsnyje;
- g) pateiktų įrodymų, kad galės laikytis valdymo sistemos, nurodytos IV skyriaus 2 skirsnyje;

h) vykdydama ne gyvybės draudimo veiklą, praneštų visų atstovų žalų sureguliuavimo reikalams, paskirtų pagal Direktyvos 2000/26/EB 4 straipsnį kiekvienoje valstybėje narėje, išskyrus valstybę narę, kurioje yra prašoma išduoti leidimą, vardą ir pavardę arba pavadinimą ir adresą, jeigu draudžiamoji rizika priskiriama šios direktyvos I priedo A dalies 10 grupei, išskyrus vežėjo civilinę atsakomybę.

2. Draudimo įmonė, prašanti išduoti leidimą išplėsti savo veiklą ir pradėti kitų grupių draudimus arba kitus tos pačios grupės draudimus, pateikia veiklos planą pagal 23 straipsnį.

Be to, ji turi pateikti įrodymus, kad jos tinkamos nuosavos lėšos atitinka mokumo kapitalo reikalavimą ir minimalaus kapitalo reikalavimą, numatytus 100 straipsnio pirmoje pastraipoje ir 128 straipsnyje.

3. Nedarant poveikio 2 dalies taikymui, draudimo įmonė, užsiimanti gyvybės draudimo veikla ir prašanti leidimo išplėsti veiklą bei pradėti I priedo A dalies 1 arba 2 grupių rizikos draudimą, kaip nurodyta 73 straipsnyje, turi įrodyti, kad ji:

- a) turi tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų, kurios atitinka gyvybės draudimo įmonių minimalaus kapitalo reikalavimo absoliučią žemiausią ribą ir ne gyvybės draudimo įmonių minimalaus kapitalo reikalavimo absoliučią žemiausią ribą, kaip nurodyta 129 straipsnio 1 dalies d punkte;
- b) įsipareigoja ir toliau vykdyti minimalius finansinius įsipareigojimus, nurodytus 74 straipsnio 3 dalyje.

4. Nedarant poveikio 2 dalies taikymui, draudimo įmonė, užsiimanti I priedo A dalies 1 arba 2 grupėse išvardytų rizikų ne gyvybės draudimo veikla ir prašanti leidimo išplėsti veiklą bei pradėti gyvybės draudimą, kaip nurodyta 73 straipsnyje, turi įrodyti, kad ji:

- a) turi tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų, kurios atitinka gyvybės draudimo įmonių minimalaus kapitalo reikalavimo absoliučią žemiausią ribą ir ne gyvybės draudimo įmonių minimalaus kapitalo reikalavimo absoliučią žemiausią ribą, kaip nurodyta 129 straipsnio 1 dalies d punkte;
- b) įsipareigoja ir toliau vykdyti minimalius finansinius įsipareigojimus, nurodytus 74 straipsnio 3 dalyje.

19 straipsnis

Glaudūs ryšiai

Jeigu tarp draudimo įmonės arba perdraudimo įmonės ir kitų fizinių ar juridinių asmenų yra glaudūs ryšiai, priežiūros institucijos išduoda leidimą tik tada, jeigu tie ryšiai neklaido veiksmingai atlikti joms pavestų priežiūros funkcijų.

Priežiūros institucijos atsisako išduoti leidimą, jeigu dėl kurios nors trečiosios šalies įstatymų ir kitų teisės aktų, reguliuojančių vieną ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais draudimo arba perdraudimo įmonė turi glaudžių ryšių, arba dėl sunkumų, kylančių įgyvendinant tas priemones, jos negali veiksmingai atlikti joms pavestų priežiūros funkcijų.

Priežiūros institucijos reikalauja, kad draudimo ir perdraudimo įmonės joms teiktų informaciją, reikalingą nuolat stebėti, ar vykdomos pirmoje pastraipoje nurodytos sąlygos.

20 straipsnis

Pagrindinė draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių buveinė

Valstybės narės reikalauja, kad pagrindinės draudimo ir perdraudimo įmonių buveinės būtų toje pačioje valstybėje narėje, kaip ir jų registruotosios buveinės.

21 straipsnis

Draudimo liudijimo sąlygos ir įmokų tarifai

1. Valstybės narės nereikalauja iš anksto patvirtinti arba sistemingai pranešti apie bendrąsias ir specialiąsias draudimo sutarčių sąlygas, įmokų tarifus, visų pirma įmokų tarifų ir techninių atidėjinių skaičiavimo techninius pagrindus ar apie dokumentų formas ir kitus spausdintinius dokumentus, kuriuos įmonė ketina naudoti sudarydama sandorius su draudėjais ar persidraudžiančiomis arba pakartotinai persidraudžiančiomis įmonėmis.

Tačiau gyvybės draudimo atveju ir vien tik tam, kad būtų patikrinta atitiktis nacionalinėms nuostatoms dėl aktuarinių principų, buveinės valstybė narė gali pareikalausti sistemingai pranešti apie įmokų tarifų ir techninių atidėjinių skaičiavimo techninius pagrindus. Tas reikalavimas nėra išankstinė sąlyga išduoti leidimą vykdyti gyvybės draudimo veiklą.

2. Valstybės narės nereikalauja, kad būtų iš anksto pranešama apie numatomą draudimo įmokų tarifų padidinimą arba kad toks padidinimas būtų iš anksto patvirtintas, išskyrus tuos atvejus, kai tai susiję su bendrosiomis kainų kontrolės sistemomis.

3. Valstybės narės gali tikrinti įmonių, pateikusių prašymą išduoti leidimą drausti rizikas, įtrauktas į I priedo A dalies 18 grupę, arba gavusių šį leidimą, tiesioginius arba netiesioginius personalo ir įrangos išteklius, įskaitant jų medicinos personalo kvalifikaciją ir turimos įrangos kokybę, kad tokios įmonės galėtų vykdyti su ta grupe susijusius savo įsipareigojimus.

4. Valstybės narės gali toliau taikyti galiojančius arba priimti įstatymus ar kitus teisės aktus, kuriais reikalaujama, kad būtų tvirtinami draudimo įmonės steigimo sutartis bei įstatai ir pateikiami visi kiti tinkamam priežiūros atlikimui reikalingi dokumentai.

22 straipsnis

Ekonominiai rinkos reikalavimai

Valstybė narė nereikalauja, kad bet kuris prašymas išduoti leidimą būtų nagrinėjamas atsižvelgiant į rinkos ekonominius reikalavimus.

23 straipsnis

Veiklos planas

1. 18 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytame veiklos plane nurodomi šie duomenys arba pateikiami įrodymai, patvirtinantys šiuos dalykus:

- a) rizikų arba įsipareigojimų, kuriuos atitinkama draudimo ar perdraudimo įmonė siūlo padengti, pobūdį;
- b) perdraudimo susitarimų, kuriuos perdraudimo įmonė siūlo sudaryti su persidraudžiančiomis įmonėmis, rūšis;
- c) pagrindinius perdraudimo ir pakartotinio perdraudimo (retrosijos) principus;

- d) minimalaus kapitalo reikalavimo absoliučią žemiausią ribą sudarančius pagrindinių nuosavų lėšų elementus;
- e) išlaidų, susijusių su pradinėmis administracinėmis paslaugomis ir verslą užtikrinančiomis organizacinėmis priemonėmis, sąmata; finansinius išteklius, numatytus toms išlaidoms padengti, ir, jeigu draudžiamos rizikos, įtrauktos į I priedo A dalies 18 grupę, draudimo įmonės turimus išteklius, kurie bus naudojami teikiant žadėtą pagalbą.

2. Be 1 dalyje nustatytų reikalavimų, pirmųjų trejų finansinių metų plane pateikiama:

- a) numatomas balansas;
- b) būsimo mokumo kapitalo reikalavimo įverčiai, kaip numatyta VI skyriaus 4 skirsnio 1 poskirsnyje, parengti remiantis a punkte nurodytu numatomu balansu ir vadovaujantis tų įverčių apskaičiavimo metodu;
- c) būsimo minimalaus kapitalo reikalavimo įverčiai, kaip numatyta 128 ir 129 straipsniuose, parengti remiantis a punkte nurodytu numatomu balansu ir vadovaujantis tų įverčių apskaičiavimo metodu;
- d) finansinių išteklių, kuriuos ketinama panaudoti techniniams atidėjiniams, minimalaus kapitalo reikalavimui ir mokumo kapitalo reikalavimui padengti, sąmata;
- e) ne gyvybės draudimo ir perdraudimo atveju taip pat pateikiama:
 - i) valdymo išlaidų, išskyrus įsikūrimo išlaidas, sąmata, visų pirma einamųjų bendrųjų išlaidų ir komisinių sąmata;
 - ii) draudimo įmokų arba įnašų ir išmokų sąmata;
- f) gyvybės draudimo atveju taip pat pateikiamas planas, kuriame nurodoma išsami tiesioginės veiklos, prisiimto perdraudimo ir perduoto perdraudimo pajamų ir išlaidų sąmata.

24 straipsnis

Akcininkai ir nariai, turintys akcijų paketus

1. Buveinės valstybės narės priežiūros institucijos išduoda įmonei leidimą pradėti vykdyti draudimo ar perdraudimo veiklą tik po to, kai joms pateikiama informacija apie tiesioginių ar netiesioginių akcininkų ar narių, kurie yra fiziniai arba juridiniai asmenys ir turi tos įmonės akcijų paketą, tapatybę bei turimų akcijų skaičių.

Tos institucijos atsisako išduoti leidimą, jeigu, atsižvelgus į būtinumą užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį draudimo ar perdraudimo įmonės valdymą, jų netenkina akcininkų ar narių kvalifikacija.

2. 1 dalies tikslais atsižvelgiama į balsavimo teises, nurodytas 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo ⁽¹⁾, 9 ir 10 straipsniuose bei į tos direktyvos 12 straipsnio 4 ir 5 dalyse nustatytas sąlygas dėl akcijų sujungimo.

Valstybės narės neatsižvelgia į balsavimo teises ar akcijas, kurias investicinės įmonės ar kredito įstaigos gali turėti po to, kai prisiimamas įsipareigojimas pirkti ar parduoti finansines priemones ir (arba) po finansinių priemonių išplatavimo tvirtai įsipareigojusi pirkti, kaip numatyta Direktyvos 2004/39/EB I priedo A skirsnio 6 punkte, jei tomis teisėmis nesinaudojama ar jos kitaip nenaudojamos siekiant kištis į emitento valdymą ir jei jos perleidžiamos per vienerius metus nuo įsigijimo.

25 straipsnis

Atsisakymas išduoti leidimą

Bet koks sprendimas neišduoti leidimo turi būti pagrįstas konkrečiais motyvais ir apie tai pranešama atitinkamai įmonei.

Kiekviena valstybė narė užtikrina teisę apskūsti sprendimą teismui, jei atsisakoma išduoti leidimą.

Tokia nuostata taip pat taikoma tais atvejais, kai priežiūros institucijos neišnagrinėjo prašymo išduoti leidimą per šešis mėnesius nuo jo gavimo dienos.

26 straipsnis

Išankstinės konsultacijos su kitų valstybių narių institucijomis

1. Su bet kurios kitos susijusios valstybės narės priežiūros institucijomis konsultuojamasi prieš išduodant leidimą bet kuriai iš toliau nurodytų įmonių:

- a) toje valstybėje narėje leidimą gavusios draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinei įmonei;
- b) toje valstybėje narėje leidimą gavusios patronuojančios draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinei įmonei; arba
- c) įmonei, kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja toje valstybėje narėje leidimą gavusią draudimo ar perdraudimo įmonę.

⁽¹⁾ OL L 390, 2004 12 31, p. 38.

2. Su susijusios valstybės narės valdžios institucijomis, atsakingomis už kredito įstaigų arba investicinių įmonių priežiūrą, konsultuojamasi prieš išduodant leidimą bet kuriai iš toliau nurodytų draudimo ar perdraudimo įmonių:

- a) Bendrijoje leidimą gavusios kredito įstaigos arba investicinės įmonės dukterinei įmonei;
- b) Bendrijoje leidimą gavusios patrunuojančios kredito įstaigos arba investicinės įmonės dukterinei įmonei; arba
- c) įmonei, kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja Bendrijoje leidimą gavusią kredito įstaigą arba investicinę įmonę.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytos atitinkamos institucijos, vertindamos akcininkų tinkamumą ir kompetencijos bei tinkamumo reikalavimus visiems asmenims, veiksmingai vadovaujantiems įmonei ar vykdančioms kitas pagrindines funkcijas, susijusias su kito tos pačios grupės subjekto valdymu, visų pirma konsultuojasi tarpusavyje.

Jos viena su kita keičiasi informacija apie akcininkų tinkamumą ir kompetencijos bei tinkamumo reikalavimus visiems asmenims, veiksmingai vadovaujantiems įmonei ar vykdančioms kitas pagrindines funkcijas, kuri yra svarbi kitoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms išduodant leidimus ir nuolat vertinant, kaip laikomasi veiklos sąlygų.

III SKYRIUS

Priežiūros institucijos ir bendrosios taisyklės

27 straipsnis

Pagrindinis priežiūros tikslas

Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos turėtų reikiamas priemones, taip pat turėtų susijusių žinių, pajėgumų bei įgaliavimus, kad galėtų įgyvendinti pagrindinį priežiūros tikslą – apsaugoti draudėjus ir naudoti gavėjus.

28 straipsnis

Finansinis stabilumas ir procikliškumo išlaikymas

Nedarydamos poveikio 27 straipsnyje nustatyto pagrindinio priežiūros tikslo taikymui, valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos, vykdydamos savo bendras pareigas, deramai atsižvelgtų į galimą savo sprendimų poveikį su Europos Sąjunga susijusių finansinių sistemų stabilumui, visų pirma išimtiniais atvejais, atitinkamu laiku atsižvelgdamos į turimą informaciją.

Vykstant išskirtiniams pokyčiams finansų rinkose priežiūros institucijos atsižvelgia į galimą prociklišką savo veiksmų poveikį.

29 straipsnis

Bendrieji priežiūros principai

1. Priežiūra grindžiama perspektyviniu ir rizika pagrįstu požiūriu. Jai priskiriamas nuolatinis tikrinimas, ar tinkamai vykdoma draudimo ar perdraudimo veikla ir ar draudimo ir perdraudimo įmonės laikosi priežiūros nuostatų.

2. Draudimo ir perdraudimo įmonių priežiūra vykdoma tinkamai derinant veiklą ne įmonėse ir tikrinimus vietoje (įmonėse).

3. Valstybės narės užtikrina, kad šioje direktyvoje nustatyti reikalavimai būtų taikomi atsižvelgiant į draudimo ar perdraudimo įmonės veiklai būdingos rizikos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

4. Komisija užtikrina, kad taikant įgyvendinimo priemones būtų laikomasi proporcingumo principo tokiu būdu užtikrinant proporcingą Direktyvos taikymą, visų pirma mažoms draudimo įmonėms.

30 straipsnis

Priežiūros institucijos ir priežiūros apimtis

1. Draudimo ir perdraudimo įmonių finansinė priežiūra, įskaitant veiklos, kurią jos vykdo per filialus arba naudojamosi laisve teikti paslaugas, finansinę priežiūrą, yra vien tik buveinės valstybės narės pareiga.

2. Finansinei priežiūrai pagal 1 dalį priskiriamas visos draudimo ir perdraudimo įmonės veiklos, jos mokumo būklės, suformuotų techninių atidėjinių, jos turto ir tinkamų nuosavų lėšų patikrinimas pagal buveinės valstybės narės, vadovaujantis Bendrijos lygiu priimtomis nuostatomis, nustatytas taisykles ar taikomą tvarką.

Jeigu atitinkama draudimo įmonė turi leidimą drausti rizikas, įtrauktas į I priedo A dalies 18 grupę, į jos priežiūrą taip pat įeina draudimo įmonės disponuojamų techninių išteklių, būtinų vykdančioms pagalbos operacijoms, kurias ji yra įsipareigojusi atlikti, kontrolė, jeigu tokių išteklių kontrolė numatyta pagal buveinės valstybės narės teisę.

3. Jeigu valstybės narės, kurioje yra draudimo rizika arba kurioje priimtas įsipareigojimas, arba priimančiosios valstybės narės, kurioje yra perdraudimo įmonė, priežiūros institucijos turi pagrindo manyti, kad dėl draudimo arba perdraudimo įmonės veiklos galėtų nukentėti jos patikima finansinė padėtis, apie tai jos informuoja tos įmonės buveinės valstybės narės priežiūros institucijas.

Buveinės valstybės narės priežiūros institucijos nusprendžia, ar įmonė atitinka šioje direktyvoje nustatytus riziką ribojančius principus.

31 straipsnis

Skaidrumas ir atskaitomybė

1. Priežiūros institucijos vykdo savo užduotis skaidriai ir atskaidingai, tinkamai užtikrindamos konfidencialios informacijos apsaugą.
2. Valstybės narės užtikrina, kad būtų atskleista ši informacija:
 - a) įstatymų ir kitų teisės aktų, taip pat bendrųjų rekomendacijų draudimo reguliavimo srityje tekstai;
 - b) bendrieji kriterijai ir metodai, įskaitant pagal 34 straipsnio 4 dalį sukurtas priemones, naudojami priežiūros procese, kaip nustatyta 36 straipsnyje;
 - c) bendra statistinė informacija apie pagrindinius riziką ribojančios sistemos taikymo aspektus;
 - d) informacija apie šioje direktyvoje numatytų pasirinkimo galimybių įgyvendinimą;
 - e) priežiūros tikslai ir informacija apie priežiūros institucijų funkcijas bei veiklą.

Atskleidžiant informaciją pagal pirmą pastraipą, pateikiama pakankamai duomenų, kad būtų galima palyginti įvairių valstybių narių priežiūros institucijų taikomus priežiūros metodus.

Informacija atskleidžiama bendrai nustatyta forma ir nuolat atnaujinama. Pirmos pastraipos a–e punktuose nurodytą informaciją galima gauti vienu elektroniniu adresu kiekvienoje valstybėje narėje.

3. Valstybės narės nustato skaidrias procedūras, taikomas priimančiam ir atleidžiam jį priežiūros institucijų valdymo ir vadovavimo organų narius.

4. Komisija patvirtina 2 dalies įgyvendinimo priemones, nustatančias pagrindinius aspektus, su kuriais susijusius bendrus statistinius duomenis reikia atskleisti, taip pat tų duomenų formą, struktūrą, turinį ir paskelbimo datą.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

32 straipsnis

Draudimas atvesti perdraudimo sutartis ar pakartotinio perdraudimo sutartis

1. Draudimo įmonės buveinės valstybė narė neatmeta perdraudimo sutarties, kurią sudarė pagal 14 straipsnį leidimą gavusi perdraudimo įmonė arba draudimo įmonė, remdamasi priežastimis, tiesiogiai susijusiomis su tos perdraudimo įmonės ar tos draudimo įmonės finansinės padėties patikimumu.

2. Perdraudimo įmonės buveinės valstybė narė neatmeta pakartotinio perdraudimo (retrocesijos) sutarties, kurią sudarė perdraudimo įmonė ir pagal 14 straipsnį leidimą gavusi perdraudimo įmonė arba draudimo įmonė, remdamasi priežastimis, tiesiogiai susijusiomis su tos perdraudimo įmonės ar draudimo įmonės finansinės padėties patikimumu.

33 straipsnis

Kitoje valstybėje narėje įsteigtų filialų priežiūra

Valstybės narės numato, kad kitoje valstybėje narėje leidimą gavusiai draudimo ar perdraudimo įmonei vykdant veiklą per filialą buveinės valstybės narės priežiūros institucijos, prieš tai informavusios atitinkamos priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijas, gali pačios arba per jų tuo tikslu paskirtus tarpininkaujančius asmenis vietoje patikrinti informaciją, būtiną įmonės finansinei priežiūrai užtikrinti.

Atitinkamos priimančiosios valstybės narės institucijos gali dalyvauti tuose patikrinimuose.

34 straipsnis

Bendrieji priežiūros įgaliojimai

1. Valstybės narės garantuoja, kad priežiūros institucijos turėtų įgaliojimus imtis prevencinių ir korekcinųjų priemonių siekdamos užtikrinti, kad draudimo ir perdraudimo įmonės laikytųsi įstatymų ir kitų teisės aktų, kurių jos privalo laikytis kiekvienoje valstybėje narėje.

2. Priežiūros institucijos turi teisę draudimo ar perdraudimo įmonėms, jų administracinio, valdymo ar priežiūros organo nariams taikyti visas būtinas priemones, tam tikrais atvejais įskaitant administracinio ar finansinio pobūdžio priemones.

3. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos turėtų įgaliojimus reikalauti visos informacijos, kurios reikia priežiūrai vykdyti pagal 35 straipsnį.

4. Valstybės narės užtikrina, kad prireikus ir jei būtina priežiūros institucijos priežiūros procese be priemonių, naudojamų mokumo kapitalo reikalavimui apskaičiuoti, turėtų įgaliojimus rengti kitas kiekybinio vertinimo priemones, kurių tikslas – įvertinti draudimo ar perdraudimo įmonių gebėjimą veikti susidūrus su galimais įvykiais ar būsimais ekonominių sąlygų pokyčiais, kurie gali turėti neigiamą poveikį bendrai jų finansinei būklei. Priežiūros institucijoms suteikiami įgaliojimai reikalauti, kad atitinkamus tyrimus atliktų pačios įmonės.

5. Priežiūros institucijos turi įgaliojimus atlikti tyrimus vietoje, draudimo ir perdraudimo įmonių patalpose.

6. Priežiūros įgaliojimais naudojamosi laiku ir proporcingai.

7. 1–5 dalyse nurodytais įgaliojimais, kuriais naudojamosi draudimo ir perdraudimo įmonių atžvilgiu, taip pat galima naudotis ir draudimo bei perdraudimo įmonių užsakomųjų paslaugų atžvilgiu.

8. 1–5 ir 7 dalyse nurodyti įgaliojimai vykdomi, jeigu reikia, priverstinai ir, prireikus, teisminiais kanalais.

35 straipsnis

Informacija, kurią reikia pateikti priežiūros tikslais

1. Valstybės narės reikalauja, kad draudimo ir perdraudimo įmonės pateiktų priežiūros institucijoms informaciją, būtiną priežiūrai vykdyti. Ta informacija apima bent informaciją, būtiną toliau nurodytiems tikslams pasiekti įgyvendinant 36 straipsnyje nurodytą procesą:

- a) įvertinti įmonių taikomą valdymo sistemą, jų vykdomą veiklą, mokumo vertinimo principus, rizikas, su kuriomis susiduriama, rizikos valdymo sistemas, taip pat įmonių kapitalo struktūrą, poreikius ir valdymą;
- b) priimti bet kokius tinkamus sprendimus, kurių reikia įgyvendinant priežiūros teises ir pareigas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos turėtų šiuos įgaliojimus:

- a) nustatyti 1 dalyje nurodytos informacijos, kurią jų reikalavimu turi pateikti draudimo ir perdraudimo įmonės toliau nurodytais laikotarpiais, pobūdį, apimtį ir formą:

- i) iš anksto nustatytais laikotarpiais;
- ii) įvykus iš anksto apibrėžtiems įvykiams;
- iii) atliekant su draudimo ar perdraudimo įmonės būkle susijusius tyrimus;

- b) gauti visą informaciją apie tarpininkų sudarytas sutartis arba su trečiosiomis šalimis sudarytas sutartis;

- c) reikalauti informacijos iš išorės ekspertų, pavyzdžiui, auditorių ir aktuarų.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją sudaro:

- a) kokybiniai ar kiekybiniai duomenys arba bet koks tinkamas jų derinys;

- b) praeities, dabarties ar ateities duomenys arba bet koks tinkamas jų derinys;

- c) vidaus ar išorės šaltinių duomenys arba bet koks tinkamas jų derinys.

4. 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija atitinka šiuos principus:

- a) ji turi atspindėti atitinkamos įmonės veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą ir visų pirma tai veiklai būdingą riziką;

- b) ji turi būti prieinama, visais atžvilgiais išsami, palyginama ir laikui bėgant turi išlikti nuosekli; ir

- c) ji turi būti aktuali, patikima ir suprantama.

5. Valstybės narės reikalauja iš draudimo ir perdraudimo įmonių turėti tinkamas sistemas ir struktūras, kad galėtų laikytis 1–4 dalyse nustatytų reikalavimų, taip pat rašytinę politiką, patvirtintą draudimo ar perdraudimo įmonės administracinio, valdymo ar priežiūros organo, kurią taikant būtų nuolat užtikrinamas pateikiamos informacijos tinkamumas.

6. Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, nustatančias 1–4 dalyse nurodytą informaciją, kad tinkamu mastu užtikrintų ataskaitų teikimo priežiūros institucijoms konvergenciją.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

36 straipsnis

Priežiūros procesas

1. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos patikrintų ir įvertintų strategijas, procesus ir atsiskaitymo tvarką, kurias draudimo ir perdraudimo įmonės parengė siekdamas laikytis pagal šią direktyvą priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų.

To tikrinimo ir vertinimo metu įvertinami su valdymo sistema susiję kokybės reikalavimai, rizikos, su kuriomis susiduria ar gali susidurti tos įmonės, ir tų įmonių gebėjimas įvertinti tas rizikas atsižvelgiant į aplinką, kurioje įmonės veikia.

2. Priežiūros institucijos visų pirma tikrina ir vertina, ar laikomasi šių reikalavimų:

- a) valdymo sistemos reikalavimų, įskaitant savo rizikos ir mokumo įvertinimą, kaip nustatyta IV skyriaus 2 skirsnyje;
- b) techninių atidėjinių reikalavimų, kaip nustatyta VI skyriaus 2 skirsnyje;
- c) kapitalo reikalavimų, kaip nustatyta VI skyriaus 4 ir 5 skirsniuose;
- d) investavimo taisyklių, kaip nustatyta VI skyriaus 6 skirsnyje;
- e) nuosavų lėšų kokybės ir kiekio reikalavimų, kaip nustatyta VI skyriaus 3 skirsnyje;
- f) jeigu draudimo ar perdraudimo įmonė naudoja visapusišką ar dalinį vidaus modelį, tikrinama nuolatinė atitiktis VI skyriaus 4 skirsnio 3 poskirsnyje nustatytiems visapusiško ir dalinio vidaus modelių reikalavimams.

3. Priežiūros institucijos įgyvendina tinkamas stebėsenos priemones, kurios suteikia joms galimybę nustatyti blogėjančią draudimo ar perdraudimo įmonės finansinę padėtį ir stebėti, kaip ta padėtis taisoma.

4. Priežiūros institucijos įvertina, ar tinkami draudimo ir perdraudimo įmonių metodai ir praktika, kuriais siekiama nustatyti galimus įvykius ar būsimus ekonominių sąlygų pokyčius, kurie gali turėti neigiamą poveikį atitinkamos įmonės bendrai finansinei būklei.

Priežiūros institucijos įvertina įmonių gebėjimą veikti įvykius tiems galimiems įvykiams ar ateityje pasikeitus ekonominėms sąlygoms.

5. Priežiūros institucijos turi reikiamus įgaliojimus reikalauti draudimo ir perdraudimo įmonių ištaisyti priežiūros proceso metu nustatytus trūkumus ar silpnąsias vietas.

6. 1, 2 ir 4 dalyse nurodyti tikrinimai, vertinimai ir įvertinimai atliekami reguliariai.

Priežiūros institucijos, atsižvelgdamos į atitinkamos draudimo ar perdraudimo įmonės veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą, nustato minimalų tų tikrinimų, vertinimų ir įvertinimų dažnumą ir mastą.

37 straipsnis

Papildomas kapitalas

1. Po priežiūros proceso priežiūros institucijos išskirtiniais atvejais gali, nurodžiusios priežastis, priimti sprendimą nustatyti papildomą draudimo ar perdraudimo įmonės kapitalą. Ta galimybė egzistuoja tik kai:

- a) priežiūros institucija padaro išvadą, kad draudimo ar perdraudimo įmonės rizikos pobūdis smarkiai skiriasi nuo prielaidų, kuriomis grindžiamas mokumo kapitalo reikalavimas, apskaičiuotas taikant standartinę formulę pagal VI skyriaus 4 skirsnio 2 poskirsnį, ir:
 - i) 119 straipsnyje numatytas reikalavimas taikyti vidaus modelį yra netinkamas arba buvo neveiksmingas; arba
 - ii) dalinis ar visapusiškas vidaus modelis dar yra kuriamas pagal 119 straipsnį;
- b) priežiūros institucija padaro išvadą, kad draudimo ar perdraudimo įmonės rizikos pobūdis smarkiai skiriasi nuo prielaidų, kuriomis grindžiamas mokumo kapitalo reikalavimas, apskaičiuotas taikant visapusišką ar dalinį vidaus modelį pagal VI skyriaus 4 skirsnio 3 poskirsnį, nes tam tikra kiekybinė rizika nėra tinkamai įvertinta, o modelis per tinkamą laikotarpį nebuvo patobulintas taip, kad geriau atspindėtų esamą rizikos pobūdį; arba
- c) priežiūros institucija padaro išvadą, kad draudimo ar perdraudimo įmonės valdymo sistema smarkiai skiriasi nuo IV skyriaus 2 skirsnyje nustatytų standartų, dėl tų skirtumų ji negali tinkamai nustatyti, apskaičiuoti, stebėti ir valdyti kylančios ar galinčios kilti rizikos ir apie ją pranešti ir nepanašu, kad pritaikius kitas priemones per tinkamą laikotarpį smarkiai sumažėtų esamų trūkumų.

2. 1 dalies a ir b punktuose nustatytais aplinkybėmis papildomo kapitalo suma apskaičiuojama taip, kad būtų užtikrinta, jog įmonė laikytųsi 101 straipsnio 3 dalies reikalavimų.

1 dalies c punkte nustatytais aplinkybėmis papildomas kapitalas yra proporcingas esminei rizikai, kuri kyla dėl trūkumų, dėl kurių priežiūros institucija priima sprendimą nustatyti papildomą kapitalą.

3. 1 dalies b ir c punktuose nustatytais atvejais priežiūros institucija užtikrina, kad draudimo ar perdraudimo įmonė imtųsi visų priemonių siekdama ištaisyti trūkumus, dėl kurių buvo nustatytas papildomas kapitalas.

4. 1 dalyje nurodytą sprendimą dėl papildomo kapitalo priežiūros institucija peržiūri bent kartą per metus ir panaikina, kai įmonė ištaiso trūkumus, dėl kurių sprendimas buvo priimtas.

5. Mokumo kapitalo reikalavimas, įskaitant nustatytą papildomą kapitalą, pakeičia netinkamą mokumo kapitalo reikalavimą.

Nepaisant pirmos pastraipos, norint apskaičiuoti 77 straipsnio 5 dalyje nurodytą rizikos maržą, į mokumo kapitalo reikalavimą neįtraukiamas pagal 1 dalies c punktą nustatytas papildomas kapitalas.

6. Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones išsamiau nurodyma aplinkybes, kurioms esant galima nustatyti papildomą kapitalą, ir papildomo kapitalo apskaičiavimo metodikas.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

38 straipsnis

Užsakomųjų paslaugų ir veiklos priežiūra

1. Nedarydamos poveikio 49 straipsnio taikymui, valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės, kurios perduoda vykdyti tam tikrą funkciją arba draudimo ar perdraudimo veiklą kitoms įmonėms, imtųsi reikiamų veiksmų siekdamos užtikrinti, kad būtų vykdomos šios sąlygos:

- a) paslaugų teikėjas turi bendradarbiauti su draudimo ar perdraudimo įmonės priežiūros institucijomis užsakomųjų paslaugų arba veiklos srityje;
- b) draudimo ir perdraudimo įmonės, jų auditoriai ir priežiūros institucijos turi veiksmingą prieigą prie duomenų, susijusių su užsakomosiomis paslaugomis arba veikla;
- c) priežiūros institucijoms turi būti užtikrinta veiksminga galimybė pateikti į paslaugų teikėjo veiklos patalpas ir galimybė naudotis tomis prieigos teisėmis.

2. Valstybė narė, kurioje yra paslaugų teikėjas, leidžia draudimo ar perdraudimo įmonės priežiūros institucijoms pačioms arba tarpininkaujant tuo tikslu jų paskirtiems asmenims atlikti patikrinimus paslaugų teikėjo patalpose. Prieš atlikdama patikrinimą vietoje, draudimo arba perdraudimo įmonės priežiūros institucija informuoja atitinkamą paslaugų tiekėjo valstybės narės valdžios instituciją. Nepriežiūrimo subjekto atveju atitinkama valdžios institucija yra priežiūros institucija.

Draudimo ar perdraudimo įmonės valstybės narės priežiūros institucijos gali tokius patikrinimus vietoje perduoti atlikti valstybės narės, kurioje yra paslaugų teikėjas, priežiūros institucijoms.

39 straipsnis

Portfelio perdavimas

1. Laikydamosi nacionalinės teisės aktais nustatytų sąlygų, valstybės narės leidžia draudimo ir perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra jų teritorijoje, perduoti visą savo sutarčių, sudarytų naudojantis įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas, portfelį arba jo dalį Bendrijoje įsteigtai perimančiajai įmonei.

Tokį perdavimą galima leisti tik tuomet, jeigu perimančiosios įmonės buveinės valstybės narės priežiūros institucijos patvirtina, kad, atsižvelgus į perdavimą, perimančioji įmonė turi būtinų tinkamų nuosavų lėšų, reikalingų mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, kaip nurodyta 100 straipsnio pirmoje pastraipoje.

2. Draudimo įmonių atveju taikomos 3–6 dalys.

3. Jeigu filialas ketina perduoti visą savo sutarčių portfelį arba jo dalį, konsultuojamasi su valstybe nare, kurioje yra tas filialas.

4. 1 ir 3 dalyse nurodytomis aplinkybėmis perduodančios draudimo įmonės buveinės valstybės narės priežiūros institucijos leidžia atlikti perdavimą, gavusios valstybių narių, kuriose buvo sudarytos sutartys, atsižvelgus į įsisteigimo teisę arba į laisvę teikti paslaugas, institucijų sutikimą.

5. Valstybių narių institucijos, su kuriomis konsultuojamasi, per tris mėnesius nuo konsultacijos prašymo gavimo dienos pateikia savo nuomonę arba sutikimą perduodančios draudimo įmonės buveinės valstybės narės institucijoms.

Jeigu per tą laikotarpį institucijos, su kuriomis buvo konsultuota, nepateikia jokio atsakymo, tai reiškia tylų sutikimą.

6. Apie portfelio perdavimą, kurį leista atlikti remiantis 1–5 dalimis, skelbiama buveinės valstybės narės, valstybės narės, kurioje yra draudimo rizika, arba valstybės narės, kurioje priiimtas įsipareigojimas, nacionalinės teisės aktais nustatyta tvarka, prieš arba po leidimo išdavimo.

Tokie perdavimai savaime įsigalioja draudėjams, apdraustiesiems ir visiems kitiems asmenims, turintiems kokių nors teisių ar įsipareigojimų pagal perduotas sutartis.

Šios dalies pirmą ir antrą pastraipą neturi įtakos valstybių narių teisei suteikti draudėjams galimybę po perdavimo per nustatytą laikotarpį nutraukti draudimo sutartis.

IV SKYRIUS

Veiklos reguliavimo sąlygos

1 skirsnis

Administracinio, valdymo ar priežiūros organo atsakomybė

40 straipsnis

Administracinio, valdymo ar priežiūros organo atsakomybė

Valstybės narės garantuoja, kad draudimo ar perdraudimo įmonės administracinis, valdymo ar priežiūros organas priimtų galutinę atsakomybę už tai, kad atitinkama įmonė laikytųsi pagal šią direktyvą priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų.

2 skirsnis

Valdymo sistema

41 straipsnis

Bendrieji valdymo reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad visos draudimo ar perdraudimo įmonės įgyvendintų veiksmingą valdymo sistemą, kuria būtų užtikrintas patikimas ir riziką ribojantis veiklos valdymas.

Tą sistemą sudaro bent tinkama skaidri organizacinė struktūra, kurioje aiškiai paskirstytos ir tinkamai atskirtos pareigos, ir veiksminga informacijos perdavimo užtikrinimo sistema. Ji atitinka 42–49 straipsniuose nustatytus reikalavimus.

Valdymo sistema reguliariai persvarstoma atliekant vidaus peržiūrą.

2. Valdymo sistema turi būti proporcinga draudimo ar perdraudimo įmonės veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui.

3. Draudimo ir perdraudimo įmonės turi rašytinę politiką bent rizikos valdymo, vidaus kontrolės, vidaus audito ir, kai taikoma, užsakomųjų paslaugų srityse. Jos užtikrina, kad ta politika būtų įgyvendinta.

Ta rašytinė politika peržiūrima bent kartą per metus. Ji turi būti iš anksto patvirtinta administracinio, valdymo ar priežiūros organo ir keičiama atsižvelgiant į bet kokius svarbius sistemos ar atitinkamos srities pokyčius.

4. Draudimo ir perdraudimo įmonės imasi pagrįstų veiksmų, įskaitant nenumatytų atvejų planų rengimą, siekdamos užtikrinti savo veiklos nuoseklumą ir reguliarumą. Tuo tikslu įmonė naudoja tinkamas ir proporcingas sistemas, išteklius ir procedūras.

5. Priežiūros institucijos turi tinkamas priemones, metodus ir įgaliojimus, kad galėtų patikrinti draudimo ir perdraudimo įmonių valdymo sistemas ir įvertinti tų įmonių nustatytas naujas rizikas, kurios gali turėti įtakos jų finansinės padėties patikimumui.

Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos turėtų reikiamus įgaliojimus pareikalauti tobulinti ir stiprinti valdymo sistemą, kad būtų užtikrinta atitiktis 42–49 straipsniuose nustatytiems reikalavimams.

42 straipsnis

Kompetencijos ir tinkamumo reikalavimai įmonei veiksmingai vadovaujantiems ar kitas pagrindines funkcijas vykdančiams asmenims

1. Draudimo ir perdraudimo įmonės užtikrina, kad visi įmonei veiksmingai vadovaujantys ar kitas pagrindines funkcijas vykdančios asmenys nuolat atitiktų šiuos reikalavimus:

a) jų profesinė kvalifikacija, žinios ir patirtis būtų tinkama patikimam ir riziką ribojančiam valdymui užtikrinti (kompetencija); ir

b) jie būtų geros reputacijos ir sąžiningi (tinkamumas).

2. Draudimo ir perdraudimo įmonės informuoja priežiūros instituciją apie visus pokyčius, susijusius su įmonei veiksmingai vadovaujančių ar už kitas pagrindines funkcijas atsakingų asmenų tapatybe, taip pat teikia visą informaciją, reikalingą siekiant įvertinti, ar nauji įmonei vadovauti paskirti asmenys yra kompetentingi ir tinkami.

3. Draudimo ir perdraudimo įmonės informuoja savo priežiūros instituciją, jei 1 ir 2 dalyse nurodyti asmenys buvo pakeisti kitais todėl, kad jie nebeatitiko 1 dalyje nurodytų reikalavimų.

43 straipsnis

Geros reputacijos įrodymas

1. Jeigu valstybė narė iš savo nacionalinių subjektų reikalauja geros reputacijos įrodymų, įrodymų, kad anksčiau jie nebuvo patyrę bankroto, arba abiejų šių įrodymų, ta valstybė narė pripažįsta, kad kitų valstybių narių nacionalinių subjektų pateiktas išrašas iš teismo registro arba, neturint šio įrodymo, lygiavertis dokumentas, išduotas buveinės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios kilęs nacionalinis subjektas, kompetentingos teisminės ar administracinės institucijos, rodantis, jog jie atitinka tuos reikalavimus, yra pakankamas įrodymas.

2. Jeigu buveinės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios kilęs atitinkamas užsienio valstybės subjektas, neišduoda 1 dalyje nurodyto dokumento, jį galima pakeisti pareiškimu prisiekus arba – jeigu valstybėse narėse nėra numatytas pareiškimas prisiekus – oficialiu pareiškimu, kurį atitinkamas užsienio valstybės subjektas pateikia kompetentingai teisminiai ar administracinei institucijai arba, prireikus, notarui buveinės valstybėje narėje arba valstybėje narėje, iš kurios kilęs tas užsienio valstybės subjektas.

Tokia institucija arba notaras išduoda pažymėjimą, patvirtinantį pareiškimo prisiekus ar oficialaus pareiškimo autentiškumą.

Pirmoje pastraipoje nurodytas pareiškimas, patvirtinantis bankroto nebuvimą, taip pat pateikiamas atitinkamos valstybės narės kompetentingai profesinei ar verslo organizacijai.

3. 1 ir 2 dalyse nurodyti dokumentai ir pažymėjimai pateikiami ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo jų išdavimo dienos.

4. Valstybės narės paskiria valdžios institucijas ir įstaigas, kurioms suteikia teisę išduoti 1 ir 2 dalyse nurodytus dokumentus, ir nedelsdamos apie tai informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją.

Kiekviena valstybė narė taip pat informuoja kitas valstybes nares bei Komisiją apie institucijas ar įstaigas, kurioms turi būti pateikiami 1 ir 2 dalyse nurodyti dokumentai, skirti pagrįsti prašymą vykdyti 2 straipsnyje nurodytą draudimo rūšių veiklą tos valstybės narės teritorijoje.

44 straipsnis

Rizikos valdymas

1. Draudimo ir perdraudimo įmonės turi turėti veiksmingą rizikos valdymo sistemą, kurią sudaro strategijos, procesai ir atsisakymo tvarka, reikalingi nuolat nustatyti, įvertinti, stebėti, valdyti ir pranešti apie rizikas (individualiu lygmeniu ir visos įmonės lygmeniu), kurios įmonėms kyla ar gali kilti, ir apie jų tarpusavio priklausomybę.

Ta rizikos valdymo sistema turi būti veiksminga ir gerai integruota į draudimo ar perdraudimo įmonės organizacinę struktūrą ir sprendimų priėmimo procesus, tinkamai atsižvelgiant į asmenis, kurie veiksmingai vadovauja įmonei arba vykdo kitas pagrindines funkcijas.

2. Rizikos valdymo sistema apima rizikas, įtraukiamas skaičiuojant mokumo kapitalo reikalavimą, kaip nustatyta 101 straipsnio 4 dalyje, taip pat šį reikalavimą skaičiuojant neįtraukiamas ar iš dalies įtraukiamas rizikas.

Rizikos valdymo sistema apima bent šias sritis:

- a) rizikos prisiėmimo ir atidėjinių sudarymo;
- b) turto ir išipareigojimų valdymo;
- c) investicijų, visų pirma išvestinių priemonių ir panašių išipareigojimų atvejais;

d) likvidumo ir koncentracijos rizikos valdymo;

e) operacinės rizikos valdymo;

f) perdraudimo ir kitų rizikos mažinimo priemonių.

41 straipsnio 3 dalyje nurodyta rašytinė rizikos valdymo politika apima šios dalies antros pastraipos a–f punktuose nurodytas veiklos sritis.

3. Investavimo rizikos srityje draudimo ir perdraudimo įmonės turi įrodyti, kad atitinka VI skyriaus 6 skirsnio reikalavimus.

4. Draudimo ir perdraudimo įmonės numato rizikos valdymo funkciją, kurios vykdymas organizuojamas taip, kad būtų lengviau įgyvendinti rizikos valdymo sistemą.

5. Draudimo ir perdraudimo įmonių, naudojančių pagal 112 ir 113 straipsnius patvirtintą dalinį ar visapusišką vidaus modelį, rizikos valdymo funkcija apima šias papildomas užduotis:

- a) parengti ir įgyvendinti vidaus modelį;
- b) išbandyti ir patvirtinti vidaus modelį;
- c) įforminti vidaus modelį ir bet kokius vėlesnius jo pakeitimus dokumentais;
- d) analizuoti vidaus modelio veikimą ir rengti suvestines jo veikimo rezultatų ataskaitas;
- e) teikti administraciniam, valdymo ar priežiūros organui informaciją apie vidaus modelio veikimą, nurodant tobulintinas sritis, ir apie pastangų tobulinant anksčiau nustatytas silpnąsias vietas pažangą.

45 straipsnis

Savo rizikos ir mokumo įvertinimas

1. Naudodamasi savo rizikos valdymo sistema, kiekviena draudimo ir perdraudimo įmonė įvertina savo riziką ir mokumą.

Vertinami bent šie aspektai:

- a) bendri mokumo poreikiai, atsižvelgiant į specifinį įmonės rizikos pobūdį, patvirtintas priimtinas rizikos ribas ir verslo strategiją;
- b) nuolatinė atitiktis VI skyriaus 4 ir 5 skirsniuose nustatytiems kapitalo reikalavimams ir VI skyriaus 2 skirsnyje nustatytiems techninių atidėjinių reikalavimams;

c) reikšmė to, kaip atitinkamos įmonės rizikos pobūdis skiriasi nuo prielaidų, kuriomis grindžiamas mokumo kapitalo reikalavimas, kaip nustatyta 101 straipsnio 3 dalyje, apskaičiuotas taikant standartinę formulę pagal VI skyriaus 4 skirsnio 2 poskirsnį arba taikant dalinį ar visapusišką vidaus modelį pagal VI skyriaus 4 skirsnio 3 poskirsnį.

2. Taikant 1 dalies a punktą, atitinkama įmonė įdiegia procedūras, kurios yra proporcingos jos verslui būdingos rizikos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui, pagal kurias ji galėtų tinkamai nustatyti ir įvertinti trumpuoju ir ilguoju laikotarpiais šiuo metu kylančią ar galbūt kilsiančią riziką. Įmonė turi parodyti, kokius metodus naudoja tame įvertinime.

3. 1 dalies c punkte nurodytu atveju, kai naudojamas vidaus modelis, vertinimas atliekamas kartu su perkaliavimu, kurį pasitelkus vidaus rizikos duomenys transformuojami į mokumo kapitalo reikalavimo rizikos mato ir kalibravimo duomenis.

4. Savo rizikos ir mokumo įvertinimas yra sudėtinė verslo strategijos dalis, į kurią nuolat atsižvelgiama įmonei priimant strateginius sprendimus.

5. Draudimo ir perdraudimo įmonės 1 dalyje nurodytą vertinimą atlieka reguliariai, o įvykus svarbiems jų rizikos pobūdžio pokyčiams – nedelsiant.

6. Draudimo ir perdraudimo įmonės, teikdamos informaciją pagal 35 straipsnį, praneša priežiūros institucijoms apie kiekvieno savo rizikos ir mokumo vertinimo rezultatus.

7. Apskaičiuojant kapitalo reikalavimą nesiremama savo rizikos ir mokumo įvertinimu. Mokumo kapitalo reikalavimas pritaikomas tik laikantis 37, 231–233 ir 238 straipsnių.

46 straipsnis

Vidaus kontrolė

1. Draudimo ir perdraudimo įmonės turi turėti veiksmingą vidaus kontrolės sistemą.

Tą sistemą sudaro bent administracinės ir apskaitos procedūros, vidaus kontrolės tvarka, tinkami atsiskaitymo principai visais įmonės lygmenimis ir atitikties užtikrinimo funkcija.

2. Atitikties užtikrinimo funkcija – tai pareiga patarti administraciniam, valdymo ar priežiūros organui atitikties pagal šią direktyvą priimtiems įstatymams ir kitiems teisės aktams klausimais. Vykdamą šią funkciją taip pat vertinamas poveikis, kurį atitinkamos įmonės veiklai gali daryti teisinės aplinkos pokyčiai, ir nustatoma bei vertinama atitikties rizika.

47 straipsnis

Vidaus auditas

1. Draudimo ir perdraudimo įmonės užtikrina, kad vidaus auditas būtų atliekamas veiksmingai.

Atliekant vidaus auditą vertinama, ar vidaus kontrolės sistema ir kiti valdymo sistemos elementai yra tinkami ir veiksmingi.

2. Vidaus auditas atliekamas objektyviai ir nepriklausomai nuo veiklos funkcijų.

3. Visos vidaus audito išvados ir rekomendacijos pateikiamos administraciniam, valdymo ar priežiūros organui, kuris nustato, kokių veiksmų reikia imtis atsižvelgiant į kiekvieną vidaus audito išvadą ir rekomendaciją, ir užtikrina, jog šie veiksmai būtų įgyvendinti.

48 straipsnis

Aktuarinė funkcija

1. Draudimo ir perdraudimo įmonės užtikrina veiksmingą aktuarinę funkciją siekdamos:

- a) koordinuoti techninių atidėjinių skaičiavimą;
- b) užtikrinti, kad techniniams atidėjiniams skaičiuoti būtų naudojama tinkama metodika ir modeliai bei daromos tinkamos prielaidos;
- c) įvertinti duomenų, naudojamų skaičiuojant techninius atidėjinius, tinkamumą ir kokybę;
- d) palyginti tiksliausius įverčius ir patirtį;
- e) informuoti administracinį, valdymo ar priežiūros organą apie techninių atidėjinių skaičiavimo patikimumą ir tinkamumą;
- f) prižiūrėti techninių atidėjinių skaičiavimą 82 straipsnyje nustatytais atvejais;
- g) pareikšti nuomonę apie bendrą rizikos prisiėmimo politiką;
- h) pareikšti nuomonę apie perdraudimo susitarimų tinkamumą; ir
- i) prisidėti prie veiksmingo 44 straipsnyje nurodytos rizikos valdymo sistemos įgyvendinimo, visų pirma kiek tai susiję su rizikos modeliavimu, kuriuo grindžiamas VI skyriaus 4 ir 5 skirsniuose nustatytų kapitalo reikalavimų skaičiavimas, ir prie 45 straipsnyje nurodyto vertinimo.

2. Aktuarinę funkciją vykdo asmenys, turintys aktuarinės ir finansų matematikos žinių, proporcingų draudimo arba perdraudimo įmonės verslui būdingos rizikos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui, ir kurie gali įrodyti savo tinkamą patirtį pagal taikytinus profesinius ir kitus standartus.

49 straipsnis

Užsakomosios paslaugos

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai draudimo ir perdraudimo įmonės perduoda išorės paslaugų teikėjui funkcijas arba bet kokią draudimo ar perdraudimo veiklą, šios įmonės ir toliau liktų visiškai atsakingos už visų savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą vykdymą.

2. Esminės arba svarbios veiklos funkcijos arba veikla negali būti vykdomos pasitelkus užsakomąsias paslaugas, jeigu dėl to:

- a) iš esmės pablogėtų atitinkamos įmonės valdymo sistemos kokybė;
- b) nepagrįstai padidėtų operacinė rizika;
- c) pablogėtų priežiūros institucijų galimybės stebėti, ar įmonė laikosi savo įsipareigojimų;
- d) nukentėtų draudėjams teikiamų paslaugų tęstinumas ir kokybė.

3. Draudimo ir perdraudimo įmonės prieš perduodamos esminės arba svarbias funkcijas arba veiklą išorės subjektams laiku praneša apie tai priežiūros institucijoms, taip pat informuoja jas apie visus svarbius su tomis funkcijomis ar veikla susijusius vėlesnius pokyčius.

50 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

1. Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, išsamiau nustatančias:

- a) 41, 44, 46 ir 47 straipsniuose nurodytų sistemų elementus, visų pirma sritis, kurioms turi būti taikoma draudimo ir perdraudimo įmonių turto ir įsipareigojimų valdymo bei investavimo politika, kaip nurodyta 44 straipsnio 2 dalyje;
- b) 44 ir 46–48 straipsniuose nurodytas funkcijas;
- c) 42 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir funkcijas, kurioms tie reikalavimai taikomi;
- d) sąlygas, kurioms esant galima naudotis užsakomosiomis paslaugomis, visų pirma tomis, kurias tiekia paslaugų tiekėjai iš trečiųjų šalių.

2. Jeigu būtina užtikrinti tinkamą 45 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyto vertinimo konvergenciją, Komisija gali priimti įgyvendinimo priemones siekdama toliau apibrėžti to vertinimo elementus.

3. Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

3 skirsnis

Informacijos atskleidimas visuomenei

51 straipsnis

Mokumo ir finansinės padėties ataskaita: turinys

1. Valstybės narės, atsižvelgdamos į pagal 3 dalį reikalaujamą informaciją ir 35 straipsnio 4 dalyje išdėstytus principus, reikalauja, kad draudimo ir perdraudimo įmonės kasmet viešai paskelbtų savo mokumo ir finansinės padėties ataskaitą.

Toje ataskaitoje pateikiama visa toliau nurodyta informacija arba pateikiamos nuorodos į lygiavertę su pobūdžiu ir mastu susijusią informaciją, kuri yra viešai skelbiama laikantis kitų teisinių ar reguliavimo reikalavimų:

- a) įmonės verslo ir veiklos rezultatų aprašymas;
- b) valdymo sistemos aprašymas ir vertinimas, ar ji atitinka įmonės rizikos pobūdį;
- c) atskiras kiekvienos rizikos kategorijos rizikos pozicijos, koncentracijos, mažinimo ir jautrumo rizikai aprašymas;
- d) atskiri turto, techninių atidėjinių ir kitų įsipareigojimų vertinimo pagrindo ir metodų aprašymai, taip pat visų svarbiausių pagrindo ir metodų, naudojamų juos vertinant finansinėse ataskaitose, skirtumų paaiškinimas;
- e) kapitalo valdymo sistemos aprašymas, įskaitant bent šiuos aspektus:
 - i) nuosavų lėšų struktūrą, sumą ir kokybę;
 - ii) mokumo kapitalo reikalavimo ir minimalaus kapitalo reikalavimo sumas;
 - iii) 304 straipsnyje numatytą galimybę, naudojamą apskaičiuojant mokumo kapitalo reikalavimą;

- iv) informaciją, sudarančią galimybes tinkamai suprasti pagrindinius standartinę formulę ir bet koki vėdinimo modelį, kurį įmonė naudoja mokumo kapitalo reikalavimui apskaičiuoti, pagrindžiančių prielaidų skirtumus;
- v) sumą, neatitinkančią minimalaus kapitalo reikalavimo ar smarkiai neatitinkančią mokumo kapitalo reikalavimo ataskaitiniu laikotarpiu, net ir tuo atveju, jei skirtumas galiausiai panaikinamas, taip pat neatitikimo pobūdžio ir pasekmių paaiškinimą bei taisomąsias priemones, kurių imtasi.

2. 1 dalies e punkto i papunktyje nurodytame aprašyme pateikiama visų svarbių pokyčių, palyginti su ankstesniu ataskaitiniu laikotarpiu, analizė ir elementų vertės finansinėse ataskaitose visų svarbiausių skirtumų paaiškinimas, taip pat trumpas galimybės perduoti kapitalą aprašymas.

Atskleidžiant informaciją apie mokumo kapitalo reikalavimą pagal 1 dalies e punkto ii papunktį, atskirai nurodoma suma, apskaičiuota pagal VI skyriaus 4 skirsnio 2 ir 3 poskirsnius, ir bet koks papildomas kapitalas, nustatytas pagal 37 straipsnį, arba specifinių parametrų, kuriuos draudimo arba perdraudimo įmonė turėjo taikyti pagal 110 straipsnį, poveikį, taip pat trumpa atitinkamos priežiūros institucijos informacija apie papildomo kapitalo nustatymo priežastis.

Tačiau, nedarydamos poveikio kitų teisinių ar norminių privalomo informacijos atskleidimo reikalavimų taikymui, valstybės narės gali numatyti, kad, nors visas mokumo kapitalo reikalavimas, nurodytas 1 dalies e punkto ii papunktyje, yra atskleidžiamas, per einamuoju laikotarpiu, kuris baigiasi ne vėliau kaip 2017 m. spalio 31 d., informacijos apie papildomą kapitalą arba apie specifinių parametrų, kuriuos draudimo arba perdraudimo įmonė turėjo taikyti pagal 110 straipsnį, poveikį atskirai atskleisti nereikia.

Atskleidžiant informaciją apie mokumo kapitalo reikalavimą, prireikus kartu nurodoma, kad galutinė jo suma priklausys nuo priežiūros institucijų įvertinimo.

52 straipsnis

CEIOPS teikiama informacija ir jo ataskaitos

1. Valstybės narės reikalauja, kad priežiūros institucijos kasmet teiktų CEIOPS šią informaciją:

- a) informaciją apie vidutinį kiekvienos įmonės papildomą kapitalą ir priežiūros institucijų nustatytos papildomo kapitalo sumos, išreikštos mokumo kapitalo reikalavimo procentu, pasiskirstymą per praėjusius metus; ši informacija atskirai parodoma taip:
 - i) visų draudimo ir perdraudimo įmonių;
 - ii) gyvybės draudimo įmonių;
 - iii) ne gyvybės draudimo įmonių;

- iv) draudimo įmonių, kurios teikia gyvybės ir ne gyvybės draudimo paslaugas;

- v) perdraudimo įmonių;

- b) kiekvienu a punkte nustatyto atskleidimo atveju informaciją apie papildomo kapitalo, nustatyto pagal atitinkamai 37 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktus, proporcijas.

2. CEIOPS kasmet viešai atskleidžia šią informaciją:

- a) visoms valstybėms narėms kartu informaciją apie toliau nurodytų įmonių bendrą papildomo kapitalo, išreikšto mokumo kapitalo reikalavimo procentu, pasiskirstymą:
 - i) visų draudimo ir perdraudimo įmonių;
 - ii) gyvybės draudimo įmonių;
 - iii) ne gyvybės draudimo įmonių;
 - iv) draudimo įmonių, kurios teikia gyvybės ir ne gyvybės draudimo paslaugas;
 - v) perdraudimo įmonių;
- b) kiekvienai valstybei narei atskirai informaciją apie tos valstybės narės visų draudimo ir perdraudimo įmonių papildomo kapitalo, išreikšto mokumo kapitalo reikalavimo procentu, pasiskirstymą;
- c) kiekvienu a ir b punktuose nurodyto atskleidimo atveju informaciją apie papildomo kapitalo, nustatyto pagal atitinkamai 37 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktus, proporcijas.

3. CEIOPS teikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai 2 dalyje nurodytą informaciją kartu su ataskaita, kurioje nurodomas priežiūros konvergencijos lygis skirtingų valstybių narių priežiūros institucijoms nustatant papildomą kapitalą.

53 straipsnis

Mokumo ir finansinės padėties ataskaita: taikomi principai

1. Priežiūros institucijos leidžia draudimo ir perdraudimo įmonėms neatskleisti informacijos kai:

- a) atskleidus tokią informaciją įmonės konkurentai įgytų nepagrįstai didelį pranašumą;
- b) dėl išipareigojimų draudėjams ar santykių su kitomis sandomio šalimis įmonė turi laikytis slaptumo ar konfidencialumo.

2. Kai priežiūros institucija leidžia neatskleisti informacijos, įmonės tai nurodo savo mokumo ir finansinės padėties ataskaitoje bei nurodo priežastis.

3. Priežiūros institucijos leidžia draudimo ir perdraudimo įmonėms pasinaudoti arba remtis informacija, viešai atskleista pagal kitus teisinius ar norminius reikalavimus, jei ta viešai atskleista informacija pagal pobūdį ir apimtį yra lygiavertė pagal 51 straipsnį reikalaujamai atskleisti informacijai.

4. 1 ir 2 dalys netaikomos 51 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytai informacijai.

54 straipsnis

Mokumo ir finansinės padėties ataskaita: atnaujinimas ir papildoma savanoriškai teikiama informacija

1. Įvykus svarbiems įvykiams, turintiems didelę įtaką pagal 51 ir 53 straipsnius atskleistos informacijos tinkamumui, draudimo ir perdraudimo įmonės atskleidžia tinkamą informaciją apie tų svarbių įvykių pobūdį ir poveikį.

Taikant pirmą pastraipą, svarbiais laikomi bent šie įvykiai:

- a) kai nustatoma, jog nesilaikoma minimalaus kapitalo reikalavimo, ir priežiūros institucijos mano, kad įmonė nesugebės pateikti pagrįsto trumpalaikio finansinio plano, arba šios institucijos per vieną mėnesį po to, kai buvo nustatytas nesilaikymas, negauna tokio plano;
- b) kai nustatoma, jog nesilaikoma mokumo kapitalo reikalavimo, ir priežiūros institucijos per du mėnesius po to, kai buvo nustatytas nesilaikymas, negauna pagrįsto padėties atkūrimo plano.

Antros pastraipos a punkto atžvilgiu priežiūros institucijos reikalauja, kad atitinkama įmonė nedelsiant atskleistų neatitikimo apimtį ir paaiškintų jos kilmę bei pasekmes, įskaitant bet kokias taisomąsias priemones, kurių imtasi. Kai nepaisant trumpalaikio finansinio plano, kuris iš pradžių laikytas pagrįstu, minimalaus kapitalo reikalavimo neatitikimas nebuvo ištaisytas per tris mėnesius nuo jo nustatymo, informaciją apie neatitikimą, jo pobūdį ir pasekmes, įskaitant bet kokias tolesnes taisomąsias priemones, kurių imtasi, bei tolesnes planuojamas taisomąsias priemones, reikia atskleisti to laikotarpio pabaigoje.

Antros pastraipos b punkto atžvilgiu priežiūros institucijos reikalauja, kad atitinkama įmonė nedelsiant atskleistų neatitikimo sumą ir paaiškintų jos pobūdį bei pasekmes, įskaitant bet kokias taisomąsias priemones, kurių imtasi. Kai nepaisant padėties atkūrimo plano, kuris iš pradžių laikytas pagrįstu, didelis mokumo kapitalo reikalavimo neatitikimas nebuvo ištaisytas per šešis mėnesius nuo jo nustatymo, informaciją apie neatitikimą, jo pobūdį ir pasekmes, įskaitant bet kokias tolesnes taisomąsias priemones, kurių imtasi, bei tolesnes planuojamas taisomąsias priemones, reikia atskleisti to laikotarpio pabaigoje.

2. Draudimo ir perdraudimo įmonės gali savanoriškai atskleisti bet kokią su savo mokumu ir finansine padėtimi susijusią informaciją ar paaiškinimus, kurių nereikalaujama atskleisti pagal 51 bei 53 straipsnius ir šio straipsnio 1 dalį.

55 straipsnis

Mokumo ir finansinės padėties ataskaita: politika ir patvirtinimas

1. Valstybės narės reikalauja iš draudimo ir perdraudimo įmonių turėti tinkamas sistemas ir struktūras, kad galėtų laikytis 51 ir 53 straipsniuose bei 54 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų, taip pat rašytinę politiką, kuria būtų nuolat užtikrinamas pagal 51, 53 ir 54 straipsnius atskleidžiamos informacijos tinkamumas.

2. Mokumo ir finansinės padėties ataskaitą tvirtina draudimo ar perdraudimo įmonės administracinis, valdymo ar priežiūros organas; ataskaita skelbiama tik ją patvirtinus.

56 straipsnis

Mokumo ir finansinės padėties ataskaita: įgyvendinimo priemonės

Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, kuriose išsamiai apibrėžiama atskleistina informacija ir priemonės šiam tikslui įgyvendinti.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

4 skirsnis

Akcijų paketai

57 straipsnis

Įsigijimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad visi fiziniai arba juridiniai asmenys ar kartu veikiantys tokie asmenys (siūlomas įsigyjantis asmuo), nusprendę tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyti draudimo ar perdraudimo įmonės akcijų paketą arba tiesiogiai ar netiesiogiai padidinti tokį draudimo ar perdraudimo įmonės akcijų paketą tiek, kad jų turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis pasiektų ar viršytų 20 %, 30 % ar 50 % arba tiek, kad ta draudimo ar perdraudimo įmonė taptų jų dukterine įmone (toliau – siūlomas įsigijimas), pirmiausia apie tai raštu praneštų draudimo ar perdraudimo

įmonės, kurioje jie ketina įsigyti ar padidinti akcijų paketą, priežiūros institucijoms, nurodydami planuojamo įsigyti akcijų pakeito dydį ir pateikdami 59 straipsnio 4 dalyje nurodytą svarbią informaciją. Valstybėms narėms nereikia taikyti 30 % ribinės vertės, jeigu pagal Direktyvos 2004/109/EB 9 straipsnio 3 dalies a punktą jos taiko vieno trečdaliai ribinę vertę.

2. Valstybės narės reikalauja, kad visi fiziniai arba juridiniai asmenys, nusprendę tiesiogiai ar netiesiogiai perleisti draudimo ar perdraudimo įmonės akcijų paketą, pirmiausia apie tai raštu praneštų buveinės valstybės narės priežiūros institucijoms, nurodydami to asmens akcijų paketo dydį po numatomo perleidimo. Toks asmuo taip pat praneša priežiūros institucijoms apie sprendimą sumažinti to asmens akcijų paketą tiek, kad jo balsavimo teisės arba turimas kapitalas sudarytų mažiau kaip 20 %, 30 % arba 50 % visų balsavimo teisių ar viso kapitalo arba kad draudimo ar perdraudimo įmonė nustotų buvusi to asmens dukterine įmone. Valstybėms narėms nereikia taikyti 30 % ribinės vertės, jeigu pagal Direktyvos 2004/109/EB 9 straipsnio 3 dalies a punktą jos taiko vieno trečdaliai ribinę vertę.

58 straipsnis

Vertinimo laikotarpis

1. Priežiūros institucijos, gavusios pagal 57 straipsnio 1 dalį reikalaujamą pranešimą, taip pat vėliau galimai gavusios 2 dalyje nurodytą informaciją, skubiai ir bet kuriuo atveju per dvi darbo dienas raštu praneša apie tai siūlomam įsigyjančiam asmeniui.

Priežiūros institucijos per ne ilgesnį kaip 60 darbo dienų laikotarpį nuo pranešimo ir visų dokumentų, kuriuos valstybė narė reikalauja pateikti kartu su pranešimu remiantis 59 straipsnio 4 dalyje nurodytu sąrašu, gavimo rašytinio patvirtinimo dienos (vertinimo laikotarpis) atlieka 59 straipsnio 1 dalyje numatytą vertinimą (vertinimas).

Patvirtindamos pranešimo gavimą, priežiūros institucijos praneša siūlomam įsigyjančiam asmeniui datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.

2. Vertinimo laikotarpiu priežiūros institucijos prireikus, bet ne vėliau kaip penkiasdešimtą vertinimo laikotarpio darbo dieną, gali prašyti pateikti papildomos vertinimui užbaigti reikalingos informacijos. Toks prašymas pateikiamas raštu nurodant, kokios papildomos informacijos reikia.

Vertinimo laikotarpis sustabdomas nuo tos dienos, kai priežiūros institucijos pateikia prašymą suteikti informacijos, ir atnaujinamas tą dieną, kai gaunamas siūlomo įsigyjančio asmens atsakymas į prašymą. Sustabdyti galima ne ilgiau kaip 20 darbo dienų. Priežiūros institucijos savo nuožiūra gali teikti tolesnius prašymus suteikti išsamesnės informacijos ar ją patikslinti, tačiau dėl to vertinimo laikotarpis daugiau negali būti stabdomas.

3. Priežiūros institucijos gali pratęsti 2 dalies antroje pastraipoje nurodytą sustabdymo laikotarpį iki ne daugiau kaip 30 darbo dienų, jei siūlomas įsigyjantis asmuo:

a) yra įsisteigęs arba jo veikla yra reglamentuojama ne Bendrijoje; arba

b) yra fizinis arba juridinis asmuo, kuriam netaikoma priežiūra pagal šią direktyvą, 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvą 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIAVPS), derinimo ⁽¹⁾, Direktyvą 2004/39/EB arba Direktyvą 2006/48/EB.

4. Jei, užbaigusios vertinimą, priežiūros institucijos nusprendžia pareikšti prieštaravimą siūlomam įsigijimui, jos per dvi darbo dienas ir neviršydamos vertinimo laikotarpio raštu praneša apie tai siūlomam įsigyjančiam asmeniui, nurodydamos to sprendimo motyvus. Pagal nacionalinę teisę atitinkamas sprendimo motyvų pareiškimas gali būti pateikiamas visuomenei susipažinti siūlomo įsigyjančio asmens prašymu. Tai neužkerta kelio valstybei narei leisti priežiūros institucijai atskleisti informaciją siūlomam įsigyjančiam asmeniui neprašant.

5. Jei priežiūros institucijos per vertinimo laikotarpį raštu nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui, jis laikomas patvirtintu.

6. Priežiūros institucijos gali nustatyti ilgiausią terminą siūlomam įsigijimui įgyvendinti ir prireikus jį pratęsti.

7. Valstybės narės negali nustatyti griežtesnių nei nustatyta šioje direktyvoje reikalavimų dėl pranešimo priežiūros institucijoms apie tiesioginį ar netiesioginį balsavimo teisių ar kapitalo įsigijimą ir dėl priežiūros institucijų suteikiamo patvirtinimo.

8. Komisija priima įgyvendinimo priemones, kuriose išsamiai apibrėžiami 59 straipsnio 1 dalyje nustatyti kriterijų patikslinimai siekiant atsižvelgti į būsimus pokyčius ir užtikrinti vienodą 57–63 straipsnių taikymą.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

59 straipsnis

Vertinimas

1. Vertindamos 57 straipsnio 1 dalyje nustatytą pranešimą ir 58 straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją priežiūros institucijos, siekdamos užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį draudimo ar perdraudimo įmonės, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, valdymą ir atsižvelgdamos į galimą siūlomo įsigyjančio asmens įtaką draudimo ar perdraudimo įmonei, vertina siūlomo įsigyjančio asmens tinkamumą ir siūlomo įsigijimo finansinį patikimumą pagal visus šiuos kriterijus:

a) siūlomo įsigyjančio asmens reputaciją;

⁽¹⁾ OL L 375, 1985 12 31, p. 3.

- b) bet kokio asmens, kuris vadovaus draudimo ar perdraudimo įmonės verslui po siūlomo įsigijimo, reputaciją ir patirtį;
- c) siūlomo įsigyjančio asmens finansinį patikimumą, visų pirma draudimo ar perdraudimo įmonėje, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, vykdomos ir numatomos vykdyti veiklos rūšies atžvilgiu;
- d) tai, ar draudimo arba perdraudimo įmonė galės nuolat laikytis šia direktyva ir atitinkamais atvejais kitomis direktyvomis, būtent Direktyva 2002/87/EB grindžiamų riziką ribojančių reikalavimų, visų pirma, ar grupės, kurios dalimi ji taps, struktūra sudaro sąlygas veiksmingai priežiūrai vykdyti, priežiūros institucijoms veiksmingai keistis informacija ir apibrėžti priežiūros institucijų atsakomybės pasiskirstymą;
- e) tai, ar esama tinkamo pagrindo įtarti, kad siekiant įgyvendinti siūlomą įsigijimą vykdomas arba įvykdytas ar buvo bandomas įvykdyti pinigų plovimas ar teroristų finansavimas, kaip apibrėžta 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui ⁽¹⁾ 1 straipsnyje, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti jų pavojų.

2. Priežiūros institucijos gali pareikšti prieštaravimą siūlomam įsigijimui tik esant tinkamam pagrindui remiantis 1 dalyje nustatytais kriterijais arba jei siūlomo įsigyjančio asmens pateikta informacija yra neišsami.

3. Valstybės narės nenustato jokių išankstinių sąlygų dėl privalomo įsigyti akcijų paketo dydžio ir neleidžia savo priežiūros institucijoms nagrinėti siūlomo įsigijimo rinkos ekonominių poreikių atžvilgiu.

4. Valstybės narės viešai paskelbia sąrašą, kuriame nurodo informaciją, būtiną vertinimui atlikti ir kuri turi būti pateikiama priežiūros institucijoms teikiant 57 straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą. Reikalaujama informacija turi būti proporcinga ir pritaikyta pagal siūlomo įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo pobūdį. Valstybės narės nereikalauja pateikti informacijos, kuri nėra reikalinga riziką ribojančiam vertinimui atlikti.

5. Neatsižvelgiant į 58 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, jei priežiūros institucijai pranešama apie du ar kelis pasiūlymus įsigyti ar padidinti akcijų paketus toje pačioje draudimo ar perdraudimo įmonėje, priežiūros institucija užtikrina, kad siūlomi įsigyjantys asmenys nebus diskriminuojami.

60 straipsnis

Reglamentuojamų finansų įmonių atliekami įsigijimai

1. Atitinkamos priežiūros institucijos išsamiai konsultuojasi tarpusavyje atlikdamos vertinimą, jei siūlomas įsigyjantis asmuo yra:

- a) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, leidimą vykdyti veiklą gavusi kredito įstaiga, draudimo ar perdraudimo įmonė, investicinė įmonė ar valdymo įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 85/611/EEB 1a straipsnio 2 punkte (KIPVPS valdymo įmonė);
- b) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, leidimą vykdyti veiklą gavusios kredito įstaigos, draudimo ar perdraudimo įmonės, investicinės įmonės ar KIPVPS valdymo įmonės patronuojanti įmonė; arba
- c) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, leidimą vykdyti veiklą gavusią kredito įstaigą, draudimo ar perdraudimo įmonę, investicinę įmonę ar KIPVPS valdymo įmonę kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo.

2. Priežiūros institucijos, pernelyg ilgai nedelsdamos, teikia viena kitai bet kokią informaciją, kuri yra esminė ar svarbi vertinimui. Šiuo atžvilgiu priežiūros institucijos paprašytos pateikia viena kitai visą svarbią informaciją ir savo iniciatyva suteikia visą esminę informaciją. Priežiūros institucijos, išdavusios leidimą draudimo ar perdraudimo įmonei, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, sprendime nurodomos visos siūlomą įsigyjantį asmenį prižiūrinčios priežiūros institucijos pareikštos nuomonės ar išlygos.

61 straipsnis

Informacija, kurią draudimo ar perdraudimo įmonė suteikia priežiūros institucijai

Draudimo ar perdraudimo įmonė, sužinojusi apie kiekvieną jos kapitalo akcijų paketo įsigijimą ar perleidimą, dėl kurio turimos akcijos viršija vieną iš 57 straipsnyje ir 58 straipsnio 1–7 dalyse nurodytų ribinių verčių ar nesiekia jų, apie tai informuoja buveinės valstybės narės priežiūros instituciją.

Bent kartą per metus draudimo ar perdraudimo įmonė taip pat praneša savo buveinės valstybės narės priežiūros institucijai akcininkų ir narių, turinčių akcijų paketus, pavadinimus, vardus ir pavardes bei tokių akcijų paketų dydžius, nurodomus, pavyzdžiui, informacinėje medžiagoje, gaunamoje per metinius visuotinius akcininkų ir narių susirinkimus arba vykdamą į vertybinių popierių biržų prekybos sąrašus įtrauktoms įmonėms taikomus reikalavimus.

⁽¹⁾ OL L 309, 2005 11 25, p. 15.

62 straipsnis

Akcijų paketai, priežiūros institucijos galios

Valstybės narės reikalauja, kad įmonės, kurioje siekiama įsigyti ar padidinti akcijų paketą, buveinės valstybės narės priežiūros institucija imtųsi tinkamų priemonių susidariusiai padėčiai pakeisti, jeigu dėl 57 straipsnyje nurodytų asmenų įtakos gali nukentėti riziką ribojantis ir patikimas draudimo ar perdraudimo įmonės valdymas, kad tokia padėtis baigtųsi. Tokios priemonės gali būti, pavyzdžiui, teismo draudimai, baudų taikymas direktoriams ir valdytojams arba naudojimosi balsavimo teisėmis, kurias suteikia atitinkamų akcininkų ar narių turimos akcijos, sustabdymas.

Panašios priemonės taikomos fiziniams ar juridiniams asmenims, nevykdantiems pranešimo įsipareigojimo, nustatyto 57 straipsnyje.

Kai akcijų paketas įsigijamas nepaisant priežiūros institucijų prieštaravimo, valstybės narės, neatsižvelgdamos į jokiais kitais taikytinas sankcijas, numato šiuos veiksmus:

1. sustabdyti teisę naudotis atitinkamomis balsavimo teisėmis; arba
2. pripažinti bet kokią balsavimą negaliojančiu arba galimybę jį anuliuoti.

63 straipsnis

Balsavimo teisės

Šiame skirsnyje atsižvelgiama į balsavimo teises, nurodytas Direktyvos 2004/109/EB 9 ir 10 straipsniuose bei į tos direktyvos 12 straipsnio 4 ir 5 dalyse nustatytas sąlygas dėl akcijų sujungimo.

Valstybės narės neatsižvelgia į balsavimo teises ar akcijas, kurias investicinės įmonės ar kredito įstaigos gali turėti po to, kai prisiimamas įsipareigojimas pirkti ar parduoti finansines priemones ir (arba) po finansinių priemonių išplatavimo tvirtai įsipareigojus pirkti, kaip numatyta Direktyvos 2004/39/EB I priedo A skirsnio 6 punkte, jei šiomis teisėmis nesinaudojama ar jos kitaip nenaudojamos siekiant kišti į emitento valdymą ir jei jos perleidžiamos per vienerius metus nuo įsigijimo.

5 skirsnis

Profesinė paslaptis, keitimasis informacija ir priežiūros konvergencijos skatinimas

64 straipsnis

Profesinė paslaptis

Valstybės narės nustato, kad visi priežiūros institucijose dirbantys arba dirbę asmenys, taip pat tų institucijų vardu veikiantys auditoriai ar ekspertai būtų įpareigoti laikytis profesinės paslapties.

Nedarant poveikio baudžiamojoje teisėje numatytų atvejų taikymui, jokia konfidenciali informacija, kurią tokie asmenys gavo atlikdami savo pareigas, negali būti atskleista jokiam asmeniui ar institucijai, išskyrus, kai ji pateikiama tokia apibendrinta ar suvestine forma, kad nebūtų galima nustatyti atskirų draudimo ir perdraudimo įmonių.

Tačiau, jeigu yra paskelbtas draudimo ar perdraudimo įmonės bankrotas arba ji priverstinai likviduojama, konfidenciali informacija, nesusijusi su trečiosiomis šalimis, kurios dalyvauja sanuojuant tokią įmonę, gali būti atskleista civiliniame ar komerciniame teismo procese.

65 straipsnis

Valstybių narių priežiūros institucijų keitimasis informacija

64 straipsnis netrukdo įvairių valstybių narių priežiūros institucijoms keistis informacija. Tokiai informacijai taikomas 64 straipsnyje nustatytas profesinės paslapties įpareigojimas.

66 straipsnis

Bendradarbiavimo susitarimai su trečiosiomis šalimis

Valstybės narės gali sudaryti bendradarbiavimo susitarimus, kuriuose numatyta keistis informacija su trečiųjų šalių priežiūros institucijomis arba trečiųjų šalių institucijomis ar įstaigomis, kaip apibrėžta 68 straipsnio 1 ir 2 dalyse, tik tuomet, jeigu informacijai, kuri bus atskleista, taikomos profesinės paslapties garantijos bent jau lygiavertės tomis, kurios nurodytos šiame skirsnyje. Toks keitimasis informacija turi būti skirtas tų institucijų ar įstaigų priežiūros užduočiai atlikti.

Iš kitos valstybės narės gauta informacija, kurią valstybė narė ketina atskleisti trečiajai šaliai, gali būti atskleista tik gavus aiškų tos kitos valstybės narės priežiūros institucijos sutikimą ir, prireikus, tik tiems tikslams, kuriems pritarė ta institucija.

67 straipsnis

Naudojimasis konfidencialia informacija

Priežiūros institucijos, kurios gauna konfidencialią informaciją pagal 64 arba 65 straipsnius, gali ją naudoti tik atlikdamos savo pareigas ir siekdamos šių tikslų:

1. tikrinti, ar laikomasi sąlygų, reguliuojančių draudimo ar perdraudimo veiklos pradėjimą, ir palengvinti tokios veiklos stebėjimą, ypač techninių atidėjinių, minimalaus kapitalo reikalavimo, mokumo kapitalo reikalavimo ir valdymo sistemos stebėjimą;
2. taikyti sankcijas;
3. administraciniuose skunduose dėl priežiūros institucijų sprendimų;
4. teisiniuose procesuose pagal šią direktyvą.

68 straipsnis

Keitimasis informacija su kitomis institucijomis

1. 64 ir 67 straipsniai netrukdo:

- a) keistis informacija toje pačioje valstybėje narėje esančioms kelioms priežiūros institucijoms, kai jos vykdo savo priežiūros funkcijas;
- b) keistis informacija priežiūros funkcijas vykdančioms priežiūros institucijoms su visais kitais toliau nurodytais toje pačioje valstybėje narėje esančiais subjektais:
 - i) institucijomis, atsakingomis už kredito įstaigų ir kitų finansų organizacijų priežiūrą, bei institucijomis, atsakingomis už finansų rinkų priežiūrą;
 - ii) įstaigomis, dalyvaujančiomis likviduojant draudimo įmones arba perdraudimo įmones bei jų bankroto ir kituose panašiuose procesuose;
 - iii) asmenimis, atsakingais už įstatymų numatytus draudimo įmonių, perdraudimo įmonių ir kitų finansų įstaigų auditus;
- c) pateikti įstaigoms, administruojančioms priverstinio likvidavimo procedūras arba garantinius fondus, informacijos, reikalingos jų funkcijoms vykdyti.

b ir c punktuose nurodyta informacija taip pat gali keistis skirtingos valstybės narės.

Informacijai, kurią gauna tos institucijos, įstaigos ir asmenys, taikomas 64 straipsnyje nustatytas profesinės paslapties įpareigojimas.

2. 64–67 straipsniais valstybėms narėms netrukdoma leisti priežiūros institucijoms keistis informacija su:

- a) institucijomis, atsakingomis už įstaigų, dalyvaujančių likviduojant draudimo įmones, perdraudimo įmones ir jų bankroto bei kituose panašiuose procesuose, priežiūrą;
- b) institucijomis, atsakingomis už asmenų, kuriems patikėta atlikti įstatymų numatytus draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, kredito įstaigų, investicinių įmonių ir kitų finansų įstaigų auditus, priežiūrą;
- c) draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių nepriklausomais aktuarais, vykdančiais teisinę tų įmonių priežiūrą, ir įstaigomis, atsakingomis už tokių aktuarų priežiūrą.

Valstybės narės, taikančios pirmą pastraipą, reikalauja, kad būtų tenkinamos bent šios sąlygos:

- a) informacija turi būti naudojama pirmoje pastraipoje nurodytai priežiūrai arba teisei priežiūrai vykdyti;
- b) gautai informacijai turi būti taikomas 64 straipsnyje nustatytas profesinės paslapties įpareigojimas;
- c) jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, tos informacijos negalima atskleisti be aiškaus ją suteikusios priežiūros institucijos sutikimo ir, jei tinka, tokia informacija gali būti atskleidžiama tik tiems tikslams, kuriems ta institucija davė sutikimą.

Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms institucijų, asmenų ir įstaigų, pagal pirmą ir antrą pastraipą galinčių gauti informaciją, pavadinimus ar vardus bei pavardes.

3. 64–67 straipsniais valstybėms narėms netrukdoma leisti priežiūros institucijoms ir institucijoms ar įstaigoms, įpareigotoms aptikti ir tirti bendrovių teisės pažeidimus, keistis informacija tam, kad būtų sustiprintas finansinės sistemos stabilumas ir integralumas.

Valstybės narės, taikančios pirmą pastraipą, reikalauja, kad būtų tenkinamos bent šios sąlygos:

- a) informacija turi būti skirta pirmoje pastraipoje nurodytai pažeidimų aptikimo ir tyrimo veiklai vykdyti;
- b) gautai informacijai turi būti taikomas 64 straipsnyje nustatytas profesinės paslapties įpareigojimas;
- c) jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, tos informacijos negalima atskleisti be aiškaus ją suteikusios priežiūros institucijos sutikimo ir, jei tinka, tokia informacija gali būti atskleidžiama tik tiems tikslams, kuriems ta institucija davė sutikimą.

Jeigu valstybėje narėje pirmoje pastraipoje nurodytoms institucijoms ar įstaigoms pavestas aptikimo ir tyrimo užduotis padeda atlikti asmenys, tuo tikslu paskirti atsižvelgiant į jų konkrečią kompetenciją, nedirbantys valstybiniame sektoriuje, pirmoje pastraipoje numatyta keitimosi informacija galimybė gali būti išplėsta, įtraukiant ir tuos asmenis pagal antroje pastraipoje nustatytas sąlygas.

Siekiant įgyvendinti antros pastraipos c punktą, pirmoje pastraipoje nurodytos institucijos ar įstaigos praneša informaciją suteikusiai priežiūros institucijai asmenų, kuriems ta informacija turi būti siunčiama, vardus ir tiksliai pareigas.

4. Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms institucijų, asmenų ir įstaigų, pagal 3 dalį galinčių gauti informaciją, pavadinimus ar vardus bei pavardes.

69 straipsnis

Informacijos atskleidimas Vyriausybės administracijoms, atsakingoms už finansų teisės aktus

64 ir 67 straipsniais valstybėms narėms netrukdoma vadovaujantis teisės aktų nuostatomis leisti pateikti tam tikrą

informaciją kitiems savo centrinės Vyriausybės administracijos departamentams, atsakingiems už teisės aktus dėl kredito įstaigų, finansų įstaigų, investicijų paslaugų ir draudimo ar perdraudimo įmonių, bei inspektoriams, veikiantiems tų departamentų vardu.

Ši informacija pateikiama tik tuomet, kai ji reikalinga dėl riziką ribojančios kontrolės. Tačiau valstybės narės nustato, kad pagal 65 straipsnį ir 68 straipsnio 1 dalį gauta informacija ir informacija, gaunama per 32 straipsnyje nurodytą patikrinimą vietoje, gali būti pateikta tik gavus informaciją pateikusių priežiūros institucijos arba valstybės narės, kurioje atliktas patikrinimas vietoje, priežiūros institucijos aiškų sutikimą.

70 straipsnis

Informacijos perdavimas centriniams bankams ir pinigų institucijoms

Nedarant poveikio šio skirsnio taikymui, priežiūros institucija gali perduoti toliau nurodytoms institucijoms informaciją, reikalingą jų užduotims atlikti:

1. centriniams bankams ir kitoms panašias funkcijas atliekančioms pinigų institucijoms;
2. jeigu tinka, kitoms valdžios institucijoms, atsakingoms už mokėjimų sistemų priežiūrą.

Tokios institucijos ar įstaigos taip pat gali perduoti priežiūros institucijoms tokią informaciją, kurios joms gali prireikti taikant 67 straipsnį. Taip gautai informacijai taikomas šiame skirsnyje numatytos nuostatos dėl profesinės paslapties.

71 straipsnis

Priežiūros konvergencija

1. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos vykdydamos savo įgaliojimus deramai atsižvelgtų į Europos Sąjungos aspektą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad vykdydamos savo pareigas kompetentingos institucijos atsižvelgtų į priežiūros priemonių ir priežiūros praktikos taikant įstatymus ir kitus teisės aktus, priimtus laikantis šios direktyvos, konvergenciją. Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos dalyvautų CEIOPS veikloje pagal Sprendimą 2009/79/EB ir deramai atsižvelgtų į šio straipsnio 3 dalyje nurodytas jo pateikiamas gaires ir rekomendacijas.

3. CEIOPS prireikus teikia teisiškai neįpareigojančias gaires ir rekomendacijas, susijusias su šios direktyvos priemonių įgyvendinimu ir jos įgyvendinimo priemonėmis siekiant sustiprinti priežiūros praktikos konvergenciją. Be to, CEIOPS reguliariai ir bent kas dvejus metus teikia ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai pažangos Bendrijos priežiūros konvergencijos srityje klausimu.

6 skirsnis

Auditorių pareigos

72 straipsnis

Auditorių pareigos

1. Valstybės narės turi bent jau numatyti, kad asmenys, kuriems suteikti įgaliojimai, kaip apibrėžta 1984 m. balandžio 10 d. Aštuntojo Tarybos direktyvoje 84/253/EEB, grindžiamoje Sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu dėl asmenų, atsakingų už įstatymu numatyto apskaitos dokumentų audito atlikimą, patvirtinimo ⁽¹⁾, draudimo ar perdraudimo įmonėje atliekantys įstatymais numatytą auditą, nurodytą Direktyvos 78/660/EEB 51 straipsnyje, Direktyvos 83/349/EEB 37 straipsnyje arba Direktyvos 85/611/EEB 31 straipsnyje, arba bet kurią kitą įstatymais numatytą užduotį, turi nedelsdami priežiūros institucijoms pranešti apie bet kurį tos užduoties vykdymo metu sužinotą su ta įmone susijusį faktą ar sprendimą, kurio rezultatas gali būti:

- a) esminis įstatymų ar kitų teisės aktų, kuriais nustatomos leidimų išdavimą reguliuojančios sąlygos arba kurie konkrečiai reglamentuoja draudimo ir perdraudimo įmonių veiklą, pažeidimas;
- b) neigiamas poveikis nenutrūkstamai draudimo ar perdraudimo įmonės veiklai;
- c) atsisakymas pareikšti nuomonę apie finansinę atskaitomybę arba sprendimas pareikšti sąlyginę nuomonę;
- d) mokumo kapitalo reikalavimo nesilaikymas; arba
- e) minimalaus kapitalo reikalavimo nesilaikymas.

Pirmoje dalyje nurodyti asmenys taip pat turi pranešti apie visus faktus ar sprendimus, sužinotus vykdant pirmoje dalyje aprašytą užduotį įmonėje, kuri dėl kontrolės ryšių turi glaudžius ryšius su draudimo ar perdraudimo įmone, kurioje jie vykdo tą užduotį.

2. Įgaliotų asmenų, kaip apibrėžta Direktyvoje 84/253/EEB, sąžiningas informacijos perdavimas priežiūros institucijoms apie bet kokį faktą ar sprendimą, nurodytą 1 dalyje, nelaikomas jokių apribojimų dėl informacijos perdavimo, nustatytų sutartyje arba įstatymuose ar kituose teisės aktuose, pažeidimu, ir tokiems asmenims netaikoma jokia atsakomybė.

⁽¹⁾ OL L 126, 1984 5 12, p. 20.

V SKYRIUS

Gyvybės ir ne gyvybės draudimo veiklos vykdymas

73 straipsnis

Gyvybės ir ne gyvybės draudimo veiklos vykdymas

1. Draudimo įmonėms neleidžiama vienu metu vykdyti gyvybės ir ne gyvybės draudimo veiklą.
2. Nukrypdomos nuo 1 dalies, valstybės narės gali numatyti, kad:
 - a) įmonės, gavusios leidimus vykdyti gyvybės draudimo veiklą, taip pat gali gauti leidimą vykdyti ne gyvybės draudimo veiklą ir prisiimti riziką, priskirtą I priedo A dalyje nurodytoms 1 ir 2 grupėms;
 - b) įmonės, gavusios leidimus prisiimti tik I priedo A dalyje nurodytoms 1 ir 2 grupėms priskirtą riziką, gali gauti leidimą vykdyti gyvybės draudimo veiklą.

Tačiau kiekviena veikla valdoma atskirai pagal 74 straipsnį.

3. Valstybės narės gali nustatyti, kad 2 dalyje nurodytos įmonės turi laikytis apskaitos taisyklių, taikomų gyvybės draudimo įmonėms, kurioms išduotas leidimas užsiimti visa veikla. Prieš suderinimą šiuo atžvilgiu valstybės narės taip pat gali, atsižvelgdamos į likvidavimo taisykles, numatyti, kad tų įmonių veiklą, susijusią su I priedo A dalies 1 ir 2 grupėms priskirta rizika, reglamentuoja gyvybės draudimo veiklai taikomos taisyklės.

4. Jeigu ne gyvybės draudimo įmonė turi finansinių, komercinių ar administracinių ryšių su gyvybės draudimo įmone, buveinės valstybių narių priežiūros institucijos užtikrina, kad atitinkamų draudimo įmonių atskaitomybės neiškreiptų susitarimai tarp tų įmonių arba kurie nors kiti susitarimai, galintys turėti įtakos skirstant išlaidas ir pajamas.

5. Įmonės, kurios toliau nurodytomis datomis vykdė tiek gyvybės, tiek ne gyvybės draudimo veiklą pagal šią direktyvą, gali ją ir toliau vykdyti vienu metu, jeigu kiekviena tokia veikla valdoma atskirai pagal 74 straipsnį:

- a) Graikijoje leidimus gavusios įmonės - 1981 m. sausio 1 d.;
- b) Ispanijoje ir Portugalijoje leidimus gavusios įmonės - 1986 m. sausio 1 d.;
- c) Austrijoje, Suomijoje ir Švedijoje leidimus gavusios įmonės - 1995 m. sausio 1 d.;
- d) Čekijoje, Estijoje, Kipre, Latvijoje, Lietuvoje, Vengrijoje, Maltoje, Lenkijoje, Slovakijoje ir Slovėnijoje leidimus gavusios įmonės - 2004 m. gegužės 1 d.;
- e) Bulgarijoje ir Rumunijoje leidimus gavusios įmonės - 2007 m. sausio 1 d.;
- f) visos kitos įmonės - 1979 m. kovo 15 d.

Buveinės valstybė narė gali reikalauti draudimo įmonių per tos valstybės narės nustatytą laikotarpį baigti kartu vykdyti gyvybės ir ne gyvybės draudimo veiklą, kurią jos vykdė pirmoje pastraipoje nurodytomis datomis.

74 straipsnis

Gyvybės ir ne gyvybės draudimo valdymo atskyrimas

1. 73 straipsnyje nurodytas atskiras valdymas organizuojamas taip, kad gyvybės draudimo veikla būtų aiškiai atskirta nuo ne gyvybės draudimo veiklos.

Neturi būti pakenkta atitinkamiems gyvybės ir ne gyvybės draudėjų interesams, ir visų pirma gyvybės draudėjai turi gauti tiek naudos iš gyvybės draudimo veiklos pelno, tartum gyvybės draudimo įmonė vykdytų tik gyvybės draudimo veiklą.

2. Nedarant poveikio 100 ir 128 straipsnių taikymui, 73 straipsnio 2 ir 5 dalyse nurodytos draudimo įmonės skaičiuoja:

- a) sąlyginį savo gyvybės draudimo ar perdraudimo veiklos minimalaus kapitalo reikalavimą, apskaičiuotą taip, lyg atitinkama įmonė vykdytų tik tą veiklą, remdamosi atskiromis 6 dalyje nurodytomis ataskaitomis; ir
- b) sąlyginį savo ne gyvybės draudimo ar perdraudimo veiklos minimalaus kapitalo reikalavimą, apskaičiuotą taip, lyg atitinkama įmonė vykdytų tik tą veiklą, remdamosi atskiromis 6 dalyje nurodytomis ataskaitomis.

3. 73 straipsnio 2 ir 5 dalyse nurodytos draudimo įmonės padengia bent toliau nurodytus reikalavimus lygiaverte tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų suma:

- a) sąlyginį gyvybės draudimo veiklos minimalaus kapitalo reikalavimą;
- b) sąlyginį ne gyvybės draudimo veiklos minimalaus kapitalo reikalavimą.

Pirmoje pastraipoje nurodyti minimalūs finansiniai išpareigojimai, susiję su gyvybės draudimo veikla ir ne gyvybės draudimo veikla, neturi būti vykdomi kitos veiklos šakos sąskaita.

4. Tol, kol vykdomi 3 dalyje nurodyti minimalūs finansiniai išpareigojimai ir jeigu informuojama priežiūros institucija, įmonė 100 straipsnyje nurodytam mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti gali panaudoti atskirai įrašytus tinkamų nuosavų lėšų elementus, dar turimus vienai ar kitiems veikloms vykdyti.

5. Priežiūros institucijos išnagrinėja gyvybės ir ne gyvybės draudimo veiklos rezultatus, kad įsitikintų, jog vykdomi 1–4 dalių reikalavimai.

6. Atskaitomybė rengiama taip, kad gyvybės ir ne gyvybės draudimo rezultatų šaltiniai būtų parodomi atskirai. Visos pajamos, visų pirma įmokos, perdraudikų mokėjimai ir investicinės veiklos pajamos, taip pat išlaidos, visų pirma draudimo atsiskaitymai, papildomi techniniai atidėjiniai, perdraudimo įmokos ir draudimo veiklos sąnaudos suskirstomos pagal kilmę. Abiems draudimo šakoms bendri elementai įrašomi į apskaitą laikantis proporcingo paskirstymo metodų, kuriuos patvirtina priežiūros institucija.

Draudimo įmonės, remdamosi atskaitomybe, parengia atskaitą, kurioje pagal 98 straipsnio 4 dalį aiškiai nurodomi kiekvieną sąlyginį minimalaus kapitalo reikalavimą, kaip nurodyta 2 dalyje, dengiantys tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų elementai.

7. Jei vienos draudimo šakos tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų elementų suma yra nepakankama, kad būtų galima įvykdyti minimalius finansinius išpareigojimus, nurodytus 3 dalies pirmoje pastraipoje, priežiūros institucijos tos draudimo šakos veiklai, kurios suma yra nepakankama, taiko šioje direktyvoje numatytas priemones, neatsižvelgiant į kitos šakos veiklos rezultatus.

Nukrypstant nuo 3 dalies antros pastraipos, tarp tų priemonių gali būti ir leidimas atlikti tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų elementų pervedimus iš vienos šakos į kitą.

VI SKYRIUS

Taisyklės, susijusios su turto ir išpareigojimų vertinimu, techniniais atidėjimais, nuosavomis lėšomis, mokumo kapitalo reikalavimu, minimalaus kapitalo reikalavimu, ir investavimo taisyklės

1 skirsnis

Turto ir išpareigojimų vertinimas

75 straipsnis

Turto ir išpareigojimų vertinimas

1. Jeigu nenurodyta kitaip, valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės įvertintų turtą ir išpareigojimus taip:

a) turtas įvertinamas suma, už kurią gerai informuotos ir ketinančios sudaryti sandorį šalys galėtų juo apsieisti sąžiningos konkurencijos sąlygomis;

b) išpareigojimai įvertinami suma, už kurią gerai informuotos ir ketinančios sudaryti sandorį šalys sąžiningos konkurencijos sąlygomis galėtų juos perleisti viena kitai arba apmokėti.

Vertinant išpareigojimus pagal b punktą, joks patikslinimas siekiant atsižvelgti į draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo būklę neatliekamas.

2. Kad nustatytų 1 dalyje nurodyto turto ir išpareigojimų vertinimo metodus ir prielaidas, Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

2 skirsnis

Su techniniais atidėjimais susijusios taisyklės

76 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės suformuotų techninius atidėjinius, atsižvelgdamos į visus savo draudimo ir perdraudimo išpareigojimus draudėjams ir naujos gavėjams pagal draudimo arba perdraudimo sutartis.

2. Techninių atidėjinių vertė atitinka sumą, kurią šią dieną draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų mokėti, jei jos nedelsdamos perduotų savo draudimo ir perdraudimo išpareigojimus kitai draudimo arba perdraudimo įmonei.

3. Techninių atidėjinių apskaičiavimas grindžiamas finansų rinkų pateikta informacija ir jai neprieštarauja, taip pat bendrąja vieša informacija apie draudimo riziką (rinkos nuoseklumas).

4. Techniniai atidėjiniai apskaičiuojami laikantis atsargumo, patikimumo ir objektyvumo principų.

5. Laikantis 2, 3 ir 4 dalyse nustatytų principų bei atsižvelgiant į 75 straipsnio 1 dalyje nustatytus principus techniniai atidėjiniai apskaičiuojami laikantis 77–82 straipsnių ir 86 straipsnio nuostatų.

77 straipsnis

Techninių atidėjinių apskaičiavimas

1. Techninių atidėjinių vertė lygi tiksliausio įverčio ir rizikos maržos sumai, kaip nustatyta 2 ir 3 dalyse.

2. Tiksliausias įvertis atitinka būsimųjų pinigų srautų tikėtiną svertinį vidurkį, atsižvelgiant į pinigų laiko vertę (numatomą būsimųjų pinigų srautų dabartinę vertę), taikant atitinkamą nerizikingų palūkanų normų struktūrą pagal terminą.

Tiksliausio įverčio apskaičiavimas grindžiamas naujausia ir patikima informacija bei tikroviškomis prielaidomis ir atliekamas taikant tinkamus, pritaikomus ir aktualius aktuarinius bei statistinius metodus.

Pinigų srautų prognozėje, kuri naudojama tiksliausiam įverčiui apskaičiuoti, įvertinami visi įeinančių ir išeinančių pinigų srautai, kurių reikia draudimo ir perdraudimo įsipareigojimams įvykdyti per visą jų trukmę.

Tiksliausias įvertis apskaičiuojamas kaip bendroji vertė, neatimant sumų, atgautinų pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių. Tos sumos apskaičiuojamos atskirai, laikantis 81 straipsnio.

3. Rizikos marža turi būti tokio dydžio, kad būtų užtikrinta, jog techniniai atidėjiniai būtų lygūs sumai, kurios draudimo ir perdraudimo įmonės galėtų reikalauti, siekdamos perimti ir įvykdyti draudimo bei perdraudimo įsipareigojimus.

4. Draudimo ir perdraudimo įmonės tiksliausią įvertį ir rizikos maržą apskaičiuoja atskirai.

Tačiau tuo atveju, kai su draudimo ar perdraudimo įsipareigojimais susietus būsimuosius pinigų srautus galima patikimu būdu sudvigubinti naudojant finansines priemones, kurių patikimą rinkos vertė įmanoma nustatyti, tų būsimųjų pinigų srautų techninių atidėjinių vertė nustatoma remiantis tų finansinių priemonių rinkos verte. Šiuo atveju tiksliausią įvertį ir rizikos maržą apskaičiuoti atskirai nereikalaujama.

5. Jeigu draudimo ir perdraudimo įmonės atskirai įvertina tiksliausią įvertį ir rizikos maržą, rinkos maržą apskaičiuojama nustatant sąnaudas, susidarancias sukaupiant tinkamų nuosavų lėšų sumą, kuri atitinka mokumo kapitalo reikalavimą, būtiną draudimo ir perdraudimo įsipareigojimams įvykdyti per visą jų trukmę.

Norma, naudojama nustatant tinkamų nuosavų lėšų sumos sukaupimo sąnaudas (kapitalo sąnaudų norma), yra vienoda visoms draudimo ir perdraudimo įmonėms ir periodiškai persvarstoma.

Naudojama kapitalo sąnaudų norma yra lygi papildomai normai ir yra didesnė už atitinkamą nerizikingų palūkanų normą, kurią draudimo ar perdraudimo įmonė patirtų turėdama tinkamą nuosavų lėšų sumą, kaip nustatyta 3 skirsnyje, atitinkančią mokumo kapitalo reikalavimą, būtiną draudimo ir perdraudimo įsipareigojimams padengti per visą jų trukmę.

78 straipsnis

Kiti elementai, į kuriuos reikia atsižvelgti apskaičiuojant techninius atidėjinius

Be to, kas išdėstyta 77 straipsnyje, apskaičiuodamos techninius atidėjinius draudimo ir perdraudimo įmonės atsižvelgia į šiuos aspektus:

1. visas išlaidas, kurios bus patirtos vykdant draudimo ir perdraudimo įsipareigojimus;
2. infliaciją, įskaitant išlaidas ir su infliacija susijusias draudimo išmokas;
3. visas išmokas draudėjams ir naudos gavėjams, įskaitant draudimo ir perdraudimo įmonių planuojamą savo nuožiūra išmokėti būsimo draudiko pelno dalį, neatsižvelgiant į tai, ar tos išmokos užtikrintos sutartimis, išskyrus išmokas, kurioms taikoma 91 straipsnio 2 dalis.

79 straipsnis

Į draudimo ir perdraudimo sutartis įtrauktų finansinių garantijų ir sutartyse numatytų pasirinkimo galimybių vertinimas

Apskaičiuodamos techninius atidėjinius draudimo ir perdraudimo įmonės atsižvelgia į draudimo ir perdraudimo sutartis įtrauktų finansinių garantijų ir jose numatytų pasirinkimo galimybių vertę.

Visos draudimo ir perdraudimo įmonių prielaidos, susijusios su tikimybe, kad draudėjai pasinaudos sutartyse numatyta pasirinkimo galimybe, įskaitant draudimo liudijimų nutraukimus ir atsisakymus, turi būti tikroviškos ir pagrįstos naujausia ir patikima informacija. Prielaidose tiesiogiai arba netiesiogiai atsižvelgiama į galimą finansinių ir nefinansinių sąlygų būsimų pokyčių poveikį pasinaudojimui tomis pasirinkimo galimybėmis.

80 straipsnis

Segmentavimas

Apskaičiuodamos savo techninius atidėjinius draudimo ir perdraudimo įmonės savo draudimo ir perdraudimo įsipareigojimus suskirsto į vienodos rizikos grupes, bent jau pagal veiklos kryptis.

81 straipsnis

Atgautinos sumos pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių

Apskaičiuodamos atgautinas sumas pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių, draudimo ir perdraudimo įmonės laikosi 76–80 straipsnių nuostatų.

Apskaičiuodamos atgautinas sumas pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių, draudimo ir perdraudimo įmonės atsižvelgia į atgautinų sumų ir tiesioginių išmokų laiko skirtumą.

To apskaičiavimo rezultatas tikslinamas atsižvelgiant į tikėtinus nuostolius dėl sandorio šalies įsipareigojimų nevykdymo. Tas tikslinimas grindžiamas sandorio šalies įsipareigojimų nevykdymo tikimybės ir dėl to patirto vidutinio nuostolio įvertinimu (nuostolis įsipareigojimo nevykdymo atveju).

82 straipsnis

Techninių atidėjinių duomenų kokybė ir aproksimacijų taikymas, įskaitant kiekvieno atskiro atvejo nagrinėjimą

Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų vidaus procesus ir procedūras, kuriais būtų užtikrintas duomenų, naudojamų apskaičiuojant techninius atidėjinius, tinkamumas, išsamumas ir tikslumas.

Jeigu, ypatingomis sąlygomis, draudimo ir perdraudimo įmonės turi nepakankamai tinkamos kokybės duomenų, kad galėtų taikyti patikimą aktuarinį metodą savo draudimo ir perdraudimo įsipareigojimų aibei ar poaibiui nustatyti arba atgautinoms sumoms pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių apskaičiuoti, apskaičiuodamos tiksliausią įvertį jos gali naudoti atitinkamas aproksimacijas, įskaitant kiekvieno atvejo atskirą nagrinėjimą.

83 straipsnis

Palyginimas su patirtimi

Draudimo ir perdraudimo įmonės turi vidaus procesus ir procedūras, kad užtikrintų, jog tiksliausi įverčiai ir prielaidos, kuriomis grindžiamas jų apskaičiavimas, būtų nuolat lyginami su patirtimi.

Jeigu lyginant nustatoma, kad patirtis ir draudimo ar perdraudimo įmonių tiksliausio įverčio apskaičiavimas sistemingai skiriasi, atitinkama įmonė tinkamai patikslina naudojamą aktuarinį metodą ir (arba) daromas prielaidas.

84 straipsnis

Techninių atidėjinių lygio tinkamumas

Priežiūros institucijoms paprašius, draudimo ir perdraudimo įmonės turi įrodyti, kad jų techninių atidėjinių lygis yra tinkamas, taikomi metodai yra pritaikomi bei tinkami, o naudojami pagrindiniai statistiniai duomenys atitinka reikalavimus.

85 straipsnis

Techninių atidėjinių padidinimas

Jeigu draudimo ar perdraudimo įmonių techninių atidėjinių apskaičiavimas neatitinka 76–83 straipsnių nuostatų, priežiūros institucijos gali pareikalausti draudimo ir perdraudimo įmonių padidinti techninių atidėjinių sumą tiek, kad jie atitiktų tuose straipsniuose nustatytą dydį.

86 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, nustatančias:

- a) aktuarines ir statistines metodikas 77 straipsnio 2 dalyje nurodytam tiksliausiam įverčiui apskaičiuoti;
- b) atitinkamą nerizikingų palūkanų normų struktūrą pagal terminą, kurią reikia naudoti 77 straipsnio 2 dalyje nurodytam tiksliausiam įverčiui apskaičiuoti;
- c) aplinkybes, kurioms esant apskaičiuojami visi techniniai atidėjiniai, arba kaip tiksliausio įverčio ir rizikos maržos suma, ir metodus, taikytinus tuo atveju, kai apskaičiuojami visi techniniai atidėjiniai;
- d) metodus ir prielaidas, naudotinus rizikos maržai apskaičiuoti, įskaitant tinkamų nuosavų lėšų sumos, būtinos tam, kad draudimo ir perdraudimo įmonės galėtų lengviau vykdyti įsipareigojimus, apskaičiavimą, taip pat kapitalo sąnaudų normos kalibravimą;
- e) veiklos kryptis, pagal kurias draudimo ir perdraudimo įsipareigojimai turi būti suskirstyti į segmentus siekiant apskaičiuoti techninius atidėjinius;
- f) standartus, kurių reikia laikytis, kad būtų užtikrintas duomenų, naudojamų apskaičiuojant techninius atidėjinius, tinkamumas, išsamumas bei tikslumas, ir specifines aplinkybes, kurioms esant tiksliausią įvertį reikėtų apskaičiuoti naudojant aproksimacijas, taip pat į kiekvieną atvejį atsižvelgiant atskirai;

- g) metodikas, naudotinas 81 straipsnyje nurodytam sandorio šalies įsipareigojimų nevykdymo patikslinimui, siekiant nustatyti tikėtinus nuostolius dėl sandorio šalies įsipareigojimų nevykdymo, apskaičiuoti;
- h) prireikus, supaprastintus techninių atidėjinių apskaičiavimo metodus ir būdus siekiant užtikrinti, kad a ir d punktuose nurodyti aktuariniai ir statistiniai metodai būtų proporcingi draudimo ir perdraudimo įmonių, įskaitant savidraudos principu veikiančias draudimo ir perdraudimo įmones, patiriamos rizikos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

3 skirsnis

Nuosavos lėšos

1 poskirsnis

Nuosavų lėšų sumos apskaičiavimas

87 straipsnis

Nuosavos lėšos

Nuosavas lėšas sudaro pagrindinės nuosavos lėšos, nurodytos 88 straipsnyje, ir papildomos nuosavos lėšos, nurodytos 89 straipsnyje.

88 straipsnis

Pagrindinės nuosavos lėšos

Pagrindines nuosavas lėšas sudaro:

1. turto ir įsipareigojimų, įvertintų pagal 75 straipsnį ir 2 skirsnį, perviršis;
2. subordinuoti įsipareigojimai.

1 punkte nurodyta perviršio suma sumažinama nuosavų akcijų, priklausančių draudimo ar perdraudimo įmonei, suma.

89 straipsnis

Papildomos nuosavos lėšos

1. Papildomas nuosavas lėšas sudaro kiti nei pagrindinių nuosavų lėšų elementai ir jas galima naudoti nuostoliams dengti.

Papildomas nuosavas lėšas gali sudaryti toliau išvardyti elementai, jeigu jie nėra pagrindinių nuosavų lėšų elementai:

- a) neapmokėtas akcinis kapitalas ar pradinis fondas, kurio neapreikalauta įmokėti;
- b) akreditivai ir garantijos;
- c) bet kokie kiti teisiškai įpareigojantys draudimo ir perdraudimo įmonių įsipareigojimais.

Kiek tai susiję su savidraudos draugija arba savidraudos tipo draugija, kuriai mokami kintamieji įnašai, papildomas nuosavas lėšas taip pat gali sudaryti bet kokie tos draugijos nariams pateikti būsimieji reikalavimai, pagal kuriuos per kitus 12 mėnesių reikia sumokėti papildomus įnašus.

2. Jeigu papildomų nuosavų lėšų elementai yra apmokėti arba juos pareikalauta įmokėti, jie laikomi turtu ir nebepriskaitomi papildomų nuosavų lėšų elementams.

90 straipsnis

Papildomų nuosavų lėšų priežiūros institucijų patvirtinimas

1. Papildomų nuosavų lėšų elementų sumoms, į kurias turi būti atsižvelgiama nustatant nuosavas lėšas, taikomas išankstinis priežiūros institucijų patvirtinimas.

2. Kiekvienam papildomų nuosavų lėšų elementui priskirta suma atspindi elemento tinkamumą nuostoliams padengti ir grindžiama atsargiomis ir tikroviškomis prielaidomis. Kai papildomų nuosavų lėšų elemento nominalioji vertė yra fiksuota, to elemento suma atitinka jo nominaliąją vertę, jei ji deramai atspindi elemento tinkamumą nuostoliams padengti.

3. Priežiūros institucijos patvirtina:

- a) kiekvieno papildomų nuosavų lėšų elemento sumą; arba
- b) kiekvieno papildomų nuosavų lėšų elemento sumos nustatymo metodą; tuo atveju pagal tą metodą nustatytos sumos priežiūros institucijų patvirtinimui skiriamas specialus laikotarpis.

4. Patvirtindamos kiekvieną papildomų nuosavų lėšų elementą priežiūros institucijos vertina šiuos aspektus:

- a) atitinkamų sandorio šalių statusą, susijusį su jų pajėgumu ir noru mokėti;
- b) lėšų atgaunamumą, atsižvelgiant į lėšų elemento teisinį statusą, taip pat visas sąlygas, dėl kurių būtų užkirstas kelias tam, kad lėšų elementas būtų sėkmingai apmokėtas arba pareikalauta jį įmokėti;

- c) bet kokią informaciją apie ankstesnių draudimo ir perdraudimo įmonių reikalavimų įmokėti tokias papildomas nuosavas lėšas rezultatus, jei ta informacija galima patikimai naudotis siekiant įvertinti būsimų reikalavimų rezultatus.

91 straipsnis

Perteklinės lėšos

1. Perteklinėmis lėšomis laikomas sukauptas pelnas, kurio nebuvo numatyta paskirstyti draudėjams ir naudos gavėjams.
2. Kai tai leidžiama pagal nacionalinę teisę, perteklinės lėšos nelaikomos draudimo ir perdraudimo įsipareigojimais, jei jos atitinka 94 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus.

92 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

1. Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, nustatančias:
 - a) priežiūros institucijos patvirtinimo pagal 90 straipsnį kriterijus;
 - b) dalyvavimo, kaip apibrėžta 212 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje, finansų ir kredito įstaigose siekiant nustatyti nuosavas lėšas, vertinimą.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

2. 1 dalies b punkte nurodytas dalyvavimas finansų ir kredito įstaigose apima:

- a) draudimo ir perdraudimo įmonių dalyvavimą:
 - i) kredito įstaigose ir finansų įstaigose, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 1 ir 5 dalyse,
 - ii) investicinėse įmonėse, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;
- b) subordinuotus reikalavimus ir priemones, nurodytus Direktyvos 2006/48/EB 63 straipsnyje ir 64 straipsnio 3 dalyje, kuriuos draudimo ir perdraudimo įmonės turi šios dalies a punkte apibrėžtų subjektų, kuriuose jos dalyvauja, atžvilgiu.

2 poskirsnis

Nuosavų lėšų klasifikavimas

93 straipsnis

Ypatybės ir aplinkybės, pagal kurias nuosavos lėšos suskirstomos į pakopas

1. Nuosavų lėšų elementai skirstomi į tris pakopas. Tų elementų skirstymas priklauso nuo to, ar jie yra pagrindinės nuosavos lėšos, ar papildomos nuosavos lėšos, ir ar jie turi šias ypatybes:
 - a) elemento lėšos naudojamos arba gali būti pareikalauta iš jų dengti visus einamuosius nuostolius, taip pat nuostolius likvidavimo atveju (nuolatinis prieinamumas);
 - b) likvidavimo atveju nuostoliams dengti naudojama visa elemento lėšų suma ir neleidžiama elemento turėtojui grąžinti lėšų tol, kol nėra įvykdomi visi kiti įsipareigojimai, įskaitant draudimo ir perdraudimo įsipareigojimus draudėjams ir naudos gavėjams pagal draudimo ir perdraudimo sutartis (subordinacija).
2. Vertinant, ar nuosavų lėšų elementas pasižymi 1 dalies a ir b punktuose nustatytais savybėmis dabar ir pasižymės jomis ateityje, tinkamai atsižvelgiama į elemento trukmę, visų pirma į tai, ar nustatyta ar nenustatyta elemento data. Jei nuosavų lėšų elemento data nustatyta, vertinama santykinė elemento trukmė, palyginti su įmonės draudimo ir perdraudimo įsipareigojimų trukme (pakankama trukmė).

Be to, atsižvelgiama į aplinkybes, ar:

- a) elementui netaikomi reikalavimai ar paskatos išpirkti nominaliąją sumą (išpirkimo paskatų nebuvimas);
- b) elementui netaikomi privalomi fiksuoti mokesčiai (privalomų priežiūros išlaidų nebuvimas);
- c) elementui netaikomi jokie suvaržymai (suvaržymų nebuvimas).

94 straipsnis

Pagrindiniai skirstymo į pakopas kriterijai

1. 1 pakopai priskiriami pagrindinių nuosavų lėšų elementai, jei jiems iš esmės būdingos 93 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatytos ypatybės, atsižvelgiant į 93 straipsnio 2 dalyje nustatytas aplinkybes.
2. 2 pakopai priskiriami pagrindinių nuosavų lėšų elementai, jei jiems iš esmės būdingos 93 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytos ypatybės, atsižvelgiant į 93 straipsnio 2 dalyje nustatytas aplinkybes.

2 pakopai priskiriami papildomų nuosavų lėšų elementai, jei jiems iš esmės būdingos 93 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatytos ypatybės, atsižvelgiant į 93 straipsnio 2 dalyje nustatytas aplinkybes.

3. Visi pagrindinių ir papildomų nuosavų lėšų elementai, kuriems netaikomos 1 ir 2 dalys, priskiriami 3 pakopai.

95 straipsnis

Nuosavų lėšų skirstymas į pakopas

Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės suskirstytų savo nuosavų lėšų elementus pagal 94 straipsnyje nustatytus kriterijus.

Prireikus tuo tikslu draudimo ir perdraudimo įmonės remiasi 97 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytu nuosavų lėšų sąrašu.

Jeigu nuosavų lėšų elementas nepatenka į tą sąrašą, draudimo ir perdraudimo įmonės, remdamosi pirma pastraipa, jį įvertina ir suklasifikuoja. Tą klasifikaciją patvirtina priežiūros institucija.

96 straipsnis

Specifinių draudimo nuosavų lėšų elementų skirstymas

Nedarant poveikio 95 straipsnio ir 97 straipsnio 1 dalies a punkto taikymui, šioje direktyvoje taikomas šis skirstymas:

1. perteklinės lėšos, kurioms taikoma 91 straipsnio 2 dalis, priskiriamos 1 pakopai;
2. akreditavai ir garantijos, kuriuos nepriklausomas patikėtinis valdo patikos pagrindu draudimo kreditorių naudai ir kuriuos teikia pagal Direktyvą 2006/48/EB turinčios teisę veikti kredito įstaigos, priskiriami 2 pakopai;
3. bet kokie būsimieji reikalavimai, kuriuos savidraudos ar savidraudos tipo laivų savininkų draugijos, kuriose mokami kintamieji įnašai, draudžiančios tik I priedo A dalies 6, 12 ir 17 grupėse išvardytų rūšių riziką, gali pateikti savo nariams ir pagal kuriuos per ateinančius 12 mėnesių reikia sumokėti papildomus įnašus, priskiriami 2 pakopai.

Remiantis 94 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, bet kokie būsimieji reikalavimai, kuriuos savidraudos arba savidraudos tipo draugijos, kuriose mokami kintamieji įnašai, gali pateikti savo nariams ir pagal kuriuos per ateinančius 12 mėnesių reikia sumokėti papildomus įnašus, ir kuriems netaikomos pirmos pastraipos 3 punkto nuostatos, priskiriami 2 pakopai, jei jiems iš esmės būdingos 93 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatytos ypatybės, atsižvelgiant į 93 straipsnio 2 dalyje nustatytas aplinkybes.

97 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

1. Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, nustatančias:

- a) nuosavų lėšų elementų, įskaitant 96 straipsnyje nurodytus elementus, kurie laikomi atitinkančiais 94 straipsnyje nustatytus kriterijus, sąrašą, kuriame pateiktas tikslus kiekvieno nuosavų lėšų elemento ypatybių, lėmusių jų priskyrimą tam tikrai pakopai, aprašymas;
- b) metodus, kuriuos turi naudoti priežiūros institucijos, tvirtindamos nuosavų lėšų elementų, kurie neįtraukiami į a punkte nurodytą sąrašą, suskirstymą ir vertinimą.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

2. Komisija reguliariai peržiūri ir prireikus atnaušina 1 dalies a punkte nurodytą sąrašą, atsižvelgdama į pokyčius rinkoje.

3 poskirsnis

Nuosavų lėšų tinkamumas

98 straipsnis

1, 2 ir 3 pakopoms taikomi tinkamumo kriterijai ir ribos

1. Kiek tai susiję su mokumo kapitalo reikalavimo įvykdymu, 2 pakopos ir 3 pakopos tinkamų lėšų elementų sumoms taikomos kiekybinės ribos. Tos ribos nustatomos siekiant užtikrinti, kad būtų įvykdytos bent šios sąlygos:

- a) 1 pakopai priskirtų tinkamų nuosavų lėšų elementų proporcija būtų didesnė už vieną bendros tinkamų nuosavų lėšų sumos trečdalį;
- b) 3 pakopai priskirtų tinkamų lėšų elementų suma būtų mažesnė už vieną bendros tinkamų nuosavų lėšų sumos trečdalį.

2. Kiek tai susiję su minimalaus kapitalo reikalavimo įvykdymu, 2 pakopai priskirtų tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų elementų sumai, kuri atitinka minimalaus kapitalo reikalavimą, taikomi kiekybiniai apribojimai. Tos ribos nustatomos siekiant užtikrinti, kad bent 1 pakopai priskirtų tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų elementų proporcija būtų didesnė už pusę bendros tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų sumos.

3. Tinkamų nuosavų lėšų suma, atitinkanti 100 straipsnyje nustatytą mokumo kapitalo reikalavimą, yra lygi 1 pakopos lėšų sumos, 2 pakopos tinkamų lėšų sumos ir 3 pakopos tinkamų lėšų sumos sumai.

4. Tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų suma, atitinkanti 128 straipsnyje nustatytą minimalaus kapitalo reikalavimą, yra lygi 1 pakopos lėšų sumos ir 2 pakopos tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų sumos sumai.

99 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, kuriose nustatoma:

- a) kiekybinės ribos, nurodytos 98 straipsnio 1 ir 2 dalyse;
- b) patikslinimai, kuriuos reikėtų atlikti atsižvelgiant į tuos nuosavų lėšų elementus, kurie negali būti perleidžiami ir gali būti panaudoti tik nuostoliams, kylantiems dėl tam tikros įsipareigojimų grupės arba dėl tam tikros rizikos, padengti (tikslinės lėšos (angl. „ring-fenced funds“)).

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

4 skirsnis

Mokumo kapitalo reikalavimas

1 poskirsnis

Mokumo kapitalo reikalavimo, apskaičiuojamo pagal standartinę formulę arba vidaus modelį, bendrosios nuostatos

100 straipsnis

Bendrosios nuostatos

Valstybės narės reikalauja, kad draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų tinkamų nuosavų lėšų mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti.

Mokumo kapitalo reikalavimas apskaičiuojamas pagal 2 poskirsnyje nurodytą standartinę formulę ar naudojant 3 poskirsnyje nurodytą vidaus modelį.

101 straipsnis

Mokumo kapitalo reikalavimo apskaičiavimas

1. Mokumo kapitalo reikalavimas apskaičiuojamas pagal 2–5 dalis.
2. Mokumo kapitalo reikalavimas apskaičiuojamas remiantis prielaida, kad įmonė tęs savo veiklą.

3. Mokumo kapitalo reikalavimas kalibruojamas taip, kad būtų atsižvelgta į visą draudimo ar perdraudimo įmonės patiriamą kiekybinę riziką. Jis apima vykdomą veiklą bei naują veiklą, kuri gali būti pradėta per ateinančius 12 mėnesių. Kiek tai susiję su vykdoma veikla, į ją įtraukiami tik nenumatyti nuostoliai.

Mokumo kapitalo reikalavimas atitinka draudimo ar perdraudimo įmonės pagrindinių nuosavų lėšų rizikos vertę, jeigu patikimumo lygis per vienerius metus sieks 99,5 %.

4. Mokumo kapitalo reikalavimas apima bent jau šių rūšių riziką:

- a) ne gyvybės draudimo riziką;
- b) gyvybės draudimo riziką;
- c) sveikatos draudimo riziką;
- d) rinkos riziką;
- e) kredito riziką;
- f) operacinę riziką.

Pirmos pastraipos f punkte nurodyta operacinė rizika apima teisinę riziką, bet neapima dėl strateginių sprendimų kylančios rizikos ir reputacijos rizikos.

5. Apskaičiuodamos mokumo kapitalo reikalavimą draudimo ir perdraudimo įmonės atsižvelgia į rizikos mažinimo metodų poveikį, jeigu kredito rizika ir kita rizika, atsirandanti dėl tokių metodų naudojimo, yra tinkamai nustatytos mokumo kapitalo reikalavime.

102 straipsnis

Apskaičiavimo dažnumas

1. Draudimo ir perdraudimo įmonės apskaičiuoja mokumo kapitalo reikalavimą ne rečiau kaip kartą per metus ir to apskaičiavimo rezultatus perduoda priežiūros institucijoms.

Draudimo ir perdraudimo įmonės turi tinkamų nuosavų lėšų, atitinkančių mokumo kapitalo reikalavimą, apie kurį buvo pranešta vėliausiai.

Draudimo ir perdraudimo įmonės nuolat stebi tinkamų nuosavų lėšų sumą ir mokumo kapitalo reikalavimą.

Jei draudimo ar perdraudimo įmonės rizikos pobūdis labai nukrypsta nuo prielaidų, kuriomis buvo pagrįstas paskutinis mokumo kapitalo reikalavimas, apie kurį buvo pranešta vėliausiai, atitinkama įmonė nedelsdama perskaičiuoja mokumo kapitalo reikalavimą ir praneša apie jį priežiūros institucijoms.

2. Kai yra įrodymų, kad nuo pranešimo apie naujausią mokumo kapitalo reikalavimą draudimo ar perdraudimo įmonės rizikos pobūdis labai pasikeitė, priežiūros institucijos gali pareikalauti, kad atitinkama įmonė perskaičiuotų mokumo kapitalo reikalavimą.

2 poskirsnis

Mokumo kapitalo reikalavimo standartinė formulė

103 straipsnis

Standartinės formulės struktūra

Mokumo kapitalo reikalavimas, nustatomas pagal standartinę formulę, yra suma:

- a) pagrindinio mokumo kapitalo reikalavimo, kaip nustatyta 104 straipsnyje;
- b) operacinės rizikos kapitalo reikalavimo, kaip nustatyta 107 straipsnyje;
- c) patikslinimo dėl galimybės padengti nuostolius techniniais atidėjimais ir atidėtaisiais mokesčiais, kaip nustatyta 108 straipsnyje.

104 straipsnis

Pagrindinio mokumo kapitalo reikalavimo struktūra

1. Pagrindinis mokumo kapitalo reikalavimas sudaromas iš atskirų rizikos modulių, sudedamų pagal IV priedo 1 punktą.

Jį sudaro bent jau šie rizikos moduliai:

- a) ne gyvybės draudimo rizika;
 - b) gyvybės draudimo rizika;
 - c) sveikatos draudimo rizika;
 - d) rinkos rizika;
 - e) sandorio šalies įsipareigojimų nevykdymo rizika.
2. 1 dalies a, b ir c punktuose draudimo ar perdraudimo veikla priskiriama draudimo rizikos moduliui, geriausiai atitinkančiam techninį pagrindinės rizikos pobūdį.
3. 1 dalyje nurodytų rizikos modulių sujungimo koreliacijos koeficientai ir kiekvieno rizikos modulio kapitalo reikalavimų kalibravimas sudaro bendrąjį mokumo kapitalo reikalavimą, atitinkantį 101 straipsnyje nustatytus principus.
4. Kiekvienas 1 dalyje nurodytas rizikos modulis kalibruojamas naudojant rizikos vertės priemonę, užtikrinant 99,5 % patikimumo lygį per vienerius metus.

Prereikęs kiekvieno rizikos modulio struktūroje atsižvelgiama į diversifikacijos efektą.

5. Visos draudimo ir perdraudimo įmonės naudoja vienodos struktūros ir specifikacijų rizikos modulius – tiek apskaičiuodamos pagrindinį mokumo kapitalo reikalavimą, tiek atlikdamos bet kokius supaprastintus apskaičiavimus, kaip nustatyta 109 straipsnyje.

6. Kalbant apie katastrofų riziką, gyvybės, ne gyvybės ir sveikatos draudimo rizikos moduliams apskaičiuoti prireikus gali būti naudojamos geografinėmis specifikacijomis.

7. Priežiūros institucijoms pritarus, draudimo ir perdraudimo įmonės, apskaičiuodamos gyvybės, ne gyvybės ir sveikatos draudimo rizikos modulius, standartinės formulės struktūroje savo parametrų poaibį gali pakeisti atitinkamai įmonei būdingais parametrais.

Tokie parametrai kalibruojami pagal atitinkamos įmonės vidaus duomenis arba duomenis, tiesiogiai susijusius su įmone, kurioje taikomi standartiniai metodai, veikla.

Prieš duodamas sutikimą priežiūrai, priežiūros institucijos patikrina taikytų duomenų išsamumą, tikslumą ir tinkamumą.

105 straipsnis

Pagrindinio mokumo kapitalo reikalavimo apskaičiavimas

1. Pagrindinis mokumo kapitalo reikalavimas apskaičiuojamas pagal 2–6 dalis.

2. Ne gyvybės draudimo rizikos modelis atitinka riziką, atsirandančią dėl prisiimtų įsipareigojimų dėl ne gyvybės draudimo ir siejamą su draudžiamais pavojais bei veiklos procesais.

Jame atsižvelgiama į draudimo ir perdraudimo įmonių rezultatų neaiškumą, susijusį su prisiimtais draudimo ir perdraudimo įsipareigojimais bei nauja veikla, kuri gali būti pradėta per ateinančius 12 mėnesių.

Jis apskaičiuojamas pagal IV priedo 2 punktą, kaip bent jau šių submodulių kapitalo reikalavimų derinys:

- a) draudimo įsipareigojimų nuvertėjimo ar neigiamo vertės pokyčio rizika, atsirandanti dėl draudimo įvykių laiko, dažnumo bei sunkumo svyravimų ir dėl žalos atlyginimo laiko bei sumos (ne gyvybės draudimo įmokų ir rezervo poreikio rizika);

- b) draudimo išpareigojimų nuvertėjimo arba neigiamo vertės pokyčio rizika, atsirandanti dėl labai netikslių kainodaros ir atidėjinių nustatymo prielaidų, susijusių su krašutiniais arba išimtiniais įvykiais (ne gyvybės katastrofų rizika).

3. Ne gyvybės draudimo rizikos modelis atitinka riziką, atsirandantią dėl priimtų išpareigojimų dėl gyvybės draudimo ir siejamą su draudžiamais pavojais bei veiklos procesais.

Jis apskaičiuojamas pagal IV priedo 3 punktą, kaip bent jau šių submodulių kapitalo reikalavimų derinys:

- a) draudimo išpareigojimų nuvertėjimo arba neigiamo vertės pokyčio rizika, atsirandanti dėl mirtingumo koeficiento lygio, tendencijų ar nepastovumo pokyčių, kai dėl padidėjusio mirtingumo koeficiento padidėja draudimo išpareigojimų vertė (mirtingumo rizika);
- b) draudimo išpareigojimų nuvertėjimo arba neigiamo vertės pokyčio rizika, atsirandanti dėl mirtingumo koeficiento lygio, tendencijų ar nepastovumo pokyčių, kai dėl sumažėjusio mirtingumo koeficiento padidėja draudimo išpareigojimų vertė (ilgaamžiškumo rizika);
- c) draudimo išpareigojimų nuvertėjimo arba neigiamo vertės pokyčio rizika, atsirandanti dėl invalidumo, ligų ir sergamumo lygio, tendencijų ar nepastovumo pokyčių (invalidumo ir sergamumo rizika);
- d) draudimo išpareigojimų nuvertėjimo arba neigiamo vertės pokyčio rizika, atsirandanti dėl pasikeitusio draudimo ar perdraudimo sutarčių aptarnavimo išlaidų lygio, jo tendencijų ar nepastovumo (gyvybės draudimo išlaidų rizika);
- e) draudimo išpareigojimų nuvertėjimo arba neigiamo vertės pokyčio rizika, atsirandanti dėl anuitetų tikslinimo koeficientų lygio, jo tendencijų ar nepastovumo, sukeltų teisinės aplinkos ar apdrausto asmens sveikatos būklės pokyčių (tikslinimo rizika);
- f) draudimo išpareigojimų nuvertėjimo arba neigiamo vertės pokyčio rizika, atsirandanti dėl draudimo liudijimų galiojimo pabaigos, nutraukimų, atnaujinimo ir atsisakymų koeficientų lygio ar kintamumo pokyčių (galiojimo pabaigos rizika);
- g) draudimo išpareigojimų nuvertėjimo arba neigiamo vertės pokyčio rizika, atsirandanti dėl labai netikslių kainodaros ir atidėjinių sudarymo prielaidų, susijusių su krašutiniais arba išimtiniais įvykiais (gyvybės katastrofų rizika).

4. Sveikatos draudimo rizikos modulis atitinka riziką, atsirandantią dėl sveikatos draudimo išpareigojimų, atsižvelgiant į tai, ar sveikatos draudimas pagrįstas panašiomis techninėmis sąlygomis kaip ir gyvybės draudimas ar ne, ir siejamą su draudžiamais pavojais ir veiklos procesais.

Jis apima bent šių rūšių riziką:

- a) draudimo išpareigojimų nuvertėjimo arba neigiamo vertės pokyčio riziką, atsirandantią dėl draudimo ar perdraudimo sutarčių aptarnavimo išlaidų lygio, tendencijų ar nepastovumo pokyčių;
- b) draudimo išpareigojimų nuvertėjimo ar neigiamo vertės pasikeitimo riziką, atsirandantią dėl draudimo įvykių laiko, dažnumo bei sunkumo svyravimų ir dėl žalų atlyginimo laiko bei sumos tuo metu, kai nustatomi atidėjiniai;
- c) draudimo išpareigojimų nuvertėjimo ar neigiamo vertės pasikeitimo riziką, atsirandantią dėl labai netikslių kainodaros ir atidėjinių nustatymo prielaidų, susijusių su didelių epidemijų protrūkiais ir neįprasto rizikos susikaupimo tokiomis ekstremaliosiomis aplinkybėmis.

5. Rinkos rizikos modulis atitinka riziką, atsirandantią dėl pasikeitusių finansinių priemonių kainų ar jų nepastovumo, turinčių įtakos įmonės turto ir išpareigojimų vertei. Jame tinkamai nustatomas struktūrinis neatitikimas tarp turto ir išpareigojimų, visų pirma kiek tai susiję su jų trukme.

Jis apskaičiuojamas pagal IV priedo 4 punktą, kaip bent jau šių submodulių kapitalo reikalavimų derinys:

- a) turto, išpareigojimų ir finansinių priemonių vertės svyravimas dėl palūkanų normų struktūros pagal terminą arba palūkanų normų nepastovumo (palūkanų normų rizika);
- b) turto, išpareigojimų ir finansinių priemonių vertės svyravimas dėl pasikeitusių nuosavybės vertybinių popierių rinkos kainų ar jų kintamumo (nuosavybės vertybinių popierių rizika);
- c) turto, išpareigojimų ir finansinių priemonių vertės svyravimas dėl pasikeitusių nekilnojamojo turto rinkos kainų ar jų kintamumo (turto rizika);
- d) turto, išpareigojimų ir finansinių priemonių vertės svyravimas dėl pasikeitusios kredito vertės skirtumo (angl. *credit spreads*) ar jos nepastovumo nerizikingų palūkanų normų struktūros pagal terminą atžvilgiu (skirtumo rizika (angl. *spread risk*));
- e) turto, išpareigojimų ir finansinių priemonių vertės svyravimas dėl pasikeitusios valiutos keitimo kurso ar jo nepastovumo (valiutos kurso rizika);

f) papildoma draudimo ar perdraudimo įmonės rizika, atsirandanti dėl nepakankamos turto portfelio diversifikacijos arba dėl didelės atskiro vertybinių popierių emitento ar susijusių emitentų grupės įsipareigojimų nevykdymo rizikos (rinkos rizikos koncentracija).

6. Sandorio šalies įsipareigojimų nevykdymo rizikos modulis atitinka galimus nuostolius dėl netikėto įsipareigojimų nevykdymo ar blogėjančios draudimo ir perdraudimo įmonių sandorių šalių bei skolininkų mokumo padėties per ateinančius 12 mėnesių. Sandorio šalies įsipareigojimų nevykdymo rizikos modulis apima rizikos švelninimo sutartis, pvz., perdraudimo sutartis, pakeitimus vertybiniais popieriais ir išvestines priemones bei sumas, gautinas iš tarpininkų, bei bet kokią kitą kredito riziką, neįtrauktą į skirtumo rizikos (angl. *spread risk*) submodulį. Pagal modulį deramai atsižvelgiama į įkeitimo raštus ar kitus vertybinius popierius, turimus draudimo ar perdraudimo įmonės ar laikomus jos vardu, ir su tuo susijusią riziką.

Visų sandorių šalių įsipareigojimų nevykdymo rizikos modulyje atsižvelgiama į bendrą draudimo ar perdraudimo įmonės riziką, susijusią su ta sandorio šalimi, neatsižvelgiant į teisinę jos sutartinių įsipareigojimų tai įmonei formą.

106 straipsnis

Nuosavybės vertybinių popierių rizikos submodulio apskaičiavimas: simetrinis tikslinimo mechanizmas

1. Nuosavybės vertybinių popierių rizikos submodulis, apskaičiuojamas pagal standartinę formulę, apima nuosavybės vertybinių popierių kapitalo poreikio, tenkintino siekiant apsisaugoti nuo rizikos, atsirandančios dėl vertybinių popierių kainų svyravimo, simetrinį patikslinimą.

2. Atliekant simetrinį standartinio nuosavybės vertybinių popierių kapitalo poreikio, tenkintino siekiant apsisaugoti nuo rizikos, atsirandančios dėl vertybinių popierių kainų svyravimo, ir kalibruoto pagal 104 straipsnio 4 dalį, patikslinimą remiamasi dabartinio atitinkamų vertybinių popierių kainų lygio indekso ir tų kainų per atitinkamą laikotarpį indekso svartinio vidurkio funkcija. Svertinis vidurkis nustatomas per tam tikrą laikotarpį, vienodą visoms draudimo ir perdraudimo įmonėms.

3. Atlikus simetrinį standartinio nuosavybės vertybinių popierių kapitalo poreikio, tenkintino siekiant apsisaugoti nuo rizikos, atsirandančios dėl nuosavybės vertybinių popierių kainų svyravimo, patikslinimą neturi būti nustatytas tenkintinas nuosavybės vertybinių popierių kapitalo poreikis, kuris būtų daugiau nei 10 procentinių punktų mažesnis ar 10 procentinių punktų didesnis už standartinį nuosavybės vertybinių popierių kapitalo poreikį.

107 straipsnis

Operacinės rizikos kapitalo reikalavimas

1. Operacinės rizikos kapitalo reikalavimas atitinka operacinę riziką tiek, kiek ji dar nėra įtraukta į 104 straipsnyje nurodytus rizikos modulius. Tas reikalavimas kalibruojamas pagal 101 straipsnio 3 dalį.

2. Kalbant apie gyvybės draudimo sutartis, kai investavimo rizika tenka draudėjams, operacinės rizikos kapitalo reikalavimas apskaičiuojamas atsižvelgiant į metinių išlaidų, susijusių su tais draudimo įsipareigojimais, sumą.

3. Kalbant apie draudimo ir perdraudimo veiklą, išskyrus nurodytą 2 dalyje, apskaičiuojant operacinės rizikos kapitalo reikalavimą atsižvelgiama į tos veiklos apimtį, vertinamą pagal uždirbtas įmokas ir techninius atidėjinius, susijusius su tais draudimo ir perdraudimo įsipareigojimais. Šiuo atveju operacinės rizikos kapitalo reikalavimas neviršija 30 % pagrindinio mokumo kapitalo reikalavimo, susijusio su ta draudimo ir perdraudimo veikla.

108 straipsnis

Patikslinimas dėl galimybės padengti nuostolius techniniais atidėjimais ir atidėtaisiais mokesčiais

103 straipsnio c punkte nurodytas patikslinimas dėl galimybės padengti nuostolius techniniais atidėjimais ir atidėtaisiais mokesčiais atitinka sumą, kuria būtų galima atlyginti nenumatytus nuostolius, tuo pačiu metu sumažinant techninių atidėjinių ar atidėtųjų mokesčių sumą arba viena ir kita derinant.

Tame patikslinime atsižvelgiama į rizikos mažinimo poveikį dėl būsimų savo nuožiūra planuojamų išmokėti išmokų pagal draudimo sutartis tiek, kiek draudimo ir perdraudimo įmonės gali nustatyti, kad sumažėjusi tokių išmokų suma gali būti panaudota nenumatytiems nuostoliams padengti, kai jie atsiranda. Rizikos mažinimo poveikis dėl būsimų savo nuožiūra planuojamų išmokėti išmokų nėra didesnis nei techninių atidėjinių ir atidėtųjų mokesčių, susijusių su tomis išmokomis, suma.

Taikant antrą pastraipą, nepalankiomis aplinkybėmis būsimų savo nuožiūra planuojamų išmokėti išmokų vertė palyginama su tokių išmokų verte remiantis prielaidomis, kuriomis grindžiamas tiksliausio įverčio apskaičiavimas.

109 straipsnis

Standartinės formulės supaprastinimai

Draudimo ir perdraudimo įmonės gali apskaičiuoti specifinį submodulį ar rizikos modulį pagal supaprastintą formulę, kai tai pateisinama dėl įmonių patiriamos rizikos pobūdžio, masto ir sudėtingumo ir jeigu būtų neproporcinga reikalauti visų draudimo bei perdraudimo įmonių taikyti standartinę apskaičiavimo formulę.

Supaprastintas apskaičiavimas kalibruojamas pagal 101 straipsnio 3 dalį.

110 straipsnis

Dideli nukrypimai nuo standartinės formulės struktūrą pagrindžiančių prielaidų

Jei mokumo kapitalo reikalavimo negalima nustatyti pagal standartinę formulę 2 poskirsnyje nustatyta tvarka, nes draudimo ar perdraudimo įmonės rizikos pobūdis labai nukrypsta nuo standartinės formulės struktūrą pagrindžiančių prielaidų, priežiūros institucijos remdamosi savo sprendimu, kuriame pateikiamos priežastys, gali reikalauti, kad atitinkama įmonė, skaičiuodama gyvybės, ne gyvybės ir sveikatos draudimo rizikos modulius, standartinės formulės struktūroje naudojamų parametru poaibį pakeistų tai įmonei būdingais parametrais, kaip nustatyta 104 straipsnio 7 dalyje. Tie specifiniai parametrai nustatomi taip, kad būtų užtikrinama, jog įmonė laikosi 101 straipsnio 3 dalies nuostatų.

111 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

1. Siekdama užtikrinti, kad visoms draudimo ir perdraudimo įmonėms, apskaičiuojančioms mokumo kapitalo reikalavimą pagal standartinę formulę, būtų taikomos vienodos sąlygos arba siekdama atsižvelgti į rinkos raidą, Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, kuriose nustatoma:

- a) standartinę formulę pagal 101 ir 103–109 straipsnių nuostatas;
- b) visi submoduliai, būtini arba tiksliau apibrėžiantys riziką, įtrauktą į atitinkamus 104 straipsnyje nurodytus rizikos modulius, ir visi tolesni jų atnaujinimai;
- c) metodai, prielaidos ir standartiniai parametrai, kuriuos reikia taikyti apskaičiuojant kiekvieną pagrindinio mokumo kapitalo reikalavimo, nustatyto 104, 105 ir 304 straipsniuose, rizikos modulį arba submodulį, simetrinis tikslinimo mechanizmas ir atitinkamas laikotarpis, išreikštas mėnesių skaičiumi, kaip nurodyta 106 straipsnyje, ir derama 304 straipsnyje nurodyta metodo integravimo koncepcija užtikrinant pagal standartinę formulę nustatomo mokumo kapitalo reikalavimą;
- d) koreliacijos parametrai, įskaitant prireikus IV priede nustatytus parametrus, ir tų parametru atnaujinimo procedūros;
- e) jei draudimo ir perdraudimo įmonės taiko rizikos mažinimo metodus, metodai ir prielaidos, pagal kuriuos reikia vertinti atitinkamos įmonės rizikos pobūdžio pokyčius bei koreguoti mokumo kapitalo reikalavimo apskaičiavimą;
- f) kokybiniai kriterijai, kuriuos turi atitikti e punkte nurodyti rizikos mažinimo metodai, siekiant užtikrinti, kad rizika būtų veiksmingai perduota trečiajai šaliai;

- g) metodai ir parametrai, pagal kuriuos turi būti vertinamas 107 straipsnyje nustatytas operacinės rizikos kapitalo reikalavimas, įskaitant 107 straipsnio 3 dalyje nurodytą procentinį dydį;
- h) metodai ir patikslinimai, būtini siekiant, kad būtų atspindėtos mažesnės draudimo ir perdraudimo įmonių rizikos diversifikacijos galimybės, susijusios su tikslinėmis lėšomis;
- i) metodas, pagal kurį turi būti apskaičiuojamas 108 straipsnyje nustatytas patikslinimas dėl galimybės padengti nuostolius techniniais atidėjimais ir atidėtaisiais mokesčiais;
- j) gyvybės, ne gyvybės ir sveikatos draudimo modulių standartinį parametru poaibį, kuriuos įmonė gali pakeisti jai būdingais specifiniais parametrais, kaip nustatyta 104 straipsnio 7 dalyje;
- k) standartiniai metodai, pagal kuriuos draudimo ar perdraudimo įmonė apskaičiuoja j punkte nurodytus įmonei būdingus specifinius parametrus, ir visi naudojamų duomenų išsamumo, tikslumo bei tinkamumo kriterijai, kuriuos turi atitikti duomenys, norint gauti priežiūros institucijos patvirtinimą;
- l) supaprastinta specifinių submodulių ir rizikos modulių apskaičiavimo formulė ir kriterijai, kuriuos draudimo ir perdraudimo įmonės, įskaitant priklausomas draudimo ir perdraudimo įmones, turi atitikti, norėdamos gauti teisę taikyti kiekvieną iš tų supaprastintų apskaičiavimo formulių, kaip nustatyta 109 straipsnyje;
- m) metodas, kuriuo reikia vadovautis 212 straipsnyje apibrėžtų susijusių įmonių atveju nustatant mokumo kapitalo reikalavimą, visų pirma 105 straipsnio 5 dalyje nurodytą nuosavybės vertybinių popierių rizikos submodulį, atsižvelgiant į galimą šių susijusių įmonių vertės svyravimą, atsirandančio dėl tų investicijų strateginio pobūdžio, ir poveikio, kurį daro dalyvaujančios įmonės susijusioms įmonėms, sumažėjimą.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

2. Siekdama apimti riziką, kuri nėra tinkamai įtraukta į submodulį, Komisija gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, kuriose būtų nustatyti kiekybiniai apribojimai ir turto tinkamumo kriterijai. Tokios įgyvendinimo priemonės taikomos techninius atidėjimus dengiančiam turtui, išskyrus turtą įsipareigojimams pagal gyvybės draudimo sutartis padengti, kai investavimo rizika tenka draudėjams. Komisija persvarsto tas priemones atsižvelgdama į standartinės formulės ir finansų rinkų pokyčius.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

3 poskirsnis

Mokumo kapitalo reikalavimas. Visapusiškas ir dalinis vidaus modeliai

112 straipsnis

Visapusiškų ir dalinių vidaus modelių patvirtinimo bendrosios nuostatos

1. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ar perdraudimo įmonės galėtų apskaičiuoti mokumo kapitalo reikalavimą pagal visapusišką arba dalinį vidaus modelį, patvirtintą priežiūros institucijų.

2. Draudimo ir perdraudimo įmonės gali taikyti dalinius vidaus modelius vienam ar keliems iš šių punktų apskaičiuoti:

- a) vienam ar daugiau pagrindinio mokumo kapitalo reikalavimo rizikos modulių ar submodulių, kaip nustatyta 104 ir 105 straipsniuose;
- b) operacinės rizikos kapitalo reikalavimui, kaip nustatyta 107 straipsnyje;
- c) 108 straipsnyje nurodytam patikslinimui.

Be to, dalinius modelius galima taikyti visai draudimo ir perdraudimo įmonių veiklai arba vienam ar daugiau pagrindinių jos padalinių.

3. Patvirtinimo prašyme draudimo ir perdraudimo įmonės pateikia bent jau dokumentus, įrodančius, kad vidaus modelis atitinka 120–125 straipsniuose nustatytus reikalavimus.

Jei patvirtinimo prašymas susijęs su daliniu vidaus modeliu, 120–125 straipsniuose nustatyti reikalavimai pakeičiami taip, kad būtų atsižvelgta į ribotą modelio taikymo sritį.

4. Priežiūros institucijos priima sprendimą dėl prašymo per šešis mėnesius nuo galutinio prašymo gavimo.

5. Priežiūros institucijos pritaria prašymui tik tuomet, jei įsitikina, kad draudimo ar perdraudimo įmonės rizikos nustatymo, vertinimo, stebėsenos, valdymo ir pranešimo apie ją sistemos yra tinkamos ir visų pirma, kad vidaus modelis atitinka 3 dalyje nurodytus reikalavimus.

6. Priežiūros institucijos sprendime atmesti prašymą leisti taikyti vidaus modelį nurodomos atmetimo priežastys.

7. Nuo priežiūros institucijų leidimo taikyti vidaus modelį gavimo iš draudimo ir perdraudimo įmonių remiantis sprendimu, kuriame nurodytos priežastys, gali būti reikalaujama pateikti priežiūros institucijoms prognozuojamą mokumo kapitalo reikalavimą, nustatytą pagal standartinę formulę, kaip nustatyta 2 poskirsnyje.

113 straipsnis

Dalinių vidaus modelių patvirtinimo specialiosios nuostatos

1. Priežiūros institucijos patvirtina dalinį vidaus modelį tik kai tas modelis atitinka 112 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir šias papildomas sąlygas:

- a) įmonė tinkamai pagrindžia ribotą modelio taikymo sritį;
- b) gautas mokumo kapitalo reikalavimas geriau atspindi įmonės rizikos pobūdį ir visų pirma atitinka 1 poskirsnyje nustatytus principus;
- c) jo struktūra atitinka 1 poskirsnyje nustatytus principus, kad būtų galima visiškai integruoti dalinį vidaus modelį į standartinę mokumo kapitalo reikalavimo formulę.

2. Priežiūros institucijos, nagrinėdamos prašymą leisti taikyti dalinį vidaus modelį, kuris apima tik tam tikrus specifinio rizikos modulio submodulius arba tam tikrus draudimo ar perdraudimo įmonės padalinius, susijusius su specifiniu rizikos modulių, arba abiejų šių modulių dalis, gali pareikalauti, kad atitinkamos draudimo ir perdraudimo įmonės pateiktų tikrovišką pereinamojo laikotarpio planą, kuriame būtų numatyta išplėsti modelio taikymo sritį.

Pereinamojo laikotarpio plane nustatoma, kaip draudimo ir perdraudimo įmonės planuoja išplėsti modelio taikymo sritį ir įtraukti į ją kitus submodulius ar padalinius, siekdamos užtikrinti, kad modelis apimtų didžiausią įmonės draudimo veiklos, susijusios su tuo specifiniu rizikos modulių, dalį.

114 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, nustatančias:

1. vidaus modelio patvirtinimo tvarką;

2. 120–125 straipsniuose nustatytų standartų pakeitimus, kuriais siekiama atsižvelgti į ribotą dalinio vidaus modelio taikymo sritį.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

115 straipsnis

Visapusiškų ir dalinių vidaus modelių keitimo strategija

Vidaus modelio patvirtinimo pradžioje priežiūros institucijos patvirtina draudimo ar perdraudimo įmonės modelio keitimo strategiją. Draudimo ir perdraudimo įmonės gali keisti savo vidaus modelį pagal tą strategiją.

Strategijoje apibūdinami maži ir dideli vidaus modelio pakeitimai.

Dideliems vidaus modelio ir tos strategijos pakeitimams visada būtinas išankstinis priežiūros institucijų patvirtinimas, kaip nustatyta 112 straipsnyje.

Nedideliems vidaus modelio pakeitimams nebūtinas išankstinis priežiūros institucijų patvirtinimas, jei jie rengiami pagal tą strategiją.

116 straipsnis

Administracinių, valdymo ar priežiūros organų pareigos

Draudimo ir perdraudimo įmonių administraciniai, valdymo ar priežiūros organai tvirtina 112 straipsnyje nurodytą vidaus modelio patvirtinimo prašymą, teikiamą priežiūros institucijoms, taip pat bet kokių tolesnių didelių to modelio pakeitimų patvirtinimo prašymus.

Administraciniai, valdymo ar priežiūros organai atsako už sistemų, kuriomis būtų užtikrinama, kad vidaus modelis nuolat tinkamai veiktų, įdiegimą.

117 straipsnis

Grįžimas prie standartinės formulės

Draudimo ir perdraudimo įmonės, gavusios patvirtinimą pagal 112 straipsnį, negrįžta prie viso ar dalies mokumo kapitalo reikalavimo apskaičiavimo pagal standartinę formulę, kaip nustatyta 2 poskirsnioje, išskyrus atvejus, kai tam yra tinkamai pagrįstų aplinkybių ir gautas priežiūros institucijų patvirtinimas.

118 straipsnis

Vidaus modelio neatitiktis

1. Jei draudimo ir perdraudimo įmonės, taikančios priežiūros institucijų patvirtintą vidaus modelį, nebeatitinka 120–125 straipsniuose nustatytų reikalavimų, jos nedelsdamos pateikia priežiūros institucijoms planą, pagal kurį ketina atkurti atitiktį per pagrįstą laiką, arba įrodo, kad neatitikties poveikis neesminis.

2. Jei draudimo ir perdraudimo įmonės neįgyvendina 1 dalyje nurodyto plano, priežiūros institucijos gali reikalauti, kad draudimo ir perdraudimo įmonės apskaičiuotų mokumo kapitalo reikalavimą pagal standartinę formulę, kaip nustatyta 2 poskirsnioje.

119 straipsnis

Dideli nukrypimai nuo standartinės formulės struktūrą pagrindžiančių prielaidų

Jei mokumo kapitalo reikalavimo negalima apskaičiuoti pagal standartinę formulę, kaip nustatyta 2 poskirsnioje, nes atitinkamos draudimo ir perdraudimo įmonės rizikos pobūdis labai nukrypsta nuo standartinės formulės struktūrą pagrindžiančių prielaidų, priežiūros institucijos savo sprendimu, kuriame pateikiamos priežastys, gali reikalauti, kad atitinkama įmonė mokumo kapitalo reikalavimą apskaičiuotų pagal vidaus modelį arba atitinkamą jos modulį.

120 straipsnis

Taikymo kriterijai

Draudimo ir perdraudimo įmonės įrodo, kad vidaus modelis plačiai taikomas ir svarbus jų valdymo sistemose, nurodytose 41–50 straipsniuose, visų pirma:

- a) jų rizikos valdymo sistemoje, kaip nustatyta 44 straipsnyje, ir jų sprendimų priėmimo procesuose;
- b) jų ekonominio ir kapitalo mokumo vertinimo bei paskirstymo procesuose, taip pat 45 straipsnyje nurodytame vertinime.

Be to, draudimo ir perdraudimo įmonės įrodo, kad vidaus modelis taikomas mokumo kapitalo reikalavimui apskaičiuoti taip pat dažnai, kaip ir kitiems pirmoje pastraipoje nustatytiems tikslams.

Administracinis, valdymo ar priežiūros organas užtikrina, kad vidaus modelio struktūra ir veikimas nuolat būtų tinkami ir kad vidaus modelis nuolat atitiktų atitinkamų draudimo bei perdraudimo įmonių rizikos pobūdį.

121 straipsnis

Statistinių duomenų kokybės standartai

1. Vidaus modelis ir visų pirma tikimybių pasiskirstymo prognozės apskaičiavimas, kuriuo grindžiamas vidaus modelis, atitinka 2–9 dalyse nustatytus kriterijus.

2. Tikimybių pasiskirstymo prognozės apskaičiavimo metodai grindžiami tinkamais, pritaikomais ir aktualiais aktuariniu ir statistiniu metodais ir atitinka metodus, taikomus techniniams atidėjimams skaičiuoti.

Tikimybių pasiskirstymo prognozės apskaičiavimo metodai grindžiami nauja ir patikima informacija bei tikroviškomis prielaidomis.

Draudimo ir perdraudimo įmonės gali pateikti priežiūros institucijoms vidaus modelyje taikomų prielaidų pagrindimą.

3. Vidaus modelyje taikomi tikslūs, išsamūs ir tinkami duomenys.

Draudimo ir perdraudimo įmonės ne rečiau kaip kartą per metus atnaujiną duomenų aibes, taikomas tikimybių pasiskirstymo prognozei skaičiuoti.

4. Nenustatomas joks konkretus tikimybių pasiskirstymo prognozės apskaičiavimo metodas.

Neatsižvelgiant į pasirinktą apskaičiavimo metodą, vidaus modelis sudaro sąlygas vertinti riziką taip, kad būtų užtikrinta, jog jis būtų svarbus ir plačiai taikomas draudimo ir perdraudimo įmonių valdymo sistemoje, visų pirma jų rizikos valdymo sistemoje bei sprendimų priėmimo procesuose, ir kapitalo paskirstymui pagal 120 straipsnį.

Vidaus modelyje atsižvelgiama į visą esminę riziką, kurią patiria draudimo ir perdraudimo įmonės. Vidaus modeliuose atsižvelgiama bent jau į rizikas, nustatytas 101 straipsnio 4 dalyje.

5. Kiek tai susiję su diversifikacijos efektais, draudimo ir perdraudimo įmonės gali atsižvelgti savo vidaus rizikos kategorijų vidaus ir tarpusavio priklausomybės modelyje, jeigu priežiūros institucijos mano, kad diversifikacijos efektai matuojami pagal tinkamą sistemą.

6. Draudimo ir perdraudimo įmonės savo vidaus modelyje gali visiškai atsižvelgti į rizikos mažinimo metodų poveikį, jei kredito ir kita rizika, atsirandanti dėl rizikos mažinimo metodų taikymo, tinkamai atispindi vidaus modelyje.

7. Draudimo ir perdraudimo įmonės, kai svarbu, savo vidaus modeliuose kruopščiai įvertina specifinę riziką, susijusią su finansinėmis garantijomis ir visomis sutartyse numatytais pasirinkimo galimybėmis. Jos taip pat įvertina riziką, susijusią su draudimo ir perdraudimo įmonių sutartyse numatytais pasirinkimo galimybėmis bei draudėjų pasirinkimo galimybėmis. Tuo tikslu jos atsižvelgia į galimą finansinių ir nefinansinių sąlygų būsimų pokyčių poveikį pasinaudojus tomis pasirinkimo galimybėmis.

8. Draudimo ir perdraudimo įmonių vidaus modeliuose atsižvelgiama į būsimus valdymo veiksmus, kurių pagrįstai gali būti imamasi esant tam tikroms aplinkybėms.

Pirmoje pastraipoje nustatytu atveju atitinkama įmonė atsižvelgia į laiką, būtiną tokiems veiksams įgyvendinti.

9. Draudimo ir perdraudimo įmonių vidaus modeliuose atsižvelgiama į visas išmokas draudėjams ir naudos gavėjams, kurias planuojama išmokėti, neatsižvelgiant į tai, ar tos išmokos yra nustatytos sutartyse.

122 straipsnis

Kalibravimo standartai

1. Draudimo ir perdraudimo įmonės vidaus modeliams gali taikyti kitą laikotarpį ar rizikos matą, nei nustatyta 101 straipsnio 3 dalyje, jei tos įmonės gali taikyti vidaus modelio rezultatus mokumo kapitalo reikalavimui skaičiuoti taip, kad draudėjai ir naudos gavėjai gautų apsaugą, lygiavertę nustatytajai 101 straipsnyje.

2. Kai naudinga, draudimo ir perdraudimo įmonės nustato mokumo kapitalo reikalavimą tiesiogiai pagal tikimybių pasiskirstymo prognozę, gautą pagal tų įmonių vidaus modelį, taikydamos 101 straipsnio 3 dalyje nustatytą rizikos vertės priemonę.

3. Jei draudimo ir perdraudimo įmonės negali nustatyti mokumo kapitalo reikalavimo tiesiogiai pagal tikimybių pasiskirstymo prognozę, gautą pagal vidaus modelį, priežiūros institucijos gali leisti skaičiuoti mokumo kapitalo reikalavimą taikant aproksimacijas, jei tos įmonės gali įrodyti priežiūros institucijoms, kad draudėjų apsauga lygiavertė apsaugai, numatyta 101 straipsnyje.

4. Priežiūros institucijos gali reikalauti, kad draudimo ir perdraudimo įmonės pagrįstų savo vidaus modelius atitinkamais orientaciniais portfeliais ir taikytų išorės, o ne vidaus duomenimis pagrįstas prielaidas, siekdamas patikrinti vidaus modelio kalibravimą pagal bendrai priimtą rinkos tvarką.

*123 straipsnis***Pelno ir nuostolio priskyrimas**

Draudimo ir perdraudimo įmonės ne rečiau kaip kartą per metus tikslina kiekvieno didelio padalinio pelno ir nuostolio priežastis bei šaltinius.

Jos parodo, kaip vidaus modelyje pasirinktas rizikos skirstymas į kategorijas paaiškina pelno ir nuostolio priežastis bei šaltinius. Rizikos skirstymas į kategorijas ir pelno bei nuostolių priskyrimas atitinka draudimo ir perdraudimo įmonių rizikos pobūdį.

*124 straipsnis***Patvirtinimo standartai**

Draudimo ir perdraudimo įmonės nuolat tvirtina modelius, stebėdamos vidaus modelio taikymą, nuolat tikslindamos jo specifikacijų tinkamumą veiklai ir tikrindamos jo rezultatus pagal patirtį.

Modelio patvirtinimo procesas apima veiksmingą statistinį vidaus modelio tvirtinimo procesą, pagal kurį draudimo ir perdraudimo įmonės gali įrodyti savo priežiūros institucijoms, kad pagal jį nustatomi tinkami kapitalo reikalavimai.

Taikomais statistiniais metodais ne tik tikrinamas tikimybių pasiskirstymo prognozės tinkamumas, palyginti su patirtais nuostoliais, bet taip pat ir visi su tuo susiję nauji svarbūs duomenys bei informacija.

Modelio patvirtinimo procesas apima vidaus modelio stabilumo tyrimą ir visų pirma vidaus modelio rezultatų jautrumo pagrindinių prielaidų pokyčiams tikrinimą. Tvirtinant modelį taip pat vertinamas vidaus modelyje taikomų duomenų tikslumas, išsamumas ir tinkamumas.

*125 straipsnis***Dokumentų rengimo standartai**

Draudimo ir perdraudimo įmonės įtvirtina savo vidaus modelio struktūrą ir veikimo duomenis dokumentuose.

Šie dokumentai įrodo atitiktį 120–124 straipsniams.

Dokumentuose išsamiai apibūdinama teorija, prielaidos ir matematinis bei empiriniai vidaus modelio pagrindai.

Dokumentuose nurodomos visos aplinkybės, kuriomis vidaus modelio nebūtų įmanoma veiksmingai taikyti.

Draudimo ir perdraudimo įmonės dokumentuose užrašo visus didelius savo vidaus modelio pakeitimus, kaip nustatyta 115 straipsnyje.

*126 straipsnis***Išorės modeliai ir duomenys**

Modelio ar duomenų, gautų iš trečiosios šalies, taikymas nėra pakankamas pagrindas netaikyti bet kurio iš vidaus modelio reikalavimų, nustatytų 120–125 straipsniuose.

*127 straipsnis***Igyvendinimo priemonės**

Siekdama užtikrinti darnų vidaus modelių naudojimo visoje Bendrijoje metodą ir tinkamesnį draudimo ir perdraudimo įmonių rizikos pobūdžio vertinimą bei veiklos valdymą, Komisija patvirtina 120–126 straipsnių įgyvendinimo priemones.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

*5 skirsnis***Minimalaus kapitalo reikalavimas***128 straipsnis***Bendrosios nuostatos**

Valstybės narės reikalauja, kad draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų minimalaus kapitalo reikalavimui patenkinti.

*129 straipsnis***Minimalaus kapitalo reikalavimo apskaičiavimas**

1. Minimalaus kapitalo reikalavimas skaičiuojamas pagal šiuos principus:

- a) jis skaičiuojamas aiškiai ir paprastai bei taip, kad skaičiavimus būtų galima patikrinti;
- b) jis atitinka tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų sumą, kurios nesiekiant draudėjai ir naudos gavėjai patirtų nepriimtino lygio riziką, kai draudimo ir perdraudimo įmonėms yra leista tęsti savo veiklą;

c) 2 dalyje nurodyta tiesinė funkcija, pagal kurią nustatomas minimalaus kapitalo reikalavimo lygis, kalibruojama pagal draudimo ar perdraudimo įmonės pagrindinių nuosavų lėšų rizikos vertę, taikant 85 % patikimumo lygį per vienerius metus;

d) absoliuti žemiausia riba yra:

i) 2 200 000 EUR – ne gyvybės draudimo įmonėms, įskaitant priklausomas draudimo įmones, išskyrus atvejus, kai draudžiama visų arba kai kurių I priedo A dalies 10–15 grupėse išvardytų rūšių rizika; šiais atvejais absoliuti žemiausia riba yra ne žemesnė nei 3 200 000 EUR,

ii) 3 200 000 EUR – gyvybės draudimo įmonėms, įskaitant priklausomas draudimo įmones;

iii) 3 200 000 EUR – perdraudimo įmonėms, išskyrus priklausomų perdraudimo įmonių atvejus, kuriais laikomasi ne mažesnio nei 1 000 000 EUR minimalaus kapitalo reikalavimo;

iv) i ir ii punktuose nustatytų dydžių suma taikoma 73 straipsnio 5 dalyje nurodytoms draudimo įmonėms.

2. Laikantis 3 dalies nuostatų, minimalaus kapitalo reikalavimas nustatomas kaip šių kintamųjų aibės arba poaibio linijinė funkcija: įmonės techninių atidėjinių, pasirašytų įmokų, rizikos kapitalo, atidėjų mokėsių ir administracinių išlaidų. Naudojami kintamieji skaičiuojami be perdraudimo.

3. Nedarant poveikio 1 dalies d punkto taikymui, minimalaus kapitalo reikalavimas yra ne mažesnis nei 25 % ir ne didesnis nei 45 % įmonės mokumo kapitalo reikalavimo, apskaičiuoto pagal VI skyriaus 4 skirsnio 2 arba 3 poskirsnį, įskaitant papildomą kapitalą, nustatytą pagal 37 straipsnį.

Valstybės narės savo priežiūros institucijoms leidžia reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonė pirmoje pastraipoje nurodytus procentinius dydžius ne vėliau kaip iki 2014 m. spalio 31 d. taikytų tik įmonės mokumo kapitalo reikalavimui, nustatomam pagal VI skyriaus 4 skirsnio 2 poskirsnį.

4. Draudimo ir perdraudimo įmonės apskaičiuoja minimalaus kapitalo reikalavimą ne rečiau kaip kas ketvirtį ir praneša priežiūros institucijoms apie to apskaičiavimo rezultatus.

Kai įmonės minimalaus kapitalo reikalavimas siekia kurią nors iš 3 dalyje nurodytų ribų, įmonė priežiūros institucijai pateikia informaciją, kuri padėtų tinkamai suprasti tai pagrindžiančius motyvus.

5. Ne vėliau kaip 2017 m. spalio 31 d. Komisija teikia Europos Parlamentui ir Europos draudimo ir profesinių pensijų komitetui, įsteigtam Komisijos sprendimu 2004/9/EB ⁽¹⁾ valstybių narių taisyklių ir priežiūros institucijų veiklos būdų, patvirtintų pagal 1–4 dalių nuostatas, ataskaitą.

Toje ataskaitoje visų pirma apibūdinamos taikomos aukščiausios ir žemiausios ribos, nustatytos 3 dalyje, ir sunkumai, su kuriais taikydamos šį straipsnį susiduria priežiūros institucijos ir įmonės.

130 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, nustatančias 128 ir 129 straipsniuose nurodyto minimalaus kapitalo reikalavimo apskaičiavimo tvarką.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

131 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos, susijusios su atitiktimi minimalaus kapitalo reikalavimui

Nukrypstant nuo 139 ir 144 straipsnių, jeigu draudimo ir perdraudimo įmonės 2012 m. spalio 31 d. atitinka atitinkamai Direktyvos 2002/83/EB 28 straipsnyje, Direktyvos 73/239/EEB 16a straipsnyje arba Direktyvos 2005/68/EB 37, 38 ar 39 straipsniuose nustatytą būtinąją mokumo atsargą, tačiau neturi pakankamai tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų minimalaus kapitalo reikalavimui patenkinti, atitinkamos įmonės ne vėliau kaip 2013 m. spalio 31 d. atitinka 128 straipsnio nuostatas.

Kai atitinkama įmonė per pirmoje pastraipoje nustatytą laikotarpį neatitinka 128 straipsnio, įmonės leidimas panaikinamas nacionaliniuose teisės aktuose nustatyta tvarka.

6 skirsnis

Investicijos

132 straipsnis

Rizikos ribojimo principas

1. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės investuotų visą savo turtą pagal rizikos ribojimo principą, kaip nustatyta 2, 3 ir 4 dalyse.

⁽¹⁾ OL L 3, 2004 1 7, p. 34.

2. Draudimo ir perdraudimo įmonės investuoja visą turto portfelį tik į turtą ir priemones, kurių riziką atitinkama įmonė gali tinkamai nustatyti, vertinti, stebėti, valdyti, kontroliuoti ir pranešti apie ją, taip pat deramai atsižvelgti į ją vertindama savo bendrusius mokumo poreikius pagal 45 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a punktą.

Visas turtas, visų pirma skirtas minimalaus kapitalo reikalavimui ir mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, investuojamas taip, kad būtų užtikrintas viso portfelio saugumas, kokybė, likvidumas ir pelningumas. Be to, tas turtas laikomas taip, kad būtų užtikrinamas jo prieinamumas.

Techniniams atidėjiniams padengti turimas turtas taip pat tinkamai investuojamas, vadovaujantis draudimo ir perdraudimo išipareigojimų pobūdžiu bei trukme. Tas turtas investuojamas taip, kaip naudingiausia visiems draudėjams ir naudos gavėjams, atsižvelgiant į bet kokią viešai deklaruotą politikos tikslą.

Kilus interesų konfliktui, draudimo įmonės arba jų turto portfelį valdantis subjektas užtikrina, kad investicija būtų naudingiausia draudėjams ir naudos gavėjams.

3. Nedarant poveikio 2 dalies taikymui, turtui, kuriuo dengiami išipareigojimai pagal gyvybės draudimo sutartis, kai investavimo rizika tenka draudėjams, taikomos šios dalies antra, trečia ir ketvirta pastraipos.

Jeigu draudimo sutartyje numatytos išmokos tiesiogiai susijusios su Direktyvoje 85/611/EEB apibrėžtų investicinių vienetų kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius verte arba turto, kuris yra draudimo įmonių vidaus fonde ir paprastai padalytas į investicinius vienetus, verte, techniniai atidėjiniai toms išmokoms turi kuo labiau atitikti tuos investicinius vienetus arba, jeigu jų nėra, tą turtą.

Jeigu draudimo sutartyje numatytos išmokos tiesiogiai susijusios su akcijų indeksu arba kita referencine verte, išskyrus nurodytas antroje pastraipoje, techniniai atidėjiniai tokioms išmokoms turi kuo labiau atitikti investicinius vienetus, kurie laikomi išreiškiančiais tokią referencinę vertę, arba, jeigu tokie investiciniai vienetai nėra nustatyti, atitinkamai garantuotą ir tinkamą realizuoti turtą, kuris kuo labiau atitinka turtą, pagal kurį buvo nustatyta konkreti referencinė vertė.

Jeigu antroje ir trečioje pastraipose nurodytos išmokos apima investicijų vykdymo garantiją arba kurią nors kitą garantuotą išmoką, atitinkamiems papildomiems techniniams atidėjiniams taikomos 4 dalies nuostatos.

4. Nedarant poveikio 2 dalies taikymui, kitam turtui, išskyrus nurodytą 3 dalyje, taikomos šios dalies antra–penkta pastraipos.

Investuoti į išvestines priemones galima tiek, kiek tokiomis investicijomis prisidedama prie rizikos mažinimo arba efektyvaus portfelio valdymo.

Investicijos ir turtas, kuriuo nėra prekiaujama reguliuojamoje finansų rinkoje, neturi viršyti priimtino lygio.

Turtas deramai diversifikuojamas taip, kad būtų galima išvengti per didelės priklausomybės nuo bet kurios atskiros turto dalies, emitento ar įmonių grupės arba geografinės teritorijos ir pernelyg didelės viso portfelio rizikos koncentracijos.

Investuojant į vertybinius popierius, kuriuos išleido tas pats emitentas ar emitentai, priklausantys tai pačiai grupei, vengiama pernelyg didelės rizikos koncentracijos.

133 straipsnis

Investavimo laisvė

1. Valstybės narės nereikalauja, kad draudimo ir perdraudimo įmonės investuotų į tam tikras turto grupes.

2. Valstybės narės nereikalauja, kad draudimo ar perdraudimo įmonė arba jos investicijų valdytojai, prieš priimdami sprendimą dėl investicijų, gautų kokią nors pritarimą arba sistemingai informuotų apie tokius sprendimus.

3. Šio straipsnio nuostatomis nedaromas poveikis valstybių narių reikalavimams dėl tam tikrų rūšių turto ar referencinės vertės, su kuriais gali būti siejama pagal draudimo liudijimą numatoma nauda, ribojimo. Bet kuri iš šių taisyklių taikoma tik tuo atveju, jei investavimo riziką prisiima draudėjas, kuris yra fizinis asmuo, ir šios taisyklės neturi būti labiau ribojamojo pobūdžio nei taisyklės, nustatytos Direktyvoje 85/611/EEB.

134 straipsnis

Turto laikymo vieta ir draudimas įkeisti turtą

1. Valstybės narės nereikalauja, kad turtas, skirtas techniniams atidėjiniams, susijusiems su draudimo rizika Bendrijoje, padengti, būtų laikomas Bendrijoje arba kurioje nors konkrečioje valstybėje narėje.

Be to, pagal perdraudimo sutartis, sudarytas su įmonėmis, gavusiomis leidimus pagal šią direktyvą arba kurių pagrindinė buveinė yra trečiojoje šalyje, kurios mokumas laikomas lygiavėrciu pagal 172 straipsnį, atgautinų sumų atveju valstybės narės nereikalauja laikyti tas atgautinas sumas atitinkantį turtą Bendrijoje.

2. Valstybės narės techniniam atidėjiniams formuoti nepalieka arba nenustato bendrojo atidėjimo sistemos, pagal kurią reikalaujama užstatyti turtą neuždirbtoms įmokoms ir numatomiems mokėjimams padengti, kai perdraudikas yra draudimo ar perdraudimo įmonė, gavusi leidimą pagal šią direktyvą.

135 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

1. Siekdama užtikrinti vieningą šios direktyvos taikymą, Komisija gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, kuriose nurodomi su šiomis sritimis susiję kokybės reikalavimai:

- a) investicijų, susijusių su 132 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa, patiriamos rizikos nustatymas, vertinimas, stebėseną, valdymas ir pranešimas apie ją;
- b) investicijų į išvestines priemones ir turtą, nurodytą 132 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje, patiriamos specifinės rizikos nustatymas, vertinimas, stebėseną, valdymas ir pranešimas apie ją.

2. Siekdama užtikrinti sektorių darną ir pašalinti įmonių, kurios paskolas paverčia parduodamais vertybiniais popieriais arba kitomis finansinėmis priemonėmis (iniciatorius), ir draudimo ar perdraudimo įmonių, kurios investuoja į tokius vertybinius popierius ar finansų priemones, interesų nesutapimus, Komisija priima įgyvendinimo priemones, nustatančias:

- a) reikalavimus, kuriuos turi įvykdyti iniciatorius, kad draudimo ar perdraudimo įmonė galėtų investuoti į tokius vertybinius popierius arba finansines priemones, išleistas po 2011 m. sausio 1 d., įskaitant reikalavimus, kuriais remiantis užtikrinama, kad iniciatorius išlaikytų grynąją dalį, kuri nėra mažesnė nei 5 %;
- b) kokybinius reikalavimus, kuriuos turi įvykdyti draudimo ar perdraudimo įmonės, investuojančios į tokius vertybinius popierius arba finansines priemones.

3. Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

VII SKYRIUS

Draudimo ir perdraudimo įmonės, kurioms išskyla sunkumų arba kurios neatitinka reikalavimų

136 straipsnis

Draudimo ar perdraudimo įmonės blogėjančios finansinės padėties nustatymas ir pranešimas apie ją

Draudimo ir perdraudimo įmonės turi tinkamas procedūras, kurios suteikia joms galimybę nustatyti blogėjančią finansinę padėtį ir nedelsiant pranešti apie ją priežiūros institucijoms.

137 straipsnis

Techninių atidėjinių reikalavimų nesilaikymas

Kai draudimo ar perdraudimo įmonė nesilaiko VI skyriaus 2 skirsnio reikalavimų, jos buveinės valstybės narės priežiūros institucijos gali uždrausti jai laisvai disponuoti savo turtu, prieš tai pranešusios priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijoms apie savo ketinimus. Buveinės valstybės narės priežiūros institucijos nurodo, kokiam turtui turi būti taikomos tokios priemonės.

138 straipsnis

Mokumo kapitalo reikalavimo nesilaikymas

1. Draudimo ir perdraudimo įmonės informuoja priežiūros instituciją nedelsdamos iš karto, kai tik pastebi, kad nebesilaikoma mokumo kapitalo reikalavimo, arba kai esama rizikos, kad to reikalavimo bus nesilaikoma per kitus tris mėnesius.

2. Pastebėjusi, kad nesilaikoma mokumo kapitalo reikalavimo, atitinkama draudimo ar perdraudimo įmonė per du mėnesius pateikia priežiūros institucijai tvirtintą realistišką padėties atkūrimo planą.

3. Priežiūros institucija reikalauja atitinkamos draudimo ar perdraudimo įmonės imtis reikiamų priemonių, kad per šešis mėnesius nuo to laiko, kai buvo pastebėta, jog nesilaikoma mokumo kapitalo reikalavimo, būtų atkurtas reikiamas tą reikalavimą atitinkantis tinkamų nuosavų lėšų lygis arba būtų sumažintas įmonės rizikos pobūdis siekiant užtikrinti atitiktį mokumo kapitalo reikalavimui.

Prireikęs priežiūros institucija gali trims mėnesiams pratęsti tą laikotarpį.

4. Ypatingo nuosmukio finansų rinkose atveju priežiūros institucija, atsižvelgdama į visus svarbius veiksnius, gali pratęsti 3 dalies antroje pastraipoje nustatytą laikotarpį atitinkamam laikui.

Atitinkama draudimo ar perdraudimo įmonė savo priežiūros institucijai kas tris mėnesius pateikia pažangos ataskaitą, nurodančią priemones, kurių buvo imtasi, ir pažangą, padarytą siekiant atkurti mokumo kapitalo reikalavimą tenkinančių tinkamų nuosavų lėšų dydį arba sumažinti tam tikro pobūdžio riziką siekiant užtikrinti atitiktį mokumo kapitalo reikalavimui.

Pirmoje pastraipoje nurodytas pratęsimas anuliuojamas, kai iš tos pažangos ataskaitos matyti, kad nuo to laiko, kai buvo pastebėta, jog nesilaikoma mokumo kapitalo reikalavimo, iki dienos, kai buvo pateikta pažangos ataskaita, nepadaryta esminės pažangos atkuriant mokumo kapitalo reikalavimą tenkinančių tinkamų nuosavų lėšų dydį arba mažinant tam tikro pobūdžio riziką siekiant užtikrinti atitiktį mokumo kapitalo reikalavimui.

5. Išimtiniais atvejais, kai priežiūros institucija mano, kad atitinkamos įmonės finansinė padėtis ir toliau blogės, ji gali apriboti ar uždrausti laisvai disponuoti tos įmonės turtu. Ta priežiūros institucija praneša priimančiųjų valstybių narių priežiūros institucijoms apie visas priemones, kurių ji ėmėsi. Tos institucijos buveinės valstybės narės priežiūros institucijos prašymu imasi tokių pačių priemonių. Buveinės valstybės narės priežiūros institucija nurodo, kokiam turtui turi būti taikomos tokios priemonės.

139 straipsnis

Minimalaus kapitalo reikalavimo nesilaikymas

1. Draudimo ir perdraudimo įmonės informuoja priežiūros instituciją nedelsdamos, kai tik jos pastebi, kad nebesilaikoma minimalaus kapitalo reikalavimo, arba kai esama rizikos, kad to reikalavimo bus nesilaikoma per kitus tris mėnesius.

2. Pastebėjusi, kad nesilaikoma minimalaus kapitalo reikalavimo, per vieną mėnesį atitinkama draudimo ar perdraudimo įmonė pateikia priežiūros institucijai tvirtinti realistišką trumpalaikį finansinį planą, kuriuo siekiama per tris mėnesius nuo to laiko, kai buvo pastebėta neatitiktis, atkurti bent tokį tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų lygį, kuris atitiktų minimalaus kapitalo reikalavimą, arba sumažinti įmonės rizikos pobūdį siekiant užtikrinti atitiktį minimalaus kapitalo reikalavimui.

3. Buveinės valstybės narės priežiūros institucija taip pat gali apriboti ar uždrausti laisvai disponuoti draudimo ar perdraudimo įmonės turtu. Ji apie tai praneša priimančiųjų valstybių narių priežiūros institucijoms. Buveinės valstybės narės priežiūros institucijos prašymu tos institucijos imasi tokių pačių priemonių. Buveinės valstybės narės priežiūros institucija nurodo, kokiam turtui turi būti taikomos tokios priemonės.

140 straipsnis

Draudimas laisvai disponuoti valstybės narės teritorijoje esančiu turtu

Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad galėtų pagal nacionalinės teisės aktus uždrausti laisvai disponuoti turtu, esančiu jų teritorijoje, 137–139 straipsniuose ir 144 straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais draudimo įmonės buveinės valstybės narės, nurodančios turtą, kuriam turėtų būti taikomos tokios priemonės, prašymu.

141 straipsnis

Priežiūros institucijų įgaliojimai blogėjant finansinei padėčiai

Nepaisant 138 ir 139 straipsnių, kai įmonės mokumo būklė ir toliau blogėja, priežiūros institucijos turi teisę imtis visų reikiamų priemonių, kad apsaugotų draudėjų interesus draudimo sutarčių arba įsipareigojimų pagal perdraudimo sutartis atvejais.

Tos priemonės turi būti proporcingos ir atitikti atitinkamos draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo būklės pablogėjimo lygį ir trukmę.

142 straipsnis

Padėties atkūrimo planas ir finansinis planas

1. 138 straipsnio 2 dalyje nurodytame padėties atkūrimo plane ir 139 straipsnio 2 dalyje nurodytame finansiniame plane pateikiami bent šie duomenys ar įrodymai:

- a) valdymo išlaidų sąmata, visų pirma einamųjų bendrųjų išlaidų ir komisinių sąmata;
- b) tiesioginės draudimo veiklos, prisiimto perdraudimo ir perduoto perdraudimo pajamų ir išlaidų sąmata;
- c) numatomas balansas;
- d) finansinių išteklių, kuriuos ketinama panaudoti techniniams atidėjiniams, mokumo kapitalo reikalavimui ir minimalaus kapitalo reikalavimui padengti, sąmata;
- e) bendra perdraudimo politika.

2. Kai priežiūros institucijos yra pareikalavusios 138 straipsnio 2 dalyje nurodyto padėties atkūrimo plano arba 139 straipsnio 2 dalyje nurodyto finansinio plano pagal šio straipsnio 1 dalį, jos neišduoda pažymos pagal 39 straipsnį, jeigu, jų nuomone, kyla pavojus, kad bus pažeistos draudėjų teisės, arba nevykdomi perdraudimo įmonės sutartiniai įsipareigojimai.

143 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, nurodančias veiksmus, į kuriuos reikia atsižvelgti taikant 138 straipsnio 4 dalį, įskaitant 138 straipsnio 4 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą ilgiausią deramą laikotarpį, išreikštą mėnesių skaičiumi ir vienodą visoms draudimo bei perdraudimo įmoneis.

Tais atvejais, kai būtina padidinti konvergenciją, Komisija gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, išsamiau nustatančias 138 straipsnio 2 dalyje nurodyto padėties atkūrimo plano ir 139 straipsnio 2 dalyje nurodyto finansinio plano reikalavimus bei atsižvelgiant į 141 straipsnį, ir atitinkamai padeda užtikrinti, kad būtų išvengta procikliškumo poveikio.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

144 straipsnis

Leidimo panaikinimas

1. Draudimo ar perdraudimo įmonei leidimą išdavusi buveinės valstybės narės priežiūros institucija gali jį panaikinti šiais atvejais:

- a) kai atitinkama įmonė nepasinaudoja leidimu per 12 mėnesių, aiškiai jo atsisako ar nevykdo veiklos daugiau kaip 6 mėnesius, nebent atitinkama valstybė narė būtų priėmusi nuostatą, kad tokiais atvejais leidimas savaime nustoja galioti;
- b) kai atitinkama įmonė nebeatitinka leidimo išdavimo sąlygų;
- c) kai atitinkama įmonė rimtai pažeidžia savo išsipareigojimus pagal jai taikomus teisės aktus.

Buveinės valstybės narės priežiūros institucija panaikina draudimo ar perdraudimo įmonei išduotą leidimą, jei įmonė nesilaiko minimalaus kapitalo reikalavimo ir priežiūros institucija mano, kad pateiktas finansinis planas yra aiškiai netinkamas, arba minėta įmonė neįvykdo patvirtinto plano per tris mėnesius nuo to laiko, kai buvo pastebėta, kad nesilaikoma minimalaus kapitalo reikalavimo.

2. Jeigu leidimas yra panaikinamas arba nustoja galioti, buveinės valstybės narės priežiūros institucija apie tai atitinkamai praneša kitų valstybių narių priežiūros institucijoms ir tos institucijos imasi reikiamų priemonių, kurios neleistų draudimo ar perdraudimo įmonei imtis naujos veiklos jų teritorijose.

Buveinės valstybės narės priežiūros institucija kartu su tomis institucijomis imasi visų reikalingų priemonių, kad apsaugotų apdraustųjų interesus, ir visų pirma apriboja galimybę laisvai disponuoti draudimo įmonės turtu pagal 140 straipsnį.

3. Bet kokiame sprendime panaikinti leidimą išsamiai nurodomos priežastys ir apie šį sprendimą pranešama atitinkamai draudimo ar perdraudimo įmonei.

VIII SKYRIUS

Įsisteigimo teisė ir laisvė teikti paslaugas

1 skirsnis

Draudimo įmonių steigimas

145 straipsnis

Filialų steigimo sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo įmonė, ketinanti steigti filialą kitos valstybės narės teritorijoje, praneštų apie tai savo buveinės valstybės narės priežiūros institucijoms.

Bet kuri draudimo įmonė, nuolat esanti valstybės narės teritorijoje, yra traktuojama kaip filialas net ir tuo atveju, kai ji nėra filialas, o yra tik biuras, kuriam vadovauja draudimo įmonės personalas arba nepriklausomas asmuo, turintis, kaip ir atstovybė, ilgalaikius įgaliojimus atstovauti draudimo įmonei.

2. Valstybės narės reikalauja, kad kiekviena draudimo įmonė, ketinanti steigti filialą kitos valstybės narės teritorijoje, kartu su 1 dalyje numatytu pranešimu pateiktų šią informaciją:

- a) valstybės narės, kurios teritorijoje ji ketina steigti filialą, pavadinimą;
- b) veiklos planą, nurodymą bent numatomos veiklos rūšis ir filialo struktūrą;
- c) vardą ir pavardę asmens, kuriam suteikti pakankami įgaliojimai, kad jis galėtų prisiimti išsipareigojimus trečiosioms šalims draudimo įmonės vardu arba, *Lloyd's* atveju, atitinkamiems draudikams, taip pat atstovauti jai arba jiems priimančiosios valstybės narės valdžios institucijose ir teismuose (įgaliotasis atstovas);
- d) adresą priimančiojoje valstybėje narėje, kuriuo galima gauti ir kuriuo galima įteikti dokumentus, įskaitant visus pranešimus įgaliotajam atstovui.

Kalbant apie *Lloyd's*, jeigu priimančiojoje valstybėje narėje iškelta byla dėl draudimo įsipareigojimų, apdraustiesiems asmenims negali būti taikoma mažiau palanki tvarka, nei iškėlus bylą tradicinei draudimo bendrovei.

3. Jeigu ne gyvybės draudimo įmonė numato, kad jos filialas draus rizikas, įtrauktas į I priedo A dalies 10 grupę, išskyrus vežėjo atsakomybę, ji turi pateikti deklaraciją, kad ji yra priimančiosios valstybės narės nacionalinio draudikų biuro ir nacionalinio garantinio fondo narė.

4. Jeigu draudimo įmonė nori padaryti kokius nors duomenų, pateiktų pagal 2 dalies b, c arba d punktą, pakeitimus, ji ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį apie tai raštu praneša buveinės valstybės narės ir valstybės narės, kurioje yra tas filialas, priežiūros institucijoms, kad pastarosios galėtų vykdyti savo atitinkamus įsipareigojimus pagal 146 straipsnį.

146 straipsnis

Informacijos teikimas

1. Jeigu buveinės valstybės narės priežiūros institucijos neturi priežasčių abejojti dėl draudimo įmonės valdymo sistemos arba jos finansinės padėties arba 42 straipsnyje nustatytų kompetencijos ir tinkamumo reikalavimų įgaliotojam asmeniui tinkamumo, jos, atsižvelgdamos į planuojamą įmonės veiklą ir gavusios visą 145 straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją, per tris mėnesius pateikia tą informaciją priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijoms ir informuoja apie tai atitinkamą draudimo įmonę.

Buveinės valstybės narės priežiūros institucijos taip pat patvirtina, kad draudimo įmonė laikosi mokumo kapitalo reikalavimo ir minimalaus kapitalo reikalavimo, apskaičiuotų pagal 100 ir 129 straipsnius.

2. Jei buveinės valstybės narės priežiūros institucijos atsisako perduoti priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijoms 145 straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją, jos praneša atitinkamai draudimo įmonei apie tokio atsisakymo priežastis per tris mėnesius nuo tada, kai gauna šią informaciją.

Dėl atsisakymo perduoti informaciją arba atsako nebuvimo galima kreiptis į teismą buveinės valstybėje narėje.

3. Prieš draudimo įmonės filialui pradėdant veiklą, priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijos, kai taikoma, per du mėnesius po to, kai gavo 1 dalyje nurodytą informaciją, praneša buveinės valstybės narės priežiūros institucijoms apie sąlygas, kuriomis visuotinės gerovės interesais ta veikla turi būti vykdoma priimančiojoje valstybėje narėje. Buveinės valstybės narės priežiūros institucija šią informaciją praneša atitinkamai draudimo įmonei.

Draudimo įmonė gali įsteigti filialą ir pradėti veiklą nuo dienos, kurią buveinės valstybės narės priežiūros institucija gavo tokį pranešimą arba, jei pranešimas negautas, pasibaigus pirmoje pastraipoje numatytam laikotarpiui.

2 skirsnis

Draudimo įmonių laisvė teikti paslaugas

1 poskirsnis

Bendrosios nuostatos

147 straipsnis

Išankstinis pranešimas buveinės valstybei narei

Bet kuri draudimo įmonė, ketinanti pirmą kartą pradėti veiklą vienoje ar daugiau valstybių narių naudodamasi laisve teikti paslaugas, pirmiausia apie tai praneša buveinės valstybės narės priežiūros institucijoms, nurodydama draudžiamos rizikos arba įsipareigojimų, kuriuos ji ketina prisiimti, pobūdį.

148 straipsnis

Buveinės valstybės narės pranešimas

1. Per vieną mėnesį po to, kai gavo 147 straipsnyje numatytą pranešimą, buveinės valstybės narės priežiūros institucijos valstybei narei ar valstybėms narėms, kurių teritorijose draudimo įmonė ketina vykdyti veiklą pasinaudodama laisve teikti paslaugas pateikia:

- a) pažymą, patvirtinančią, kad draudimo įmonė laikosi mokumo kapitalo reikalavimo ir minimalaus kapitalo reikalavimo, apskaičiuotų pagal 100 ir 129 straipsnius;
- b) informaciją apie draudimo grupes, kurias drausti draudimo įmonė yra gavusi leidimą;
- c) informaciją apie rizikų arba įsipareigojimų, kuriuos draudimo įmonė ketina drausti priimančiojoje valstybėje narėje, pobūdį.

Tuo pat metu buveinės valstybės narės priežiūros institucijos apie tą pranešimą informuoja atitinkamą draudimo įmonę.

2. Valstybės narės, kurių teritorijose ne gyvybės draudimo įmonė, remdamasi laisve teikti paslaugas, ketina drausti rizikas, įtrauktas į I priedo A dalies 10 grupę, išskyrus vežėjo atsakomybę, gali pareikalauti, kad ta draudimo įmonė pateiktų:

- a) 18 straipsnio 1 dalies h punkte nurodyto atstovo vardą, pavardę ir adresą;
- b) deklaraciją, kad ji yra priimančiosios valstybės narės nacionalinio draudikų biuro ir nacionalinio garantinio fondo narė.

3. Jeigu buveinės valstybės narės priežiūros institucijos nepateikia 1 dalyje nurodytos informacijos per toje dalyje nustatytą laikotarpį, jos per tą patį laikotarpį draudimo įmonei nurodo tokio atsisakymo priežastis.

Dėl tokio atsisakymo perduoti informaciją arba atsako nebuvimo galima kreiptis į teisimą buveinės valstybėje narėje.

4. Draudimo įmonė gali pradėti veiklą nuo tos dienos, kurią ji informuojama apie 1 dalies pirmoje pastraipoje numatytą pranešimą.

149 straipsnis

Rizikos arba įsipareigojimų pobūdžio pokyčiai

Bet kuriam 145 straipsnyje nurodytos informacijos pakeitimui, kurį draudimo įmonė ketina padaryti, taikoma 147 ir 148 straipsniuose numatyta tvarka.

2 poskirsnis

Motorinių Transporto Priemonių Valdytojų Civilinė Atsakomybė

150 straipsnis

Motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas

1. Jeigu ne gyvybės draudimo įmonė per savo padalinį, esantį vienoje valstybėje narėje, draudžia I priedo A dalies 10 draudimo grupėje nurodytą riziką, išskyrus vežėjo civilinę atsakomybę, kitoje valstybėje narėje, priimančioji valstybė narė pareikalauja, kad ta įmonė taptų šios valstybės narės nacionalinio draudikų biuro ir garantinio fondo nare ir dalyvautų jų finansavimo procese.

2. 1 dalyje nurodyti finansiniai įnašai mokami tik draudžiant su paslaugų teikimu susijusią riziką, priskiriamą I priedo A dalies 10 draudimo grupei (išskyrus vežėjo civilinę atsakomybę). Tas įnašas apskaičiuojamas taip pat, kaip ir ne gyvybės draudimo įmonėms, kurios draudžia tą riziką per savo padalinį, esantį toje valstybėje narėje.

Įnašas skaičiuojamas atsižvelgiant į draudimo įmonių pajamas, gautas priimančiojoje valstybėje narėje iš draudimo įmokų vykdančios šios draudimo grupės veiklą arba ten draudžiamų tai grupei priskiriamos rizikos atvejų skaičių.

3. Priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad draudimo paslaugas teikianti įmonė laikytųsi tos valstybės narės nustatytų padidintos rizikos draudimo taisyklių, jeigu šios taisyklės taikomos toje valstybėje narėje įsteigtomis ne gyvybės draudimo įmonėms.

151 straipsnis

Pretenzijas pateikusių asmenų nediskriminavimas

Priimančioji valstybė narė reikalauja ne gyvybės draudimo įmonės užtikrinti, kad pretenzijas dėl jos teritorijoje įvykusių draudžiamųjų įvykių pateikę asmenys neatsidurtų mažiau palankioje padėtyje dėl to, kad įmonė vykdo I priedo A dalies 10 draudimo grupės veiklą, išskyrus vežėjo civilinės atsakomybės draudimą, teikdama paslaugas, bet neturėdama padalinio toje valstybėje narėje.

152 straipsnis

Atstovas

1. Siekdama 151 straipsnyje nurodytų tikslų, priimančioji valstybė narė reikalauja ne gyvybės draudimo įmonės paskirti savo atstovą, kuris nuolatos būtų šios valstybės narės teritorijoje arba būtų joje įsisteigęs, kad rinktų visą reikalingą informaciją, susijusią su pretenzijomis, ir turėtų pakankamus įgaliojimus atstovauti įmonei visais klausimais, susijusiais su nukentėjusiais asmenimis, galinčiais pateikti pretenzijų, įskaitant įgaliojimus atlyginti žalą pagal tokias pretenzijas, taip pat atstovauti draudimo įmonei arba prireikus pasirūpinti, kad jai būtų atstovaujama tos valstybės narės teismuose ir valdžios institucijose su tomis pretenzijomis susijusiais klausimais.

Tas atstovas taip pat gali būti įpareigojamas atstovauti ne gyvybės draudimo įmonei priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijose, kai tikrinami motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo liudijimai ir jų galiojimas.

2. Priimančioji valstybė narė nereikalauja, kad atstovas jį įgaliojusios ne gyvybės draudimo įmonės vardu vykdytų kitą, negu nustatyta 1 dalyje, veiklą.

3. Atstovo paskyrimas savaime nereiškia, kad atidaromas filialas 145 straipsnio tikslu.

4. Jeigu draudimo įmonė nepaskiria atstovo, valstybės narės gali patvirtinti atstovą žalų sureguliuavimo reikalams, paskirtą pagal Direktyvos 2000/26/EB 4 straipsnį, kuris imtųsi vykdyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą atstovo funkciją.

3 skirsnis

Priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijų įgaliojimai

1 poskirsnis

Draudimas

153 straipsnis

Kalba

Priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijos gali reikalauti informaciją, kurios jos gali prašyti apie draudimo įmonių veiklą, vykdomą tos valstybės narės teritorijoje, pateikti tos valstybės narės oficialiąja kalba arba kalbomis.

154 straipsnis

Išankstinis pranešimas ir išankstinis patvirtinimas

1. Priimančioji valstybė narė nepriima nuostatų, pagal kurias reikalaujama, kad būtų iš anksto patvirtintos bendrosios ir specialiosios draudimo liudijimo sąlygos, draudimo įmokų tarifai (arba, gyvybės draudimo atveju, įmokų tarifų ir techninių atidėjinių skaičiavimo techninis pagrindas), arba dokumentų formos ir kiti dokumentai, kuriuos draudimo įmonė ketina naudoti sudarydama sandorius su draudėjais, arba kad būtų sistemingai informuojama apie pirmiau išvardytus dalykus.

2. Priimančioji valstybė narė tik gali reikalauti, kad draudimo įmonė, kuri ketina užsiimti draudimo veikla jos teritorijoje, nesisistemingai informuotų apie draudimo liudijimo sąlygas ir kitus dokumentus, kad būtų galima patikrinti, ar šios sąlygos atitinka draudimo sutartis reglamentuojančias nacionalines nuostatas, tačiau tas reikalavimas negali būti draudimo įmonės veiklos išankstinė sąlyga.

3. Priimančioji valstybė narė nereikalauja, kad būtų iš anksto pranešama apie numatomą draudimo įmokų tarifų padidinimą arba kad toks numatomas įmokų tarifų padidinimas būtų iš anksto patvirtintas, išskyrus tuos atvejus, kai tai susiję su bendrosiomis kainų kontrolės sistemomis.

155 straipsnis

Teisinių nuostatų neatitinkančios draudimo įmonės

1. Kai priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijos nustato, kad draudimo įmonė, jos teritorijoje turinti filialą arba vykdanči draudimo veiklą naudodamasi laisve teikti paslaugas, nesilaiko jai toje valstybėje narėje taikomų teisinių nuostatų, jos reikalauja, kad atitinkama draudimo įmonė ištaisytų tokią netinkamą padėtį.

2. Kai atitinkama draudimo įmonė nesiima reikalingų veiksmų, atitinkamos valstybės narės priežiūros institucijos atitinkamai informuoja buveinės valstybės narės priežiūros institucijas.

Buveinės valstybės narės priežiūros institucijos kuo greičiau imasi visų tinkamų priemonių užtikrinti, kad atitinkama draudimo įmonė ištaisytų netinkamą padėtį.

Buveinės valstybės narės priežiūros institucijos praneša priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijoms apie priemones, kurių imtasi.

3. Kai nepaisant priemonių, kurių imasi buveinės valstybė narė, arba todėl, kad tos priemonės buvo netinkamos arba nepakankamos toje valstybėje narėje, draudimo įmonė toliau pažeidinėja priimančiojoje valstybėje narėje galiojančias teises nuostatas, priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijos gali, pranešusios buveinės valstybės narės priežiūros institucijoms, imtis deramų priemonių užkirsti kelią tolesniems pažeidimams arba bausti už juos, be kita ko, kiek tai būtina, nebeleidžiant tai įmonei sudaryti naujų draudimo sutarčių priimančiosios valstybės narės teritorijoje.

Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijose būtų galima įteikti teisinius dokumentus dėl tokių priemonių taikymo draudimo įmonėms.

4. 1, 2 ir 3 dalys neturi įtakos atitinkamų valstybių narių įgaliojimams imtis tinkamų skubių priemonių siekiant užkirsti kelią pažeidimams jų teritorijose arba bausti už juos. Tiems įgaliojimams priskiriama ir galimybė nebeleisti draudimo įmonėms sudaryti naujų draudimo sutarčių jų teritorijose.

5. 1, 2 ir 3 dalys neturi įtakos valstybių narių įgaliojimams bausti už jų teritorijose padarytus pažeidimus.

6. Kai pažeidimą padariusi draudimo įmonė turi padalinį arba turto atitinkamoje valstybėje narėje, tos valstybės narės priežiūros institucijos, laikydamosi nacionalinės teisės, tam padaliniiui ar turtui gali taikyti nacionalines administracines nuobaudas, nustatytas už tokį pažeidimą.

7. Bet kuri priemonė, taikoma pagal 2–6 dalis, susijusi su draudimo įmonės veiklos apribojimais, turi būti tinkamai motyvuota ir apie ją turi būti pranešta atitinkamai draudimo įmonei.

8. Draudimo įmonės priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijoms jų prašymu pateikia visus iš jų prašomus dokumentus 1–7 dalių tikslais, jeigu tokius pačius dokumentus privalo pateikti ir draudimo įmonės, kurių pagrindinės buveinės yra toje valstybėje narėje.

9. Valstybės narės pateikia Komisijai informaciją apie atsisakymo atvejų pagal 146 ir 148 straipsnius arba atvejų, kai buvo imtasi priemonių pagal šio straipsnio 4 dalį, skaičių ir rūšis.

Remdamasi ta informacija, kas dvejus metus Komisija informuoja Europos draudimo ir profesinių pensijų komitetą.

156 straipsnis

Reklama

Draudimo įmonės, kurių pagrindinės buveinės yra valstybėse narėse, gali reklamuoti savo paslaugas visomis priimančiojoje valstybėje narėje prieinamomis ryšių priemonėmis, laikantis tokios reklamos formą ir turinį reglamentuojančių taisyklių, nustatytų visuotinės gerovės interesais.

157 straipsnis

Draudimo įmokoms taikomi mokesčiai

1. Nedarant poveikio jokiai vėlesniai derinimui, kiekvienos draudimo sutarties nustatytos draudimo įmokos yra apmokestinamos tik netiesioginiais ir parafiskaliniais mokesčiais, taikomais valstybėje narėje, kurioje yra draudimo rizika, arba įsipareigojimo valstybėje narėje.

Taikant pirmą pastraipą, kilnojamas turtas, esantis pastate, kuris yra valstybės narės teritorijoje, išskyrus komercinio tranzito krovinius, laikomas toje valstybėje esančia draudimo rizika net ir tuo atveju, kai pastatas ir jame esantis turtas nėra apdrausti tuo pačiu draudimo liudijimu.

Ispanijoje draudimo sutartis taip pat apmokestinama pridėtiniais mokesčiais, teisėtai nustatytais Ispanijos „Consortio de Compensación de Seguros“ naudai, kad ji galėtų atlikti savo funkcijas, susijusias su nuostolių, patirtų dėl nenumatytų įvykių toje valstybėje narėje, kompensavimu.

2. Draudimo sutarčiai pagal šios direktyvos 178 straipsnį, remiantis Reglamentu (EB) Nr. 593/2008, taikytina teisė neturi įtakos taikomai fiskalinei tvarkai.

3. Kiekviena valstybė narė toms draudimo įmonėms, kurios draudžia riziką arba kurios yra prisiėmusios įsipareigojimų jos teritorijose, taiko savo nacionalines nuostatas dėl netiesioginių mokesčių ir parafiskalinių mokesčių, mokėtinų pagal 1 dalies nuostatas, surinkimo.

2 poskirsnis

Perdraudimas

158 straipsnis

Teisinių nuostatų neatitinkančios perdraudimo įmonės

1. Kai valstybės narės priežiūros institucijos nustato, kad perdraudimo įmonė, jos teritorijoje turinti filialą arba vykdanči perdraudimo veiklą naudodamasi laisve teikti paslaugas, nesilaiko jai toje valstybėje narėje taikomų teisinių nuostatų, jos reikalauja, kad atitinkama perdraudimo įmonė ištaisytų tą netinkamą padėtį. Tuo pat metu jos perduoda tą informaciją buveinės valstybės narės priežiūros institucijai.

2. Kai nepaisant priemonių, kurių imasi buveinės valstybė narė, perdraudimo įmonė toliau pažeidinėja priimančiojoje valstybėje narėje galiojančias teises nuostatas, arba jeigu šios priemonės pasirodo netinkamos, priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijos gali, pranešusios buveinės valstybės narės priežiūros institucijai, imtis deramų priemonių užkirsti kelią tolesniems pažeidimams arba bausti už juos, be kita ko, kiek tai tikrai būtina, nebeleidžiant tai perdraudimo įmonei sudaryti naujų perdraudimo sutarčių priimančiosios valstybės narės teritorijoje.

Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijose būtų galima įteikti teisinius dokumentus dėl tokių priemonių taikymo perdraudimo įmonėms.

3. Bet kuri priemonė, priimta pagal 1 ir 2 dalis, susijusi su sankcijomis ar perdraudimo veiklos vykdymo apribojimais, yra tinkamai motyvuojama ir apie ją pranešama atitinkamai perdraudimo įmonei.

4 skirsnis

Statistinė informacija

159 straipsnis

Statistinė informacija apie tarpvalstybinę veiklą

Kiekviena draudimo įmonė informuoja savo buveinės valstybės narės kompetentingą priežiūros instituciją atskirai apie sandorius, sudarytus remiantis įsisteigimo teise, ir sandorius, sudarytus remiantis laisve teikti paslaugas, taip pat apie draudimo įmokų bei išmokų sumas ir komisinius, neatskaičius perdraudimų, valstybėje narėje toliau nurodyta tvarka:

- ne gyvybės draudimo atveju – pagal draudimo grupes, kaip nustatyta V priede;
- gyvybės draudimo atveju – pagal I–IX grupes, kaip nustatyta II priede.

Kalbant apie I priedo A dalies 10 draudimo grupę, išskyrus vežėjo civilinę atsakomybę, atitinkama įmonė taip pat informuoja tą priežiūros instituciją apie draudimo išmokų dažnumą bei jų išlaidų vidurkį.

Buveinės valstybės narės priežiūros institucija per atitinkamą laikotarpį pateikia pirmoje ir antroje pastraipose nurodytą informaciją suvestine forma kiekvienos atitinkamos valstybės narės priežiūros institucijoms, paprašiusioms šios informacijos.

5 skirsnis

Filialų sutarčių vertinimas atliekant likvidavimo procedūras

160 straipsnis

Draudimo įmonių likvidavimas

Kai draudimo įmonė likviduojama, įsipareigojimai, kylantys iš draudimo sutarčių, sudarytų filialo arba pagal laisvę teikti paslaugas, vykdomi taip pat, kaip ir įsipareigojimai, kylantys iš kitų tos įmonės draudimo sutarčių, nepriklausomai nuo apdraustųjų asmenų ir naudos gavėjų pilietybės.

161 straipsnis

Perdraudimo įmonių likvidavimas

Kai perdraudimo įmonė likviduojama, įsipareigojimai, kylantys iš perdraudimo sutarčių, sudarytų filialo arba pagal laisvę teikti paslaugas, vykdomi taip pat, kaip ir įsipareigojimai, kylantys iš kitų tos įmonės perdraudimo sutarčių.

IX SKYRIUS

Bendrijoje įsteigti draudimo arba perdraudimo įmonių, kurių pagrindinė buveinė yra ne bendrijoje, filialai

1 skirsnis

Veiklos pradėjimas

162 straipsnis

Leidimų išdavimo principai ir sąlygos

1. Valstybės narės garantuoja, kad bet kuri draudimo įmonė, kurios pagrindinė buveinė yra ne Bendrijos teritorijoje, galėtų vykdyti 2 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą veiklą tik gavusi leidimą.
2. Valstybė narė gali išduoti leidimą, kai įmonė atitinka bent šias sąlygas:
 - a) pagal savo nacionalinę teisę ji turi teisę vykdyti draudimo veiklą;
 - b) valstybės narės, kurioje prašoma išduoti leidimą, teritorijoje ji įsteigia filialą;
 - c) ji įsipareigoja filialo valdymo vietoje tvarkyti ten vykdomos draudimo veiklos apskaitą ir saugoti visus su šia veikla susijusius dokumentus;
 - d) ji paskiria atstovą bendriesiems reikalams, kuri turi tvirtinti priežiūros institucijos;
 - e) valstybėje narėje, kurioje prašoma išduoti leidimą, ji turi turto, kurio dydis yra ne mažesnis negu pusė 129 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos absoliučios žemiausios minimalaus kapitalo reikalavimo ribos, ir deponuoja ketvirtadalį tos žemiausios ribos sumos kaip užstatą;
 - f) ji įsipareigoja patenkinti mokumo kapitalo reikalavimą ir minimalaus kapitalo reikalavimą pagal 100 ir 128 straipsniuose nurodytus reikalavimus;
 - g) ji praneša atstovo žalų suregulavimo reikalams, paskirto kiekvienoje valstybėje narėje, išskyrus valstybę narę, kurioje prašoma išduoti leidimą, vardą ir pavardę arba pavadinimą ir adresą, kai draudžiamoji rizika priskiriama I priedo A dalies 10 grupei, išskyrus vežėjo civilinę atsakomybę;
 - h) ji pateikia veiklos planą pagal 163 straipsnio nuostatas;
 - i) ji atitinka IV skyriaus 2 skirsnyje nustatytus valdymo reikalavimus.

3. Šiame skyriuje „filialas“ – bet koks 1 dalyje nurodytos įmonės padalinys, nuolat veikiantis valstybės narės teritorijoje, gavęs leidimą toje valstybėje narėje ir užsiimantis draudimo veikla.

163 straipsnis

Filialo veiklos planas

1. 162 straipsnio 2 dalies h punkte nurodytame filialo veiklos plane pateikiama informacija apie:
 - a) rizikos ar įsipareigojimų, kuriuos įmonė ketina prisiimti, pobūdį;
 - b) pagrindinius perdraudimo principus;
 - c) būsimo mokumo kapitalo reikalavimo įverčius, kaip nustatyta VI skyriaus 4 skirsnyje, apskaičiuotus remiantis numatomu balansu ir vadovaujantis tų įverčių apskaičiavimo metodu;
 - d) būsimo minimalaus kapitalo reikalavimo įverčius, kaip nustatyta VI skyriaus 5 skirsnyje, apskaičiuotus remiantis numatomu balansu ir vadovaujantis tų įverčių apskaičiavimo metodu;
 - e) įmonės tinkamų nuosavų lėšų ir tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų būklę atsižvelgiant į mokumo kapitalo reikalavimą ir minimalaus kapitalo reikalavimą, kaip nurodyta VI skyriaus 4 ir 5 skirsniuose;
 - f) pradinį administracinių paslaugų ir veiklą užtikrinančių organizacinių priemonių išlaidų sąmatą, finansinius išteklius, numatytus toms išlaidoms padengti, ir turimus išteklius pagalbai teikti, kai draudžiama rizika priskiriama I priedo A dalies 18 grupei;
 - g) valdymo sistemos struktūrą.
2. Be 1 dalyje nustatytų reikalavimų, veiklos plane per pirmuosius trejus finansinius metus pateikiama:
 - a) numatomas balansas;
 - b) finansinių išteklių, kuriuos ketinama panaudoti techniniams atidėjiniams, minimalaus kapitalo reikalavimui ir mokumo kapitalo reikalavimui padengti, sąmata;
 - c) ne gyvybės draudimo atveju pateikiama:
 - i) valdymo išlaidų, išskyrus įsikūrimo išlaidas, sąmata ir visų pirma einamųjų bendrųjų išlaidų ir komisinių sąmata;
 - ii) draudimo įmokų arba įnašų ir išmokų sąmata;
 - d) gyvybės draudimo atveju taip pat pateikiamas planas, kuriame nustatoma išsami tiesioginės draudimo veiklos, prisiimto perdraudimo ir perduoto perdraudimo pajamų ir išlaidų sąmata.

3. Gyvybės draudimo atveju valstybės narės gali reikalauti, kad draudimo įmonės sistemingai praneštų apie įmokų tarifų ir techninių atidėjinių skaičiavimo techninį pagrindą, tačiau tas reikalavimas nėra gyvybės draudimo įmonės veiklos išankstinė sąlyga.

164 straipsnis

Portfelio perdavimas

1. Laikydamosi nacionalinės teisės aktais nustatytų sąlygų, valstybės narės leidžia savo teritorijose įsteigtiems filialams, kuriems taikomos šio skyriaus nuostatos, perduoti visą savo sutarčių portfelį ar jo dalį toje pačioje valstybėje narėje įsteigta perimančiajai įmonei, kai tos valstybės narės priežiūros institucijos arba, prireikus, 167 straipsnyje nurodytos valstybės narės priežiūros institucijos patvirtina, kad, atsižvelgus į perdavimą, perimančioji įmonė turi būtinų tinkamų nuosavų lėšų, reikalingų 100 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytam mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti.

2. Laikydamosi nacionalinės teisės aktais nustatytų sąlygų, valstybės narės leidžia savo teritorijose įsteigtiems filialams, kuriems taikomos šio skyriaus nuostatos, perduoti visą savo sutarčių portfelį arba jo dalį draudimo įmonei, kurios pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, kai tos valstybės narės priežiūros institucijos patvirtina, kad, atsižvelgus į perdavimą, perimančioji įmonė turi būtinų tinkamų nuosavų lėšų, reikalingų 100 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytam mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti.

3. Kai vadovaujantis nacionalinės teisės aktais nustatytais sąlygomis valstybė narė leidžia jos teritorijoje įsteigtiems filialams, kuriems yra taikomos šio skyriaus nuostatos, perduoti visą savo draudimo sutarčių portfelį arba jo dalį filialui, kuriam taikomos šio skyriaus nuostatos ir kuris yra įsisteigęs kitos valstybės narės teritorijoje, ji užtikrina, kad valstybės narės, kurioje yra perimančioji įmonė, priežiūros institucijos arba, tam tikrais atvejais, 167 straipsnyje nurodytos valstybės narės priežiūros institucijos patvirtintų, kad:

- a) perimančioji įmonė, įvykus perdavimui, turės būtinų tinkamų nuosavų lėšų, reikalingų mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti;
- b) pagal valstybės narės, kurioje yra perimančioji įmonė, teisę leidžiama atlikti tokį perdavimą; ir
- c) ta valstybė narė perdavimui pritaria.

4. 1–3 dalyse nurodytomis aplinkybėmis valstybė narė, kurioje yra perduodantis filialas, leidžia atlikti perdavimą tik gavusi valstybės narės, kurioje yra draudimo rizika, arba valstybės narės, kurioje priimtas išpareigojimas, priežiūros institucijų sutikimą, jeigu tai nėra ta pati valstybė narė, kurioje yra perduodantis filialas.

5. Valstybių narių, su kuriomis konsultuojamasi, priežiūros institucijos pateikia perduodančiojo filialo buveinės valstybės narės priežiūros institucijoms savo nuomonę arba sutikimą per tris mėnesius nuo prašymo gavimo dienos. Jei per tą laikotarpį institucijos, su kuriomis konsultuojamasi, nepateikia jokie atsakymo, laikoma, kad buvo pareikšta teigiama nuomonė arba tylus sutikimas.

6. Apie perdavimą, kurį atlikti leidimas buvo duotas remiantis 1–5 dalimis, skelbiama valstybės narės, kurioje yra draudimo rizika, arba valstybės narės, kurioje priimtas išpareigojimas, nacionalinėje teisėje nustatyta tvarka.

Tokie perdavimai savaime įsigalioja visiems draudėjams, apdraus tiesiems asmenims ir kitiems asmenims, turintiems teisių ar išpareigojimų pagal perduotas draudimo sutartis.

165 straipsnis

Techniniai atidėjiniai

Valstybės narės reikalauja, kad įmonės sudarytų tinkamus techninius atidėjinius apskaičiuotus pagal VI skyriaus 2 skirsnį, jų teritorijose priimtiems draudimo ir perdraudimo išpareigojimams padengti. Valstybės narės reikalauja, kad įmonės įvertintų turtą ir išpareigojimus pagal VI skyriaus 1 skirsnį, o nuosavas lėšas nustatytų pagal VI skyriaus 3 skirsnį.

166 straipsnis

Mokumo kapitalo reikalavimas ir minimalaus kapitalo reikalavimas

1. Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad jos teritorijoje įsteigti filialai turėtų tinkamų nuosavų lėšų sumą, susidedančią iš 98 straipsnio 3 dalyje nurodytų elementų.

Mokumo kapitalo reikalavimas ir minimalaus kapitalo reikalavimas apskaičiuojami pagal VI skyriaus 4 ir 5 skirsnių nuostatas.

Tačiau skaičiuojant mokumo kapitalo reikalavimą ir minimalaus kapitalo reikalavimą, tiek gyvybės draudimo atveju, tiek ir ne gyvybės draudimo atveju atsižvelgiama tik į atitinkamo filialo vykdomą veiklą.

2. Tinkama pagrindinių nuosavų lėšų suma, atitinkanti minimalaus kapitalo reikalavimą ir to minimalaus kapitalo reikalavimo absoliučią žemiausią ribą, nustatoma pagal 98 straipsnio 4 dalį.

3. Tinkama pagrindinių nuosavų lėšų suma negali būti mažesnė nei pusė 129 straipsnio 1 dalies d punkte reikalaujamos absoliučios žemiausios ribos.

Užstatas, sumokėtas pagal 162 straipsnio 2 dalies e punktą, įtraukiamas skaičiuojant tokias tinkamas pagrindines nuosavas lėšas, reikalingas minimalaus kapitalo reikalavimui patenkinti.

4. Mokumo kapitalo reikalavimą sudarantis turtas, neviršijantis minimalaus kapitalo reikalavimo dydžio, laikomas valstybėje narėje, kurioje vykdoma draudimo veikla, o likęs turtas – Bendrijoje.

167 straipsnis

Įmonėms, gavusioms leidimus daugiau negu vienoje valstybėje narėje, teikiamos lengvatos

1. Bet kuri draudimo įmonė, paprašiusi leidimo arba jį gavusi iš daugiau negu vienos valstybės narės, gali prašyti, kad jai būtų taikomos šios lengvatos, kurios gali būti suteiktos tik bendrai:

- a) 166 straipsnyje nurodytas mokumo kapitalo reikalavimas būtų apskaičiuojamas atsižvelgiant į visą jos veiklą, vykdomą Bendrijoje;
- b) 162 straipsnio 2 dalies e punkte reikalaujamas užstatas būtų sumokamas tik vienoje iš tų valstybių narių;
- c) minimalaus kapitalo reikalavimą atitinkantis turtas pagal 134 straipsnį būtų lokalizuotas bet kurioje iš valstybių narių, kuriose ji vykdo savo draudimo veiklą.

Atliekant šį skaičiavimą pirmos pastraipos a punkte nurodytais atvejais atsižvelgiama tik į tas operacijas, kurias vykdo visi Bendrijoje įsteigti filialai.

2. Prašymas naudotis 1 dalyje numatytais lengvatomis teikiamas atitinkamų valstybių narių priežiūros institucijoms. Prašyme nurodoma valstybės narės institucija, kuri ateityje prižiūrės visų Bendrijoje įsteigtų filialų mokumą. Įmonė turi nurodyti tos institucijos pasirinkimo priežastis.

162 straipsnio 2 dalies e punkte nurodytas užstatas mokamas toje valstybėje narėje.

3. 1 dalyje numatytos lengvatos gali būti suteikiamos tik tai tada, kai sutinka visų valstybių narių, kuriose yra paduotas prašymas, priežiūros institucijos.

Tos lengvatos pradeda galioti nuo tada, kai pasirinkta priežiūros institucija informuoja kitas priežiūros institucijas, kad ji vykdytų visų Bendrijos teritorijoje įsteigtų filialų mokumo priežiūrą.

Pasirinkta priežiūros institucija gauna iš kitų valstybių narių būtiną informaciją, kuri reikalinga vykdant bendrą jų teritorijose įsteigtų draudimo filialų mokumo priežiūrą.

4. Paprašius vienai ar kelioms atitinkamoms valstybėms narėms, pagal 1, 2 ir 3 dalis suteiktos lengvatos yra panaikinamos vienu metu visose atitinkamose valstybėse narėse.

168 straipsnis

Apskaitos, rizikos ribojimo bei statistinė informacija ir įmonės, kurioms kyla sunkumų

Taikant šį skirsnį taikomas 34 straipsnis, 139 straipsnio 3 dalis, 140 ir 141 straipsniai.

Dėl 137–139 straipsnių taikymo, jeigu draudimo įmonė gali naudotis 167 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse numatytais lengvatomis, priežiūros institucija, kurios pareiga yra tikrinti visų Bendrijoje įsteigtų filialų mokumą, yra prilyginama valstybės narės, kurios teritorijoje yra Bendrijoje įsteigtos draudimo įmonės pagrindinė buveinė, priežiūros institucijai.

169 straipsnis

Ne gyvybės ir gyvybės draudimo veiklos atskyrimas

1. Šiame skirsnyje nurodyti filialai negali tuo pačiu metu toje pačioje valstybėje narėje vykdyti gyvybės ir ne gyvybės draudimo veiklos.

2. Nukrypdomos nuo 1 dalies valstybės narės gali numatyti, kad šiame skirsnyje nurodyti filialai, kurie 73 straipsnio 5 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą dieną valstybėje narėje tuo pačiu metu vykdė abiejų draudimo šakų veiklą, gali ją tęsti ir toliau, jeigu šių dviejų šakų veikla bus valdoma atskirai, laikantis 74 straipsnio nuostatų.

3. Bet kuri valstybė narė, pagal 73 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą reikalaujanti iš jos teritorijoje įsisteigusių draudimo įmonių tuo pačiu metu neveikdyti abiejų draudimo šakų veiklos, kurią jos vykdė 73 straipsnio 5 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą dieną, turi nustatyti šį reikalavimą ir šiame skirsnyje nurodytiems jų teritorijose įsisteigusiems filialams, kurie tuo pačiu metu joje vykdo abiejų draudimo šakų veiklą.

Valstybės narės gali numatyti, kad šiame skirsnyje nurodyti filialai, kurių pagrindinė buveinė tuo pačiu metu vykdo abiejų draudimo šakų veiklą, tačiau kurie 73 straipsnio 5 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą dieną valstybės narės teritorijoje vykdė tik gyvybės draudimo veiklą, gali šią veiklą toje teritorijoje tęsti ir toliau. Kai draudimo įmonė toje teritorijoje pageidauja vykdyti ne gyvybės draudimo veiklą, gyvybės draudimo veiklą ji gali vykdyti tik per dukterinę įmonę.

170 straipsnis

Įmonių, gavusių leidimus daugiau negu vienoje valstybėje narėje, leidimų panaikinimas

Jeigu 167 straipsnio 2 dalyje nurodyta institucija panaikina leidimą, ji apie tai praneša kitų valstybių narių, kuriose veikia įmonė, priežiūros institucijoms, o tos institucijos imasi atitinkamų priemonių.

Kai to panaikinimo priežastis – nepakankamas bendras mokumas, nustatytas valstybių narių, kurios patenkino prašymą pagal 167 straipsnį, valstybės narės, patenkinusios šį prašymą, taip pat panaikina savo leidimus.

171 straipsnis

Susitarimai su trečiosiomis šalimis

Bendrija gali pagal susitarimus, vadovaujantis Sutartimi sudarytus su viena ar daugiau trečiųjų šalių, sutikti, kad būtų taikomos kitos negu numatyta šiame skirsnyje nuostatos, siekiant užtikrinti pakankamą draudėjų ir apdraustųjų asmenų apsaugą valstybėse narėse pagal abipusiškumo sąlygas.

2 skirsnis

Perdraudimas

172 straipsnis

Lygiavertiškumas

1. Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, nustatančias kriterijus, pagal kuriuos galima įvertinti, ar trečiojoje šalyje perdraudimo veiklą vykdančioms įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra toje trečiojoje šalyje, taikoma mokumo sistema yra lygiavertė I antraštinėje dalyje nustatytajam.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

2. Pagal 301 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą ir atsižvelgdama į kriterijus, patvirtintus pagal 1 dalies nuostatas, Komisija gali nuspręsti, ar trečiojoje šalyje perdraudimo veiklą vykdančioms įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra toje trečiojoje šalyje, taikoma mokumo sistema yra lygiavertė I antraštinėje dalyje nustatytajam.

Tie sprendimai reguliariai peržiūrimi.

3. Kai pagal 2 dalį trečiosios šalies mokumo sistema pripažįstama lygiaverte šioje direktyvoje nustatytajam, perdraudimo sutartys, sudarytos su įmonėmis, kurių pagrindinės buveinės yra toje trečiojoje šalyje, vertinamos taip pat, kaip ir perdraudimo sutartys, sudarytos su leidimą pagal šią direktyvą gavusiomis įmonėmis.

173 straipsnis

Draudimas užstatyti turtą

Valstybės narės techniniams atidėjiniams formuoti nepalieka arba nenustato bendrojo atidėjimo sistemos, pagal kurią reikalaujama užstatyti turtą neuždirbtoms įmokoms ir numatomiems mokėjimams padengti, kai perdraudikas yra trečiosios šalies draudimo ar perdraudimo įmonė, esanti valstybėje, kurios mokumo sistema pripažįstama lygiaverte šioje direktyvoje apibrėžtai sistemai pagal 172 straipsnį.

174 straipsnis

Perdraudimo veiklos vykdymo principai ir sąlygos

Valstybė narė netaiko trečiųjų šalių perdraudimo įmonėms, kurios pradeda arba vykdo perdraudimo veiklą jos teritorijoje, nuostatų, kuriomis sudaromos palankesnės sąlygos, nei taikomos perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinė buveinė yra toje valstybėje narėje.

175 straipsnis

Susitarimai su trečiosiomis šalimis

1. Komisija gali pateikti Tarybai pasiūlymus dėl derybų dėl susitarimų su viena ar daugiau trečiųjų šalių apie priežiūros vykdymo priemones, taikomas:

- a) trečiųjų šalių perdraudimo įmonėms, vykdančioms perdraudimo veiklą Bendrijoje;
- b) Bendrijos perdraudimo įmonėms, vykdančioms perdraudimo veiklą trečiosios šalies teritorijoje.

2. 1 dalyje nurodytais susitarimais visų pirma siekiama vienos riziką ribojančios priežiūros sąlygomis užtikrinti efektyvų perdraudimo įmonių patekimą į rinką kiekvienos susitariančiosios šalies teritorijoje ir numatyti abipusį perdraudimo priežiūros taisyklių ir nusistovėjusios tvarkos pripažinimą. Jais taip pat siekiama užtikrinti, kad:

- a) valstybių narių priežiūros institucijos turėtų galimybę gauti informaciją, reikalingą perdraudimo įmonių, kurių pagrindinės buveinės įsikūrusios Bendrijoje ir kurios vykdo veiklą atitinkamą trečiųjų šalių teritorijoje, priežiūrai;
- b) trečiųjų šalių priežiūros institucijos turėtų galimybę gauti informaciją, reikalingą perdraudimo įmonių, kurių pagrindinės buveinės įsikūrusios jų teritorijoje ir kurios vykdo veiklą Bendrijoje, priežiūrai.

3. Komisija, nedarydama poveikio Sutarties 300 straipsnio 1 ir 2 dalių taikymui, padedama Europos draudimo ir profesinių pensijų komiteto, išnagrinėja šio straipsnio 1 dalyje nurodytų derybų rezultatus ir situaciją, kuri susiklosto po jų.

X SKYRIUS

Draudimo ir perdraudimo įmonių, kurių veikla eglamentuojama trečiosios šalies teisės aktais, dukterinės įmonės ir tokių įmonių įsigijami akcijų paketai

176 straipsnis

Informacija, kurią valstybės narės teikia Komisijai

Valstybių narių priežiūros institucijos Komisijai ir kitų valstybių narių priežiūros institucijoms praneša apie visus išduotus leidimus įsteigti tiesioginio arba netiesioginio pavaldumo dukterinę įmonę, kurios vienos arba kelių patronuojančių įmonių veikla yra reglamentuojama trečiosios šalies teisės aktais.

Pranešant tą informaciją taip pat nurodoma atitinkamos grupės struktūra.

Kai trečiosios šalies teisės aktais reglamentuojama įmonė įsigyja Bendrijoje leidimą gavusios draudimo ar perdraudimo įmonės akcijų paketą, dėl kurio ta draudimo ar perdraudimo įmonė taptų tos trečiosios šalies įmonės dukterine įmone, buveinės valstybės narės priežiūros institucijos apie tai praneša Komisijai ir kitų valstybių narių priežiūros institucijoms.

177 straipsnis

Bendrijos draudimo ir perdraudimo įmonėms trečiųjų šalių taikomos sąlygos

1. Valstybės narės informuoja Komisiją apie visus bendro pobūdžio sunkumus, su kuriais susiduria jų draudimo ar perdraudimo įmonės, įsisteigdamos ir veikdamos trečiojoje šalyje arba vykdydamos joje veiklą.

2. Komisija periodiškai teikia Tarybai ataskaitas, kuriose nagrinėja Bendrijoje leidimus gavusioms draudimo ar perdraudimo įmonėms, trečiosiose šalyse sudarytas sąlygas:

- a) įsteigti Bendrijoje leidimus gavusias draudimo ar perdraudimo įmones trečiosiose šalyse;
- b) įsigyti trečiosios šalies draudimo ar perdraudimo įmonių akcijas;
- c) šioms įsteigtoms įmonėms vykdyti draudimo ar perdraudimo veiklą;
- d) teikti tarpvalstybines draudimo ar perdraudimo paslaugas iš Bendrijos į trečiąsias šalis.

Tas ataskaitas kartu su atitinkamais pasiūlymais ar rekomendacijomis Komisija pateikia Tarybai.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

SPECIALIOSIOS DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO NUOSTATOS

I SKYRIUS

Taikytina tiesioginio draudimo sutarčių teisė ir sąlygos

1 skirsnis

Taikytina teisė

178 straipsnis

Taikytina teisė

Valstybės narės, kurioms netaikomas Reglamentas (EB) Nr. 593/2008, to reglamento nuostatas taiko siekdamos nustatyti, kokia teisė taikytina draudimo sutartims, patenkančioms į to reglamento 7 straipsnio taikymo sritį.

2 skirsnis

Privalomasis draudimas

179 straipsnis

Susiję įpareigojimai

1. Ne gyvybės draudimo įmonės gali siūlyti bei sudaryti privalomojo draudimo sutartis pagal šiame straipsnyje nustatytas sąlygas.

2. Tais atvejais, kai valstybė narė įpareigoja sudaryti draudimo sutartį, laikoma, kad draudimo sutartis neatitinka to įpareigojimo, jeigu ji nėra sudaryta laikantis konkrečių nuostatų, kurias ta valstybė narė nustato tai sutarčiai.

3. Jeigu valstybė narė nustato privalomąjį draudimą ir iš draudimo įmonės reikalaujama informuoti priežiūros institucijas apie draudimo nutraukimą, toks nutraukimas gali būti taikomas žalą patyrusioms trečiosioms šalims tik esant tos valstybės narės nustatytomis aplinkybėmis.

4. Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai apie rizikas, kurių draudimas yra privalomas pagal tos valstybės narės teisės aktus; pranešime nurodoma:

- a) konkrečios teisinės nuostatos, susijusios su tuo draudimu;
- b) duomenys, kuriuos privaloma nurodyti pažymoje, kurią ne gyvybės draudimo įmonė turi išduoti apdraustajam asmeniui, jeigu ta valstybė narė reikalauja, kad būtų pateikti įrodymai dėl įpareigojimo sudaryti draudimo sutartį įvykdymo.

Valstybė narė gali reikalauti, kad prie pirmos pastraipos b punkte nurodytų duomenų būtų pridedama draudimo įmonės deklaracija, kuria patvirtinama, kad draudimo sutartis atitinka konkrečias su tuo draudimu susijusias nuostatas.

Komisija paskelbia pirmos pastraipos b punkte nurodytus duomenis *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3 skirsnis

Visuotinė gerovė

180 straipsnis

Visuotinė gerovė

Valstybė narė, kurioje yra draudimo rizika, arba valstybė narė, kurioje priimtas įsipareigojimas, neklaido draudėjui sudaryti draudimo sutarties su draudimo įmone, kuriai leista užsiimti draudimo veikla pagal 14 straipsnyje nustatytas sąlygas, jeigu sutarties sudarymas neprieštarauja teisinėms nuostatomis, kuriomis apsaugoma visuotinė gerovė valstybėje narėje, kurioje yra draudimo rizika arba valstybėje narėje, kurioje priimtas įsipareigojimas.

4 skirsnis

Draudimo sutarčių sąlygos ir įmokų tarifai

181 straipsnis

Ne gyvybės draudimas

1. Valstybės narės nereikalauja iš anksto patvirtinti arba sistemai pranešti apie bendrąsias ir specialiąsias draudimo liudijimo sąlygas, draudimo įmokų tarifus arba dokumentų formas ir visus kitus spausdintinius dokumentus, kuriuos draudimo įmonė ketina naudoti sudarydama sandorius su draudėjais.

Valstybės narės gali reikalauti, kad būtų nesisteminiai informuojama apie tas draudimo liudijimo sąlygas ir kitus dokumentus tik siekdamas patikrinti, ar šios sąlygos atitinka draudimo sutartis reglamentuojančias nacionalines nuostatas. Tie reikalavimai negali būti draudimo įmonės veiklos išankstinė sąlyga.

2. Valstybė narė, kurioje draudimas yra privalomas, gali reikalauti, kad draudimo įmonės jos priežiūros institucijai praneštų apie bendrąsias ir specialiąsias tokio draudimo sąlygas prieš pradėdamos jas taikyti.

3. Valstybės narės negali nustatyti ar išlaikyti reikalavimo, kad būtų iš anksto pranešama apie numatomą draudimo įmokų tarifų padidinimą arba kad toks numatomas įmokų tarifų padidinimas būtų iš anksto patvirtintas, išskyrus tuos atvejus, kai tai susiję su bendrosiomis kainų kontrolės sistemomis.

182 straipsnis

Gyvybės draudimas

Valstybės narės nereikalauja iš anksto patvirtinti arba sistemai pranešti apie bendrąsias ir specialiąsias draudimo liudijimo sąlygas, įmokų tarifus, įmokų tarifų ir techninių atidėjinių skaičiavimo techninį pagrindą arba dokumentų formas ir kitus spausdintinius dokumentus, kuriuos gyvybės draudimo įmonė ketina naudoti sudarydama sandorius su draudėjais.

Vis dėlto, vien tik tam, kad būtų patikrinta atitiktis nacionalinėms nuostatomis dėl aktuarinių principų, buveinės valstybė narė gali reikalauti sistemai pranešti apie įmokų tarifų ir techninių atidėjinių skaičiavimo techninį pagrindą. Tie reikalavimai negali būti draudimo įmonės veiklos išankstinė sąlyga.

5 skirsnis

Informacija draudėjams

1 poskirsnis

Ne gyvybės draudimas

183 straipsnis

Bendroji informacija draudėjams

1. Prieš sudarant ne gyvybės draudimo sutartį, ne gyvybės draudimo įmonė informuoja draudėją apie:

- a) sutarčiai taikomą teisę, jeigu šalis neturi pasirinkimo teisės;
- b) tai, kad šalis gali laisvai pasirinkti taikomą teisę, nurodant teisę, kurią draudikas siūlo pasirinkti.

Draudimo įmonė taip pat informuoja draudėją apie draudėjų skundų dėl sutarčių nagrinėjimo tvarką, įskaitant, jei reikia, skundų nagrinėjimo įstaigą, nepažeidžiant draudėjo teisės iškelti bylą.

2. 1 dalyje nurodyti įsipareigojimai vykdomi tik tada, kai draudėjas yra fizinis asmuo.

3. Išsamias 1 ir 2 dalių įgyvendinimo taisykles nustato valstybė narė, kurioje yra draudimo rizika.

184 straipsnis

Papildoma informacija, kai ne gyvybės draudimo paslaugos teikiamos remiantis įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas

1. Jeigu ne gyvybės draudimo paslaugos teikiamos remiantis įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas, prieš prisiimant bet kokius įsipareigojimus draudėjui pranešama, kokioje valstybėje narėje yra draudimo įmonės pagrindinė buveinė arba, jei reikia, kokioje valstybėje narėje yra filialas, su kuriuo sudaroma sutartis.

Visuose draudėjui išduotuose dokumentuose nurodoma pirmoje pastraipoje nurodyta informacija.

Pirmoje ir antroje pastraipose nustatyti įsipareigojimai netaikomi didelėms draudimo rizikoms.

2. Sutartyje arba bet kuriame kitame draudimą įforminančiame dokumente bei draudimo paslaugų siūlyme nurodomas ne gyvybės draudimo įmonės pagrindinės buveinės arba, jei reikia, filialo adresas, jeigu šie dokumentai įpareigoja draudėją laikytis jų nuostatų.

Valstybės narės gali reikalauti, kad 148 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyto ne gyvybės draudimo įmonės atstovo vardas, pavardė ir adresas taip pat būtų įrašyti į šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus dokumentus.

2 poskirsnis

Gyvybės draudimas

185 straipsnis

Draudėjams teikiama informacija

1. Prieš sudarant gyvybės draudimo sutartį, draudėjui suteikiama bent 2–4 dalyse nustatyta informacija.

2. Suteikiama toliau nurodyta informacija apie gyvybės draudimo įmonę:

- a) draudimo įmonės pavadinimas ir jos teisinis statusas;
 - b) valstybės narės, kurioje yra pagrindinė buveinė, pavadinimas, ir, prireikus, valstybės narės, kurioje yra draudimo sutartį sudarantis filialas, pavadinimas;
 - c) pagrindinės buveinės adresas ir, prireikus, draudimo sutartį sudarančio filialo adresas;
 - d) konkreti nuoroda į mokumo ir finansinės padėties ataskaitą, kaip nustatyta 51 straipsnyje, sudarant sąlygas draudėjui lengvai gauti šią informaciją.
3. Suteikiama toliau nurodyta informacija apie išpareigojimą:
- a) kiekvienos išmokos ir kiekvienos pasirinkimo galimybės apibrėžimas;
 - b) draudimo sutarties terminas;
 - c) draudimo sutarties nutraukimo būdai;
 - d) draudimo įmokų mokėjimo būdai ir mokėjimų trukmė;
 - e) draudiko pelno dalies apskaičiavimo ir paskirstymo būdai;
 - f) nuoroda apie išperkamąsias sumas ir perskaičiuotas pagal jau sumokėtas įmokas sumas bei jų garantavimo mastą;
 - g) informacija apie draudimo įmokas kiekvienai išmokai, prireikus ir pagrindinėms išmokoms, ir papildomoms išmokoms;
 - h) su investiciniais vienetais susijusių draudimo liudijimų atveju – investicinių vienetų, su kuriais susijusios išmokos, apibrėžimas;
 - i) nuoroda apie pagrindinio turto pobūdį su investiciniais vienetais susijusių draudimo liudijimų atveju;
 - j) pasirinkimo laikotarpio (per kurį galima atsakyti sutarties) taikymo tvarka;
 - k) bendra informacija apie apmokestinimo tvarką, taikomą tai draudimo liudijimo rūšiai;

l) draudėjų, apdraustųjų gyvybės draudimu asmenų, ar naudos gavėjų skundų dėl draudimo sutarčių nagrinėjimo tvarka, įskaitant, jei reikia, skundų nagrinėjimo įstaigą, nepažeidžiant teisės pateikti ieškinį;

m) draudimo sutarčiai taikoma teisė, kai šalys negali laisvai pasirinkti, arba, jeigu šalys gali laisvai pasirinkti taikomą teisę, kurią siūlo pasirinkti gyvybės draudimo įmonė.

4. Be to, siekiant, kad draudėjas aiškiai suvoktų riziką, kurią jis priima pagal sutartį, teikiama papildoma informacija.

5. Draudimo sutarties galiojimo metu draudėjui pranešama apie visus pasikeitimus, susijusius su toliau nurodyta informacija:

- a) draudimo liudijimo bendrosios ir specialiosios sąlygos;
- b) gyvybės draudimo įmonės ir, prireikus, filialo, kuris sudarė draudimo sutartį, pavadinimas, jos teisinis statusas arba pagrindinės buveinės adresas;
- c) visa 3 dalies d–j punktuose išvardyta informacija pasikeitus draudimo liudijimo sąlygoms arba pasikeitus draudimo sutarčiai taikomai teisei;
- d) kiekvienais metais informacija apie draudiko pelno dalies dydį.

Jei rengdamas gyvybės draudimo pasiūlymą ar sudarydamas gyvybės draudimo sutartį draudikas pateikia duomenis, susijusius su galimomis didesnėmis ir mažesnėmis už tas, kurios numatytos sutartyje, mokėjimų sumomis, draudikas pateikia draudėjui skaičiavimo pavyzdį, pagal kurį nustatomas galimas mokėjimo terminas taikant įmokų apskaičiavimo principą pagal tris skirtingas palūkanų normas. Tai netaikoma terminuotam draudimui ir sutartims. Draudikas aiškiai ir suprantamai informuoja draudėją apie tai, kad skaičiavimo pavyzdys yra tik apskaičiavimo modelis, pagal kurį skaičiavimas atliekamas remiantis hipotetinėmis prielaidomis, ir kad remdamasis skaičiavimo pavyzdžiu, draudėjas negali pateikti jokių sutartinių pretenzijų.

Draudimų su teise dalytis pelną atveju draudikas kasmet raštu informuoja draudėją apie draudėjo išmokų būklę, įtraukdamas pelno dalį. Be to, jeigu draudikas pateikė duomenis, susijusius su galima būsimojo pelno dalies raida, draudikas informuoja draudėją apie dabartinės raidos ir pradinių duomenų skirtumus.

6. 2–5 dalyse nurodyta informacija pateikiama raštu aiškiai ir tiksliai, oficialia valstybės narės, kurioje priimtas išpareigojimas, kalba.

Tačiau tokia informacija gali būti pateikta kita kalba, jeigu to prašo draudėjas, ir valstybės narės teisė tai leidžia, arba draudėjas pats gali pasirinkti sutarčiai taikomą teisę.

7. Valstybė narė, kurioje priimtas įsipareigojimas, gali reikauti, kad gyvybės draudimo įmonės be 2–5 dalyse išvardytos informacijos teiktų ir papildomą informaciją, tačiau tik tada, jeigu tai reikalinga, kad draudėjas suvoktų esminius įsipareigojimo elementus.

8. Išsamias 1–7 dalių įgyvendinimo taisykles nustato valstybė narė, kurioje priimtas įsipareigojimas.

186 straipsnis

Nutraukimo laikotarpis

1. Valstybės narės numato, kad individualias gyvybės draudimo sutartis sudariusiems draudėjams suteikiamas 14–30 dienų laikotarpis nuo tada, kai jiems buvo pranešta, kad sutartis yra sudaryta, per kurį jie sutartį gali nutraukti.

Draudėjų pranešimas apie sutarties nutraukimą atleidžia juos nuo visų būsimų įsipareigojimų pagal sutartį.

Kitos teisinės pasekmės ir nutraukimo sąlygos, ypač draudėjo informavimo apie sutarties sudarymą tvarka, nustatomos pagal sutarčiai taikomą teisę.

2. Valstybės narės gali nuspręsti netaikyti 1 dalies šiais atvejais:

- a) kai sutarties trukmė yra šeši mėnesiai ar mažiau;
- b) kai dėl draudėjo statuso arba aplinkybių, kuriomis sudaryta sutartis, draudėjui nereikia specialios apsaugos.

Jeigu valstybės narės pasinaudoja pirmoje pastraipoje nustatyta pasirinkimo galimybe, tą faktą jos nurodo savo teisės aktuose.

II SKYRIUS

Specialios ne gyvybės draudimo nuostatos

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

187 straipsnis

Draudimo liudijimo sąlygos

Į bendrąsias arba specialiąsias draudimo liudijimo sąlygas neįtraukiamos jokios sąlygos, kurios konkrečiu atveju skirtos atsižvelgti į ypatingas draudžiamos rizikos aplinkybes.

188 straipsnis

Išimtinių teisių panaikinimas

Valstybės narės užtikrina, kad būtų panaikintos išimtinės teisės, suteiktos jų teritorijose įsteigtoms ir 8 straipsnyje nurodytoms draudimo įmonėms, pradėti drausti tam tikros grupės rizikas.

189 straipsnis

Dalyvavimas nacionalinėse garantijų sistemose

Priimančiosios valstybės narės gali reikauti, kad ne gyvybės draudimo įmonės prisijungtų ir dalyvautų bet kurioje programoje, kurios tikslas – užtikrinti draudimo išmokų mokėjimą apdrausiesiems asmenims ar žalą patyrusioms trečiosioms šalims, tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios taikomos šių valstybių teritorijose leidimus gavusioms ne gyvybės draudimo įmonėms.

2 skirsnis

Bendrijos bendrasis draudimas

190 straipsnis

Bendrijos bendrojo draudimo operacijos

1. Šis skirsnis taikomas Bendrijos bendrojo draudimo operacijoms, kurios yra susijusios su viena ar keliomis rizikomis, priskirtomis I priedo A dalies 3–16 grupėms, ir kurios atitinka toliau nurodytas sąlygas:

- a) rizika yra didelė draudimo rizika;
- b) riziką pagal bendrą draudimo sutartį, bendrą įmoką ir tuo pačiu laikotarpiu kaip bendradraudikas draudžia dvi arba daugiau draudimo įmonių kiekviena savo sąskaita; viena iš jų yra pagrindinė draudimo įmonė;
- c) rizika yra Bendrijoje;
- d) kalbant apie rizikos draudimą, pagrindinė draudimo įmonė laikoma draudimo įmone, draudžiančia visą riziką;
- e) draudimo sutartyje dalyvauja bent vienas bendradraudikas per savo pagrindinę buveinę arba filialą, įsteigtą kitoje nei pagrindinės draudimo įmonės valstybėje narėje;
- f) pagrindinė draudimo įmonė prisiima visą vadovavimo atsakomybę už bendrojo draudimo veiklą ir visų pirma nustato draudimo sutarties sąlygas bei įmokų tarifus.

2. 147–152 straipsniai taikomi tik pagrindinei draudimo įmonei.

3. Bendrojo draudimo operacijoms, kurios neatitinka 1 dalyje nustatytų sąlygų, toliau taikomos šios direktyvos nuostatos, išskyrus šio skirsnio nuostatas.

191 straipsnis

Dalyvavimas Bendrijos bendrajame draudime

Draudimo įmonių teisei dalyvauti Bendrijos bendrajame draudime netaikomos jokios kitos, išskyrus šio skirsnio, nuostatos.

192 straipsnis

Techniniai atidėjiniai

Techninių atidėjinių dydį skirtingi bendradraudikai nustato pagal savo buveinės valstybės narės taisykles, o jei tokių taisyklių nėra, pagal toje valstybėje narėje galiojančią praktiką.

Tačiau techniniai atidėjiniai turi būti bent jau tokio dydžio, kurį nustato pagrindinis draudikas pagal savo buveinės valstybės narės taisykles.

193 straipsnis

Statistiniai duomenys

Buveinės valstybės narės užtikrina, kad bendradraudikai registruotų statistinius duomenis apie Bendrijos bendrojo draudimo operacijų, kuriose jie dalyvauja, apimtį ir atitinkamas valstybės nares.

194 straipsnis

Bendrojo draudimo sutarčių vertinimas atliekant likvidavimo procedūras

Tuo atveju, kai draudimo įmonė yra likviduojama, dalyvavimo Bendrijos bendrojo draudimo sutartyse įsipareigojimai vykdomi taip pat, kaip ir pagal kitas tos įmonės draudimo sutartis, neatsižvelgiant į apdraustųjų asmenų arba naudos gavėjų nacionalinę priklausomybę.

195 straipsnis

Priežiūros institucijų keitimasis informacija

Igyvendinant šį skirsnį, valstybių narių priežiūros institucijos, vadovaudamosi I antraštinės dalies IV skyriaus 5 skirsnyje nurodytais bendradarbiavimo principais, viena kitai teikia visą būtiną informaciją.

196 straipsnis

Bendradarbiavimas įgyvendinimo srityje

Komisija ir valstybių narių priežiūros institucijos glaudžiai bendradarbiauja, kad galėtų išnagrinėti bet kokius sunkumus, kurie gali kilti įgyvendinant šį skirsnį.

Bendradarbiaudamos jos pirmiausia tikrina bet kokią veiklą, iš kurios galima matyti, kad pagrindinė draudimo įmonė, užsiimdama bendrojo draudimo veikla, nepriima vadovavimo atsakomybės, arba kad rizikai apdrausti aiškiai nereikia, kad dalyvautų du ar daugiau draudikų.

3 skirsnis

Pagalba

197 straipsnis

I pagalbą turistams panaši veikla

Kai pagalba teikiama asmenims, patyrusiems sunkumų kitomis aplinkybėmis, negu nurodyta 2 straipsnio 2 dalyje, valstybės narės gali taikyti šią direktyvą.

Jeigu valstybė narė pasinaudoja tokia galimybe, ji laiko tokią veiklą priklausančia I priedo A dalies 18 draudimo grupei.

Antra pastraipa jokių būdu neklaido, kad būtų kitaip klasifikuojamos pagal I priedą tokios veiklos, kurios akivaizdžiai priklauso kitoms draudimo grupėms.

4 skirsnis

Teisinių išlaidų draudimas

198 straipsnis

Šio skirsnio taikymo sritis

1. Šis skirsnis taikomas teisinių išlaidų draudimui, nurodytam I priedo A dalies 17 grupėje, kuriuo draudžiant draudimo įmonė už draudimo įmokas įsipareigoja padengti teismo proceso išlaidas ir suteikti kitas su draudimo apsauga tiesiogiai susijusias paslaugas, visų pirma siekiant šių tikslų:

- a) garantuoti apdraustajam asmeniui jo patirtų nuostolių, žalos atlyginimą arba sužalojimo kompensaciją išteisinio susitarimo arba civilinio ar baudžiamojo proceso būdu,
- b) ginti apdraustąjį asmenį arba jam atstovauti civiliniame, baudžiamajame, administraciniame ar kitokiame procese arba dėl bet kokio tam asmeniui pareikšto reikalavimo.

2. Šis skirsnis netaikomas toliau nurodytai veiklai:

- a) teisinių išlaidų draudimui, kai toks draudimas apima ginčus arba riziką, atsirandančius dėl jūros laivų naudojimo, arba su tuo susijusius;

- b) tokiai civilinės atsakomybės draudimo apsaugą suteikusios draudimo įmonės veiklai, kurios tikslas yra ginti apdraustąjį asmenį arba jam atstovauti bet kokiame tyrime arba teismo procese, kai ta draudimo įmonės veikla vykdoma ir tos įmonės interesais pagal tą draudimo apsaugą;
- c) jei valstybė narė taip nusprendžia, pagalbos draudiko vykdomai teisinių išlaidų draudimo veiklai, kuri atitinka šias sąlygas:
- i) veikla vykdoma ne toje valstybėje narėje, kur yra įprastinė apdraustojo gyvenamoji vieta;
 - ii) veikla vykdoma pagal sutartį, kurioje numatytas pagalbos teikimas asmenims tik tada, kai jie susiduria su problemomis kelionės metu, išvykę iš savo namų arba iš savo įprastinės gyvenamosios vietos.

Pirmos pastraipos c punkto tikslais sutartyje aiškiai nurodoma, kad atitinkama draudimo apsauga apsiriboja tik tame punkte nurodytomis aplinkybėmis ir yra papildoma pagalbai.

199 straipsnis

Atskiros sutartys

Teisinių išlaidų draudimo apsauga turi būti sutarties, sudarytos atskirai nuo kitų draudimo grupių, objektas arba ji turi būti numatyta atskiroje vieno draudimo liudijimo dalyje, kur nurodomas teisinių išlaidų draudimo apsaugos pobūdis ir, jei to reikalauja valstybė narė, susijusios draudimo įmokos dydis.

200 straipsnis

Reikalavimų tvarkymas

1. Buveinės valstybė narė užtikrina, kad draudimo įmonės valstybės narės pasirinkta tvarka arba, kai tai leidžia valstybė narė, savo pačių pasirinkimu, taikytų bent vieną iš reikalavimų tvarkymo metodų, nustatytų 2, 3 ir 4 dalyse.

Nepriklausomai nuo pasirinkto sprendimo, pagal šį skirsnį teisines išlaidas apdraudusių asmenų interesų apsaugos garantijos laikomos lygiavertėmis.

2. Draudimo įmonės užtikrina, kad joks jų darbuotojas, kuris užsiima reikalavimų dėl teisinių išlaidų tvarkymu arba su tuo susijusia teisine konsultacija, tuo pačiu metu nevykdytų panašios veiklos kitoje įmonėje, turinčioje finansinių, komercinių ar administracinių ryšių su pirmąja draudimo įmone ir vykdančioje vienos ar daugiau kitų I priede nustatytų grupių draudimo veiklą.

Mišraus draudimo įmonės užtikrina, kad joks jų darbuotojas, kuris užsiima reikalavimų dėl teisinių išlaidų tvarkymu arba su tuo susijusia teisine konsultacija, tuo pačiu metu nedalyvautų vykdant kitos draudimo grupės veiklą.

3. Draudimo įmonė patiki su teisinių išlaidų draudimu susijusių reikalavimų tvarkymą atskiro juridinio asmens statusą turinčiai įmonei. Ta įmonė paminima 199 straipsnyje nurodytoje atskiroje sutartyje arba atskiroje sutarties dalyje.

Kai atskiro juridinio asmens statusą turinti įmonė turi ryšių su draudimo įmone, vykdančia vienos ar daugiau I priedo A dalyje nurodytų grupių draudimo veiklą, tos atskiro juridinio asmens statusą turinčios įmonės darbuotojai, kurie užsiima reikalavimų tvarkymu arba su tokiu tvarkymu susijusia teisine konsultacija, negali tuo pačiu metu vykdyti tokios pat ar panašios veiklos kitoje draudimo įmonėje. Valstybės narės gali taikyti tuos pačius reikalavimus administracinio, valdymo ar priežiūros organo nariams.

4. Sutartyje draudimo įmonė suteikia apdraustiesiems asmenims teisę patikėti savo interesų gynybą pasirinktam teisininkui arba, jei tai leidžiama pagal nacionalinės teisės aktus, bet kuriam kitam reikiamą kvalifikaciją turinčiam asmeniui, nuo to momento, kai tie apdraustieji asmenys įgyja teisę pagal tą sutartį pateikti reikalavimą.

201 straipsnis

Teisė laisvai pasirinkti advokatą

1. Kiekvienoje teisinių išlaidų draudimo sutartyje aiškiai nurodoma, kad:

- a) kai kreipiamasi į teisininką ar kitą asmenį, kuris pagal nacionalinės teisės aktus turi reikiamą kvalifikaciją ginti apdraustąjį asmenį, jam atstovauti arba ginti jo interesus bet kokiame tyrime ar teismo procese, tas apdraustasis asmuo turi teisę laisvai pasirinkti tokį teisininką arba kitą asmenį;
- b) kilus interesų konfliktui, apdraustieji asmenys turi teisę laisvai pasirinkti teisininką arba, kai jie to nori ir tą leidžia nacionalinės teisės aktai, bet kurį kitą reikiamą kvalifikaciją turintį asmenį jų interesams ginti.

2. Šiame skirsnyje teisininkas – asmuo, turintis teisę užsiimti profesine veikla pagal vieną iš apibrėžimų, nustatytų 1977 m. kovo 22 d. Tarybos direktyvoje 77/249/EEB, skirtoje padėti teisininkams veiksmingai naudotis laisve teikti paslaugas ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OL L 78, 1977 3 26, p. 17.

202 straipsnis

Teisės laisvai pasirinkti teisininką išimtis

1. Valstybės narės gali numatyti 201 straipsnio 1 dalies išimtį, susijusią su teisinių išlaidų draudimu, jeigu yra įvykdytos visos šios sąlygos:

- a) draudimas apsiriboja bylomis, susijusiomis su kelių transporto priemonių naudojimu atitinkamos valstybės narės teritorijoje;
- b) draudimas yra numatytas sutartyje dėl pagalbos teikimo kelių transporto priemonių avarijos ar gedimo atveju;
- c) nei teisinių išlaidų draudimo įmonė, nei pagalbos draudikas nevykdo jokių grupių atsakomybės draudimo veiklos;
- d) yra numatytos priemonės, kuriomis garantuojama, kad teisines konsultacijas teikia ir kiekvienai ginčo šaliai atstovauja visiškai nepriklausomi teisininkai, jeigu tos šalys yra apdraudusios savo teises išlaidas toje pačioje draudimo įmonėje.

2. Pagal 1 dalį suteikta išimtis neturi įtakos 200 straipsnio taikymui.

203 straipsnis

Arbitražas

Valstybės narės, siekdamos išspręsti bet kokius teisinių išlaidų draudimo įmonės ir apdraustojų asmens ginčus ir nedarydamos poveikio nacionalinės teisės aktuose numatytai teisei kreiptis į teisminę įstaigą, suteikia galimybę spręsti ginčą arbitražo tvarka arba naudotis kitomis lygiavertės objektyvumo garantijas suteikiančiomis procedūromis.

Draudimo sutartyje nurodoma, kad apdraustasis asmuo turi teisę naudotis tokiomis procedūromis.

204 straipsnis

Interesų konfliktas

Kiekvienu atveju kilus interesų konfliktui arba nesutariant dėl ginčo sprendimo, teisinių išlaidų draudikas arba, esant reikalui, reikalavimus tvarkanti įstaiga informuoja apdraustąjį asmenį apie 201 straipsnio 1 dalyje nurodytą teisę ir apie galimybę pasinaudoti 203 straipsnyje nurodyta procedūra.

205 straipsnis

Teisinių išlaidų draudimo specializacijos panaikinimas

Valstybės narės panaikina visas nuostatas, kuriomis draudimo įmonei draudžiama jų teritorijoje vienu metu užsiimti teisinių išlaidų draudimu ir kitų grupių draudimu.

5 skirsnis

Sveikatos draudimas

206 straipsnis

Sveikatos draudimas kaip socialinio draudimo alternatyva

1. Valstybės narės, kuriose rizikų, įtrauktų į I priedo A dalies 2 grupę, draudimo sutartys gali būti visapusiška arba daline alternatyva įstatymų nustatytos socialinės apsaugos sistemos teikiamam sveikatos draudimui, gali reikalauti:

- a) kad tos sutartys atitiktų toje valstybėje narėje priimtas konkrečias teises nuostatas, kurių tikslas – apsaugoti visuomenės gerovę toje draudimo grupėje; ir
- b) kad apie to draudimo bendrąsias ir specialiąsias sąlygas prieš pradėdant jas taikyti būtų pranešta tos valstybės narės priežiūros institucijoms.

2. Valstybės narės gali reikalauti, kad 1 dalyje nurodyta sveikatos draudimo sistema būtų paremta gyvybės draudimui analogišku techniniu pagrindu, kai laikomasi visų toliau nurodytų sąlygų:

- a) mokamos draudimo įmokos apskaičiuojamos pagal sergamumo lenteles arba kitus statistinius duomenis, gautus toje valstybėje narėje, kurioje yra draudimo rizika, taikant draudimo srityje naudojamus matematinius metodus;
- b) sudaromi ilgėjančios gyvenimo trukmės atidėjiniai;
- c) draudikas gali nutraukti sutartį tik per tam tikrą laikotarpį, kurį nustato valstybės narė, kurioje yra draudimo rizika;
- d) sutartyje numatoma, kad galima padidinti draudimo įmokas arba sumažinti draudimo išmokas, net jeigu jos nustatytos galiojančiose sutartyse;
- e) sutartyje numatoma, kad draudėjai gali pakeisti savo sudarytą sutartį nauja sutartimi pagal 1 dalį, jeigu ją siūlo ta pati draudimo įmonė arba tas pats filialas, atsižvelgiant į jų įgytas teises.

Pirmos pastraipos e punkte nurodytu atveju atsižvelgiama į ilgėjančios gyvenimo trukmės atidėjinius; galima pareikalauti atlikti naują sveikatos patikrinimą, tačiau tik tuo atveju, kai norima padidinti draudimo sumą.

Atitinkamos valstybės narės priežiūros institucijos paskelbia pirmos pastraipos a punkte nurodytas sergamumo lenteles bei kitus svarbius statistikos duomenis ir perduoda juos buveinės valstybės narės priežiūros institucijoms.

Draudimo įmokos, vadovaujantis aktuarinio apskaičiavimo metodu, turi būti pakankamos, kad draudimo įmonės galėtų vykdyti visus savo įsipareigojimus, atsižvelgdamos į visus savo finansinės padėties aspektus. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad draudimo įmokų apskaičiavimo techninis pagrindas būtų pateiktas jos priežiūros institucijoms iki pradedant naudoti draudimo produktą.

Trečia ir ketvirta pastraipos taip pat taikomos, jeigu keičiamos galiojančios sutartys.

6 skirsnis

Draudimas nuo nelaimingų atsitikimų darbe

207 straipsnis

Privalomasis draudimas nuo nelaimingų atsitikimų darbe

Valstybės narės gali reikalauti, kad visos draudimo įmonė, kuri jų teritorijose savo rizika užsiima privalomuoju draudimu nuo nelaimingų atsitikimų darbe, laikytųsi šių valstybių nacionalinės teisės aktų, reglamentuojančių toki draudimą, konkrečių nuostatų, išskyrus nuostatas dėl finansinės priežiūros, už kurią išimtinai atsako buveinės valstybė narė.

III SKYRIUS

Specialios gyvybės draudimo nuostatos

208 straipsnis

Draudimas privalomai perduoti dalį draudimo veiklos

Valstybės narės nereikalauja, kad gyvybės draudimo įmonės perduotų dalį savo draudimo veiklos, išvardytos 2 straipsnio 3 dalyje, nacionalinės teisės aktuose nurodytai organizacijai ar organizacijoms.

209 straipsnis

Naujos veiklos draudimo įmokos

Naujos veiklos draudimo įmokos turi būti pakankamo dydžio, remiantis pagrįstomis aktuarinėmis prielaidomis, kad gyvybės draudimo įmonės galėtų įvykdyti visus savo įsipareigojimus, visų pirma tam, kad suformuotų tinkamus techninius atidėjinius.

Tuo tikslu galima atsižvelgti į visus gyvybės draudimo įmonės finansinės padėties aspektus, jeigu įplaukos iš šaltinių, išskyrus draudimo įmokas ir iš jų uždirbtas pajamas, nėra reguliarios ir nuolatinės, kad tai galėtų kelti pavojų ilgalaikiam atitinkamos įmonės mokumui.

IV SKYRIUS

Specialios perdraudimo taisyklės

210 straipsnis

Ribotas perdraudimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės, sudarančios riboto perdraudimo sutartis ar vykdančios riboto perdraudimo veiklą, sugebėtų tinkamai įvardyti, vertinti, stebėti, valdyti, kontroliuoti ir pranešti apie riziką, susijusią su tomis sutartimis ar veikla.

2. Siekdama užtikrinti, kad vykdam riboto perdraudimo veiklą būtų laikomasi suderinto požiūrio, Komisija gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, tiksliau apibrėžiančias 1 dalies nuostatas dėl rizikos, susijusios su riboto perdraudimo veikla, stebėsenos, valdymo ir kontrolės.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, *inter alia*, ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

3. 1 ir 2 dalyse ribotas perdraudimas – tai perdraudimas, pagal kurį tiesioginė maksimali nuostolio tikimybė, įvardijama kaip maksimali perkelta ekonominė rizika, kurią lemia tiek apdraustos rizikos reikšmingumas, tiek ir pasirinktas rizikos perkėlimo laikas, visą sutarties galiojimo laikotarpį ribotu dydžiu, bet gerokai viršija draudimo įmoką ir kuriam būdinga bent viena iš šių savybių:

- a) pinigų vertės kitimas laikui bėgant turi aiškią ir esminę reikšmę;
- b) sutartinės nuostatos, kuriomis laipsniškai siekiama subalansuoti šalių savitarpio ekonominę patirtį, kad būtų pasiektas pageidaujamas rizikos perkėlimas.

211 straipsnis

Specialiosios paskirties įmonės

1. Valstybės narės savo teritorijoje leidžia įsisteigti specialiosios paskirties įmonėms, jei tam iš anksto pritaria priežiūros institucija.

2. Siekdama užtikrinti, kad vykdam su specialiosios paskirties įmonėmis susijusią veiklą būtų laikomasi suderinto požiūrio, Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, nustatančias:

- a) leidimo taikymo sritį;
- b) privalomąsias sąlygas, kurios turi būti įtrauktos į visas sudaromas sutartis;

- c) asmenų, vadovaujančių specialiosios paskirties įmonei, kompetencijos ir tinkamumo reikalavimus, kaip nurodyta 42 straipsnyje;
- d) kompetencijos ir tinkamumo reikalavimus specialiosios paskirties įmonės akcininkams arba nariams, turintiems akcijų paketą;
- e) patikimas administravimo ir apskaitos procedūras, atitinkamas vidaus kontrolės priemonės ir rizikos valdymo reikalavimus;
- f) reikalavimus apskaitai, rizikos ribojimui ir statistinei informacijai;
- g) mokymo reikalavimus.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, *inter alia*, ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

3. Specialiosios paskirties įmonėms, kurioms leidimas suteiktas iki 2012 m. spalio 31 d., taikoma specialiosios paskirties įmonei leidimą suteikusios valstybės narės teisė. Tačiau po tos datos bet kokiai naujai specialiosios paskirties įmonės pradėti veiklai taikomos 1 ir 2 dalių nuostatos.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO ĮMONIŲ GRUPĖS PRIEŽIŪRA

I SKYRIUS

Grupės priežiūra: sąvokų apibrėžtys, taikymo atvejai, taikymo sritis ir lygiai

1 skirsnis

Sąvokų apibrėžtys

212 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

1. Šioje antraštinėje dalyje vartojamos šios sąvokų apibrėžtys:
 - a) dalyvaujanti įmonė – patronuojanti įmonė arba kita įmonė, turinti dalyvavimo teisių kitoje įmonėje arba susijusi su pastarąja ryšiais, kaip nustatyta Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje;
 - b) susijusi įmonė – dukterinė įmonė arba kita įmonė, kurioje kita įmonė turi dalyvavimo teisių, arba įmonė, su kita įmone susijusi ryšiais, kaip nustatyta Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje;

- c) grupė – įmonių grupė,
 - i) kurią sudaro dalyvaujanti įmonė, jos dukterinės įmonės ir subjektai, kuriuose dalyvaujanti įmonė ar jos dukterinės įmonės turi dalyvavimo teisių, taip pat įmonės, susijusios viena su kita ryšiais, kaip nustatyta Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje; arba
 - ii) kuri paremta tvirtais ir tvariais sutartiniais ar kitais tų įmonių nustatytais finansiniais ryšiais, taip pat tai gali būti savidraudos arba savidraudos tipo asociacijos, jei patenkinamos šios sąlygos:
 - viena iš tų įmonių, vykdydama centralizuotą koordinavimą, veiksmingai daro lemiamą įtaką kitų grupę sudarančių įmonių priimamiems sprendimams, įskaitant finansinius sprendimus; ir
 - tokių ryšių užmezgimą ir nutraukimą taikant šią antraštinę dalį iš anksto patvirtina grupės priežiūros institucija;

kai centralizuotą koordinavimą vykdanči įmonė laikoma patronuojančia įmone, o kitos įmonės laikomos dukterinėmis įmonėmis;

- d) grupės priežiūros institucija – priežiūros institucija, atsakinga už grupės priežiūrą, nustatytą pagal 247 straipsnį;
- e) priežiūros institucijų kolegija – nuolatinė, bet lanksti struktūra, skirta bendradarbiauti ir atitinkamų valstybių narių priežiūros institucijų veiklai koordinuoti;
- f) draudimo kontroliuojančioji (holdingo) bendrovė – patronuojanti įmonė, kuri nėra mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji (holdingo) bendrovė pagal Direktyvą 2002/87/EB ir kurios pagrindinis veiklos tikslas – įsigyti ir turėti dalyvavimo teises dukterinėse įmonėse, kai tos dukterinės įmonės yra išimtinai arba daugiausia draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės arba trečiosios šalies draudimo ar perdraudimo įmonės, o bent viena iš tokių dukterinių įmonių yra draudimo arba perdraudimo įmonė;
- g) mišrios veiklos draudimo kontroliuojančioji (holdingo) bendrovė – patronuojanti įmonė, išskyrus draudimo įmonę, trečiosios šalies draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, trečiosios šalies perdraudimo įmonę, draudimo kontroliuojančiąją bendrovę arba mišrią veiklą vykdančią finansų kontroliuojančiąją (holdingo) bendrovę pagal Direktyvą 2002/87/EB, tarp kurios dukterinių įmonių yra bent viena draudimo arba perdraudimo įmonė.

2. Taikant šią antraštinę dalį, priežiūros institucijos patronuojančia įmone taip pat laiko bet kokią įmonę, kuri, priežiūros institucijų nuomone, veiksmingai daro lemiamą įtaką kitai įmonei.

Jos taip pat laiko dukterine įmone bet kokią įmonę, kuriai, priežiūros institucijų nuomone, patronuojanti įmonė veiksmingai daro lemiamą įtaką.

Jos taip pat laiko, kad tiesiogiai ar netiesiogiai turima įmonės balsavimo teisių ar kapitalo dalis yra dalyvavimas, kai priežiūros institucijų nuomone tai įmonei daroma svarbi įtaka.

2 skirsnis

Taikymo atvejai ir sritis

213 straipsnis

Grupės priežiūros taikymo atvejai

1. Valstybės narės numato grupei priklausančių draudimo ir perdraudimo įmonių priežiūrą grupių lygmeniu, kaip nustatyta šioje antraštinėje dalyje.

Šios direktyvos nuostatos dėl atskirų draudimo ir perdraudimo įmonių priežiūros taisyklių taikomos tokioms įmonėms, išskyrus atvejus, kai šioje antraštinėje dalyje nustatyta kitaip.

2. Valstybės narės užtikrina, kad grupių lygmeniu būtų prižiūrimos šios įmonės:

- a) draudimo ar perdraudimo įmonės, kurios yra ne mažiau kaip vienos draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, trečiosios šalies draudimo įmonės ar trečiosios šalies perdraudimo įmonės dalyvaujančios įmonės, kaip nustatyta 218–258 straipsniuose;
- b) draudimo ar perdraudimo įmonės, kurių patronuojanti įmonė yra draudimo kontroliuojančioji bendrovė, o jos pagrindinė buveinė yra Bendrijoje, kaip nustatyta 218–258 straipsniuose;
- c) draudimo ar perdraudimo įmonės, kurių patronuojanti įmonė yra draudimo kontroliuojančioji bendrovė, o jos pagrindinė buveinė yra ne Bendrijoje, arba trečiosios šalies draudimo ar perdraudimo įmonė, kaip nustatyta 260–263 straipsniuose;
- d) draudimo ar perdraudimo įmonės, kurių patronuojanti įmonė yra mišrios veiklos draudimo kontroliuojančioji bendrovė, kaip nustatyta 265 straipsnyje.

3. 2 dalies a ir b punktuose nurodytais atvejais, jei dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė arba draudimo kontroliuojančioji bendrovė, kurios pagrindinė buveinė yra Bendrijoje, yra reguliuojamo subjekto arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios (holdingo) bendrovės, kuriai taikoma papildoma priežiūra pagal Direktyvos 2002/87/EB 5 straipsnio 2 dalį, susijusi įmonė, grupės priežiūros institucija po konsultacijų su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis gali nuspręsti tos dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės arba tos draudimo kontroliuojančiosios bendrovės lygmeniu nevykdyti rizikos koncentracijos priežiūros, nurodytos šios direktyvos 244 straipsnyje, arba sandorių grupės viduje priežiūros, nurodytos šios direktyvos 245 straipsnyje, arba abiejų.

214 straipsnis

Grupės priežiūros taikymo sritis

1. Priežiūros institucijos, vykdančios grupės priežiūrą pagal 213 straipsnį, neprivalo prižiūrėti atskirų trečiųjų šalių draudimo įmonių, trečiųjų šalių perdraudimo įmonių, draudimo kontroliuojančiųjų bendrovių ar mišrios veiklos draudimo kontroliuojančiųjų bendrovių, nedarant poveikio 257 straipsnio taikymui, tiek, kiek tai susiję su draudimo kontroliuojančiosiomis bendrovėmis.

2. Grupės priežiūros institucija gali nuspręsti konkrečiais atvejais netaikyti 213 straipsnyje nurodytos grupės priežiūros įmonei, kai:

- a) įmonė yra trečiojoje šalyje, kurioje būtina informaciją perduoti trukdo teisinės nuostatos, nedarant poveikio 229 straipsnio nuostatų taikymui;
- b) įmonė, kurią reikėtų prižiūrėti, yra nereikšminga grupės priežiūros tikslams; arba
- c) įmonės priežiūra turėtų netinkamą ar klaidinantį poveikį, siekiant grupės priežiūros tikslų.

Tačiau jei kelioms atskiroms tos pačios grupės įmonėms galima netaikyti priežiūros pagal pirmos pastraipos b punktą, jas vis dėlto būtina prižiūrėti, jei jos kartu nėra nereikšmingos.

Jei grupės priežiūros institucija mano, kad draudimo ar perdraudimo įmonei neturėtų būti taikoma grupės priežiūra pagal pirmos pastraipos b arba c punktus, ji, prieš priimdama sprendimą, konsultuojasi su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis.

Jei grupės priežiūros institucija netaiko draudimo ar perdraudimo įmonei grupės priežiūros pagal vieną iš pirmos pastraipos b ar c punktuose numatytų atvejų, valstybės narės, kurioje yra ta įmonė, priežiūros institucijos gali paprašyti, kad grupei vadovaujanti įmonė pateiktų bet kokią informaciją, kuri gali padėti prižiūrėti atitinkamą draudimo ar perdraudimo įmonę.

3 skirsnis

Lygmenys

215 straipsnis

Bendrijos lygmens pagrindinė patronuojanti įmonė

1. Jei dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė arba draudimo kontroliuojančioji bendrovė, nurodyta 213 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose, pati yra kitos draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinė įmonė arba kitos draudimo kontroliuojančios bendrovės, kurios pagrindinė buveinė yra Bendrijoje, dukterinė įmonė, 218–258 straipsniai taikomi tik pagrindinės patronuojančios draudimo ar perdraudimo įmonės arba draudimo kontroliuojančios bendrovės, kurios pagrindinė buveinė yra Bendrijoje, lygmeniu.

2. Jei 1 dalyje nurodyta pagrindinė patronuojanti draudimo ar perdraudimo įmonė arba draudimo kontroliuojančioji bendrovė, kurios pagrindinė buveinė yra Bendrijoje, yra įmonės, kuriai taikoma papildoma priežiūra pagal Direktyvos 2002/87/EB 5 straipsnio 2 dalį, dukterinė įmonė, grupės priežiūros institucija, po konsultacijų su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis, gali nuspręsti tos pagrindinės patronuojančios įmonės lygmeniu nevykdyti rizikos koncentracijos priežiūros, nurodytos 244 straipsnyje, sandorių grupės viduje priežiūros, nurodytos 245 straipsnyje, arba abiejų.

216 straipsnis

Nacionalinio lygmens pagrindinė patronuojanti įmonė

1. Jei 213 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytos dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės arba draudimo kontroliuojančios bendrovės, kurios pagrindinė buveinė yra Bendrijoje, pagrindinė buveinė nėra toje pačioje valstybėje narėje, kaip ir pagrindinės Bendrijos lygmens patronuojančios įmonės, nurodytos 215 straipsnyje, valstybės narės gali leisti savo priežiūros institucijoms nuspręsti, pasitarus su grupės priežiūros institucija ir ta pagrindine Bendrijos lygmens patronuojančia įmone, taikyti nacionalinio lygmens grupės priežiūrą pagrindinei patronuojančiai draudimo ar perdraudimo įmonei arba draudimo kontroliuojančiai bendrovei.

Tokiu atveju priežiūros institucija paaiškina savo sprendimą grupės priežiūros institucijai ir pagrindinei Bendrijos lygmens patronuojančiai įmonei.

218–258 straipsniai taikomi *mutatis mutandis* pagal 2–6 dalių nuostatas.

2. Priežiūros institucija pagrindinei patronuojančiai įmonei gali taikyti nacionalinio lygmens grupės priežiūrą tik srityse, numatytose viename ar keliuose II skyriaus skirsniuose.

3. Jei priežiūros institucija nusprendžia nacionaliniu lygmeniu pagrindinei patronuojančiai įmonei taikyti II skyriaus 1 skirsnį, metodas, kurį grupės priežiūros institucija pasirenka pagal 220 straipsnį pagrindinei patronuojančiai įmonei prižiūrėti Bendrijos lygmeniu, nurodytu 215 straipsnyje, yra lemiamas ir taikomas atitinkamos valstybės narės priežiūros institucijos.

4. Jei priežiūros institucija nusprendžia nacionaliniu lygmeniu taikyti pagrindinei patronuojančiai įmonei II skyriaus 1 skirsnį ir jei pagrindinė Bendrijos lygmens patronuojanti įmonė, nurodyta 215 straipsnyje, gavo leidimą pagal 231 straipsnį arba 233 straipsnio 5 dalį skaičiuoti grupės mokumo kapitalo reikalavimą, taip pat grupės draudimo ir perdraudimo įmonių mokumo kapitalo reikalavimą pagal vidaus modelį, tas sprendimas yra lemiamas ir taikomas atitinkamos valstybės narės priežiūros institucijų.

Esant situacijai, kai priežiūros institucija mano, kad pagrindinės nacionalinio lygmens patronuojančios įmonės rizikos pobūdis smarkiai skiriasi nuo Bendrijos lygmeniu patvirtinto vidaus modelio, ir jeigu ta įmonė tinkamai neišsprendžia priežiūros institucijos iškeltų klausimų, ta priežiūros institucija gali nustatyti papildomą kapitalą, kuriuo didinamas pagal tokį modelį apskaičiuotas tos įmonės grupės mokumo kapitalo reikalavimas, arba, išimtiniais atvejais, jei toks papildomo kapitalo nustatymas būtų netinkamas, reikalauti, kad įmonė savo grupės mokumo kapitalo reikalavimą perskaičiuotų pagal standartinę formulę.

Priežiūros institucija paaiškina tokius sprendimus įmonei ir grupės priežiūros institucijai.

5. Kai priežiūros institucija pagrindinei nacionalinio lygmens patronuojančiai įmonei nusprendžia taikyti II skyriaus 1 skirsnį, tai įmonei neleidžiama pateikti prašymo pagal 236 ar 243 straipsnius leisti taikyti savo dukterinėms įmonėms 238 ir 239 straipsnius.

6. Kai valstybės narės leidžia savo priežiūros institucijoms priimti sprendimą, nurodytą 1 dalyje, jos nustato, kad tokių sprendimų nebūtų galima priimti arba toliau taikyti, jei nacionalinio lygmens pagrindinė patronuojanti įmonė yra 215 straipsnyje nurodytos Bendrijos lygmens pagrindinės patronuojančios įmonės dukterinė įmonė, ir tai pagrindinei patronuojančiai įmonei pagal 237 ar 243 straipsnius buvo leista taikyti tai dukterinei įmonei 238 ir 239 straipsnius.

7. Komisija gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, kuriose būtų nurodyta, kokiomis aplinkybėmis galima priimti 1 dalyje nurodytą sprendimą.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

217 straipsnis

Patronuojanti įmonė, veikianti keliose valstybėse narėse

1. Jeigu valstybės narės leidžia savo priežiūros institucijoms priimti 216 straipsnyje nurodytą sprendimą, jos taip pat leidžia joms nuspręsti susitarti su kitų valstybių narių, kuriose veikia kita susijusi nacionalinio lygmens pagrindinė patronuojanti įmonė, priežiūros institucijomis, kad galėtų vykdyti keliose valstybėse narėse veikiančio pogrupio lygmens priežiūrą.

Jeigu atitinkamos priežiūros institucijos susitaria taip, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, grupės priežiūra nevykdoma 216 straipsnyje nurodytų pagrindinių patronuojančių įmonių, veikiančių valstybėse narėse, išskyrus tas valstybes nares, kuriose veikia pirmoje pastraipoje nurodytas pogrupis, lygmeniu.

2. 216 straipsnio 2–6 dalys taikomos *mutatis mutandis*.

3. Komisija gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, kuriose būtų nurodyta, kokiomis aplinkybėmis galima priimti 1 dalyje nurodytą sprendimą.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

II SKYRIUS

Finansinė būklė

1 skirsnis

Grupės mokumas

1 poskirsnis

Bendrosios nuostatos

218 straipsnis

Grupės mokumo priežiūra

1. Grupės mokumo priežiūra vykdoma pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis, 246 straipsnį ir III skyrių.

2. 213 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytu atveju valstybės narės reikalauja dalyvaujančių draudimo ar perdraudimo įmonių užtikrinti, kad grupė turėtų tinkamų nuosavų lėšų, kurios visada bent atitiktų grupės mokumo kapitalo reikalavimą, apskaičiuotą pagal 2, 3 ir 4 poskirsnius.

3. 213 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytu atveju valstybės narės reikalauja draudimo ir perdraudimo įmonių grupės užtikrinti, kad grupė turėtų tinkamų nuosavų lėšų, kurios visada bent atitiktų grupės mokumo kapitalo reikalavimą, apskaičiuotą pagal 5 poskirsnį.

4. Pagal III skyrių grupės priežiūros institucijos vykdydamos priežiūros procesą peržiūri 2 ir 3 dalyse nurodytus reikalavimus. 136 straipsnio ir 138 straipsnio 1–4 dalių nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.

5. Jei dalyvaujanti įmonė pastebėjo ir informavo grupės priežiūros instituciją, kad nebesilaikoma grupės mokumo kapitalo reikalavimo arba kad esama rizikos, jog to reikalavimo bus nesilaikoma per ateinančius tris mėnesius, grupės priežiūros institucija nedelsdama praneša apie tai kitoms priežiūros institucijų kolegijos priežiūros institucijoms, kurios išnagrinėja grupės padėtį.

219 straipsnis

Apskaičiavimo dažnumas

1. Grupės priežiūros institucija užtikrina, kad dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė arba draudimo kontroliuojančioji bendrovė atliktų 218 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytus skaičiavimus ne rečiau kaip kartą per metus.

Svarbius tų skaičiavimų duomenis ir rezultatus grupės priežiūros institucijai teikia dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė arba, jei grupei vadovauja ne draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba grupės įmonė, kurią nurodo grupės priežiūros institucija po konsultacijų su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis ir pačia grupe.

2. Draudimo ir perdraudimo įmonė bei draudimo kontroliuojančioji bendrovė nuolat stebi grupės mokumo kapitalo reikalavimą. Kai grupės rizikos pobūdis labai skiriasi nuo prielaidų, kuriomis buvo pagrįstas grupės mokumo kapitalo reikalavimas, apie kurį buvo pranešta vėliausiai, grupės mokumo kapitalo reikalavimas nedelsiant perskaičiuojamas ir apie jį pranešama grupei priežiūros institucijai.

Kai yra įrodymų, kad nuo pranešimo apie naujausią grupės mokumo kapitalo reikalavimą datos grupės rizikos pobūdis labai pasikeitė, grupės priežiūros institucija gali pareikalauti, kad grupės mokumo kapitalo reikalavimas būtų perskaičiuotas.

2 poskirsnis

Apskaičiavimo metodo pasirinkimas ir bendrieji principai

220 straipsnis

Metodo pasirinkimas

1. Draudimo ir perdraudimo įmonių grupės, nurodytos 213 straipsnio 2 dalies a punkte, mokumas skaičiuojamas pagal techninius principus ir vieną iš metodų, nustatytų 221–233 straipsniuose.

2. Valstybės narės nustato, kad draudimo ir perdraudimo įmonių grupės, nurodytos 213 straipsnio 2 dalies a punkte, mokumas skaičiuojamas pagal 1 metodą, nustatytą 230–232 straipsniuose.

Tačiau valstybės narės leidžia savo priežiūros institucijoms, kurios prisiima konkrečios grupės priežiūros institucijos vaidmenį, nuspręsti po konsultacijų su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis ir pačia grupe tai grupei taikyti 2 metodą, nustatytą 233 ir 234 straipsniuose, arba 1 ir 2 metodų derinį, jei netinka taikyti tik 1 metodą.

221 straipsnis

Proporcingos dalies įtraukimas

1. Skaičiuojant grupės mokumą atsižvelgiama į proporcingą kapitalo dalį, kurią dalyvaujanti įmonė turi savo susijusiose įmonėse.

Taikant pirmą pastraipą proporcingą dalį sudaro bet kuri iš šių dalių:

- a) taikant 1 metodą – procentai, naudojami rengiant konsoliduotas ataskaitas; arba
- b) taikant 2 metodą – dalyvujančios įmonės tiesiogiai ar netiesiogiai turimo pasirašytojo kapitalo dalis.

Tačiau nepaisant to, kuris metodas taikomas, kai susijusi įmonė yra dukterinė įmonė ir neturi pakankamai tinkamų nuosavų lėšų savo mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, atsižvelgiama į visą dukterinės įmonės mokumo deficitą.

Tačiau jei, priežiūros institucijų manymu, patronuojanti įmonė, kuriai priklauso kapitalo dalis, griežtai atsako tik ta kapitalo dalimi, grupės priežiūros institucijos gali leisti atsižvelgti į dukterinės įmonės mokumo deficitą laikydamosi proporcingumo principo.

2. Grupės priežiūros institucija po konsultacijų su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis ir pačia grupe nustato, į kokią proporcingą dalį atsižvelgiama šias atvejais:

- a) kai tam tikrų grupės įmonių nesieja kapitalo ryšiai;
- b) kai priežiūros institucija nusprendžia, kad turima įmonės balsavimo teisių ar kapitalo dalis yra dalyvavimas toje įmonėje, nes priežiūros institucija mano, jog tai įmonei veiksmingai daroma svarbi įtaka;
- c) kai priežiūros institucija nusprendžia, kad tam tikra įmonė yra kitos įmonės patronuojanti įmonė, kadangi, priežiūros institucijos nuomone, ji veiksmingai daro lemiamą įtaką tai kitai įmonei.

222 straipsnis

Dvigubo tinkamų nuosavų lėšų užskaitymo panaikinimas

1. Draudžiama du kartus užskaityti skirtingų draudimo ar perdraudimo įmonių nuosavas lėšas, tinkamas mokumo kapitalo reikalavimui, apskaičiuojant tą reikalavimą.

Tuo tikslu apskaičiuojant grupės mokumą, ir jei taip nėra nustatyta 4 poskirsnyje aprašytuose metoduose, neįtraukiamos šios sumos:

- a) dalyvujančios draudimo ar perdraudimo įmonės bet kokio turto vertė, kuria finansuojamos vienos iš jos susijusių draudimo ar perdraudimo įmonių mokumo kapitalo reikalavimui tinkamos nuosavos lėšos;
- b) dalyvujančios draudimo ar perdraudimo įmonės susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės bet kokio turto vertė, kuria finansuojamos tos dalyvujančios draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo kapitalo reikalavimui tinkamos nuosavos lėšos;
- c) dalyvujančios draudimo ar perdraudimo įmonės susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės bet kokio turto vertė, kuria finansuojamos tos dalyvujančios draudimo ar perdraudimo įmonės bet kokios kitos susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo kapitalo reikalavimui tinkamos nuosavos lėšos.

2. Nedarant poveikio 1 dalies taikymui, šios lėšos gali būti įtrauktos į apskaičiavimą tik tiek, kiek jos tinkamos tam tikros susijusios atitinkamos įmonės mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti:

- a) su dalyvujančią draudimo ar perdraudimo įmone susijusios gyvybės draudimo ar perdraudimo įmonės, kurios grupės mokumas yra apskaičiuojamas, perteklinės lėšos, kurioms taikoma 91 straipsnio 2 dalis;
- b) su dalyvujančia draudimo ar perdraudimo įmone susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės, kurios grupės mokumas yra apskaičiuojamas, pasirašytas, bet neįmokėtas kapitalas.

Tačiau šios lėšos bet kuriuo atveju neįtraukiamos į apskaičiavimą:

- i) bet koks pasirašytas, bet neįmokėtas kapitalas, sudarantis dalyvujančios įmonės potencialų įsipareigojimą;

ii) bet koks pasirašytas, bet neįmokėtas dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės kapitalas, sudarantis susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės potencialų įsipareigojimą;

iii) bet koks pasirašytas, bet neįmokėtas susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės kapitalas, sudarantis su ta pačia dalyvaujančia draudimo ar perdraudimo įmone susijusios kitos draudimo ar perdraudimo įmonės potencialų įsipareigojimą.

3. Kai priežiūros institucijos mano, kad tam tikros nuosavos lėšos, išskyrus nurodytas 2 dalyje, tinkamos susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, negali būti veiksmingai panaudotos dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės, kurios grupės mokumas yra apskaičiuojamas, mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, tas nuosavas lėšas galima įtraukti į apskaičiavimą tik tuo atveju, jei jos tinkamos susijusios įmonės mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti.

4. Nuosavų lėšų, nurodytų 2 ir 3 dalyse, suma negali būti didesnė už susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo kapitalo reikalavimą.

5. Bet kokios dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės, kurios grupės mokumas yra apskaičiuojamas, tinkamos nuosavos lėšos, kurioms būtina gauti išankstinį priežiūros institucijos pritarimą pagal 90 straipsnį, įtraukiamos į apskaičiavimą tik tiek, kiek tinkamai leido priežiūros institucijos, atsakingos už tos susijusios įmonės priežiūrą.

223 straipsnis

Grupės viduje sukurto kapitalo neužskaitymas

1. Apskaičiuojant grupės mokumą neatsižvelgiama į jokiais mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti tinkamas nuosavas lėšas, kurios susidaro, kai abipusiškai vyksta finansavimas tarp dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės ir:

a) susijusios įmonės;

b) dalyvaujančios įmonės; arba

c) kitos su bet kuria iš jos dalyvaujančių įmonių susijusios įmonės.

2. Apskaičiuojant grupės mokumą neatsižvelgiama į nuosavas lėšas, tinkamas su dalyvaujančia draudimo ar perdraudimo įmone, kurios grupės mokumas yra skaičiuojamas, susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, kai šios nuosavos lėšos susidaro iš abipusio finansavimo su bet kuria kita tos dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės susijusia įmone.

3. Abipusis finansavimas vyksta bent jau tuomet, kai draudimo ar perdraudimo įmonė arba bet kuri su ja susijusi įmonė turi akcijų kitoje įmonėje, kuriai tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso nuosavos lėšos, tinkamos pirmos įmonės mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, arba suteikia jai paskolą.

224 straipsnis

Vertinimas

Turto ir įsipareigojimų vertė nustatoma pagal 75 straipsnį.

3 poskirsnis

Apskaičiavimo metodų taikymas

225 straipsnis

Susijusios draudimo ir perdraudimo įmonės

Kai draudimo ar perdraudimo įmonė turi daugiau nei vieną susijusią draudimo ar perdraudimo įmonę, grupės mokumas apskaičiuojamas įtraukiant kiekvieną iš tų susijusių draudimo ar perdraudimo įmonių.

Valstybės narės gali numatyti, kad tais atvejais, kai susijusi draudimo ar perdraudimo įmonė turi pagrindinę buveinę kitoje valstybėje narėje, o ne tos draudimo ar perdraudimo įmonės, kurios grupės mokumas yra apskaičiuojamas, valstybėje narėje, apskaičiuojant atsižvelgiama į susijusios įmonės mokumo kapitalo reikalavimą ir nuosavas lėšas, tinkamas tam reikalavimui patenkinti, toje kitoje valstybėje narėje nustatyta tvarka.

226 straipsnis

Tarpininkės draudimo kontroliuojančiosios bendrovės

1. Apskaičiuojant grupės mokumą draudimo ar perdraudimo įmonės, kuri per draudimo kontroliuojančiąją bendrovę turi dalyvavimo teises susijusioje draudimo įmonėje, susijusioje perdraudimo įmonėje, trečiosios šalies draudimo įmonėje ar trečiosios šalies perdraudimo įmonėje, atsižvelgiama į tarpininkės draudimo kontroliuojančiosios bendrovės padėtį.

Tik to apskaičiavimo tikslu tarpininkė draudimo kontroliuojančioji bendrovė prilyginama draudimo ar perdraudimo įmonei, kuri turi atitikti I antraštinės dalies VI skyriaus 4 skirsnio 1, 2 ir 3 poskirsnų taisyklės dėl mokumo kapitalo reikalavimo ir I antraštinės dalies VI skyriaus 3 skirsnio 1, 2 ir 3 poskirsnuose nustatytas sąlygas dėl nuosavų lėšų, tinkamų mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti.

2. Jei tarpininkė draudimo kontroliuojančioji bendrovė turi subordinuotųjų skolų ar kitų tinkamų nuosavų lėšų, kurioms taikomi apribojimai pagal 98 straipsnį, tinkamomis nuosavomis lėšomis laikoma šių lėšų dalis, apskaičiuota taikant 98 straipsnyje nustatytus apribojimus visoms grupės lygmens neįtrauktoms tinkamoms lėšoms, palyginti su grupės lygmens mokumo kapitalo reikalavimu.

Visas tarpininkės draudimo kontroliuojančiosios bendrovės tinkamas nuosavas lėšas, kurioms reikėtų išankstinio priežiūros institucijų leidimo pagal 90 straipsnį, jei jos priklausytų draudimo ar perdraudimo įmonei, galima įtraukti skaičiuojant grupės mokumą tik tiek, kiek tinkamai leista grupės priežiūros institucijos.

227 straipsnis

Susijusios trečiųjų šalių draudimo ir perdraudimo įmonės

1. Pagal 233 straipsnį apskaičiuojant draudimo ar perdraudimo įmonės, kuri yra dalyvaujančioji įmonė trečiosios šalies draudimo ar perdraudimo įmonėje, grupės mokumą tik to apskaičiavimo tikslu pastaroji prilyginama susijusiajai draudimo ar perdraudimo įmonei.

Tačiau tais atvejais, kai trečioji šalis, kurioje ta įmonė turi pagrindinę buveinę, nustato būtiną leidimą ir taiko jai mokumo tvarką, kuri yra bent jau lygiavertė nustatytajai I antraštinės dalies VI skyriuje, valstybės narės gali numatyti, kad apskaičiuojant būtų atsižvelgiama į tos įmonės mokumo kapitalo reikalavimą ir nuosavas lėšas, tinkamas tam reikalavimui patenkinti, atitinkamoje trečiojoje šalyje nustatyta tvarka.

2. Grupės priežiūros institucija dalyvaujančios įmonės prašymu arba savo iniciatyva patvirtina, ar trečiosios šalies tvarka yra bent lygiavertė.

Šiuo tikslu prieš priimdama sprendimą dėl lygiavertiškumo grupės priežiūros institucija konsultuojasi su atitinkamomis priežiūros institucijomis ir CEIOPS.

3. Komisija gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, nustatančias kriterijus, pagal kuriuos galima įvertinti, ar trečiosios šalies mokumo tvarka yra lygiavertė I antraštinės dalies VI skyriuje nustatyta tvarka.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

4. Po konsultacijų su Europos draudimo ir profesinių pensijų komitetu ir taikydama 301 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą, taip pat atsižvelgdama į pagal šio straipsnio 3 dalį patvirtintus kriterijus, Komisija gali priimti sprendimą, ar trečiosios šalies mokumo tvarka yra lygiavertė I antraštinės dalies VI skyriuje nustatyta tvarka.

Siekiant atsižvelgti į bet kokius I antraštinės dalies VI skyriuje nustatytos mokumo tvarkos ir trečiosios šalies mokumo tvarkos pokyčius, tie sprendimai nuolat peržiūrimi.

5. Jei Komisija pagal 4 dalį priima sprendimą dėl trečiosios šalies mokumo tvarkos lygiavertiškumo, 2 dalis netaikoma.

Jei Komisijos sprendime, priimtame pagal 4 dalį, nustatyta, kad trečiosios šalies mokumo tvarka nėra lygiavertė, 1 dalies antroje pastraipoje numatyta galimybė atsižvelgti į mokumo kapitalo reikalavimą ir tinkamas nuosavas lėšas atitinkamoje trečiojoje šalyje nustatyta tvarka netaikoma, o trečiosios šalies draudimo ar perdraudimo įmonei taikoma tik 1 dalies pirmą pastraipą.

228 straipsnis

Susijusios kredito įstaigos, investicinės įmonės ir finansų įstaigos

Apskaičiuojant draudimo arba perdraudimo įmonės, kuri yra kredito įstaigos, investicinės įmonės ar finansų įstaigos dalyvaujanti įmonė, grupės mokumą valstybės narės leidžia savo dalyvaujančioms draudimo ir perdraudimo įmonėms *mutatis mutandis* taikyti Direktyvos 2002/87/EB I priede nustatytą 1 arba 2 metodus. Tačiau tame priede nustatytas 1 metodas taikomas tik tuo atveju, kai grupės priežiūros instituciją tenkina subjektų, kuriems turėtų būti taikomas konsolidavimas, integruoto valdymo ir vidaus kontrolės lygis. Pasirinktas metodas nuosekliai taikomas visą laiką.

Tačiau valstybės narės leidžia savo priežiūros institucijoms, prisiimančioms konkrečios grupės priežiūros institucijos vaidmenį, dalyvaujančios įmonės prašymu arba savo iniciatyva nuspręsti atimti pirmoje pastraipoje nurodytos dalyvaujančios įmonės lėšas iš nuosavų lėšų, tinkamų dalyvaujančios įmonės grupės mokumo reikalavimams patenkinti.

229 straipsnis

Reikiamos informacijos nebuvimas

Kai apie susijusią įmonę, turinčią pagrindinę buveinę valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje, priežiūros institucijos neturi informacijos, būtinos draudimo ar perdraudimo įmonės grupės mokumui apskaičiuoti, iš nuosavų lėšų, tinkamų grupės mokumui užtikrinti, atimama tos įmonės buhalterinė vertė dalyvaujančioje draudimo ar perdraudimo įmonėje.

Tuo atveju nerealizuotas pelnas, susijęs su tokiu dalyvavimu, neužskaitomas kaip grupės mokumui užtikrinti tinkamos nuosavos lėšos.

4 poskirsnis

Apskaičiavimo metodai

230 straipsnis

1 metodas (numatytasis metodas): apskaitos konsolidavimu paremtas metodas

1. Dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės grupės mokumas apskaičiuojamas remiantis konsoliduotomis sąskaitomis.

Dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės grupės mokumas – tai skirtumas tarp:

- a) nuosavų lėšų, tinkamų mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, apskaičiuotų pagal konsoliduotus duomenis;
- b) grupės lygmens mokumo kapitalo reikalavimo, apskaičiuoto pagal konsoliduotus duomenis.

Apskaičiuojant nuosavas lėšas, tinkamas mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, ir grupės lygmens mokumo kapitalo reikalavimą remiantis konsoliduotais duomenimis taikomos I antraštinės dalies VI skyriaus 3 skirsnio 1, 2 ir 3 poskirsnuose bei I antraštinės dalies VI skyriaus 4 skirsnio 1, 2 ir 3 poskirsnuose nustatytos taisyklės.

2. Apskaičiuojant grupės lygmens mokumo kapitalo reikalavimą, remiantis konsoliduotais duomenimis (konsoliduotas grupės mokumo kapitalo reikalavimas), taikoma standartinė formulė arba patvirtintas vidaus modelis ir tvarka, atitinkanti atitinkamai I antraštinės dalies VI skyriaus 4 skirsnio 1 ir 2 poskirsnuose bei I antraštinės dalies VI skyriaus 4 skirsnio 1 ir 3 poskirsnuose nustatytus principus.

Konsoliduotą grupės mokumo kapitalo reikalavimą sudaro mažiausiai šių elementų suma:

- a) dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės minimalaus kapitalo reikalavimas, kaip nurodyta 129 straipsnyje;

- b) susijusiųjų draudimo ir perdraudimo įmonių minimalaus kapitalo reikalavimo proporcinga dalis.

Tam minimaliam reikalavimui patenkinti naudojamos tinkamos pagrindinės nuosavos lėšos, kaip nustatyta 98 straipsnio 4 dalyje.

Nustatant, ar tokias tinkamas nuosavas lėšas galima naudoti minimaliam konsoliduotam grupės mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, *mutatis mutandis* taikomi 221–229 straipsniuose nustatyti principai. 139 straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos *mutatis mutandis*.

231 straipsnis

Grupės vidaus modelis

1. Jei draudimo ar perdraudimo įmonė ir jos susijusios įmonės arba draudimo kontroliuojančiosios bendrovės susijusios įmonės kartu pateikia prašymą skaičiuoti konsoliduotą grupės mokumo kapitalo reikalavimą, taip pat grupės draudimo ir perdraudimo įmonių mokumo kapitalo reikalavimą pagal vidaus modelį, priežiūros institucijos bendradarbiauja sprendamos, ar suteikti tokį leidimą, bei prireikus nustato tokio leidimo sąlygas ir nuostatas.

Pirmoje pastraipoje nurodytas prašymas teikiamas grupės priežiūros institucijai.

Grupės priežiūros institucija nedelsdama informuoja kitas atitinkamas priežiūros institucijas.

2. Atitinkamos priežiūros institucijos deda visas pastangas, kad priimtų bendrą sprendimą dėl prašymo per šešis mėnesius nuo dienos, kai grupės priežiūros institucija gavo išsamų prašymą.

Grupės priežiūros institucija nedelsdama persiunčia išsamų prašymą kitoms atitinkamoms priežiūros institucijoms.

3. Per 2 dalyje nurodytą laikotarpį grupės priežiūros institucija ir bet kuri kita atitinkama priežiūros institucija gali konsultuotis su CEIOPS. Su CEIOPS konsultuojamasi ir tuomet, kai to prašo dalyvaujanti įmonė.

Apie konsultavimąsi su CEIOPS pranešama visoms atitinkamoms priežiūros institucijoms, o 2 dalyje nurodytas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

4. Jei nebuvo konsultuojamasi su CEIOPS pagal 3 dalies pirmą pastraipą ir jei per šešis mėnesius nuo dienos, kai grupės priežiūros institucija gavo išsamų prašymą, atitinkamos priežiūros institucijos nepriima bendro sprendimo, grupės priežiūros institucija per dar du mėnesius kreipiasi į CEIOPS, prašydama pateikti rekomendaciją visoms atitinkamoms priežiūros institucijoms. Grupės priežiūros institucija per tris savaites po to rekomendacijos perdavimo dienos priima sprendimą, kuriame visapusiškai atsižvelgia į tą rekomendaciją.

5. Nepaisant to, ar buvo konsultuojamasi su CEIOPS, ar ne, grupės priežiūros institucijos sprendimas išdėstomas dokumente ir visapusiškai pagrindžiamas bei jame atsižvelgiama į kitų atitinkamų priežiūros institucijų pareikštas nuomones.

Grupės priežiūros institucija pateikia sprendimą prašymo teikėjui ir kitoms atitinkamoms priežiūros institucijoms.

Atitinkamos priežiūros institucijos vykdo sprendimą.

6. Jei per atitinkamai 2 ir 3 dalyse nustatytus laikotarpius bendras sprendimas nepriimamas, grupės priežiūros institucija pati sprendžia dėl prašymo.

Priimdama sprendimą grupės priežiūros institucija tinkamai atsižvelgia į:

- a) bet kokias nuomones ir išlygas, kurias per taikytiną laikotarpį pateikė atitinkamos priežiūros institucijos;
- b) CEIOPS rekomendacijas, jei su juo buvo konsultuojamasi.

Sprendimas išdėstomas dokumente ir visapusiškai pagrindžiamas bei paaiškinami bet kokie svarbūs nukrypimai nuo CEIOPS požiūrio.

Grupės priežiūros institucija pateikia sprendimą prašymo teikėjui ir kitoms atitinkamoms priežiūros institucijoms.

Tą sprendimą atitinkamos priežiūros institucijos pripažįsta galutiniu ir jį taiko.

7. Jei bet kuri iš atitinkamų priežiūros institucijų mano, kad jos prižiūrimos draudimo ar perdraudimo įmonės rizikos pobūdis smarkiai skiriasi nuo prielaidų, kuriomis grindžiamas grupės lygmeniu patvirtintas vidaus modelis, ir kol ta įmonė tinkamai neišsprendė priežiūros institucijos iškeltų klausimų, ta institucija pagal 37 straipsnį gali nustatyti papildomą kapitalą, kuriuo didinamas pagal tokį vidaus modelį apskaičiuotas tos draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo kapitalo reikalavimas.

Išskirtinėmis aplinkybėmis, kai būtų netinkama nustatyti tokį papildomą kapitalą, priežiūros institucija gali reikalauti, kad atitinkama įmonė apskaičiuotų savo mokumo kapitalo reikalavimą pagal standartinę formulę, nurodytą 1 antraštinės dalies VI skyriaus 4 skirsnio 1 ir 2 poskirsiuose. Pagal 37 straipsnio 1 dalies a ir c punktus priežiūros institucija gali nustatyti papildomą kapitalą, kuriuo didinamas pagal standartinę formulę apskaičiuotas tos draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo kapitalo reikalavimas.

Priežiūros institucija paaiškina draudimo ar perdraudimo įmonei ir grupės priežiūros institucijai bet kokią priimtą sprendimą, nurodytą pirmoje ir antroje pastraipose.

232 straipsnis

Grupės papildomas kapitalas

Spręsdama, ar konsoliduotas grupės mokumo kapitalo reikalavimas tinkamai atspindi grupės rizikos pobūdį, grupės priežiūros institucija ypač atsižvelgia į visus atvejus, kai grupės lygmeniu gali susiklostyti 37 straipsnio 1 dalies a–c punktuose nurodytos aplinkybės, visų pirma jei:

- a) specifinė grupės lygmens rizika nėra tinkamai įtraukta į standartinę formulę ar naudojamą vidaus modelį, nes ją sunku išreikšti kiekybiškai;
- b) atitinkamos priežiūros institucijos pagal 37 straipsnį ir 231 straipsnio 7 dalį yra nustatiusios papildomą kapitalą, kuriuo didinamas susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo kapitalo reikalavimas.

Kai tinkamai neatsižvelgiama į grupės rizikos pobūdį, galima nustatyti papildomą kapitalą, kuriuo didinamas konsoliduotas grupės mokumo kapitalo reikalavimas.

37 straipsnio 1–5 dalys kartu su įgyvendinimo priemonėmis, kurių imamasi pagal 37 straipsnio 6 dalį, taikomos *mutatis mutandis*.

233 straipsnis

2 metodas (alternatyvusis metodas): atimties ir sudėties metodas

1. Dalyvaujančiosios draudimo ar perdraudimo įmonės grupės mokumas – tai skirtumas tarp:

- a) sudėtų grupės tinkamų nuosavų lėšų, kaip numatyta 2 dalyje;
- b) susijusių draudimo ar perdraudimo įmonių vertės dalyvaujančioje draudimo ar perdraudimo įmonėje ir bendro grupės mokumo kapitalo reikalavimo, kaip numatyta 3 dalyje.

2. Sudėtos tinkamos grupės nuosavos lėšos – tai šių elementų suma:

- a) nuosavų lėšų, tinkamų dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti;
- b) dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės proporcingos dalies nuosavose lėšose, tinkamose susijusių draudimo arba perdraudimo įmonių mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti.

3. Bendras grupės mokumo kapitalo reikalavimas – tai šių elementų suma:

- a) dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo kapitalo reikalavimo;
- b) susijusių draudimo ar perdraudimo įmonių mokumo kapitalo reikalavimo proporcingos dalies.

4. Kai dalyvavimo susijusioje draudimo ar perdraudimo įmonėje teisės, visas ar iš dalies, sudaro netiesioginė nuosavybė, į susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės vertę dalyvaujančioje draudimo ar perdraudimo įmonėje įtraukiama tokios netiesioginės nuosavybės vertė, atsižvelgiant į atitinkamas iš to kylančias turtines teises, o į 2 dalies b punkte ir 3 dalies b punkte nurodytus elementus įtraukiamos atitinkamos susijusių draudimo ar perdraudimo įmonių mokumo kapitalo reikalavimui tinkamų nuosavų lėšų ir susijusių draudimo ar perdraudimo įmonių mokumo kapitalo reikalavimo atitinkamos proporcingos dalys.

5. Jei draudimo ar perdraudimo įmonė ir jos susijusios įmonės arba draudimo kontroliuojančiosios bendrovės susijusios įmonės kartu pateikia prašymą skaičiuoti grupės draudimo ir perdraudimo įmonių mokumo kapitalo reikalavimą pagal vidaus modelį, *mutatis mutandis* taikomas 231 straipsnis.

6. Spręsdamos, ar bendras grupės mokumo kapitalo reikalavimas, apskaičiuotas pagal 3 dalį, tinkamai atspindi grupės rizikos pobūdį, atitinkamos priežiūros institucijos ypač atsižvelgia į bet kokią grupės lygmens riziką, į kurią galėtų būti tinkamai neatsižvelgta, nes ją sunku išreikšti kiekybiškai.

Kai grupės rizikos pobūdis labai skiriasi nuo prielaidų, kuriomis grindžiamas bendras grupės mokumo kapitalo reikalavimas, galima nustatyti papildomą kapitalą, kuriuo didinamas bendras grupės mokumo kapitalo reikalavimas.

37 straipsnio 1–5 dalys kartu su įgyvendinimo priemonėmis, kurių imamasi pagal 37 straipsnio 6 dalį, taikomos *mutatis mutandis*.

234 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

Siekdama užtikrinti vienodą taikymą visoje Bendrijoje, Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, apibūdinančias techninius principus ir metodus, nustatytus 220–229 straipsniuose, ir 230–233 straipsnių taikymo tvarką.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

5 poskirsnis

Draudimo kontroliuojančiosios bendrovės dukterinių draudimo ir perdraudimo įmonių grupės mokumo priežiūra

235 straipsnis

Draudimo kontroliuojančiosios bendrovės grupės mokumas

Jei draudimo ir perdraudimo įmonės yra draudimo kontroliuojančiosios bendrovės dukterinės įmonės, grupės priežiūros institucija užtikrina, kad grupės mokumas būtų apskaičiuojamas draudimo kontroliuojančiosios bendrovės lygmeniu, taikant 220 straipsnio 2 dalį–233 straipsnį.

Atliekant tą skaičiavimą patrunuojanti įmonė prilyginama draudimo ar perdraudimo įmonei, kuriai taikomos I antraštinės dalies VI skyriaus 4 skirsnio 1, 2 ir 3 poskirsniuose nustatytos mokumo kapitalo reikalavimo taisyklės, ir tokios pat sąlygos, kaip nustatyta I antraštinės dalies VI skyriaus 3 skirsnio 1, 2 ir 3 poskirsniuose dėl nuosavų lėšų, tinkamų mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti.

6 poskirsnis

Centralizuoto rizikos valdymo grupių mokumo priežiūra

236 straipsnis

Draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinės įmonės sąlygos

Valstybės narės nustato, kad 238 ir 239 straipsniuose nustatytos taisyklės būtų taikomos visoms draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinėms draudimo ar perdraudimo įmonėms, jei laikoma, si visų šių sąlygų:

- a) dukterinei įmonei, dėl kurios grupės priežiūros institucija nėra priėmusi sprendimo pagal 214 straipsnio 2 dalį, taikoma grupės priežiūra, kurią vykdo grupės priežiūros institucija patrunuojančios įmonės lygmeniu šioje antraštinėje dalyje nustatyta tvarka;

- b) patrunuojančios įmonės rizikos valdymo procesai ir vidaus kontrolės mechanizmai taip pat taikomi ir dukterinei įmonei, o atitinkamos priežiūros institucijos mano, kad patrunuojanti įmonė savo dukterinę įmonę valdo tinkamai ir ribodama riziką;
- c) patrunuojanti įmonė gavo 246 straipsnio 4 dalies trečioje pastraipoje nurodytą pritarimą;
- d) patrunuojanti įmonė gavo 256 straipsnio 2 dalyje nurodytą pritarimą;
- e) patrunuojanti įmonė pateikė prašymą leisti jai taikyti 238 ir 239 straipsnius, ir dėl tokio prašymo 237 straipsnyje nustatyta tvarka buvo priimtas palankus sprendimas.

237 straipsnis

Draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinės įmonės: sprendimas dėl prašymo

1. Gavusios prašymą dėl leidimo taikyti 238 ir 239 straipsniuose nustatytas taisykles, atitinkamos priežiūros institucijos, susirinkusios į kolegiją, bendradarbiauja ir visapusiškai tariaisi siekdamos nuspręsti, ar suteikti prašomą leidimą bei prireikus nustatyti kitas tokiam leidimui taikytinas sąlygas.

Pirmoje pastraipoje nurodytas prašymas teikiamas tik priežiūros institucijai, kuri suteikė leidimą dukterinei įmonei. Ta priežiūros institucija nedelsdama apie tai praneša kitoms priežiūros institucijų kolegiją sudarančioms priežiūros institucijoms ir perduoda joms išsamų prašymą.

2. Atitinkamos priežiūros institucijos deda visas pastangas, kad priimtų bendrą sprendimą dėl prašymo per tris mėnesius nuo dienos, kai visos kolegiją sudarančios priežiūros institucijos gavo išsamų prašymą.

3. Tuo atveju, jei nuomonės dėl 1 dalyje nurodyto prašymo patvirtinimo skiriasi, grupės priežiūros institucija arba atitinkama kita priežiūros institucija per 2 dalyje nurodytą laikotarpį gali konsultuotis su CEIOPS. Jei konsultuojamasi su CEIOPS, apie tai pranešama visoms atitinkamoms priežiūros institucijoms, o 2 dalyje nurodytas laikotarpis pratęsiamas vienu mėnesiu.

Jei konsultuojamasi su CEIOPS, atitinkamos priežiūros institucijos prieš priimdamos bendrą sprendimą tinkamai atsižvelgia į tokią rekomendaciją.

4. Leidimą dukterinei įmonei suteikusi priežiūros institucija pateikia prašymo teikėjui 2 ir 3 dalyse nurodytą bendrą sprendimą, išdėstytą dokumente, kuriame šis sprendimas visapusiškai pagrindžiamas ir paaiškinami bet kokie svarbūs nukrypimai nuo CEIOPS požiūrio, jei su juo buvo konsultuotasi. Atitinkamos priežiūros institucijos pripažįsta bendrą sprendimą kaip galutinį ir jį taiko.

5. Jei per 2 ir 3 dalyse nustatytus laikotarpius atitinkamos priežiūros institucijos nepriima bendro sprendimo, grupės priežiūros institucija pati priima sprendimą dėl prašymo.

Priimdama sprendimą grupės priežiūros institucija tinkamai atsižvelgia į:

- a) bet kokias nuomones ir išlygas, kurias per taikomą laikotarpį pateikė atitinkamos priežiūros institucijos;
- b) bet kokias išlygas, kurias per taikomą laikotarpį pateikė kitos kolegiją sudarančios priežiūros institucijos;
- c) CEIOPS rekomendacijas, jei su juo buvo konsultuojamasi.

Sprendimas pateikiamas dokumente, kuriame šis sprendimas visapusiškai pagrindžiamas ir paaiškinami bet kokie svarbūs nukrypimai nuo kitų atitinkamų priežiūros institucijos išlygų ir CEIOPS rekomendacijos. Grupės priežiūros institucija pateikia sprendimo kopiją prašymo teikėjui ir kitoms susijusioms priežiūros institucijoms.

238 straipsnis

Draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinės įmonės: mokumo kapitalo reikalavimo nustatymas

1. Nedarant poveikio 231 straipsnio taikymui, dukterinės įmonės mokumo kapitalo reikalavimas apskaičiuojamas pagal šio straipsnio 2, 4 ir 5 dalis.

2. Jei dukterinės įmonės mokumo kapitalo reikalavimas apskaičiuojamas pagal vidaus modelį, patvirtintą grupės lygmeniu pagal 231 straipsnį, o dukterinei įmonei leidimą suteikusi priežiūros institucija mano, kad įmonės rizikos pobūdis smarkiai skiriasi nuo šio vidaus modelio, ir kol ta įmonė tinkamai neišsprendžia priežiūros institucijos iškeltų klausimų, ta institucija 37 straipsnyje nurodytais atvejais gali pasiūlyti nustatyti papildomą kapitalą, kuriuo didinamas pagal tokį modelį apskaičiuotas tos dukterinės įmonės mokumo kapitalo reikalavimas, arba išimtiniais atvejais, jei toks papildomo kapitalo nustatymas būtų netinkamas, reikalauti, kad įmonė perskaičiuotų savo mokumo kapitalo reikalavimą pagal standartinę formulę. Priežiūros institucija aptaria savo pasiūlymą priežiūros institucijų kolegijoje ir pateikia tokių pasiūlymų priežastis dukterinei įmonei ir priežiūros institucijų kolegijai.

3. Jei dukterinės įmonės mokumo kapitalo reikalavimas apskaičiuojamas pagal standartinę formulę, o dukterinei įmonei leidimą suteikusi priežiūros institucija mano, kad įmonės rizikos pobūdis labai skiriasi nuo prielaidų, kuriomis grindžiama standartinė formulė, ir kol ta įmonė tinkamai nesprendžia priežiūros institucijos iškeltų klausimų, ta institucija išimtinėmis aplinkybėmis gali pasiūlyti pareikalauti, kad įmonė, skaičiuodama gyvybės, ne

gyvybės ir sveikatos draudimo rizikos modulius, pakeistų standartinės formulės struktūroje naudojamų parametrų poaibį tai įmonei būdingais parametrais, kaip nustatyta 110 straipsnyje, arba 37 straipsnyje nurodytais atvejais nustatyti papildomą kapitalą, kuriuo didinamas tos dukterinės įmonės mokumo kapitalo reikalavimas.

Priežiūros institucija aptaria savo pasiūlymą priežiūros institucijų kolegijoje ir pateikia tokio pasiūlymo priežastis dukterinei įmonei ir priežiūros institucijų kolegijai.

4. Priežiūros institucijų kolegija daro viską, ką gali, kad būtų pasiektas susitarimas dėl leidimą dukterinei įmonei suteikusios priežiūros institucijos pasiūlymo arba dėl kitų galimų priemonių.

5. Jei priežiūros institucija ir grupės priežiūros institucija nesutaria per vieną mėnesį nuo priežiūros institucijos pasiūlymo pateikimo dienos, šiuo klausimu konsultuojamasi su CEIOPS, kuris pateikia savo nuomonę per du mėnesius nuo tokios konsultacijos dienos.

Prieš priimdama galutinį sprendimą leidimą tai dukterinei įmonei suteikusi priežiūros institucija tinkamai atsižvelgia į tokią nuomonę.

Sprendimas visapusiškai pagrindžiamas ir jame atsižvelgiama į kitų kolegiją sudarančių priežiūros institucijų nuomonę bei išlygas ir į CEIOPS rekomendaciją.

Sprendimas pateikiamas dukterinei įmonei ir priežiūros institucijų kolegijai.

239 straipsnis

Draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinės įmonės: mokumo ir minimalaus kapitalo reikalavimų nesilaikymas

1. Jei nesilaikoma mokumo kapitalo reikalavimo ir nedarant poveikio 138 straipsnio taikymui, priežiūros institucija, suteikusi leidimą dukterinei įmonei, nedelsdama perduoda priežiūros institucijų kolegijai dukterinės įmonės pateiktą padėties atkūrimo planą siekiant, kad per šešis mėnesius nuo to laiko, kai buvo pastebėta, jog nesilaikoma mokumo kapitalo reikalavimo, būtų atkurtas reikiamas tinkamų nuosavų lėšų lygis arba būtų sumažintas įmonės rizikos pobūdis siekiant užtikrinti atitiktį mokumo kapitalo reikalavimui.

Priežiūros institucijų kolegija daro viską, ką gali, kad per keturis mėnesius nuo tos dienos, kai pastebėta, jog nesilaikoma mokumo kapitalo reikalavimo, pasiektų susitarimą dėl priežiūros institucijos pasiūlymo dėl padėties atkūrimo plano.

Jei tokio susitarimo nepasiekama, leidimą dukterinei įmonei suteikusi priežiūros institucija pati priima sprendimą dėl padėties atkūrimo plano patvirtinimo, tinkamai atsižvelgdama į kitų kolegiją sudarančių priežiūros institucijų nuomones ir išlygas.

2. Jei dukterinei įmonei leidimą suteikusi priežiūros institucija pagal 136 straipsnį nustato, kad finansinė padėtis blogėja, ji nedelsdama praneša apie priežiūros institucijų kolegijai apie siūlomas priemones, kurių turi būti imamasi. Išskyrus išimtinius atvejus, priežiūros institucijų kolegija turėtų apsvarstyti priemones, kurių turi būti imamasi.

Priežiūros institucijų kolegija daro viską, ką gali, kad per vieną mėnesį nuo pranešimo dienos pasiektų susitarimą dėl priežiūros institucijos pasiūlymo dėl siūlomų priemonių, kurių turi būti imamasi.

Jei tokio susitarimo nepasiekama, leidimą dukterinei įmonei suteikusi priežiūros institucija pati priima sprendimą dėl to, ar siūlomos priemonės turėtų būti patvirtintos, tinkamai atsižvelgdama į kitų kolegiją sudarančių priežiūros institucijų nuomones ir išlygas.

3. Jei nesilaikoma minimalaus kapitalo reikalavimo ir nedarant poveikio 139 straipsnio taikymui, priežiūros institucija, suteikusi leidimą dukterinei įmonei, nedelsdama perduoda priežiūros institucijų kolegijai dukterinės įmonės pateiktą trumpalaikį finansinį planą siekiant, kad per tris mėnesius nuo dienos, kai pastebėta, jog nesilaikoma minimalaus kapitalo reikalavimo, būtų atkurtas minimalaus kapitalo reikalavimui patenkinti reikiamas tinkamų nuosavų lėšų lygis arba būtų sumažintas įmonės rizikos pobūdis siekiant užtikrinti atitiktį minimaliam kapitalo reikalavimui. Priežiūros institucijų kolegijai taip pat pranešama apie visas priemones, kurių dukterinės įmonės lygmeniu imtasi siekiant laikytis minimalaus kapitalo reikalavimo.

240 straipsnis

Draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinės įmonės: leidžiančių nukrypti nuostatų nebetaikymas dukterinei įmonei

1. 238 ir 239 straipsniuose numatytos taisyklės nebetaikomos kai:

- a) įmonės nebeatitinka 236 straipsnio a punkte nurodytos sąlygos;
- b) įmonės nebeatitinka 236 straipsnio b punkte nurodytos sąlygos, ir grupė per tinkamą laikotarpį neištaiso šios padėties;
- c) įmonės nebeatitinka 236 straipsnio c ir d punktuose nurodytų sąlygų.

Pirmos pastraipos a punkte nurodytu atveju, kai po konsultacijų su priežiūros institucijų kolegija grupės priežiūros institucija nusprendžia nebetaikyti grupės priežiūros dukterinei įmonei, ji apie tai nedelsdama praneša atitinkamoms priežiūros institucijoms ir patronuojančiai įmonei.

236 straipsnio b, c ir d punktų tikslais, patronuojanti įmonė atsako už tai, kad būtų užtikrinta nuolatinė atitiktis sąlygoms. Jei įmonės neatitinka šios sąlygos, patronuojanti įmonė nedelsdama apie tai praneša grupės priežiūros institucijai ir atitinkamos dukterinės įmonės priežiūros institucijai. Patronuojanti įmonė pateikia planą, pagal kurį per tinkamą laikotarpį ketinama ištaisyti padėtį.

Nedarant poveikio trečios pastraipos taikymui, grupės priežiūros institucija ne rečiau kaip kartą per metus savo iniciatyva tikrina, ar įmonės atitinka 236 straipsnio b, c ir d dalyse nurodytas sąlygas. Grupės priežiūros institucijos taip pat atlieka tokius tikrinimus atitinkamos priežiūros institucijos prašymu, jei pastarajai kyla svarbių klausimų dėl nuolatinės atitikties toms sąlygoms.

Jei per patikrinimą nustatoma trūkumų, grupės priežiūros institucija reikalauja, kad patronuojanti įmonė pateiktų planą, pagal kurį ketinama per tinkamą laikotarpį ištaisyti padėtį.

Kai pasikonsultavusi su priežiūros institucijų kolegija grupės priežiūros institucija mano, kad trečioje ar penktoje pastraipoje nurodyto plano nepakanka, arba jei šis planas neįgyvendinamas per susitartą laikotarpį, grupės priežiūros institucija daro išvadą, kad įmonės nebeatitinka 236 straipsnio b, c ir d dalyse nurodytų sąlygų, ir nedelsdama apie tai praneša atitinkamai priežiūros institucijai.

2. 238 ir 239 straipsniuose numatyta tvarka vėl taikoma tik tuomet, kai patronuojanti įmonė pateikia naują prašymą ir dėl jo 237 straipsnyje nustatyta tvarka priimamas palankus sprendimas.

241 straipsnis

Draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinės įmonės: įgyvendinimo priemonės

Siekdama užtikrinti vienodą 236–240 straipsnių taikymą, Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, nustatančias:

- a) kriterijus, taikytinus norint įvertinti, ar laikomasi 236 straipsnyje nustatytų sąlygų;
- b) kriterijus, taikytinus norint įvertinti, kokie atvejai turėtų būti laikomi išimtiniais atvejais, nurodytais 239 straipsnio 2 dalyje; ir
- c) priežiūros institucijų keitimosi informacija tvarką, taikomą įgyvendinant jų teises ir pareigas pagal 237–240 straipsnius.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

242 straipsnis

Peržiūra

1. Ne vėliau kaip 2014 m. spalio 31 d. Komisija įvertina, kaip taikomos III antraštinės dalies nuostatos, visų pirma dėmesį skirdama priežiūros institucijų bendradarbiavimui priežiūros institucijų kolegijose, tinkamam šių kolegijų veikimui, CEIOPS teisiniam statusui ir priežiūros praktikai nustatant papildomą kapitalą, ir pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, prie kurios prireikus pridedami pasiūlymai iš dalies pakeisti šią direktyvą.

2. Ne vėliau kaip 2015 m. spalio 31 d. Komisija įvertina sustiprintos grupės priežiūros ir kapitalo valdymo draudimo arba perdraudimo įmonių grupėje privalumus, remdamasi COM(2008)0119 ir Europos Parlamento Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto 2008 m. spalio 16 d. pranešimu dėl šio pasiūlymo (A6–0413/2008). Tame vertinime nurodomos galimos priemonės, kuriomis siekiama stiprinti tinkamą draudimo grupių valdymą tarpvalstybiniu lygmeniu, ypatingą dėmesį skiriant rizikos ir turto valdymui. Atlikdama vertinimą, Komisija, *inter alia*, atsižvelgia į naujoves ir pažangą šiais klausimais:

- a) suderinta ankstyvos intervencijos sistema;
- b) centralizuoto grupės rizikos valdymo patirtis, grupės vidaus modelių, įskaitant testavimo nepalankiausiomis sąlygomis, veikimas;
- c) grupės vidaus sandoriai ir rizikos koncentracija;
- d) diversifikacijos ir koncentracijos poveikio raida;
- e) teisiškai privaloma tarpininkavimo sprendžiant su priežiūra susijusius ginčus sistema;
- f) suderinta turto perdavimo, nemokumo ir likvidavimo procedūrų sistema, kuri panaikina atitinkamas turto perdavimo kliūtis pagal nacionalinę įmonių arba bendrovių teisę;
- g) lygiavertė tai pačiai grupei priklausančių įmonių draudėjų ir naudos gavėjų apsauga, ypač krizių atveju;
- h) suderinta ir tinkamai finansuojama ES masto draudimo garantijų sistema;
- i) suderinta ir teisiškai įpareigojanti kompetentingų institucijų, centrinių bankų ir finansų ministerijų sistema, susijusi su krizės valdymu, sprendimu ir fiskalinės naštos dalijimusi, kurioje sujungiami priežiūros įgaliojimai ir fiskalinė atsakomybė.

Komisija pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, prireikus kartu pateikdama pasiūlymus iš dalies keisti šią direktyvą.

243 straipsnis

Draudimo kontroliuojančiosios bendrovės dukterinės įmonės

236–242 straipsniai *mutatis mutandis* taikomi draudimo kontroliuojančiosios bendrovės dukterinėms draudimo ir perdraudimo įmonėms.

2 skirsnis

Rizikos koncentracija ir sandoriai grupės viduje

244 straipsnis

Rizikos koncentracijos priežiūra

1. Rizikos koncentracijos priežiūra grupės lygmeniu vykdoma pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis, 246 straipsnį ir III skyrių.

2. Valstybės narės reikalauja, kad draudimo ir perdraudimo įmonės arba draudimo kontroliuojančiosios bendrovės nuolat ir ne rečiau kaip kartą per metus praneštų grupės priežiūros institucijai apie bet kokią didelę grupės lygmens rizikos koncentraciją.

Reikiamą informaciją grupės priežiūros institucijai teikia grupei vadovaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė arba, jei grupei vadovauja ne draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba grupės draudimo ar perdraudimo įmonė, kurią nurodo grupės priežiūros institucija po konsultacijų su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis ir grupe.

Grupės priežiūros institucija vykdo rizikos koncentracijos priežiūrą.

3. Grupės priežiūros institucija po konsultacijų su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis ir grupe nurodo, apie kokias rizikos rūšis konkrečios grupės draudimo ir perdraudimo įmonės praneša bet kuriuo atveju.

Apibrėždama rizikos rūšis arba pareikšdama savo nuomonę apie jas, grupės priežiūros institucija ir kitos atitinkamos priežiūros institucijos atsižvelgia į konkrečią grupę ir grupės rizikos valdymo struktūrą.

Siekdama nustatyti didelę rizikos koncentraciją, apie kurią būtina pranešti, grupės priežiūros institucija po konsultacijų su kitomis susijusiomis priežiūros institucijomis ir grupe nustato tinkamas ribas, pagrįstas mokumo kapitalo reikalavimais, techniniais atidėjiniais arba šiais abiem kriterijais.

Peržiūrėdama rizikos koncentracijas, grupės priežiūros institucija visų pirma stebi galimą plitimo riziką grupėje, interesų konflikto riziką ir rizikos lygį ar apimtį.

4. 2 ir 3 dalims įgyvendinti Komisija gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, susijusias su didelės rizikos koncentracijos apibrėžimu ir nustatymu bei pranešimu apie tokią rizikos koncentraciją.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

245 straipsnis

Sandorių grupės viduje priežiūra

1. Sandorių grupės viduje priežiūra vykdoma pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis, 246 straipsnį ir III skyrių.

2. Valstybės narės reikalauja, kad draudimo ir perdraudimo įmonės arba draudimo kontroliuojančiosios bendrovės nuolat ir ne rečiau kaip kartą per metus praneštų grupės priežiūros institucijai apie visus svarbius draudimo ir perdraudimo įmonių grupės vidaus sandorius, įskaitant sandorius su bet kokiais fiziniais asmenimis, kurie glaudžiai susiję su grupei priklausančia įmone.

Be to, valstybės narės reikalauja, kad apie labai svarbius sandorius grupės viduje būtų pranešama kuo greičiau.

Reikiamą informaciją grupės priežiūros institucijai teikia grupei vadovaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė arba, jei grupei vadovauja ne draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba grupės draudimo ar perdraudimo įmonė, kurią nurodo grupės priežiūros institucija po konsultacijų su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis ir grupe.

Grupės priežiūros institucija vykdo sandorių grupės viduje priežiūrą.

3. Grupės priežiūros institucija po konsultacijų su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis ir grupe nurodo, apie kokius vidaus sandorius konkrečios grupės draudimo ir perdraudimo įmonės turi pranešti bet kuriuo atveju. 244 straipsnio 3 dalis taikoma *mutatis mutandis*.

4. 2 ir 3 dalims įgyvendinti Komisija gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, susijusias su svarbių sandorių grupės viduje apibrėžimu ir nustatymu bei pranešimu apie tokius sandorius.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

3 skirsnis

Rizikos valdymas ir vidaus kontrolė

246 straipsnis

Valdymo sistemos priežiūra

1. I antraštinės dalies IV skyriaus 2 skirsnyje nustatyti reikalavimai *mutatis mutandis* taikomi grupės lygmeniu.

Nedarant poveikio pirmos pastraipos taikymui, rizikos valdymo ir vidaus kontrolės sistemos bei atsiskaitymo tvarka taikomos nuosekliai visose įmonėse, kurioms taikoma grupės priežiūra pagal 213 straipsnio 2 dalies a ir b punktus, kad tas sistemos ir atsiskaitymo tvarką būtų galima valdyti grupės lygmeniu.

2. Nedarant poveikio 1 dalies taikymui, grupės vidaus kontrolės mechanizmus sudaro ne mažiau kaip:

- a) tinkami su grupės mokumu susiję mechanizmai, skirti visai svarbiai rizikai nustatyti ir išmatuoti bei tinkamai susieti tinkamas nuosavas lėšas ir riziką;
- b) patikima atsiskaitymo ir apskaitos tvarka sandoriams grupės viduje bei rizikos koncentracijai stebėti ir valdyti.

3. Grupės priežiūros institucija pagal III skyriuje nustatytas taisykles vykdo 1 ir 2 dalyse nurodytų sistemų ir atsiskaitymo tvarkos priežiūrą.

4. Valstybės narės reikalauja, kad dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė arba draudimo kontroliuojančioji bendrovė grupės lygmeniu atliktų 45 straipsnyje reikalaujamą vertinimą. Grupės priežiūros institucija pagal III skyrių vykdo grupės lygmeniu atliekamo savo rizikos ir mokumo vertinimo priežiūrą.

Tuo atveju, jei mokumas grupės lygmeniu apskaičiuojamas pagal 1 metodą, kaip nurodyta 230 straipsnyje, dalyvujančioji draudimo ar perdraudimo įmonė arba draudimo kontroliuojančioji bendrovė pateikia grupės priežiūros institucijai informaciją, kad būtų tinkamai paaiškintas visų susijusių, grupei priklausančių draudimo arba perdraudimo įmonių mokumo kapitalo reikalavimo sumos ir konsoliduoto grupės mokumo kapitalo reikalavimo skirtumas.

Dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė arba draudimo kontroliuojančioji bendrovė gali nuspręsti, jei tam pritaria grupės priežiūros institucija, tuo pačiu metu grupės lygmeniu ir bet kurios grupei priklausančios dukterinės įmonės lygmeniu atlikti bet kokią 45 straipsnyje reikalaujamą vertinimą bei parengti vieną dokumentą, apimančią visus vertinimus.

Grupės priežiūros institucija, prieš suteikdama pritarimą, kaip numatyta trečioje pastraipoje, konsultuojasi ir tinkamai atsižvelgia į visas priežiūros institucijų kolegijos narių nuomones ir abejones.

Jei grupė pasinaudoja trečioje pastraipoje nustatyta galimybe, ji pateikia dokumentą vienu metu visoms atitinkamoms priežiūros institucijoms. Pasinaudojus ta galimybe, atitinkamos dukterinės įmonės neatleidžiamos nuo pareigos užtikrinti, kad būtų vykdomi 45 straipsnyje nustatyti reikalavimai.

III SKYRIUS

Grupės priežiūrai palengvinti skirtos priemonės

247 straipsnis

Grupės priežiūros institucija

1. Iš atitinkamų valstybių narių priežiūros institucijų paskiriama viena priežiūros institucija (grupės priežiūros institucija), atsakinga už grupės priežiūros koordinavimą ir vykdymą.

2. Jei ta pati priežiūros institucija yra kompetentinga visoms grupės draudimo ir perdraudimo įmonėms prižiūrėti, grupės priežiūros užduotį vykdo ta priežiūros institucija.

Visais kitais atvejais ir remiantis 3 dalimi, grupės priežiūros užduotis atlieka:

- a) jei grupei vadovauja draudimo ar perdraudimo įmonė - priežiūros institucija, suteikusi leidimą tai įmonei;
- b) jei grupei vadovauja ne draudimo ar perdraudimo įmonė - šia tvarka nustatyta priežiūros institucija:
 - i) jei draudimo ar perdraudimo įmonės patronuojanti įmonė yra draudimo kontroliuojančioji bendrovė - priežiūros institucija, suteikusi leidimą tai draudimo ar perdraudimo įmonei;
 - ii) jei kelių draudimo ar perdraudimo įmonių, kurių pagrindinė buveinė yra Bendrijoje, patronuojanti įmonė yra ta pati draudimo kontroliuojančioji bendrovė, ir vienai iš tų įmonių suteiktas leidimas valstybėje narėje, kurioje yra draudimo kontroliuojančiosios bendrovės pagrindinė buveinė - draudimo ar perdraudimo įmonės, kuriai suteiktas leidimas toje valstybėje narėje, priežiūros institucija;

- iii) jei grupei vadovauja daugiau nei viena draudimo kontroliuojančioji bendrovė, kurios pagrindinė buveinė yra skirtingose valstybėse narėse, ir kiekvienoje iš tų valstybių narių veikia draudimo ar perdraudimo įmonė - draudimo ar perdraudimo įmonės, kurios bendra balanso suma yra didžiausia, priežiūros institucija;
- iv) jei kelių draudimo ar perdraudimo įmonių, kurių pagrindinė buveinė yra Bendrijoje, patronuojanti įmonė yra ta pati draudimo kontroliuojančioji bendrovė, ir nė viena iš tų įmonių nesuteiktas leidimas valstybėje narėje, kurioje yra draudimo kontroliuojančiosios bendrovės pagrindinė buveinė - priežiūros institucija, suteikusi leidimą draudimo ar perdraudimo įmonei, kurios bendra balanso suma yra didžiausia; arba
- v) jei grupėje nėra patronuojančios įmonės arba bet kuriuo kitu i-iv punktuose nenurodytu atveju - priežiūros institucija, kuri suteikė leidimą draudimo ar perdraudimo įmonei, kurios bendra balanso suma yra didžiausia.

3. Ypatingais atvejais, bet kuriai institucijai paprašius, atitinkamos priežiūros institucijos gali priimti bendrą sprendimą nukrypti nuo 2 dalyje nustatytų kriterijų, kai juos taikyti būtų netinkama, atsižvelgiant į grupės struktūrą ir skirtingose šalyse vykdomos draudimo ir perdraudimo įmonės veiklos sąlyginę svarbą, ir gali paskirti grupės priežiūros instituciją kitą priežiūros instituciją.

Tuo tikslu bet kuri iš atitinkamų priežiūros institucijų gali prašyti aptarti, ar 2 dalyje nurodyti kriterijai yra tinkami. Toks aptarimas nerengiamas dažniau nei kartą per metus.

Atitinkamos priežiūros institucijos deda visas pastangas, kad per tris mėnesius po prašymo pradėti aptarimą priimtų bendrą sprendimą dėl grupės priežiūros institucijos. Prieš priimdamos sprendimą atitinkamos priežiūros institucijos suteikia grupei galimybę pareikšti nuomonę.

4. Per 3 dalies trečioje pastraipoje nurodytą trijų mėnesių laikotarpį bet kuri atitinkama priežiūros institucija gali reikalauti, kad būtų konsultuojamasi su CEIOPS. Jei konsultuojamasi su CEIOPS, tas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

5. Jei konsultuotasi su CEIOPS, prieš priimdamos savo bendrą sprendimą atitinkamos priežiūros institucijos tinkamai atsižvelgia į CEIOPS nuomonę. Bendras sprendimas turi būti visapusiškai pagrįstas ir jame turi būti paaiškinami visi žymūs nukrypimai nuo CEIOPS priimtų pozicijų.

6. Jei nepriimamas bendras sprendimas nukrypti nuo kriterijų, nustatytų 2 dalyje, grupės priežiūros institucijos užduotį vykdo priežiūros institucija, nustatyta pagal 2 dalį.

7. CEIOPS ne rečiau kaip kartą per metus praneša Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai apie didelius 2, 3 ir 6 dalių taikymo sunkumus.

Jei taikant 2 ir 3 dalyse nustatytus kriterijus kyla didelių sunkumų, Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, tiksliai apibrėždama tuos kriterijus.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

8. Kai valstybė narė turi ne vieną, o kelias priežiūros institucijas draudimo ir perdraudimo įmonių riziką ribojančiai priežiūrai vykdyti, tokia valstybė narė imasi būtinų priemonių veiklai tarp tų institucijų koordinuoti.

248 straipsnis

Grupės priežiūros institucijos ir kitų priežiūros institucijų teisės ir pareigos. Priežiūros institucijų kolegija

1. Grupės priežiūros institucijai nustatomos tokios grupės priežiūros teisės ir pareigos:

- a) koordinuoti svarbios ar esminės informacijos, taip pat ir priežiūros institucijos priežiūros užduočiai svarbios informacijos rinkimą ir perdavimą kasdienėje veikloje ir išimtiniais atvejais;
- b) prižiūrėti ir vertinti grupės finansinę padėtį;
- c) vertinti grupės atitiktį mokumo ir rizikos koncentracijos bei sandorių grupės viduje taisyklėms, nustatytoms 218–245 straipsniuose;
- d) vertinti grupės valdymo sistemą, kaip nustatyta 246 straipsnyje, ir dalyvaujančios įmonės administracinio, valdymo ar priežiūros organo narių atitiktį 42 ir 257 straipsniuose nustatytiems reikalavimams;
- e) reguliariuose, bent kartą per metus organizuojamuose susitikimuose ar kitomis tinkamomis priemonėmis planuoti ir koordinuoti priežiūros veiklą kasdienėje veikloje ir išimtiniais atvejais, bendradarbiaujant su atitinkamomis priežiūros institucijoms ir atsižvelgiant į visų grupę sudarančių įmonių veiklai būdingos rizikos pobūdį, mastą ir sudėtingumą;

f) kitos užduotys, priemonės ir sprendimai, priskirti grupės priežiūros institucijai šia direktyva arba atsirandantys taikant šią direktyvą, visų pirma vadovavimas grupės lygmens vidaus modelio tvirtinimo procesui, nustatytam 231 ir 233 straipsniuose, bei vadovavimas 237–240 straipsniuose nustatytos tvarkos taikymo procesui.

2. Siekiant palengvinti 1 dalyje nurodytas grupės priežiūros užduotis įsteigiama priežiūros institucijų kolegija, kuriai pirmininkauja grupės priežiūros institucija.

Priežiūros institucijų kolegija užtikrina, kad kolegiją sudarančios priežiūros institucijos, siekdamos vienodinti savo atitinkamus sprendimus ir veiklą, veiksmingai įgyvendintų tarpusavio bendradarbiavimo, keitimosi informacija ir konsultavimosi veiksmus, kaip numatyta III antraštinėje dalyje.

3. Kolegijos nariai – grupės priežiūros institucija ir visų valstybių narių, kurių teritorijoje yra dukterinių įmonių pagrindinė buveinė, priežiūros institucijos.

Svarbių filialų ir susijusių įmonių priežiūros institucijoms taip pat leidžiama dalyvauti priežiūros institucijų kolegijos veikloje. Tačiau jų dalyvavimo tikslas yra tik veiksmingas keitimasis informacija.

Norint, kad kolegija veiktų veiksmingai, gali reikėti, kad tam tikrą veiklą vykdytų ne visos ją sudarančios priežiūros institucijos.

4. Nedarant poveikio pagal šią direktyvą priimtų priemonių taikymui, kolegija steigama ir vykdo veiklą vadovaujantis grupės priežiūros institucijos ir kitų atitinkamų priežiūros institucijų nustatyta veiklos koordinavimo tvarka.

Jei skiriasi nuomonės dėl veiklos koordinavimo tvarkos, bet kuris kolegijos narys gali perduoti klausimą CEIOPS.

Pasikonsultavusi su atitinkamomis priežiūros institucijomis, grupės priežiūros institucija, prieš priimdama galutinį sprendimą, tinkamai atsižvelgia į CEIOPS patarimus, pateiktus per du mėnesius nuo jų gavimo dienos. Sprendimas išdėstomas dokumente ir visapusiškai pagrindžiamas bei paaiškinami bet kokie žymūs nukrypimai nuo CEIOPS patarimų. Grupės priežiūros institucija sprendimą perduoda kitoms atitinkamoms priežiūros institucijoms.

5. Nedarant poveikio pagal šią direktyvą patvirtintų priemonių taikymui, pagal 4 dalyje nurodytą veiklos koordinavimo tvarką nustatomos procedūros, susijusios su:

- a) susijusių priežiūros institucijų sprendimų priėmimo procesu pagal 231, 232 ir 247 straipsnius;
- b) konsultacijomis pagal šio straipsnio 4 dalį ir 218 straipsnio 5 dalį.

Nedarant poveikio šioje direktyvoje grupės priežiūros institucijai ir kitoms priežiūros institucijoms numatytiems teisėms ir pareigoms, pagal veiklos koordinavimo tvarką grupės priežiūros institucija arba kitos priežiūros institucijos gali būti įpareigosos atlikti papildomas užduotis, jei dėl to grupės priežiūra tampa veiksmingesnė ir nedaroma neigiamo poveikio kolegijos narių vykdomai priežiūros veiklai, susijusiai su jų individualiomis pareigomis.

Pagal veiklos koordinavimo tvarką taip pat gali būti reglamentuojama tvarka:

- a) atitinkamų priežiūros institucijų konsultavimosi tarpusavyje, visų pirma kaip nurodyta 213–217, 219–221, 227, 244–246, 250, 256, 260 ir 262 straipsniuose;
- b) bendradarbiavimo su kitomis priežiūros institucijomis.

6. Remdamasis išsamia kolegijų veiklos peržiūra ir siekdamas įvertinti jų veiklos vienodinimo lygį, CEIOPS parengia veiksmingo kolegijų veikimo gaires. Tokios peržiūros atliekamos ne rečiau kaip kas trejus metus. Valstybės narės užtikrina, kad grupės priežiūros institucija perduotų CEIOPS informaciją apie priežiūros institucijų kolegijos darbą ir kilusius sunkumus, į kuriuos reikėtų atsižvelgti atliekant tas peržiūras.

7. 1–6 dalių taikymo tikslais Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones grupės priežiūrai koordinuoti, įskaitant svarbaus filialo sąvokos apibrėžtį.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

249 straipsnis

Priežiūros institucijų bendradarbiavimas ir keitimasis informacija

1. Už atskirų grupės draudimo ir perdraudimo įmonių priežiūrą atsakingos institucijos ir grupės priežiūros institucija glaudžiai bendradarbiauja, visų pirma tais atvejais, kai draudimo ar perdraudimo įmonė patiria finansinių sunkumų.

Siekiant užtikrinti, kad priežiūros institucijos, įskaitant grupės priežiūros instituciją, turėtų tą pačią susijusią informaciją, šios institucijos, nedarydamos poveikio atitinkamoms savo pareigoms,

ir neatsižvelgiant į tai, ar jos įsisteigusios toje pačioje valstybėje narėje, ar ne, teikia viena kitai tokią informaciją, kad būtų galima sudaryti sąlygas ir padėti kitoms institucijoms vykdyti priežiūros užduotis pagal šią direktyvą. Šiuo tikslu atitinkamos priežiūros institucijos ir grupės priežiūros institucija nedelsdamos perduoda viena kitai visą svarbią informaciją iš karto, kai tik ją gauna. Šioje pastraipoje nurodyta informacija apima duomenis apie grupės ir priežiūros institucijų veiklą, bet šiais duomenimis neapsiriboja, taip pat grupės pateiktą informaciją.

2. Institucijos, atsakingos už pavienių grupės draudimo ir perdraudimo įmonių priežiūrą, ir grupės priežiūros institucija, nedelsdamos reikalauja surengti visų grupės priežiūrą atliekančių priežiūros institucijų susitikimą bent jau šiais atvejais:

- a) kai jos sužino apie svarbų pavienės draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo kapitalo reikalavimo pažeidimą arba apie minimalaus kapitalo reikalavimo pažeidimą;
- b) kai jos sužino apie svarbų pagal konsoliduotus duomenis nustatyto mokumo kapitalo reikalavimo grupės lygmeniu arba bendrą grupės mokumo kapitalo reikalavimo pažeidimą (atsižvelgiama į tai, koks metodas taikomas pagal III antraštinės dalies II skyriaus 1 skirsnio 4 poskirsnį);
- c) kai susiklosto arba susiklostė kitos išskirtinės aplinkybės.

3. Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, kuriose nustatoma, kokius duomenis grupės priežiūros institucija sistemingai renka ir perduoda kitoms atitinkamoms priežiūros institucijoms arba kokius duomenis grupės priežiūros institucijai perduoda kitos atitinkamos priežiūros institucijos.

Siekdama padidinti ataskaitų teikimo priežiūros institucijoms konvergenciją, Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, kuriose nurodomi grupės lygmens priežiūrai esminiai ar svarbūs duomenys.

Šioje dalyje nurodytos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

250 straipsnis

Priežiūros institucijų konsultacijos

1. Nedarant poveikio 248 straipsnio taikymui, atitinkamos priežiūros institucijos, prieš priimdamos sprendimą, svarbų kitų priežiūros institucijų priežiūros užduotims vykdyti, konsultuojasi tarpusavyje priežiūros institucijų kolegijoje dėl:

- a) grupei priklausančių draudimo ir perdraudimo įmonių akcininkų struktūros, organizacijos ar valdymo struktūros pokyčių, kuriems turi pritarti ar kuriuos turi leisti priežiūros institucijos; ir

- b) priežiūros institucijų taikytų pagrindinių sankcijų ar išimtinių priemonių, taip pat ir dėl papildomo kapitalo, kuriuo dinamas mokumo kapitalo reikalavimas, nustatymo pagal 37 straipsnį ir bet kokių vidaus modelio taikymo mokumo kapitalo reikalavimui apskaičiuoti pagal I antraštinės dalies VI skyriaus 4 skirsnio 3 poskirsnį apribojimų.

b punkto tikslais visada konsultuojamasi su grupės priežiūros institucija.

Be to, atitinkamos priežiūros institucijos konsultuojasi tarpusavyje prieš priimdamos sprendimą, pagrįstą iš kitų priežiūros institucijų gauta informacija.

2. Nedarant poveikio 248 straipsnio taikymui, priežiūros institucija gali nuspręsti nesikonsultuoti, jei sprendimai priimami skubos tvarka arba jei tokia konsultacija gali pakenkti sprendimo veiksmingumui. Tuo atveju priežiūros institucija nedelsdama apie tai praneša kitoms atitinkamoms priežiūros institucijoms.

251 straipsnis

Grupės priežiūros institucijos prašymai kitoms priežiūros institucijoms

Grupės priežiūros institucijos gali paraginti valstybės narės, kurioje yra patronuojančios įmonės pagrindinė buveinė, priežiūros institucijas, kurios pačios nevykdo grupės priežiūros pagal 247 straipsnį, prašyti patronuojančios įmonės suteikti bet kokią informaciją, kuri galėtų būti svarbi koordinavimo teisėms ir pareigoms vykdyti 248 straipsnyje nustatyta tvarka, ir perduoti tą informaciją grupės priežiūros institucijai.

Kai grupės priežiūros institucijai reikia 254 straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos, kuri jau buvo suteikta kitai priežiūros institucijai, kai tai įmanoma, grupės priežiūros institucija susisieikia su ta priežiūros institucija, siekdama išvengti dvigubo informacijos teikimo įvairioms priežiūroje dalyvaujančioms institucijoms.

252 straipsnis

Bendradarbiavimas su institucijomis, atsakingomis už kredito įstaigas ir investicines įmones

Jeigu draudimo ar perdraudimo įmonė ir kredito įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvoje 2006/48/EB, arba investicinė įmonė, kaip apibrėžta Direktyvoje 2004/39/EB, arba jos abi, yra tiesiogiai arba netiesiogiai susiję arba joms priklauso bendra dalyvaujanti įmonė, atitinkamos priežiūros institucijos ir už tų kitų įmonių priežiūrą atsakingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja.

Nedarydamos poveikio savo atitinkamoms pareigoms, tos institucijos viena kitai teikia visą informaciją, galinčią supaprastinti jų užduotį, visų pirma šioje antraštinėje dalyje nustatytą informaciją.

253 straipsnis

Profesinė paslaptis ir konfidencialumas

Valstybės narės leidžia savo priežiūros institucijoms keistis informacija, taip pat priežiūros institucijoms keistis informacija su kitomis institucijomis, kaip nurodyta 249–252 straipsniuose.

Informacijai, gautai vykdant grupės priežiūrą, visų pirma priežiūros institucijoms keičianti informacija tarpusavyje arba su kitomis institucijomis šioje antraštinėje dalyje nustatyta tvarka, taikomos 295 straipsnio nuostatos.

254 straipsnis

Galimybė susipažinti su informacija

1. Valstybės narės užtikrina, kad fiziniai ir juridiniai asmenys, kuriems taikoma grupės priežiūra, ir jų susijusios įmonės bei dalyvaujančios įmonės galėtų keistis visa informacija, kuri galėtų būti svarbi grupės priežiūros tikslais.

2. Valstybės narės nustato, kad jų institucijos, atsakingos už grupės priežiūrą, galėtų susipažinti su visa tos priežiūros tikslais svarbia informacija, neatsižvelgiant į atitinkamos įmonės pobūdį. 35 straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.

Atitinkamos priežiūros institucijos dėl būtinos informacijos gali kreiptis tiesiogiai į grupės įmones tik tuo atveju, kai tokios informacijos per pagrįstą laikotarpį nesuteikė draudimo ar perdraudimo įmonė, kuriai taikoma grupės priežiūra, nors jos buvo prašyta.

255 straipsnis

Informacijos patikrinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijose priežiūros institucijos tiesiogiai ar per savo tuo tikslu paskirtus tarpininkus galėtų atlikti 254 straipsnyje nurodytos informacijos patikrinimą vietoje šių įmonių patalpose:

- a) draudimo ar perdraudimo įmonės, kuriai taikoma grupės priežiūra;
- b) tos draudimo ar perdraudimo įmonės susijusių įmonių;
- c) tos draudimo ar perdraudimo įmonės patronuojančių įmonių;
- d) tos draudimo ar perdraudimo įmonės patronuojančių įmonių susijusių įmonių.

2. Jei konkrečiais atvejais priežiūros institucijos pageidauja patikrinti su grupe priklausančią reguliuojama ar nereguluojama įmonę, kuri yra kitoje valstybėje narėje, susijusią informaciją, jos prašo tos kitos valstybės narės priežiūros institucijos atlikti patikrinimą.

Tokią prašymą gavusios institucijos pagal savo kompetenciją atsako į prašymą, pačios atlikdamos patikrinimą, leisdamos jį atlikti auditoriams ar ekspertams, arba leisdamos prašymą pateikusiai institucijai pačiai atlikti patikrinimą. Apie veiksmus, kurių imtasi, pranešama grupės priežiūros institucijai.

Prašymą pateikusi priežiūros institucija, kai ji to pageidauja, gali dalyvauti patikrinime, kurio ji pati tiesiogiai neatlieka.

256 straipsnis

Grupės mokumo ir finansinės padėties ataskaita

1. Valstybės narės reikalauja, kad dalyvaujančios draudimo ir perdraudimo įmonės arba draudimo kontroliuojančiosios bendrovės kasmet viešai skelbtų grupės lygmens mokumo ir finansinės padėties ataskaitą. 51 ir 53–55 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

2. Dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė arba draudimo kontroliuojančioji bendrovė gali nuspręsti, jei tam pritaria grupės priežiūros institucija, paskelbti vieną bendrą mokumo ir finansinės padėties ataskaitą, kurią sudaro:

- a) grupės lygmens informacija, kurią būtina atskleisti pagal 1 dalį;
- b) visų grupės dukterinių įmonių informacija, kuri turi būti pavieniui atpažįstama ir kurią būtina atskleisti pagal 51 ir 53–55 straipsnius.

Grupės priežiūros institucija, prieš suteikdama pritarimą pagal pirmą pastraipą, konsultuojasi ir tinkamai atsižvelgia į visas priežiūros institucijų kolegijos narių nuomones ir abejones.

3. Jei 2 dalyje nurodytoje ataskaitoje nepateikiama informacija, kurią priežiūros institucija, suteikusi grupės dukterinei įmonei leidimą, reikalauja panašių įmonių pateikti, ir praleista informacija yra svarbi, atitinkama priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad atitinkama dukterinė įmonė atskleistų būtiną papildomą informaciją.

4. Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, kuriose išsamiai apibrėžiama atskleistina informacija, susijusi su viena bendra mokumo ir finansinės padėties ataskaita, ir priemonės šiam tikslui įgyvendinti.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

257 straipsnis

Draudimo kontroliuojančiųjų bendrovių administracinis, valdymo ar priežiūros organas

Valstybės narės reikalauja, kad visi draudimo kontroliuojančiosios bendrovės vadovaujantys asmenys būtų kompetentingi ir tinkami savo pareigoms vykdyti.

42 straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.

258 straipsnis

Vykdyto užtikrinimo priemonės

1. Kai grupės draudimo ar perdraudimo įmonės nesilaiko 218–246 straipsniuose nurodytų reikalavimų arba jei jos laikosi reikalavimų, tačiau mokumui vis dėlto gali kilti grėsmė, arba jei sandoriai grupės viduje arba rizikos koncentracija sudaro grėsmę draudimo ar perdraudimo įmonės finansinei padėčiai, toliau nurodytos institucijos reikalauja, kad būtų imtasi reikiamų priemonių kuo greičiau ištaisyti padėtį:

- a) grupės priežiūros institucija dėl draudimo kontroliuojančios bendrovės;
- b) priežiūros institucijos dėl draudimo ir perdraudimo įmonių.

Jei pirmos pastraipos a punkte nurodytu atveju grupės priežiūros institucija nėra viena iš valstybės narės, kurioje įsteigta draudimo kontroliuojančiosios bendrovės pagrindinė buveinė, priežiūros institucijų, grupės priežiūros institucija praneša toms priežiūros institucijoms apie savo išvadą, kad jos galėtų imtis reikiamų priemonių.

Jei pirmos pastraipos b punkte nurodytu atveju grupės priežiūros institucija nėra viena iš valstybės narės, kurioje įsteigta draudimo ar perdraudimo įmonės pagrindinė buveinė, priežiūros institucijų, grupės priežiūros institucija praneša toms priežiūros institucijoms apie savo išvadą, kad jos galėtų imtis reikiamų priemonių.

Nedarant poveikio 2 dalies taikymui, valstybės narės nustato priemones, kurių gali imtis jų priežiūros institucijos draudimo kontroliuojančiųjų bendrovių atžvilgiu.

Atitinkamos priežiūros institucijos, taip pat ir grupės priežiūros institucija, kai tinkama, koordinuoja savo vykdyto užtikrinimo priemones.

2. Nedarydamos poveikio savo baudžiamosios teisės nuostatomis, valstybės narės užtikrina, kad draudimo kontroliuojančiosioms bendrovėms, kurios pažeidžia šią antraštinę dalį įgyvendinančius įstatymus ir kitus teisės aktus, arba tas bendrovės veiksmingai valdančiam asmeniui būtų galima taikyti sankcijas ar priemones. Priežiūros institucijos glaudžiai bendradarbiauja, siekdamos užtikrinti tokių sankcijų ar priemonių veiksmingumą, ypač jei draudimo kontroliuojančiosios bendrovės centrinė administracija ar pagrindinis padalinys nėra jos pagrindinėje buveinėje.

3. Komisija gali patvirtinti įgyvendinimo priemones 1 ir 2 dalyse nurodytoms vykdyto užtikrinimo priemonėms koordinuoti.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

259 straipsnis

CEIOPS teikiama ataskaita

1. CEIOPS kasmet dalyvauja Europos Parlamento komiteto rengiamame bendro pobūdžio klausyme. Kai toks dalyvavimas sutampa su CEIOPS ataskaitos reikalavimu pagal 71 straipsnio 3 dalį, Europos Parlamente to reikalavimo laikomasi CEIOPS dalyvaujant tame klausyme.

2. 1 dalyje nurodyto klausymo metu atsiskaitydamas už savo veiklą CEIOPS, *inter alia*, praneša apie visą sukaupią svarbią patirtį, susijusią su priežiūros veikla ir priežiūros institucijų bendradarbiavimu taikant III antraštinės dalies nuostatas, ir visų pirma apie:

- a) grupės priežiūros institucijos paskyrimo tvarką, grupės priežiūros institucijų skaičių ir geografinį pasiskirstymą;
- b) priežiūros institucijų kolegijų veiklą, visų pirma priežiūros institucijų, kurios nėra grupės priežiūros institucijos, dalyvavimą ir įsipareigojimus.

3. 1 dalies taikymo tikslais CEIOPS atitinkamais atvejais gali pranešti apie pagrindines išvadas, padarytas atliekant 248 straipsnio 6 dalyje nurodytas peržiūras.

IV SKYRIUS

Trečiosios šalys

260 straipsnis

Patronuojančios įmonės, esančios ne Bendrijoje: lygiavertiškumo patikrinimas

1. 213 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytu atveju atitinkamos priežiūros institucijos patikrina, ar draudimo arba perdraudimo įmonei, kurios patronuojančios įmonės pagrindinė buveinė nėra Bendrijoje, taikoma trečiosios šalies priežiūros institucijos priežiūra, lygiavertė priežiūrai, kuri nustatyta šioje antraštinėje dalyje dėl draudimo ir perdraudimo įmonių, nurodytų 213 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose, grupės lygmens priežiūros.

Patikrinimą patronuojančios įmonės arba bet kurios draudimo ir perdraudimo įmonės, kuriai leista veikti Bendrijoje, prašymu arba savo iniciatyva atlieka priežiūros institucija, kuri būtų grupės priežiūros institucija, jei būtų taikomi 247 straipsnio 2 dalyje nustatyti kriterijai, išskyrus atvejus, kai Komisija yra anksčiau priėmusi sprendimą dėl atitinkamos trečiosios šalies lygiavertiškumo. Atlikdama patikrinimą ta priežiūros institucija, prieš priimdama sprendimą, konsultuojasi su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis ir CEIOPS.

2. Komisija gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, tiksliai apibrėžiančias kriterijus, kurie taikomi siekiant nuspręsti, ar trečiosios šalies rizikos ribojimo tvarka, taikoma grupių priežiūrai, yra lygiavertė šioje antraštinėje dalyje nustatyta tvarka. Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 301 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

3. Po konsultacijų su Europos draudimo ir profesinių pensijų komitetu, vadovaudamasi 301 straipsnio 2 dalyje nurodyta reguliavimo procedūra ir atsižvelgdama į kriterijus, patvirtintus pagal 2 dalį, Komisija gali priimti sprendimą, nustatantį, ar rizikos ribojimo tvarka, taikoma grupių priežiūrai trečiojoje šalyje, yra lygiavertė šioje antraštinėje dalyje nustatyta tvarka.

Siekiant atsižvelgti į bet kokius šioje antraštinėje dalyje nustatytas grupių priežiūros riziką ribojančios tvarkos ir trečiosios šalies grupių priežiūros riziką ribojančios tvarkos pokyčius, taip pat į bet kokius teisės aktų pakeitimus, kurie gali turėti įtakos sprendimams dėl lygiavertiškumo, tie sprendimai nuolat peržiūrimi.

Kai Komisija pagal pirmą pastraipą priima sprendimą dėl trečiosios šalies, 1 dalyje nurodyto patikrinimo tikslais šis sprendimas pripažįstamas galutiniu.

261 straipsnis

Patronuojančios įmonės, esančios ne Bendrijoje: lygiavertiškumas

1. Jei vykdoma 260 straipsnyje nurodyta lygiavertė priežiūra, valstybės narės pasikliauja trečiosios šalies priežiūros institucijų atlikta lygiaverte grupės priežiūra, kaip numatyta 2 dalyje.

2. 247–258 straipsniai *mutatis mutandis* taikomi bendradarbiavimui su trečiosios šalies priežiūros institucijomis.

262 straipsnis

Patronuojančios įmonės, esančios ne Bendrijoje: lygiavertės priežiūros nebuvimas

1. Jei nevykdoma 260 straipsnyje nurodyta lygiavertė priežiūra, valstybės narės *mutatis mutandis* draudimo ir perdraudimo įmonėms taiko 218–258 straipsnius, išskyrus 236–243 straipsnius, arba vieną iš 2 dalyje nustatytų metodų.

218–258 straipsniuose nustatyti bendrieji principai ir metodai taikomi draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, trečiosios šalies draudimo įmonės ar trečiosios šalies perdraudimo įmonės lygmeniu.

Tik grupės mokumui apskaičiuoti patronuojanti įmonė prilyginama draudimo ar perdraudimo įmonei, kuriai taikytinos tokios pat sąlygos, kokios nustatytos I antraštinės dalies VI skyriaus 3 skirsnio 1, 2 ir 3 poskirsiuose dėl nuosavų lėšų, tinkamų mokumo kapitalo reikalavimui ir bet kuriam iš šių reikalavimų:

- a) mokumo kapitalo reikalavimui, nustatytam pagal 226 straipsnio principus, kai patronuojanti įmonė yra draudimo kontroliuojančioji bendrovė;
- b) mokumo kapitalo reikalavimui, nustatytam pagal 227 straipsnio principus, kai patronuojanti įmonė yra trečiosios šalies draudimo įmonė ar trečiosios šalies perdraudimo įmonė.

2. Valstybės narės leidžia savo priežiūros institucijoms taikyti kitus metodus, kuriais užtikrinama tinkama grupės draudimo ir perdraudimo įmonių priežiūra. Tiems metodams turi pritarti grupės priežiūros institucija po konsultacijų su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis.

Visų pirma priežiūros institucijos gali reikalausti įsteigti draudimo kontroliuojančiąją bendrovę, kurios pagrindinė buveinė būtų Bendrijoje, ir taikyti šią antraštinę dalį grupės draudimo ir perdraudimo įmonėms, kurioms vadovauja ta draudimo kontroliuojančioji bendrovė.

Pasirinkti metodai sudaro sąlygas siekti šioje antraštinėje dalyje apibrėžtų grupės priežiūros tikslų ir apie juos pranešama kitoms atitinkamoms priežiūros institucijoms ir Komisijai.

263 straipsnis

Patronuojančios įmonės, esančios ne Bendrijoje: lygmenys

Jei 260 straipsnyje nurodyta patronuojanti įmonė pati yra draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, kurios pagrindinė buveinė nėra Bendrijoje, arba trečiosios šalies draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinė įmonė, valstybės narės 260 straipsnyje numatytą patikrinimą taiko tik pagrindinės patronuojančios įmonės, būtent trečiosios šalies draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, arba trečiosios šalies draudimo įmonės ar trečiosios šalies perdraudimo įmonės lygmeniu.

Tačiau jei netaikoma 260 straipsnyje nurodyta lygiavertė priežiūra, valstybės narės leidžia savo priežiūros institucijoms nuspręsti atlikti naują patikrinimą žemesniu lygmeniu, būtent draudimo ar perdraudimo įmonių patronuojančios įmonės, kuria gali būti trečiosios šalies draudimo kontroliuojančioji bendrovė, trečiosios šalies draudimo ar perdraudimo įmonė, lygmeniu.

Tokiu atveju 260 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodyta priežiūros institucija paaiškina savo sprendimą grupei.

262 straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.

264 straipsnis

Bendradarbiavimas su trečiųjų šalių priežiūros institucijomis

1. Komisija gali teikti siūlymus Tarybai derėtis su viena arba daugiau trečiųjų šalių dėl susitarimų dėl grupės priežiūros taikymo:

- a) draudimo ar perdraudimo įmonėms, kuriose dalyvavimo teisių turi įmonės, kaip apibrėžta 213 straipsnyje, kurių pagrindinė buveinė yra trečiojoje šalyje; ir
- b) trečiosios šalies draudimo įmonėms arba trečiosios šalies perdraudimo įmonėms, kuriose dalyvavimo teisių turi įmonės, kaip apibrėžta 213 straipsnyje, kurių pagrindinė buveinė yra Bendrijoje.

2. 1 dalyje nurodytais susitarimais visų pirma siekiama užtikrinti, kad:

- a) valstybių narių priežiūros institucijos galėtų gauti informaciją, reikalingą draudimo ir perdraudimo įmonių, kurių pagrindinė buveinė yra Bendrijoje ir kurių dukterinės įmonės arba įmonės, kuriose jos turi dalyvavimo teisių, veikia ne Bendrijoje, grupės priežiūrai; ir
- b) trečiųjų šalių priežiūros institucijos galėtų gauti informaciją, reikalingą trečiųjų šalių draudimo ir perdraudimo įmonių, kurių pagrindinė buveinė yra jų teritorijoje ir kurių dukterinės įmonės arba įmonės, kuriose jos turi dalyvavimo teisių, veikia vienoje ar daugiau valstybių narių, grupės priežiūrai.

3. Nedarant poveikio Sutarties 300 straipsnio 1 ir 2 dalių taikymui, Komisija, padedama Europos draudimo ir profesinių pensijų komiteto, išnagrinėja 1 dalyje nurodytų derybų rezultatus.

V SKYRIUS

Mišrios veiklos draudimo kontroliuojančiosios bendrovės

265 straipsnis

Sandoriai grupės viduje

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai vienos ar daugiau draudimo ar perdraudimo įmonių patronuojanti įmonė yra mišrios veiklos draudimo kontroliuojančioji bendrovė, tų draudimo ar perdraudimo įmonių priežiūros institucijos bendrai prižiūrėtų sandorius tarp tų draudimo ar perdraudimo įmonių ir mišrios veiklos draudimo kontroliuojančiosios bendrovės ir jos susijusių įmonių.

2. 245, 249–255 ir 258 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

266 straipsnis

Bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis

Bendradarbiavimui su trečiosiomis šalimis *mutatis mutandis* taikomas 264 straipsnis.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

DRAUDIMO ĮMONIŲ REORGANIZAVIMAS IR LIKVIDAVIMAS

I SKYRIUS

Taikymo sritis ir sąvokų apibrėžtys

267 straipsnis

Šios antraštinės dalies taikymo sritis

Ši antraštinė dalis taikoma reorganizavimo priemonėms ir likvidavimo procedūroms, susijusioms su:

- a) draudimo įmonėmis;
- b) trečiųjų šalių draudimo įmonių filialais, esančiais Bendrijos teritorijoje.

268 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

1. Šioje antraštinėje dalyje taikomos šios sąvokų apibrėžtys:

- a) kompetentingos institucijos – valstybių narių administracinės ar teisminės institucijos, kurios turi reorganizavimo priemonių ar likvidavimo procedūrų srities kompetenciją;
- b) filialas – draudimo įmonės padalinys, nuolat veikiantis kurios nors valstybės narės teritorijoje, išskyrus buveinės valstybę narę, kuris užsiima draudimo veikla;
- c) reorganizavimo priemonės – priemonės, susijusios su kompetentingų institucijų įsikišimu, skirtos draudimo įmonės finansinei padėčiai išlaikyti ar atkurti ir turinčios įtakos jau esančioms šalių teisėms, išskyrus pačios draudimo įmonės teises, įskaitant priemones, kuriomis galima laikinai sustabdyti mokėjimus, išieškojimo priemones ar sumažinti reikavimus, bet tomis priemonėmis neapsiribojama;
- d) likvidavimo procedūra – kolektyvinis procesas, susijęs su draudimo įmonės turto realizavimu ir įplaukų paskirstymu atitinkamai kreditoriams, akcininkams ar nariams, kuriame būtina dalyvauja kompetentingos institucijos, nepriklausomai nuo to, ar tas procesas yra pradėtas dėl nemokumo, savanoriškai ar priverstinai, taip pat toks kolektyvinis procesas, kuris nutraukiamas susitarus dėl dalinio skolų grąžinimo ar kitos panašios priemonės;

- e) administratorius – asmuo ar įstaiga, kompetentingų institucijų paskirta administruoti reorganizavimo priemones;
- f) likvidatorius – asmuo ar įstaiga, kompetentingų institucijų ar draudimo įmonės valdymo organų paskirta administruoti likvidavimo procedūrą;
- g) draudimo kreditiniai reikalavimai – sumos, kurias draudimo įmonė yra skolinga apdraustiems asmenims, draudėjams, naudos gavėjams ar bet kuriai žalą patyrusiai šaliai, turinčiai teisę pateikti ieškinį tiesiogiai draudimo įmonei, ir kurios kyla iš draudimo sutarties ar bet kokios tiesioginio draudimo veiklos operacijos, numatytos 2 straipsnio, 3 dalies b ir c punktuose, įskaitant sumas, atidėtas tiems asmenims, kol tam tikri skolos elementai dar nežinomi.

Draudimo įmokos, kurias draudimo įmonė yra skolinga prieš pradedant likvidavimo procedūrą dėl nesudarytų ar nutrauktų draudimo sutarčių ar operacijų, nurodytų pirmos pastraipos g punkte, pagal tokioms sutartims ar operacijoms taikomą teisę, taip pat laikomos draudimo kreditiniais reikalavimais.

2. Taikant šią antraštinę dalį trečiosios šalies draudimo įmonės filialo, esančio valstybėje narėje, reorganizavimo priemonėms ir likvidavimo procedūroms, taikomos šios sąvokų apibrėžtys:

- a) buveinės valstybės narė – valstybės narė, kurioje filialas gavo leidimą pagal 145–149 straipsnius;
- b) priežiūros institucijos – buveinės valstybės narės priežiūros institucijos;
- c) kompetentingos institucijos – buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos.

II SKYRIUS

Reorganizavimo priemonės

269 straipsnis

Reorganizavimo priemonių nustatymas. Taikytina teisė

1. Tik buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos turi teisę nuspręsti dėl draudimo įmonei, įskaitant jos filialus, taikytinų reorganizavimo priemonių.
2. Reorganizavimo priemonės neklaido buveinės valstybei narei pradėti likvidavimo procedūros.
3. Reorganizavimo priemonės reglamentuojamos buveinės valstybės narės įstatymais ir kitais teisės aktais, jei 285–292 straipsniuose nenumatyta kitaip.

4. Reorganizavimo priemonės, kurių imamasi vadovaujantis buveinės valstybės narės teisės aktais, galioja visoje Bendrijoje be jokių tolesnių formalumų, taip pat trečiųjų šalių kitose valstybėse narėse atžvilgiu net tais atvejais, kai tų kitų valstybių narių teisės aktuose nenumatyta tokių reorganizavimo priemonių ar jų įgyvendinimui keliama reikalavimai, kurie nėra įvykdyti.

5. Reorganizavimo priemonėms įsigaliojus buveinės valstybėje narėje jos įsigalioja visoje Bendrijoje.

270 straipsnis

Informacija priežiūros institucijoms

Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos tos valstybės narės priežiūros institucijoms skubos tvarka praneša apie savo sprendimą imtis reorganizavimo priemonės, jei įmanoma, prieš imdamosi tokios priemonės, o jei ne – iš karto, kai tik ji pradeda ma taikyti.

Buveinės valstybės narės priežiūros institucijos visų kitų valstybių narių priežiūros institucijoms skubos tvarka praneša apie sprendimą imtis reorganizavimo priemonių ir apie galimus tokių priemonių padarinius.

271 straipsnis

Sprendimų dėl reorganizavimo priemonių skelbimas

1. Kai buveinės valstybėje narėje galima paduoti skundą dėl reorganizavimo priemonės, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, administratorius ar kuris nors kitas asmuo, buveinės valstybėje narėje turintis teisę tai padaryti, sprendimą dėl reorganizavimo priemonės paskelbia buveinės valstybėje narėje numatyta tvarka, taip pat *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* kuo anksčiau paskelbia ištrauką iš reorganizavimo priemonę nustatančio dokumento.

Kitų valstybių narių priežiūros institucijos, kurioms pagal 270 straipsnį pranešta apie sprendimą dėl reorganizavimo priemonės, savo teritorijoje tokį sprendimą gali skelbti savo pačių nustatytu būdu.

2. 1 dalyje numatytuose skelbimuose nurodoma buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, taikytina teisė, kaip numatyta 269 straipsnio 3 dalyje, ir, jei yra paskirtas, administratorius. Skelbimai rašomi valstybės narės, kurioje informacija skelbiama, valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų.

3. Reorganizavimo priemonės taikomos nepriklausomai nuo 1 ir 2 dalyse nustatytų nuostatų dėl skelbimo ir galioja atsiskaitant su kreditoriais, jei buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ar tos valstybės narės teisė nenumato kitaip.

4. Jeigu reorganizavimo priemonės turi įtakos tik akcininkų, draudimo įmonės narių ar darbuotojų teisėms, susijusioms su jų funkcijomis, 1, 2 ir 3 dalys netaikomos, jei pagal reorganizavimo priemonės taikytiną teisę nenumatyta kitaip.

Kompetentingos institucijos nustato, kaip pirmoje pastraipoje nurodytos šalys turi būti informuojamos pagal taikytiną teisę.

272 straipsnis

Informacija žinomiems kreditoriams. Teisė pateikti reikalavimus

1. Kai pagal buveinės valstybės narės teisę reikalaujama pateikti reikalavimus, tam, kad jie būtų pripažinti, arba numatoma, jog apie reorganizavimo priemonę būtina pranešti kreditoriams, kurių įprastinė gyvenamoji vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra toje valstybėje narėje, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos arba administratorius pagal 281 straipsnį ir 283 straipsnio 1 dalį apie tai praneša ir žinomiems kreditoriams, kurių įprastinė gyvenamoji vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje.

2. Kai pagal buveinės valstybės narės teisę numatyta kreditorių, kurių įprastinė gyvenamoji vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra toje valstybėje narėje, teisė pateikti reikalavimus arba pastabas dėl tokių reikalavimų, kreditoriai, kurių įprastinė gyvenamoji vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, turi tokią pat teisę pagal 282 straipsnį ir 283 straipsnio 2 dalį.

III SKYRIUS

Likvidavimo procedūra

273 straipsnis

Likvidavimo procedūros pradėjimas. Informacija priežiūros institucijoms

1. Tik buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos turi teisę nuspręsti pradėti draudimo įmonės, įskaitant jos filialus kitose valstybėse narėse, likvidavimo procedūrą. Toks sprendimas gali būti priimtas netaikant reorganizavimo priemonių arba pradėjus jas taikyti.

2. Pagal buveinės valstybės narės teisės aktus priimtas sprendimas pradėti draudimo įmonės, įskaitant jos filialus kitose valstybėse narėse, likvidavimo procedūrą visoje Bendrijoje pripažįstamas be jokių kitų formalumų ir įsigalioja, kai tik sprendimas įsigalioja toje valstybėje narėje, kurioje pradedama procedūra.

3. Apie sprendimą pradėti likvidavimo procedūrą buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos skubos tvarka praneša tos valstybės narės priežiūros institucijoms, kai įmanoma, prieš pradedant procedūrą, o jei ne – vos tik ją pradėjus.

Apie sprendimą pradėti likvidavimo procedūrą ir galimus praktinius tokios procedūros padarinius buveinės valstybės narės priežiūros institucijos skubos tvarka praneša visų kitų valstybių narių priežiūros institucijoms.

274 straipsnis

Taikytina teisė

1. Sprendimą pradėti draudimo įmonės likvidavimo procedūrą, pačią likvidavimo procedūrą ir jos padarinius reglamentuoja buveinės valstybės narės teisė, jei 285–292 straipsniuose nenumatyta kitaip.

2. Buveinės valstybės narės teisė nustato bent šiuos dalykus:

- a) likviduojamos draudimo įmonės turto sudėtį ir kaip turi būti traktuojamas turtas, kurį draudimo įmonė įgyja arba kuris jai pereina jau pradėjus likvidavimo procedūrą;
- b) atitinkamus draudimo įmonės ir likvidatoriaus įgaliojimus;
- c) sąlygas, kurioms esant galima remtis prievolės įvykdymu, įskaitant priešpriešinius reikalavimus;
- d) likvidavimo procedūros poveikį galiojančioms sutartims, kurių viena iš šalių yra draudimo įmonė;
- e) likvidavimo procedūros poveikį atskirų kreditorių iškeltiems ieškiniams, išskyrus nagrinėjamas bylas, nurodytas 292 straipsnyje;
- f) reikalavimus, kurie turi būti pateikti dėl likviduojamos draudimo įmonės turto, ir kaip turi būti traktuojami reikalavimai, kurie atsiranda jau pradėjus likvidavimo procedūrą;
- g) reikalavimų pateikimo, tikrinimo ir priėmimo taisykles;
- h) taisykles, taikomas paskirstant įplaukas už realizuotą turtą, nustatant reikalavimų eiliškumą ir kreditorių, kurių reikalavimai jau pradėjus likvidavimo procedūrą yra iš dalies patenkinti dėl to, kad jie turi teises *in rem*, arba dėl prievolės įvykdymo, įskaitant priešpriešinius reikalavimus, teises;
- i) likvidavimo procedūros užbaigimo, visų pirma susitarus dėl dalinio skolų grąžinimo, sąlygas ir padarinius;
- j) kreditorių teises užbaigus likvidavimo procedūrą;
- k) šalį, kuri turi padengti likvidavimo procedūros sąnaudas ir išlaidas; ir
- l) taisykles, skirtas visiems kreditoriams nepalankių teisės aktų negaliojimui, užginčijimui ar neišieškojimui pagal juos.

275 straipsnis

Draudimo kreditinių reikalavimų traktavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo kreditiniai reikalavimai turėtų pirmenybę visų kitų draudimo įmonei pateiktų reikalavimų atžvilgiu tokiu būdu:
 - a) su turtu, kuriuo dengiami techniniai atidėjiniai, draudimo kreditiniai reikalavimai turi absoliučią pirmenybę visų kitų draudimo įmonei pateiktų reikalavimų atžvilgiu; arba
 - b) iš viso draudimo įmonės turto dengiami draudimo kreditiniai reikalavimai turi pirmenybę visų kitų draudimo įmonei pateiktų reikalavimų atžvilgiu, išskyrus tik šiuos reikalavimus:
 - i) darbuotojų reikalavimus pagal darbo sutartis ir darbo santykius;
 - ii) valstybės įstaigų mokestinius reikalavimus;
 - iii) socialinio draudimo sistemų reikalavimus;
 - iv) reikalavimus dėl turto pagal teises *in rem*.
2. Nedarant poveikio 1 dalies taikymui, valstybės narės gali numatyti, kad visos likvidavimo procedūros išlaidos, nustatytos pagal jų nacionalinę teisę, ar šių išlaidų dalis turėtų pirmenybę draudimo kreditinių reikalavimų atžvilgiu.
3. Valstybės narės, kurios pasirenka 1 dalies a punkte numatytą galimybę, reikalauja, kad draudimo įmonės turėtų ir nuolatos atnaujintų specialų registrą pagal 276 straipsnį.

276 straipsnis

Specialus registras

1. Kiekviena draudimo įmonė savo pagrindinėje buveinėje turi specialų pagal buveinės valstybės narės teisę apskaičiuoto ir investuoto turto, kuriuo dengiami techniniai atidėjiniai, registrą.
2. Kai draudimo įmonė vykdo gyvybės ir ne gyvybės draudimo veiklą, ji savo pagrindinėje buveinėje turi atskirus kiekvienos draudimo šakos veiklai skirtus registrus.

Tačiau kai valstybė narė draudimo įmonėms duoda leidimą drausti gyvybę ir riziką, išvardytą I priedo A dalies 1 ir 2 grupėse, ji gali numatyti, kad tos draudimo įmonės turi turėti vieną visos savo veiklos registrą.

3. Bendra registruoto ir pagal buveinės valstybėje narėje taikytiną teisę įvertinto turto vertė niekada nėra mažesnė už techninių atidėjinių vertę.

4. Kai registre užregistruotam turtui taikoma kreditoriaus ar trečiosios šalies teisė *in rem*, dėl kurios dalis turto vertės negali būti naudojama įsipareigojimams padengti, tas faktas užregistruojamas registre, o suma, kuria negalima dengti įsipareigojimo, neįtraukiama į 3 dalyje nurodytą bendrą vertę.

5. Tai, kaip turi būti traktuojamas turtas likviduojant draudimo įmonę atsižvelgiant į 275 straipsnio 1 dalies a punkte numatytą metodą, nustatoma buveinės valstybės narės teisės aktuose, išskyrus atvejus, kai tam turtui taikomi 286, 287 arba 288 straipsniai, kai:

- a) turtui, naudojamam techniniams atidėjiniams dengti, taikoma kreditoriaus ar trečiosios šalies teisė *in rem*, neatitinkanti 4 dalyje nustatytų sąlygų;
- b) kreditoriaus ar trečiosios šalies nuosavybės teisė į tokį turtą yra neliečiama; arba
- c) kreditorius turi teisę reikalauti, kad jo reikalavimas būtų kompensuojamas įskaitant draudimo įmonės reikalavimus.

6. Pradėjus likvidavimo procedūras, turto, įrašyto į registrą pagal 1–5 dalis, sudėtis, nekeičiama, o registruose be kompetentingos institucijos leidimo nedaromi jokie pataisymai, išskyrus grynai raštvedybos klaidas.

Tačiau likvidatoriai prie to turto prideda už jį gautas pajamas ir grynąsias įmokas, gautas vykdant atitinkamos draudimo grupės veiklą nuo likvidavimo procedūros pradžios iki draudimo išmokų mokėjimo arba iki portfelio perdavimo.

7. Kai turto realizavimo įplaukos yra mažesnės už jo apskaičiuotą registre vertę, likvidatoriai buveinės valstybės narės priežiūros institucijoms pagrindžia šį faktą.

277 straipsnis

Reikalavimo teisės perleidimas garantinei sistemai

Buveinės valstybė narė gali numatyti, kad tais atvejais, kai draudimo kreditorių teisės yra perleistos toje valstybėje narėje įsteigtai garantinei sistemai, tos sistemos reikalavimams netaikomos 275 straipsnio 1 dalies nuostatos.

278 straipsnis

Pirmumo teisę turinčių reikalavimų dengimas turtu

Valstybės narės, kurios pasirenka 275 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytą galimybę, reikalauja kiekvienos draudimo įmonės užtikrinti, kad reikalavimai, kurie pagal 275 straipsnio 1 dalies b punktą gali turėti pirmenybę draudimo kreditinių reikalavimų atžvilgiu ir kurie yra įrašyti į draudimo įmonės apskaitą, visuomet ir neatsižvelgiant į galimą likvidavimo būtų dengiami turtu.

279 straipsnis

Leidimo atšaukimas

1. Kai yra nuspręsta pradėti draudimo įmonės likvidavimo procedūrą, tos įmonės leidimas atšaukiamas 144 straipsnyje nustatyta tvarka, išskyrus leidimą ta apimtimi, kuri būtina taikant 2 dalį.

2. Leidimo atšaukimas pagal 1 dalį neklaido likvidatoriui ar kitam kompetentingų institucijų paskirtam asmeniui toliau vykdyti tam tikrą draudimo įmonės veiklą, jei tai būtina ar tikslinga likvidavimo tikslais.

Buveinės valstybė narė gali numatyti, kad tokia veikla vykdoma tos valstybės narės priežiūros institucijoms pritarant ir prižiūrint.

280 straipsnis

Sprendimų dėl likvidavimo procedūrų skelbimas

1. Kompetentinga institucija, likvidatorius ar kitas tam tikslui kompetentingos institucijos paskirtas asmuo sprendimą pradėti likvidavimo procedūrą paskelbia buveinės valstybėje narėje numatyta tvarka, taip pat *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbia ištrauką iš sprendimo pradėti likvidavimo procedūrą.

Visų kitų valstybių narių priežiūros institucijos, kurioms pagal 273 straipsnio 3 dalį yra pranešta apie sprendimą pradėti likvidavimo procedūrą, savo teritorijoje tokį sprendimą gali skelbti savo pačių nustatytu būdu.

2. Skelbime, nurodytame 1 dalyje, nurodoma buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, taikytina teisė ir paskirtasis likvidatorius. Skelbimas rašomas valstybės narės, kurioje informacija skelbiama, valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų.

281 straipsnis

Informacija žinomiems kreditoriams

1. Pradėjus likvidavimo procedūrą, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, likvidatorius arba bet kuris kitas kompetentingos institucijos tam tikslui paskirtas asmuo nedelsdamas individualiai raštu praneša apie tai kiekvienam žinomam kreditoriui, kurio įprastinė gyvenamoji vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje.

2. 1 dalyje nurodytame pranešime nurodomi terminai, numatytos sankcijos dėl terminų nesilaikymo, įstaiga ar institucija, įgaliota priimti reikalavimus arba pastabas dėl reikalavimų, ir visos kitos priemonės.

Pranešime taip pat nurodoma, ar kreditoriams, kurių reikalavimams teikiama pirmenybė arba kurie yra garantuoti teise *in rem*, reikia pateikti savo reikalavimus.

Draudimo kreditinių reikalavimų atvejais taip pat nurodoma likvidavimo procedūros įtaka draudimo sutartims, visų pirma data, nuo kurios draudimo sutartys arba operacijos nebeturės poveikio, ir apdraustųjų asmenų teisės bei pareigos, susijusios su sutartimi ar operacija.

282 straipsnis

Teisė pateikti reikalavimus

1. Kiekvienas kreditorius, įskaitant valstybės narės valdžios institucijas, kurio įprastinė gyvenamoji vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra ne buveinės, o kitoje valstybėje narėje, turi teisę pateikti reikalavimus ar su reikalavimais susijusias rašytines pastabas.

2. Visiems 1 dalyje nurodytiems kreditoriams sudaromos vienodos sąlygos, o jų reikalavimams nustatomas toks pat eiliškumas, kaip ir lygiaverčiams reikalavimams, kuriuos gali pateikti kreditoriai, kurių įprastinė gyvenamoji vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra buveinės valstybėje narėje. Todėl kompetentingos institucijos turi veikti Bendrijos lygmeniu vadovaudamosi nediskriminavimo principu.

3. Išskyrus atvejus, kai pagal buveinės valstybės narės teisę leidžiama kitaip, kreditorius atsiunčia kompetentingai institucijai visų patvirtinamųjų dokumentų kopijas ir nurodo šią informaciją:

- a) reikalavimo pobūdį ir reikalaujamą sumą;
- b) datą, kada reikalavimas pareikštas;
- c) ar jis mano, kad turi pirmumo teisę, garantijų *in rem* ar nuosavybės teisių išsaugojimo teisę reikalavimo atžvilgiu;
- d) tam tikrais atvejais, kokiam turtui jo garantija taikoma.

Pirmenybės teisių, suteiktų draudimo kreditiniams reikalavimams pagal 275 straipsnį, nurodyti nereikia.

283 straipsnis

Kalbos ir forma

1. Informacija pranešime, nurodytame 281 straipsnio 1 dalyje, pateikiama buveinės valstybės narės valstybine kalba ar viena iš valstybinių kalbų.

Tuo tikslu naudojama forma vienu iš toliau nurodytų pavadinimų visomis Europos Sąjungos oficialiosiomis kalbomis:

- a) „Siūlymas pateikti reikalavimą; reikalavimo pateikimo terminai“; arba
- b) kai pagal buveinės valstybės narės teisę numatytas pastabų dėl reikalavimų pateikimas - „Siūlymas pateikti pastabas dėl reikalavimo; pastabų pateikimo terminai“.

Tačiau kai žinomas kreditorius turi draudimo kreditinį reikalavimą, informacija 281 straipsnio 1 dalyje nurodytame pranešime pateikiama valstybės narės, kurioje yra kreditoriaus įprastinė gyvenamoji vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė, valstybine kalba arba viena iš jos valstybinių kalbų.

2. Kreditoriai, kurių įprastinė gyvenamoji vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra ne buveinės, o kitoje valstybėje narėje, gali pateikti savo reikalavimus ar pastabas dėl reikalavimų tos kitos valstybės narės valstybine kalba ar viena iš jos valstybinių kalbų.

Tačiau tuo atveju jų reikalavimai ar pastabos dėl reikalavimų pateikiami su pavadinimu atitinkamai „Reikalavimo pateikimas“ arba „Pastabų dėl reikalavimų pateikimas“, buveinės valstybės narės valstybine kalba arba viena iš jos valstybinių kalbų.

284 straipsnis

Reguliari informacija kreditoriams

1. Likvidatoriai tinkamu būdu kreditoriams reguliariai teikia informaciją apie likvidavimo eigą.

2. Valstybių narių priežiūros institucijos iš buveinės valstybės narės priežiūros institucijų gali reikalauti informacijos apie likvidavimo procedūros eigą.

IV SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

285 straipsnis

Poveikis tam tikroms sutartims ir teisėms

Nukrypstant nuo 269 ir 274 straipsnių, reorganizavimo priemonių pradžios ar likvidavimo procedūros pradėjimo poveikis reglamentuojamas toliau nurodyta tvarka:

- a) darbo sutarčių ir darbo santykių atžvilgiu – tik valstybės narės teise, taikytina darbo sutartims ir darbo santykiams;
- b) sutarčių, kuriomis suteikiama teisė naudoti ar įsigyti nekilnojamąjį turtą, atžvilgiu – tik valstybės narės, kurioje nekilnojamasis turtas yra, teise; ir

- c) draudimo įmonės teisių į nekilnojamąjį turtą, laivą ar orlaivį, kurias būtina registruoti valstybės registre, atžvilgiu – tik valstybės narės, kuri tą registrą tvarko, teise.

286 straipsnis

Trečiųjų šalių teisės in rem

1. Reorganizavimo priemonių taikymo pradžia ar likvidavimo procedūros pradėjimas neturi poveikio kreditorių ar trečiųjų šalių teisėms *in rem* draudimo įmonei priklausančio ir tokių priemonių taikymo pradžios ar bylos iškėlimo momentu esančio kitos valstybės narės teritorijoje materialaus, nematerialaus, kilnojamojo ar nekilnojamojo, konkretaus ar neapibrėžto turto, kuris tam tikrais laiko tarpais keičiasi, atžvilgiu.

2. 1 dalyje nurodytoms teisėms priklauso bent:

- a) teisė disponuoti turtu ar pavesti juo disponuoti kitiems ir teisė naudotis įplaukomis ar pajamomis iš tokio turto disponavimo, visų pirma turto arešto ar hipotekos atvejais;
- b) išskirtinė teisė į tai, kad reikalavimas būtų patenkintas, visų pirma teisė, garantuota turto areštu ar reikalavimo perleidimu suteikiant garantiją;
- c) teisė reikalauti, kad asmuo, kuris turtą valdo ar juo naudojasi be šalies, turinčios į jį tokią teisę, pritarimo, turtą grąžintų arba už jį atlygintų;
- d) teisė gauti naudą iš naudojamo turto.

3. Valstybės registre užregistruota teisė, pagal kurią išieškoma iš trečiųjų šalių ir pagal kurią galima įgyti 1 dalyje apibrėžtą teisę *in rem*, laikoma teise *in rem*.

4. 1 dalis nekliudo iškelti 274 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytų ieškinių dėl negaliojimo, užginčijimo ar išieškojimo galimybes.

287 straipsnis

Nuosavybės teisių išsaugojimas

1. Reorganizavimo priemonių taikymo pradžia ar likvidavimo procedūros pradėjimas draudimo įmonei, perkančiai turtą, nedaro poveikio pardavėjo teisėms, paremtoms nuosavybės teisių išsaugojimu, kai tokių priemonių taikymo pradžios ar bylos iškėlimo metu turtas yra kitos valstybės narės, o ne valstybės narės, kurioje tokios priemonės ar procesai pradedami taikyti, teritorijoje.

2. Reorganizavimo priemonių taikymo pradžia ar likvidavimo procedūros pradėjimas draudimo įmonei, parduodančiai turtą, po to, kai turtas yra pristatytas, nelaikomi pagrindu atšaukti ar nutraukti pardavimą ir nekliudo pirkėjui įsigyti jį teisės, kai tokių priemonių taikymo ar likvidavimo procedūros pradžioje parduodamas turtas yra kitos valstybės narės, o ne valstybės narės, kurioje tokios priemonės ar procesai pradedami, teritorijoje.

3. 1 ir 2 dalys nekliudo iškelti 274 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytų ieškinių dėl negaliojimo, užginčijimo ar išieškojimo galimybės.

288 straipsnis

Prievolės įvykdymas, įskaitant priešpriešinius reikalavimus

1. Reorganizavimo priemonių pradžia ar likvidavimo procedūros pradėjimas neturi poveikio kreditorių teisėms reikalauti, kad jų reikalavimai ir draudimo įmonės reikalavimai būtų įskaityti, kai draudimo įmonės reikalavimui taikytina teisė leidžia tokį priešpriešinių reikalavimų įskaitymą.

2. 1 dalis nekliudo iškelti 274 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytų ieškinių dėl negaliojimo, užginčijimo ar išieškojimo galimybės.

289 straipsnis

Reguliuojamosios rinkos

1. Nedarant poveikio 286 straipsnio taikymui, reorganizavimo priemonės ar likvidavimo procedūros pradėjimo poveikį reguliuojamosios rinkos šalių teisėms ir pareigoms reglamentuoja tik tai rinkai taikytina teisė.

2. 1 dalis nekliudo iškelti 274 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytų ieškinių dėl negaliojimo, užginčijimo ar išieškojimo galimybės, kuriuos pagal tai rinkai taikytiną teisę galima iškelti dėl mokėjimų ar sandorių panaikinimo.

290 straipsnis

Nepalankūs teisės aktai

274 straipsnio 2 dalies 1 punktas netaikomas, kai asmuo, kuris pasinaudojo visiems kreditoriams nepalankiu teisės aktu, pateikia įrodymus, kad tam aktui taikoma ne buveinės, o kitos valstybės narės teisė ir įrodymus, kad pagal tą teisę neleidžiama atitinkamoje byloje jokiais priemonėmis užginčyti to akto.

291 straipsnis

Perkančiųjų trečiųjų šalių apsauga

Kai aktu, sudarytu jau priėmus reorganizavimo priemones ar pradėjus likvidavimo procedūrą, draudimo įmonė už atlygį parduoda bet kokią toliau nurodytą turtą, taikoma tokia teisė:

- a) nekilnojamojo turto atžvilgiu – valstybės narės, kurioje yra nekilnojamasis turtas, teisė;
- b) laivų ar orlaivų, kuriuos būtina užregistruoti valstybės registre, atžvilgiu – valstybės narės, atsakingos už tą registrą, teisė;
- c) perleidžiamų ar kitokių vertybinių popierių, kurių buvimą ar perleidimą reikia pagal įstatymą įrašyti į registrą ar apskaitą arba kurie yra saugomi valstybės narės įstatymais reglamentuojamoje centrinio depozitoriumo sistemoje, atžvilgiu – valstybės narės, atsakingos už tą registrą, apskaitą ar sistemą, teisė.

292 straipsnis

Nagrinėjamos bylos

Reorganizavimo priemonių ar likvidavimo procedūros poveikis nagrinėjamam ieškiniui dėl turto ar teisės, atimtos iš draudimo įmonės, reglamentuojamas valstybės narės, kurioje ieškinys nagrinėjamas, teise.

293 straipsnis

Administratoriai ir likvidatoriai

1. Administratoriaus ar likvidatoriaus paskyrimas paliudijamas patvirtinta jo paskyrimo sprendimo originalo kopija arba bet kuriuo kitu buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų išduotu pažymėjimu.

Valstybė narė, kurioje administratorius ar likvidatorius ketina vykdyti veiklą, gali reikalauti vertimo į tos valstybės narės valstybinę kalbą arba vieną iš jos valstybinių kalbų. Oficialiai patvirtinti vertimo autentiškumą ar kitų panašių formalumų nereikalaujama.

2. Administratoriai ir likvidatoriai turi teisę visų valstybių narių teritorijose naudotis visais įgaliojimais, kuriuos jie turi buveinės valstybės narės teritorijoje.

Pagal buveinės valstybės narės teisę taikant reorganizavimo priemones ir vykstant likvidavimo procedūrą galima skirti asmenis, kurie padėtų ar atstovautų administratoriams ir likvidatoriams, visų pirma priimančiojoje valstybėje narėje ir konkrečiai tam, kad padėtų įveikti sunkumus, su kuriais kreditoriai susiduria toje valstybėje.

3. Naudodamiesi savo įgaliojimais pagal buveinės valstybės narės teisę, administratoriai ar likvidatoriai laikosi valstybių narių, kuriose jie nori imtis veiksmų, teisės, visų pirma dėl turto realizavimo tvarkos ir darbuotojų informavimo.

Į tuos įgaliojimus neįeina jėgos panaudojimas ar teisė priimti sprendimus dėl teisinių bylų ar ginčų.

294 straipsnis

Registravimas valstybės registre

1. Administratorius, likvidatorius ar kuris nors kitas tinkamai buveinės valstybėje narėje įgaliotas asmuo ar institucija gali prašyti, kad reorganizavimo priemonė ar sprendimas pradėti likvidavimo procedūrą būtų užregistruoti visuose reikiamuose kitų valstybių narių valstybės registruose.

Tačiau kai valstybė narė numato privalomą registravimą, pirmoje pastraipoje nurodyta institucija ar asmuo imasi visų būtinų priemonių tokiam registravimui užtikrinti.

2. Registravimo išlaidos laikomos proceso sąnaudomis ir išlaidomis.

295 straipsnis

Profesinė paslaptis

Visi asmenys, kurie privalo gauti ar suteikti informaciją, susijusią su 270, 273 ir 296 straipsniuose nustatyta tvarka, privalo laikytis nuostatų dėl profesinės paslapties, kaip nustatyta 64–69 straipsniuose, išskyrus teismines institucijas, kurioms taikomos galiojančios nacionalinės nuostatos.

296 straipsnis

Trečiųjų valstybių draudimo įmonių filialų vertinimas

Jeigu trečiosios šalies draudimo įmonė turi filialus daugiau nei vienoje valstybėje narėje, kiekvienas filialas taikant šią antraštinę dalį laikomas savarankišku vienetu.

Tų valstybių narių kompetentingos institucijos ir priežiūros institucijos stengiasi koordinuoti savo veiksmus.

Administratoriai ir likvidatoriai taip pat stengiasi koordinuoti savo veiksmus.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

KITOS NUOSTATOS

297 straipsnis

Teisė kreiptis į teismus

Valstybės narės užtikrina, kad dėl draudimo ar perdraudimo įmonės atžvilgiu priimtų sprendimų pagal šią direktyvą įgyvendinančius įstatymus ir kitus teisės aktus būtų galima kreiptis į teismus.

298 straipsnis

Valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimas

1. Valstybės narės bendradarbiauja tarpusavyje, siekdamos palengvinti draudimo ir perdraudimo priežiūrą Bendrijoje ir šios direktyvos taikymą.

2. Komisija ir valstybių narių priežiūros institucijos glaudžiai bendradarbiauja viena su kita, siekdamos palengvinti draudimo ir perdraudimo priežiūrą Bendrijoje ir bet kokių sunkumų, galinčių iškilti taikant šią direktyvą, nagrinėjimą.

3. Valstybės narės praneša Komisijai apie visus didesnius sunkumus, kylančius taikant šią direktyvą.

Komisija ir atitinkamų valstybių narių priežiūros institucijos tuos sunkumus išnagrinėja kuo greičiau, siekdamos priimti tinkamą sprendimą.

299 straipsnis

euro

Tais atvejais, kai šioje direktyvoje minimos pinigų sumos yra išreikštos eurai, nacionalinių valiutų keitimo kursas, kuris įsigalioja ir yra taikytinas nuo kiekvienų metų gruodžio 31 d., yra tas valiutų kursas, kuris buvo taikomas ankstesnio spalio mėnesio paskutinįjį dieną keičiant Bendrijos narių valiutas į eurus.

300 straipsnis

Eurais išreikštų sumų peržiūra

Šioje direktyvoje nurodytos eurai išreikštos sumos peržiūrimos kas penkerius metus, bazinę sumą eurai padidinus procentiniu Eurostato skelbiamų bendrų suderintų vartotojų kainų indeksų pokyčiu visose valstybėse narėse per laikotarpį nuo 2012 m. spalio 31 d. iki peržiūros datos, bei suapvalinant iki 100 000 EUR.

Jei procentinis pokytis nuo praėjusios peržiūros yra mažesnis kaip 5 %, sumos nebus peržiūrimos.

Peržiūrėtas sumas Komisija skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Peržiūrėtas sumas valstybės narės pradeda taikyti per 12 mėnesių nuo jų paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos.

301 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Europos draudimo ir profesinių pensijų komitetas.

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

3. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

302 straipsnis

Pranešimai, teikiami prieš įsigaliojant įstatymams ir kitiems teisės aktams, kuriais įgyvendinami 57–63 straipsniai

Vertinimo procedūra, taikoma siūlomiems įsigijimams, dėl kurių 57 straipsnyje nurodyti pranešimai pateikti kompetentingoms institucijoms prieš įsigaliojant įstatymams ir kitiems teisės aktams, kuriais įgyvendinami 57–63 straipsniai, atliekama laikantis valstybių narių nacionalinės teisės aktų, galiojančių pranešimo pateikimo metu.

303 straipsnis

Direktyvos 2003/41/EB pakeitimai

Direktyva 2003/41/EB iš dalies keičiama taip:

1. 17 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Apskaičiuojant minimalų papildomo turto dydį taikomos 17a – 17d straipsniuose nustatytos taisyklės.“

2. Įterpiami šie straipsniai:

„17a straipsnis

Turima mokumo atsarga

1. Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad kiekviena 17 straipsnio 1 dalyje nurodyta institucija, esanti jos teritorijoje, visada turėtų pakankamą mokumo atsargą visos jos vykdomos veiklos atžvilgiu, kuri atitiktų bent šios direktyvos reikalavimus.

2. Turimą mokumo atsargą sudaro institucijos turtas, nesuvaržytas jokiais numatomais įsipareigojimais, atėmus visą nematerialų turtą, įskaitant:

a) apmokėtą akcinį kapitalą arba, jeigu institucija yra savi-draudos įmonė, nustatytą pradinį fondą pridėjus visas savi-draudos įmonės narių sąskaitas, atitinkančias tokius kriterijus:

i) steigimo sutartyje ir įstatuose turi būti numatyta, kad mokėjimai iš tų sąskaitų gali būti daromi savi-draudos įmonės nariams tik tais atvejais, kai dėl to turima mokumo atsarga netaps mažesnė už reika-laujamą lygį, arba likvidavus įmonę, kai buvo apmo-kėtos kitos įmonės skolos;

ii) steigimo sutartyje ir įstatuose turi būti numatyta, kad visų i punkte nurodytų mokėjimų, išskyrus at-skiros savi-draudos įmonės narystės nutraukimo at-vejus, kompetentingos institucijos turi būti informuojamos bent prieš mėnesį ir kad per tą lai-kotarpį jos gali uždrausti atlikti mokėjimus; ir

iii) atitinkamos steigimo sutarties ir įstatų nuostatos gali būti pakeistos tik tada, kai kompetentingos ins-titucijos patvirtina, kad jos neprieštarauja tokiam pakeitimui, nedarant poveikio i ir ii punktuose nu-statytų kriterijų taikymui;

b) rezervus (įstatymo numatytus ir laisvuosius), neatitin-kančius rizikos prisiėmimo įsipareigojimų;

c) nepaskirstytąjį pelną arba nuostolį, atėmus mokėtinus dividendus; ir

d) jeigu numatyta nacionalinės teisės aktuose, į balansą įtrauktus pelno rezervus, kurie gali būti panaudoti gali-miems nuostoliams padengti, jeigu jie nėra skirti nariams ir naudos gavėjams.

Turima draudimo atsarga sumažinama nuosavų akcijų, tie-siogiai priklausančių institucijai, suma.

3. Valstybės narės gali numatyti, kad turimą mokumo at-sargą taip pat gali sudaryti:

a) kaupiamasis privilegijuotasis akcinis kapitalas ir skolin-tas (subordinuotas) kapitalas, sudarantis iki 50 % dydžio, mažesnio iš turimos mokumo atsargos arba būtinos mo-kumo atsargos, kurio ne daugiau kaip 25 % sudaro nu-statyto termino subordinuotos paskolos arba nustatyto termino kaupiamasis privilegijuotasis akcinis kapitalas, jeigu institucijos bankroto arba likvidavimo atveju galio-ja įpareigojantys susitarimai, pagal kuriuos teisė į sko-lintą (subordinuotą) kapitalą arba privilegijuotąjį acninį kapitalą įgyvendinama tik patenkinus visų kitų kredito-rių reikalavimus ir negali būti išmokėtas tol, kol nebus padengtos visos kitos tuo metu negrąžintos skolos;

b) vertybiniai popieriai be konkrečios išpirkimo datos ir ki-tos priemonės, įskaitant kitas nei a punkte nurodytas kaupiamąsias privilegijuotas akcijas, iki 50 % dydžio, mažesnio iš turimos mokumo atsargos arba būtinosios mokumo atsargos, visiems tokiems vertybiniais popie-riams ir a punkte nurodytam skolintam (subordinuotam) kapitalui, jei jie atitinka tokias sąlygas:

i) jie neturi būti išpirkti pareiškėjo iniciatyva arba be išankstinio kompetentingos institucijos sutikimo;

ii) emisijos sutartis turi įgalioti instituciją atidėti pas-kolos palūkanų mokėjimą;

- iii) skolintojo reikalavimai institucijai turi eiti išimtinai po visų nesubordinuotų kreditorių reikalavimų;
- iv) vertybinių popierių emisiją reglamentuojančiuose dokumentuose turi būti numatyta skolos ir nesumokėtų palūkanų nuostolių padengimo galimybė, sudaranti galimybę institucijai tęsti veiklą; ir
- v) sumuojant turi būti atsižvelgiama tik į visiškai apmokėtas sumas.

Taikant a punktą skolintas (subordinuotas) kapitalas taip pat turi atitikti tokias sąlygas:

- i) atsižvelgiama tik į visiškai apmokėtas sumas;
- ii) pradinis nustatyto termino paskolų grąžinimo terminas yra ne trumpesnis kaip penkeri metai. Ne vėliau kaip prieš vienerius metus iki paskolos grąžinimo datos institucija pateikia kompetentingoms institucijoms patvirtinti planą, nurodantį, kaip bus išlaikoma arba paskolos grąžinimo metu padidinta iki reikalaujamo lygio turima mokumo atsarga, nebent turimą mokumo atsargą sudaranti paskolos dalis būtų palaipsniui mažinama bent penkerius metus iki grąžinimo datos. Kompetentingos institucijos gali leisti grąžinti tokias paskolas anksčiau laiko, jei institucija pateikia paraišką ir jos turima mokumo atsarga netaps mažesnė už reikalaujamą lygį;
- iii) paskolos, kurių grąžinimo terminas nenustatytas, grąžinamos tik išpėjus prieš penkerius metus, nebent paskolos jau nebebūtų laikomos turimos mokumo atsargos dalimi arba nebent grąžinant per trumpesnę laikotarpį būtų konkrečiai reikalaujamas išankstinis kompetentingų institucijų sutikimas. Pastaruoju atveju institucija praneša kompetentingoms institucijoms bent prieš šešis mėnesius iki siūlomos grąžinimo datos apie turimą mokumo atsargą ir būtiną mokumo atsargą prieš ir po to grąžinimo. Kompetentingos institucijos leidžia grąžinti tokias paskolas tik kai institucijos turima mokumo atsarga netaps mažesnė už reikalaujamą lygį;
- iv) paskolos sutartyje negali būti jokios sąlygos, nustatančios, kad konkrečiais atvejais, išskyrus institucijos likvidavimą, skola bus grąžinama prieš nustatytą grąžinimo datą; ir
- v) paskolos sutartis gali būti pakeista tik kompetentingoms institucijoms patvirtinus, kad jos neprieštarauja pakeitimui.

4. Institucijai pateikus įrodymais pagrįstą prašymą buvėnės valstybės narės kompetentingai institucijai ir tai kompetentingai institucijai pritarus, turimą mokumo atsargą taip pat gali sudaryti:

- a) jeigu netaikomas Zilmerio metodas arba jeigu jis taikomas, bet naudojamas už įmokų dalį, susijusią su įsigijimo sąnaudomis, mažesnis tarifas, skirtumas tarp matematinio atidėjimo, apskaičiuoto ne Zilmerio metodu arba šį metodą taikant iš dalies, ir matematinio atidėjimo, apskaičiuoto Zilmerio metodu pagal tarifą, lygų įmokos daliai, susijusiai su įsigijimo sąnaudomis;
- b) visi nematomi grynieji rezervai, atsiradę dėl turto vertinimo, jeigu tokie nematomi grynieji rezervai nėra susiję su neįprasta draudimo įmonės veikla;
- c) pusė neapmokėto akcinio kapitalo ar pradinio fondo, jeigu apmokėta dalis sudaro 25 % to akcinio kapitalo arba fondo, arba iki 50 % dydžio, mažesnio iš turimos mokumo atsargos arba būtinos mokumo atsargos.

Tačiau a punkte nurodytas skaičius neviršija 3,5 % skirtumo tarp gyvybės draudimo veiklos kapitalo, profesinių pensijų skyrimo veiklos ir matematinių atidėjinių visiems draudimo liudijimams (polisams), kuriems galima pritaikyti Zilmerio metodą. Iš šio skirtumo atimamos visos įsigijimo sąnaudos, kurios buvo įtrauktos kaip turtas, neatskaičius nusidėvėjimo.

5. Siekdama atsižvelgti į pokyčius, dėl kurių gali būti techniškai patikslinami turimai mokumo atsargai priskirtini elementai, Komisija gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, susijusias su 2–4 dalimis.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 21b straipsnyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

17b straipsnis

Būtinoji mokumo atsarga

1. Laikantis 17c straipsnio, būtinoji mokumo atsarga nustatoma taip, kaip nustatyta 2–6 dalyse, atsižvelgiant į prisiimtus įsipareigojimus.

2. Būtinoji mokumo atsarga lygi šių dviejų rezultatų sumai:

- a) pirmasis rezultatas:

4 % matematinių atidėjinių, susijusių su tiesiogine draudimo veikla ir prisiimtu perdraudimu, neatėmus perduoto perdraudimo, dalis dauginama iš ne mažesnio

kaip 85 % paskutiniųjų finansinių metų santykio tarp visų matematinių atidėjinių, atėmus perduotą perdraudimą, ir bendros matematinių atidėjinių sumos;

b) antrasis rezultatas:

draudimo polisams, kurių rizikos kapitalas nėra neigiamas dydis, 0,3 % institucijos garantuoto rizikos kapitalo dalis dauginama iš ne mažesnio kaip 50 % paskutiniųjų finansinių metų santykio tarp viso rizikos kapitalo, įtraukto į institucijos išpareigojimus po perduoto perdraudimo ir retrocesijų, ir viso rizikos kapitalo, neatėmus perdraudimo, santykio.

Laikinam draudimui mirties atvejui, kai maksimalus sutarties galiojimo terminas yra treji metai, ta dalis yra 0,1 %. Jeigu tokio draudimo terminas yra ilgesnis negu treji, bet trumpesnis negu penkeri metai, ta dalis yra 0,15 %.

3. 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (*) 2 straipsnio 3 dalies a punkto iii papunktyje nurodyto papildomo draudimo atveju būtinoji mokumo atsarga lygi pagal 17d straipsnį institucijoms nustatytai būtinajai mokumo atsargai.

4. Kapitalo išpirkimo operacijų, nurodytų Direktyvos 2009/138/EB 2 straipsnio 3 dalies b punkto ii papunktyje, atveju būtinoji mokumo atsarga lygi 4 % matematinio atidėjimo, apskaičiuoto pagal 2 dalies a punktą.

5. Direktyvos 2009/138/EB 2 straipsnio 3 dalies b punkto i papunktyje nurodytų operacijų atveju būtinoji mokumo atsarga lygi 1 % jų turto.

6. Direktyvos 2009/138/EB 2 straipsnio 3 dalies a punkto i ir ii papunkčiuose nurodyto draudimo, susijusio su investiciniais fondais, ir Direktyvos 2009/138/EB 2 straipsnio 3 dalies b punkto iii, iv ir v papunkčiuose nurodytų operacijų atvejais būtinoji mokumo atsarga lygi tokių dydžių sumai:

a) jeigu institucija prisiima investavimo riziką, 4 % techninių atidėjinių, apskaičiuotų laikantis 2 dalies a punkto;

b) jeigu institucija neprisiima investavimo rizikos, tačiau dalis, skirta padengti valdymo išlaidas, yra nustatyta ilgesniam nei penkerių metų laikotarpiui, 1 % techninių atidėjinių, apskaičiuotų laikantis 2 dalies a punkto;

c) jeigu institucija neprisiima investavimo rizikos, o dalis, skirta padengti valdymo išlaidas, nėra nustatyta ilgesniam nei penkerių metų laikotarpiui, suma, lygi 25 % su tokia veikla susijusių grynųjų administracinių išlaidų per paskutiniuosius finansinius metus;

d) jeigu institucija prisiima riziką mirties atveju, 0,3 % rizikos kapitalo, apskaičiuoto laikantis 2 dalies b punkto.

17c straipsnis

Garantinis fondas

1. Valstybės narės gali numatyti, kad viena trečioji 17b straipsnyje nurodytos būtinos mokumo atsargos sudaro garantinį fondą. Tą fondą sudaro 17a straipsnio 2 ir 3 dalyse išvardyti elementai ir, buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai pritarus, 17a straipsnio 4 dalies b punkte išvardyti elementai.

2. Garantinis fondas yra nemažesnis kaip 3 milijonai EUR. Kalbant apie savidraudos arba apie savidraudos tipo įmones, bet kuri valstybė narė gali leisti minimalų garantinį fondą sumažinti 25 %.

17d straipsnis

Būtinoji mokumo atsarga 17b straipsnio 3 dalies taikymo tikslais

1. Būtinoji mokumo atsarga nustatoma remiantis metine įmokų ar įnašų suma, arba pagal vidutinę draudimo išmokų sumą, išmokėtą per paskutiniuosius trejus finansinius metus.

2. Būtiniosios mokumo atsargos suma yra lygi didesniai iš dviejų rezultatų, nustatytų 3 ir 4 dalyse.

3. Įmokų bazė apskaičiuojama naudojantis didesne iš bendros pasirašytų įmokų sumos ar įnašų sumos, apskaičiuotų kaip nurodyta vėliau, ir bendros uždirbtų įmokų ar įnašų sumos.

Draudimo įmokos arba įnašai (įskaitant papildomus draudimo įmokų arba įnašų mokėjimus), kuriuos reikia mokėti dėl visos tiesioginės draudimo veiklos, atliekamos paskutiniaisiais finansiniais metais, yra sudedami.

Prie tos sumos pridedama paskutiniaisiais finansiniais metais prisiimto viso perdraudimo įmokų suma.

Iš tos sumos atimama įmokų arba įnašų, anuliuotų per paskutiniuosius finansinius metus, suma bei mokesčių ir mokėjimų, susijusių su įmokomis arba įnašais, priskaičiuotais prie pirmosios sumos, bendra suma.

Taip gautas dydis padalinamas į dvi dalis: pirmoji dalis sudaro ne daugiau kaip 50 mln. EUR, antroji – likusią sumą; nuo šių dalių atitinkamai apskaičiuojama 18 % pirmos dalies ir 16 % antros dalies bei gauti dydžiai sudedami.

Taip gauta suma dauginama iš paskutiniųjų trejų finansinių metų santykio tarp tų įmokų, kurias institucija turės sumokėti, po pervedimų už perdraudimą, sumos ir bendros išmokų sumos. Tas santykis negali būti mažesnis kaip 50 %.

4. Išmokų bazė apskaičiuojama taip:

Išmokos, kurias reikia mokėti dėl tiesioginės draudimo veiklos (neatskaitant išmokų, kurias turi sumokėti perdraudikai arba antriniai perdraudikai) 1 dalyje nurodytais laikotarpiais, yra sudedamos.

Prie tos sumos pridedama išmokėtų draudimo išmokų, susijusių su perdraudimais arba antriniais perdraudimais, prisiimtais tais pačiais laikotarpiais, suma ir numatomų išmokėjimų techninių atidėjinių, sudarytų paskutiniųjų finansinių metų pabaigoje ir susijusių su tiesiogine draudimo veikla bei priimtu perdraudimu, suma.

Iš tos sumos atimama išmokų, sumokėtų 1 dalyje nurodytais laikotarpiais, suma.

Iš likusios sumos atimama numatomų išmokėjimų techninių atidėjinių, sudarytų antrųjų finansinių metų prieš paskutiniuosius finansinius metus, už kuriuos yra pateiktos ataskaitos, pradžioje ir susijusių su tiesiogine draudimo veikla bei priimtu perdraudimu, suma.

Trečdalis taip gautos sumos padalinamas į dvi dalis: pirmoji dalis apima ne daugiau kaip 35 mln. EUR, antroji – likusią sumą; nuo šių dalių atitinkamai apskaičiuojama 26 % pirmos dalies ir 23 % antros dalies bei gauti dydžiai sudedami.

Taip gauta suma dauginama iš paskutiniųjų trejų finansinių metų santykio tarp tų išmokų, kurias institucija turės sumokėti, po pervedimų už perdraudimą, sumos ir bendros išmokų sumos. Tas santykis negali būti mažesnis kaip 50 %.

5. Kai būtinoji mokumo atsarga, apskaičiuota pagal 2–4 dalis, yra mažesnė nei praėjusių metų būtinoji mokumo atsarga, ji yra mažiausiai lygi praėjusių metų būtinajai mokumo atsargai, padaugintai iš numatomų išmokėjimų techninių atidėjinių sumos paskutinių finansinių metų pabaigoje ir numatomų išmokėjimų techninių atidėjinių sumos paskutinių finansinių metų pradžioje santykio. Atliekant tuos skaičiavimus, techniniai atidėjiniai skaičiuojami be perdraudimo, bet santykis negali būti didesnis už 1.

(^(*)) OL L 335, 2009 12 17, p. 1.“

3. Įterpiami šie straipsniai:

„21a straipsnis

Garantinio fondo sumos peržiūra

1. Nuo 2012 m. spalio 31 d. 17c straipsnio 2 dalyje eurai nurodyta suma patikslinama kasmet, kad būtų atsižvelgta į Eurosto skelbiamą visų valstybių narių Suderinto vartotojų kainų indekso pokyčius.

Ta suma tikslinama automatiškai, bazinę sumą eurai padidinus procentiniu to indekso pokyčiu per laikotarpį nuo 2009 m. gruodžio 31 d. iki patikslinimo datos, bei suapvalinant iki 100 000 EUR.

Jei procentinis pokytis nuo praėjusio tikslinimo yra mažesnis kaip 5 %, suma netikslinama.

2. Komisija kiekvienais metais informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie patikslinimą ir 1 dalyje nurodytą patikslintą sumą.

21b straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Europos draudimo ir profesinių pensijų komitetas, įsteigtas Komisijos sprendimu 2004/9/EB (^(*)).

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

(^(*)) OL L 3, 2004 1 7, p. 34.“

304 straipsnis

Nuosavybės vertybinių popierių rizikos submodulis, pagrįstas įsipareigojimų trukme

1. Valstybės narės gali gyvybės draudimo įmonėms, kurios užsiima:

- a) profesinių pensijų skyrimo veikla, kaip numatyta pagal Direktyvos 2003/41/EB 4 straipsnį, arba
- b) iš tarnauto laiko išmokų, mokamų sulaukus arba tikintis sulaukti pensinio amžiaus, mokėjimo veikla, jei pagal valstybės narės, kuri išdavė įmonei leidimą vykdyti veiklą, nacionalinius teisės aktus draudėjų įmokoms, mokamoms už šias išmokas, taikomos mokestinės lengvatos;

ir jeigu:

- i) visas verslo turtas ir įsipareigojimai yra skirti tik profesinėms pensijoms, valdomi ir organizuojami atskirai nuo kitos draudimo įmonės veiklos ir jų negalima perkelti;
- ii) su a ir b punktais susijusi įmonės veikla, kuriai taikomas šioje dalyje nurodytas metodas, vykdoma tik toje valstybėje narėje, kurioje įmonei suteiktas leidimas vykdyti veiklą; ir
- iii) vidutinė įsipareigojimų, susijusių su įmonės vykdoma veikla, trukmė viršija 12 metų vidurkį;

leisti taikyti mokumo kapitalo reikalavimo nuosavybės vertybinių popierių rizikos submodulį, kuris kalibruojamas naudojant rizikos vertės priemonę, tokią laikotarpį, kuris atitinka investicijų į atitinkamos įmonės nuosavybės vertybinių popierių tipinį laikymo laikotarpį, užtikrinant patikimumo lygį,

būtiną, kad draudėjams ir naudos gavėjams būtų suteikta apsauga, lygiavertė apsaugai, nustatyta 101 straipsnyje, kai šiame straipsnyje numatytas metodas taikomas tik i punkte nurodytam turtui ir įsipareigojimams. Apskaičiuojant mokesčio kapitalo reikalavimą atsižvelgiama į visą tą turtą ir įsipareigojimus siekiant įvertinti diversifikacijos poveikį, nedarant poveikio poreikiui apsaugoti kitose valstybėse narėse esančių draudėjų ir naudos gavėjų interesus.

Priežiūros institucijoms pritarus, pirmoje pastraipoje nustatytas metodas naudojamas, tik kai atitinkamos įmonės mokesčio ir likvidumo padėtis, taip pat strategijos, procesai ir atskaitomybės procedūros turto ir įsipareigojimų valdymo požiūriu yra tokie, kad būtų nenutrūkstamai užtikrintas įmonės gebėjimas laikyti investicijas į nuosavybės vertybinius popierius tokį laikotarpį, kuris atitinka investicijų į atitinkamos įmonės nuosavybės vertybinių popierių tipinį laikymo laikotarpį. Įmonė turi galėti įrodyti priežiūros institucijai, kad yra patikrinta, jog tos sąlygos laikomasi užtikrinant patikimumo lygį, būtiną, kad draudėjams ir naudos gavėjams būtų suteikta apsauga, lygiavertė apsaugai, nustatyta 101 straipsnyje.

Draudimo ir perdraudimo įmonės negali grįžti prie 105 dalyje nustatyto metodo taikymo, išskyrus deramai pagrįstus atvejus ir kai gautas priežiūros institucijų pritarimas.

2. Ne vėliau kaip 2015 m. spalio 31 d. Komisija Europos draudimo ir profesinių pensijų priežiūros institucijų komitetui ir Europos Parlamentui pateikia 1 dalyje nustatyto metodo taikymo ir priežiūros institucijų veiklos būdų, priimtų pagal 1 dalį, ataskaitą, prie kurios pridedami atitinkami pasiūlymai. Toje ataskaitoje visų pirma nagrinėjamas to metodo naudojimo tarpvalstybinis poveikis siekiant užkirsti kelią draudimo ir perdraudimo įmonėms siekti palankesnių reglamentavimo sąlygų.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

I SKYRIUS

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1 skirsnis

Draudimas

305 straipsnis

Leidžiančios nukrypti nuostatos ir ribojančių priemonių panaikinimas

1. Valstybės narės gali atleisti ne gyvybės draudimo įmones, kurios 1975 m. sausio 31 d. neatitiko Direktyvos 73/239/EEB

16 ir 17 straipsnių reikalavimų ir kurių metinės draudimo įmokų arba įnašų pajamos 1978 m. liepos 31 d. buvo šešis kartus mažesnės už Direktyvos 73/239/EEB 17 straipsnio 2 dalyje reikalaujamą minimalų garantinį fondą, nuo reikalavimo sudaryti tokį minimalų garantinį fondą iki finansinių metų, kai draudimo įmokų arba įnašų pajamos yra šešis kartus mažesnės už minimalų garantinį fondą, pabaigos. Išnagrinėjusi tyrimo rezultatus pagal 298 straipsnio 2 dalį, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, vieningai nusprendžia, kada valstybės narės turi panaikinti tą atleidimą.

2. Ne gyvybės draudimo įmonės, įsteigtos Jungtinėje Karalystėje karališkuoju aktu (*Royal Charter*), privatinės teisės aktu (*private Act*) arba specialiu viešosios teisės aktu (*special public Act*), gali neribotą laikotarpį vykdyti savo veiklą nekeisdamos savo teisinio statuso, turėto 1973 m. liepos 31 d.

Gyvybės draudimo įmonės, įsteigtos Jungtinėje Karalystėje karališkuoju aktu (*Royal Charter*), privatinės teisės aktu (*private Act*) arba specialiu viešosios teisės aktu (*special Public Act*), gali neribotą laikotarpį vykdyti savo veiklą nekeisdamos savo teisinio statuso, turėto 1979 m. kovo 15 d.

Jungtinė Karalystė parengia pirmoje ir antroje pastraipose nurodytų įmonių sąrašą ir pateikia jį kitoms valstybėms narėms bei Komisijai.

3. Jungtinėje Karalystėje pagal savišalpos draugijų įstatymus (*Friendly Societies ACTS*) įregistruotos draugijos gali toliau tęsti gyvybės draudimo veiklą ir taupymo operacijas, kurias, atsižvelgdamos į savo tikslus, jos vykdė nuo 1979 m. kovo 15 d.

4. Ne gyvybės draudimo įmonėms, kurios laikosi I antraštinės dalies VI skyriaus 2, 4 ir 5 skirsniuose nustatytų reikalavimų, paprašius, valstybės narės nebetaiko ribojančių priemonių, susijusių su hipoteka, depozitais bei garantijomis.

306 straipsnis

Esamų filialų ir draudimo įmonių įgyjamos teisės

1. Laikoma, kad filialams, pradėjusiems savo veiklą pagal valstybėje narėje, kurioje yra filialas, galiojančias nuostatas anksčiau nei 1994 m. liepos 1 d., buvo taikoma 145 ir 146 straipsniuose nustatyta tvarka.

2. 147 ir 148 straipsniai nedaro įtakos teisėms, kurias draudimo įmonės, vykdančios veiklą naudodamosi laisve teikti paslaugas, įgijo anksčiau nei 1994 m. liepos 1 d.

2 skirsnis

Perdraudimas

307 straipsnis

Direktyvos 2005/68/EB 57 straipsnio 3 dalies ir 60 straipsnio 6 dalies pereinamasis laikotarpis

Valstybė narė gali nukelti Direktyvos 2005/68/EB 57 straipsnio 3 dalies, iš dalies keičiančios Direktyvos 73/239/EEB 15 straipsnio 3 dalį, ir Direktyvos 2005/68/EB 60 straipsnio 6 dalies nuostatų taikymą iki 2008 m. gruodžio 10 d.

308 straipsnis

Esamų perdraudimo įmonių įgyjamos teisės

1. Perdraudimo įmonės, patenkančios į šios direktyvos taikymo sritį, kurioms buvo suteiktas leidimas arba kurioms buvo suteikta teisė vykdyti perdraudimo veiklą vadovaujantis valstybių narių, kurių teritorijoje yra jų pagrindinės buveinės, nuostatomis anksčiau negu 2005 m. gruodžio 10 d., yra laikomos turinčiomis leidimą pagal 14 straipsnį.

Tačiau šios direktyvos nuostatos, susijusios su perdraudimo veiklos vykdymu, ir 18 straipsnio 1 dalies b ir d–g punktuose, 19, 20 bei 24 straipsniuose ir I antraštinės dalies VI skyriaus 2, 3 ir 4 skirsniuose išdėstyti reikalavimai joms tampa privalomi.

2. 1 dalyje nurodytoms perdraudimo įmonėms, kurios 2005 m. gruodžio 10 d. neatitiko 18 straipsnio 1 dalies b punkto, 19 ir 20 straipsnių bei I antraštinės dalies VI skyriaus 2, 3 ir 4 skirsnių, valstybės narės gali leisti iki 2008 m. gruodžio 10 d. tokius reikalavimus įvykdyti.

II SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

309 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtinai 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26–32, 34–49, 51–55, 67, 68, 71, 72, 74–85, 87–91, 93–96, 98, 100–110, 112, 113, 115–126, 128, 129, 131–134, 136–142, 144, 146, 148, 162–167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210–233, 235–240, 243–263, 265, 266, 278, 303 ir 304 straipsniams ir III bei IV priedams įgyvendinti ne vėliau kaip 2012 m. spalio 31 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat įtraukia teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvas, kurias panaikina ši direktyva, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos darymo tvarką ir tokio teiginio formuluotę nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

310 straipsnis

Panaikinimas

Direktyvos 64/225/EEB, 73/239/EEB, 73/240/EEB, 76/580/EEB, 78/473/EEB, 84/641/EEB, 87/344/EEB, 88/357/EEB, 92/49/EEB, 98/78/EB, 2001/17/EB, 2002/83/EB ir 2005/68/EB su pakeitimais, padarytais VI priedo A dalyje išvardytais aktais, panaikinaamos nuo 2012 m. lapkričio 1 d., nedarant poveikio valstybių narių įsipareigojimams, susijusiems su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo pradžios terminais, nustatytais VI priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal VII priede pateiktą atitikties lentelę.

311 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1–3, 5–9, 11, 12, 15–17, 19–22, 24, 25, 33, 56–66, 69, 70, 73, 143, 145, 147, 149–161, 168–171, 174–177, 179–184, 186–189, 191, 193–209, 267–300, 302, 305–308 straipsniai ir I, II, V, VI ir VII priedai taikomi nuo 2012 m. lapkričio 1 d.

312 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2009 m. lapkričio 25 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BUZEK

Tarybos vardu
Pirmininkas
Åsa TORSTENSSON

I PRIEDAS

NE GYVYBĖS DRAUDIMO GRUPĖS

A. Rizikų klasifikacija pagal draudimo grupes

1. Nelaimingi atsitikimai (įskaitant gamybines traumas ir profesines ligas):

- nustatyto dydžio piniginių išmokos;
- kompensacinės išmokos;
- mišrios išmokos (minėtų dviejų išmokų derinys);
- keleivių sužalojimas.

2. Ligos:

- nustatyto dydžio piniginių išmokos;
- kompensacinės išmokos;
- mišrios išmokos (minėtų dviejų išmokų derinys).

3. Sausumos transporto priemonės (išskyrus geležinkelio transporto priemones)

Visa padaryta žala arba netekimas:

- sausumos motorinių transporto priemonių;
- sausumos transporto priemonių, išskyrus motorines transporto priemones.

4. Geležinkelio transporto priemonės

Visa žala, padaryta geležinkelio transporto priemonėms, arba jų netekimas.

5. Skraidymo aparatai

Visa žala, padaryta skraidymo aparatams, arba jų netekimas.

6. Laivai (jūrų, ežerų, upių ir kanalų)

Visa padaryta žala arba netekimas:

- upių ir kanalų laivų;
- ežerų laivų;
- jūrų laivų.

7. Tranzitu vežami kroviniai (įskaitant prekes, bagažą ir visus kitus krovinius)

Visa žala, padaryta tranzitu vežamoms prekėms arba bagažui, arba jų netekimas, neatsižvelgiant į gabenimo formą.

8. Gaisrai ir gamtos jėgos

Visa žala, padaryta turtui (neįtrauktam į 3, 4, 5, 6 ir 7 grupes), arba jo netekimas dėl:

- gaisro;
- sprogo;
- audros;

- gamtos jėgų, išskyrus audrą;
- branduolinės energijos;
- žemės įgriuvos.

9. *Kita žala, padaryta turtui*

Visa žala, padaryta turtui (neįtrauktam į 3, 4, 5, 6 ir 7 grupes), arba jo netekimas dėl krušos arba šalčio ir bet kokių įvykių, tokių kaip vagystė, išskyrus išvardytus 8 grupėje.

10. *Motorinių transporto priemonių valdytojų civilinė atsakomybė*

Visa civilinė atsakomybė, naudojant motorines sausumos transporto priemones (įskaitant vežėjo civilinę atsakomybę).

11. *Skraidymo aparatų valdytojų civilinė atsakomybė*

Visa civilinė atsakomybė, naudojant skraidymo aparatus (įskaitant vežėjo civilinę atsakomybę).

12. *Laivų (jūrų, ežerų, upių ir kanalų) valdytojų civilinė atsakomybė*

Visa civilinė atsakomybė, naudojant laivus jūrose, ežeruose, upėse arba kanaluose (įskaitant vežėjo civilinę atsakomybę).

13. *Bendroji civilinė atsakomybė*

Visa civilinė atsakomybė, išskyrus nurodytą 10, 11 ir 12 grupėse.

14. *Kreditas:*

- nemokumas (bendras);
- eksporto kreditas;
- dalinių įmokų kreditas;
- hipoteka;
- žemės ūkio kreditas.

15. *Laidavimas:*

- tiesioginis laidavimas;
- netiesioginis laidavimas.

16. *Įvairūs finansiniai nuostoliai:*

- darbo netekimas;
- nepakankamos pajamos (bendrosios);
- blogas oras;
- pašalpų netekimas;
- besitęsiančios bendrosios išlaidos;
- nenumatytos prekybos išlaidos;

- rinkos vertės sumažėjimas;
- nuomos arba pajamų netekimas;
- kiti netiesioginiai prekybos nuostoliai;
- kiti finansiniai nuostoliai (ne prekybos);
- kitos finansinių nuostolių formos.

17. *Teisinės išlaidos*

Teisinės išlaidos ir bylinėjimosi išlaidos.

18. *Pagalba*

Pagalba asmenims, patyrusiems sunkumų kelionės metu, išvykus iš savo namų ar savo įprastinės gyvenamosios vietos.

B. Leidimų, išduodamų daugiau nei vienai draudimo grupei, aprašymas

Leidimams, pagal kuriuos leidžiama tuo pat metu vykdyti toliau nurodytų grupių draudimo veiklą, suteikiami tokie pavadinimai:

- a) 1 ir 2 draudimo grupių - draudimas nuo nelaimingų atsitikimų ir sveikatos draudimas;
- b) 1 (ketvirta įtrauka), 3, 7 ir 10 draudimo grupių – transporto priemonių draudimas;
- c) 1 (ketvirta įtrauka), 4, 6, 7 ir 12 draudimo grupių – jūrų ir sausumos transporto draudimas;
- d) 1 (ketvirta įtrauka), 5, 7 ir 11 draudimo grupių – oro transporto draudimas;
- e) 8 ir 9 draudimo grupių – draudimas nuo gaisro ir kitos žalos, padarytos turtui;
- f) 10, 11, 12 ir 13 draudimo grupių – civilinės atsakomybės draudimas;
- g) 14 ir 15 draudimo grupių – kredito ir laidavimo draudimas;
- h) Visų draudimo grupių – kaip nustato valstybės narės, kurios apie tai praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.

*II PRIEDAS***GYVYBĖS DRAUDIMO GRUPĖS**

- I. Gyvybės draudimas, nurodytas 2 straipsnio 3 dalies a punkto i, ii ir iii papunkčiuose, išskyrus II ir III punktuose nurodytas grupes;
 - II. Sutuoktūvinis draudimas ir gimimų draudimas;
 - III. Draudimas, nurodytas 2 straipsnio 3 dalies a punkto i ir ii papunkčiuose, susijęs su investiciniais fondais;
 - IV. Nuolatinis sveikatos draudimas, nurodytas 2 straipsnio 3 dalies a punkto iv papunktyje;
 - V. Tontinos, nurodytos 2 straipsnio 3 dalies b punkto i papunktyje;
 - VI. Kapitalo išpirkimo operacijos, nurodytos 2 straipsnio 3 dalies b punkto ii papunktyje;
 - VII. Kolektyvinių pensijų fondų, nurodytų 2 straipsnio 3 dalies b punkto iii ir iv papunkčiuose, valdymas;
 - VIII. Operacijos, nurodytos 2 straipsnio 3 dalies b punkto v papunktyje;
 - IX. Operacijos, nurodytos 2 straipsnio 3 dalies c punkte.
-

III PRIEDAS

TEISINIS DRAUDIMO ĮMONIŲ STATUSAS

A. Ne gyvybės draudimo įmonės teisinio statuso rūšys:

1. Belgijos Karalystėje: „société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“, „société mutualiste/maatschappij van onderlinge bijstand“;
2. Bulgarijos Respublikoje: „акционерно дружество“;
3. Čekijos Respublikoje: „akciová společnost“, „družstvo“;
4. Danijos Karalystėje: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“;
5. Vokietijos Federacinėje Respublikoje: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;
6. Estijos Respublikoje: „aktsiaselts“;
7. Airijos Respublikoje: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“;
8. Graikijos Respublikoje: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“;
9. Ispanijos Karalystėje: „sociedad anónima“, „sociedad mutua“, „sociedad cooperativa“;
10. Prancūzijos Respublikoje: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“, „mutuelles régies par le code de la mutualité“;
11. Italijos Respublikoje: „società per azioni“, „società cooperativa“, „mutua di assicurazione“;
12. Kipro Respublikoje: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο“;
13. Latvijos Respublikoje: „apdrošināšanas akciju sabiedrība“, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība“;
14. Lietuvos Respublikoje: „akcinė bendrovė“, „uždaroji akcinė bendrovė“;
15. Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“;
16. Vengrijos Respublikoje: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „biztosító egyesület“, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe“;
17. Maltos Respublikoje: „limited liability company/kumpannija b' responsabbilta' limitata“;
18. Nyderlandų Karalystėje: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;
19. Austrijos Respublikoje: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;
20. Lenkijos Respublikoje: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“;
21. Portugalijos Respublikoje: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“;
22. Rumunijoje: „societăți pe acțiuni“, „societăți mutuale“;
23. Slovėnijos Respublikoje: „delniška družba“, „družba za vzajemno zavarovanje“;
24. Slovakijos Respublikoje: „akciová spoločnosť“;

25. Suomijos Respublikoje: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“;
26. Švedijos Karalystėje: „försäkringsaktiebolag“, „ömsediga försäkringsbolag“, „understödsföreningar“;
27. Jungtinėje Karalystėje: companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies ACTS, societies registered under the Friendly Societies ACTS, the association of underwriters known as Lloyd's.
28. draudimo įmonė bet koku atveju be 1–27 punktuose išvardytų ne gyvybės draudimo įmonės statusų kaip alternatyvą gali pasirinkti Europos bendrovės (SE) teisinį statusą, kaip apibrėžta Tarybos reglamente (EB) Nr. 2157/2001 ⁽¹⁾.

B. Gyvybės draudimo įmonės teisinio statuso rūšys:

1. Belgijos Karalystėje: „société anonyme/naalozse vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringvereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“;
2. Bulgarijos Respublikoje: „акционерно дружество“, „взаимозастрахователна кооперация“;
3. Čekijos Respublikoje: „akciová společnost“, „družstvo“;
4. Danijos Karalystėje: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“, „pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)“;
5. Vokietijos Federacinėje Respublikoje: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;
6. Estijos Respublikoje: „aktsiaselts“;
7. Airijos Respublikoje: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies ACTS“, „societies registered under the Friendly Societies ACTS“;
8. Graikijos Respublikoje: „ανώνυμη εταιρία“;
9. Ispanijos Karalystėje: „sociedad anónima“, „sociedad mutua“, „sociedad cooperativa“;
10. Prancūzijos Respublikoje: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“, „mutuelles régies par le code de la mutualité“;
11. Italijos Respublikoje: „società per azioni“, „società cooperativa“, „mutua di assicurazione“;
12. Kipro Respublikoje: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο“;
13. Latvijos Respublikoje: „apdrošināšanas akciju sabiedrība“, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība“;
14. Lietuvos Respublikoje: „akcinė bendrovė“, „uždaroji akcinė bendrovė“;
15. Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“;
16. Vengrijos Respublikoje: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „biztosító egyesület“, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe“;
17. Maltos Respublikoje: „limited liability company/kumpannija b' responsabbilta' limitata“;
18. Nyderlandų Karalystėje: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;
19. Austrijos Respublikoje: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;
20. Lenkijos Respublikoje: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“;

⁽¹⁾ OL L 294, 2001 11 10, p. 1.

21. Portugalijos Respublikoje: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“;
22. Rumunijoje: „societăți pe acțiuni“, „societăți mutuale“;
23. Slovėnijos Respublikoje: „delniška družba“, „družba za vzajemno zavarovanje“;
24. Slovakijos Respublikoje: „akciová spoločnosť“;
25. Suomijos Respublikoje: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“;
26. Švedijos Karalystėje: „försäkringsaktiebolag“, „ömsediga försäkringsbolag“, „understödsföreningar“;
27. Jungtinėje Karalystėje: companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies acts, societies registered or incorporated under the Friendly Societies ACTS, the association of underwriters known as Lloyd's;
28. bet kokių atvejų be 1–27 punktuose išvardytų gyvybės draudimo įmonės statusų kaip alternatyvą galima pasirinkti Europos bendrovės (SE) teisinį statusą, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 2157/2001.

C. Perdraudimo įmonės teisinio statuso rūšys:

1. Belgijos Karalystėje: „société anonyme/naalozse vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“;
2. Bulgarijos Respublikoje: „акционерно дружество“;
3. Čekijos Respublikoje: „akciová společnost“;
4. Danijos Karalystėje: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“;
5. Vokietijos Federacinėje Respublikoje: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;
6. Estijos Respublikoje: „aktsiaselts“;
7. Airijos Respublikoje: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“;
8. Graikijos Respublikoje: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“;
9. Ispanijos Karalystėje: „sociedad anónima“;
10. Prancūzijos Respublikoje: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“, „mutuelles régies par le code de la mutualité“;
11. Italijos Respublikoje: „società per azioni“;
12. Kipro Respublikoje: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο“;
13. Latvijos Respublikoje: „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;
14. Lietuvos Respublikoje: „akcinė bendrovė“, „uždaroji akcinė bendrovė“;
15. Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“;
16. Vengrijos Respublikoje: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe“;
17. Maltos Respublikoje: „limited liability company/kumpannija ta responsabbiltà limitata“;
18. Nyderlandų Karalystėje: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborg-maatschappij“;

19. Austrijos Respublikoje: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;
 20. Lenkijos Respublikoje: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“;
 21. Portugalijos Respublikoje: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“;
 22. Rumunijoje: „societate pe actiuni“;
 23. Slovėnijos Respublikoje: „delniška družba“;
 24. Slovakijos Respublikoje: „akciová spoločnosť“;
 25. Suomijos Respublikoje: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“;
 26. Švedijos Karalystėje: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidigt försäkringsbolag“;
 27. Jungtinėje Karalystėje: companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies acts, societies registered or incorporated under the Friendly Societies ACTS, the association of underwriters known as Lloyd's;
 28. bet kokių atvejų be 1–27 punktuose išvardytų perdraudimo įmonės statusų kaip alternatyvą galima pasirinkti Europos bendrovės (SE) teisinį statusą, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 2157/2001.
-

IV PRIEDAS

STANDARTINĖ MOKUMO KAPITALO REIKALAVIMO (MKR) FORMULĖ

1. Pagrindinio mokumo kapitalo reikalavimo apskaičiavimas

Pagrindinis mokumo kapitalo reikalavimas, nustatytas 104 straipsnio 1 dalyje, apskaičiuojamas pagal formulę:

$$\text{Pagrindinis MKR} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

kurioje MKR_i atitinka rizikos modulį i , o MKR_j atitinka rizikos modulį j ir i, j reiškia, kad atskirų dėmenų suma turėtų apimti visas įmanomas i ir j kombinacijas. Atliekant skaičiavimus MKR_i ir MKR_j pakeičiami į:

- $\text{MKR}_{\text{ne gyvybės}}$, kuris atitinka ne gyvybės draudimo rizikos modulį;
- $\text{MKR}_{\text{gyvybės}}$, kuris atitinka gyvybės draudimo rizikos modulį;
- $\text{MKR}_{\text{sveikatos}}$, kuris atitinka sveikatos draudimo rizikos modulį;
- $\text{MKR}_{\text{rinkos}}$, kuris atitinka rinkos rizikos modulį;
- $\text{MKR}_{\text{nevykdymo}}$, kuris atitinka sandorio šalies įsipareigojimų nevykdymo rizikos modulį.

Koeficientas $\text{Corr}_{i,j}$ atitinka šios koreliacinės matricos i eilutės ir j stulpelio susikirtimo duomenis:

$i \backslash j$	Rinka	Įsipareigojimų nevykdymas	Gyvybės draudimas	Sveikatos draudimas	Ne gyvybės draudimas
Rinka	1	0,25	0,25	0,25	0,25
Įsipareigojimų nevykdymas	0,25	1	0,25	0,25	0,5
Gyvybės draudimas	0,25	0,25	1	0,25	0
Sveikatos draudimas	0,25	0,25	0,25	1	0
Ne gyvybės draudimas	0,25	0,5	0	0	1

2. Ne gyvybės draudimo rizikos modulio apskaičiavimas

Ne gyvybės draudimo rizikos modulis, nustatytas 105 straipsnio 2 dalyje, apskaičiuojamas pagal formulę:

$$\text{MKR}_{\text{ne gyvybės}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

kurioje MKR_i atitinka submodulį i , o MKR_j atitinka submodulį j , ir i, j reiškia, kad atskirų dėmenų suma turėtų apimti visas įmanomas i ir j kombinacijas. Atliekant skaičiavimus MKR_i ir MKR_j pakeičiami į:

- $\text{MKR}_{\text{ng dr. įmokų ir rezervo poreikio}}$, kuris atitinka ne gyvybės draudimo įmokų ir rezervo rizikos submodulį;
- $\text{MKR}_{\text{ng katastrofų}}$, kuris atitinka ne gyvybės katastrofų rizikos submodulį.

3. Gyvybės draudimo rizikos modulio apskaičiavimas

Gyvybės draudimo rizikos modulis, nustatytas 105 straipsnio 3 dalyje, apskaičiuojamas pagal formulę:

$$MKR_{\text{gyvybės}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

kurioje MKR_i atitinka submodulį i , o MKR_j atitinka submodulį j , ir i, j reiškia, kad atskirų dėmenų suma turėtų apimti visas įmanomas i ir j kombinacijas. Atliekant skaičiavimus MKR_i ir MKR_j pakeičiami: i :

- $MKR_{\text{mirtingumo}}$, kuris atitinka mirtingumo rizikos submodulį;
- $MKR_{\text{ilgaamžiškumo}}$, kuris atitinka ilgaamžiškumo rizikos submodulį;
- $MKR_{\text{invalidumo}}$, kuris atitinka invalidumo ir sergamumo rizikos submodulį;
- $MKR_{\text{gyvybės dr. išlaidų}}$, kuris atitinka gyvybės draudimo išlaidų rizikos modulį;
- $MKR_{\text{tikslinimo}}$, kuris atitinka tikslinimo rizikos submodulį;
- $MKR_{\text{galiojimo pabaigos}}$, kuris atitinka galiojimo pabaigos rizikos submodulį;
- $MKR_{\text{gyvybės katastrofų}}$, kuris atitinka gyvybės katastrofų rizikos submodulį.

4. Rinkos rizikos modulio apskaičiavimas

Rinkos rizikos modulio struktūra

Rinkos rizikos modulis, nustatytas 105 straipsnio 5 dalyje, apskaičiuojamas pagal formulę:

$$MKR_{\text{rinkos}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

kurioje MKR_i atitinka submodulį i , o MKR_j atitinka submodulį j , ir i, j reiškia, kad atskirų dėmenų suma turėtų apimti visas įmanomas i ir j kombinacijas. Atliekant skaičiavimus MKR_i ir MKR_j pakeičiami: i :

- $MKR_{\text{palūkanų normos}}$, kuris atitinka palūkanų normos rizikos submodulį;
- $MKR_{\text{nuosavybės vertybinių popierių}}$, kuris atitinka nuosavybės vertybinių popierių rizikos submodulį;
- MKR_{turto} , kuris atitinka turto rizikos submodulį;
- $MKR_{\text{skirtumo rizikos}}$, kuris atitinka skirtumo rizikos (angl. spread risk) submodulį;
- $MKR_{\text{koncentracijos}}$, kuris atitinka rinkos rizikos koncentracijos submodulį;
- MKR_{valiutos} , kuris atitinka valiutos rizikos submodulį.

V PRIEDAS

NE GYVYBĖS DRAUDIMO GRUPĖS, SKIRTOS 159 STRAIPSNIUI TAIKYTI

1. Nelaimingi atsitikimai ir ligos (I priedo 1 ir 2 grupės),
 2. transporto priemonių draudimas (I priedo 3, 7 ir 10 grupės, 10 grupės duomenys, išskyrus vežėjų atsakomybę, pateikiami atskirai),
 3. gaisrai ir kita žala, padaryta turtui (I priedo 8 ir 9 grupės),
 4. oro, jūrų ir sausumos transporto draudimas (I priedo 4, 5, 6, 7, 11 ir 12 grupės),
 5. bendroji civilinė atsakomybė (I priedo 13 grupė),
 6. kreditas ir laidavimas (I priedo 14 ir 15 grupės),
 7. kitos grupės (I priedo 16, 17 ir 18 grupės).
-

VI PRIEDAS

A DALIS

Panaikintos direktyvos ir jų vėlesnių pakeitimų sąrašas

(nurodytas 310 straipsnyje)

Tarybos direktyva 64/225/EEB

(OL L 56, 1964 4 4, p. 878).

1973 m. Stojimo akto 29 straipsnis, I priedo III skyriaus
G poskyrio 1 punktas

(OL L 73, 1972 3 27, p. 89).

Pirmoji Tarybos direktyva 73/239/EEB

(OL L 228, 1973 8 16, p. 3).

1994 m. Stojimo akto 29 straipsnis, I priedo XI skyriaus
B poskyrio II punkto 1 papunktis

(OL C 241, 1994 8 29, p. 197).

(pakeistas Tarybos sprendimu 95/1/EB)

(OL L 1, 1995 1 1, p. 1).

2003 m. Stojimo akto 20 straipsnis, II priedo 3 skyriaus
1 punktas

(OL L 236, 2003 9 23, p. 335).

1985 m. Stojimo akto 26 straipsnis, I priedo II skyriaus
c poskyrio 1 punkto a papunktis

(OL L 302, 1985 11 15, p. 156).

Tarybos direktyva 76/580/EEB

tik 1 straipsnis

(OL L 189, 1976 7 13, p. 13).

Tarybos direktyva 84/641/EEB

tik 1–14 straipsniai

(OL L 339, 1984 12 27, p. 21).

Tarybos direktyva 87/343/EEB

tik 1 straipsnis ir priedas

(OL L 185, 1987 7 4, p. 72).

Tarybos direktyva 87/344/EEB

tik 9 straipsnis

(OL L 185, 1987 7 4, p. 77).

Antroji Tarybos direktyva 88/357/EEB

tik 9, 10 ir 11 straipsniai

(OL L 172, 1988 7 4, p. 1).

Tarybos direktyva 90/618/EEB

tik 2, 3 ir 4 straipsniai

(OL L 330, 1990 11 29, p. 44).

Tarybos direktyva 92/49/EEB

tik 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 17, 18, 24, 32, 33 ir
53 straipsniai

(OL L 228, 1992 8 11, p. 1).

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/26/EB

tik 1 straipsnis, 2 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka ir
3 straipsnio 1 dalis

(OL L 168, 1995 7 18, p. 7).

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/26/EB

tik 8 straipsnis

(OL L 181, 2000 7 20, p. 65).

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/13/EB

tik 1 straipsnis

(OL L 77, 2002 3 20, p. 17).

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB

tik 22 straipsnis

(OL L 35, 2003 2 11, p. 1).

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/1/EB (OL L 79, 2005 3 24, p. 9).	tik 4 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/68/EB (OL L 323, 2005 12 9, p. 1)	tik 57 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/101/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 238).	tik 1 straipsnis ir priedo 1 punktas
Tarybos direktyva 73/240/EEB (OL L 228, 1973 8 16, p. 20).	
Tarybos direktyva 76/580/EEB (OL L 189, 1976 7 13, p. 13).	
Tarybos direktyva 78/473/EEB (OL L 151, 1978 6 7, p. 25).	
Tarybos direktyva 84/641/EEB (OL L 339, 1984 12 27, p. 21).	
Tarybos direktyva 87/344/EEB (OL L 185, 1987 7 4, p. 77).	
Antroji Tarybos direktyva 88/357/EEB (OL L 172, 1988 7 4, p. 1).	
Tarybos direktyva 90/618/EEB (OL L 330, 1990 11 29, p. 44).	tik 5–10 straipsniai
Tarybos direktyva 92/49/EEB (OL L 228, 1992 8 11, p. 1).	tik 12 straipsnio 1 dalis, 19, 23, 27 straipsniai, 30 straipsnio 1 dalis, 34, 35, 36, 37 straipsniai, 39 straipsnio 1 dalis, 40 straipsnio 1 dalis, 42 straipsnio 1 dalis, 43 straipsnio 1 dalis, 44 straipsnio 1 dalis, 45 straipsnio 1 dalis ir 46 straipsnio 1 dalis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/26/EB (OL L 181, 2000 7 20, p. 65).	tik 9 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/14/EB (OL L 149, 2005 6 11, p. 14).	tik 3 straipsnis
Tarybos direktyva 92/49/EEB (OL L 228, 1992 8 11, p. 1).	
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/26/EB (OL L 168, 1995 7 18, p. 7).	tik 1 straipsnio antra įtrauka, 2 straipsnio 1 dalies pirma įtrauka, 4 straipsnio 1, 3 ir 5 dalys bei 5 straipsnio antra įtrauka
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/64/EB (OL L 290, 2000 11 17, p. 27).	tik 2 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB (OL L 35, 2003 2 11, p. 1).	tik 24 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/1/EB (OL L 79, 2005 3 24, p. 9).	tik 6 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/68/EB (OL L 323, 2005 12 9, p. 1)	tik 58 straipsnis

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/44/EB (OL L 247, 2007 9 21, p. 1).	tik 1 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/78/EB (OL L 330, 1998 12 5, p. 1)	
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB (OL L 35, 2003 2 11, p. 1).	tik 28 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/1/EB (OL L 79, 2005 3 24, p. 9).	tik 7 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/68/EB (OL L 323, 2005 12 9, p. 1)	tik 59 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/17/EB (OL L 110, 2001 4 20, p. 28).	
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/83/EB (OL L 345, 2002 12 19, p. 1).	
Tarybos direktyva 2004/66/EB (OL L 168, 2004 5 1, p. 35).	tik priedo II punktas
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/1/EB (OL L 79, 2005 3 24, p. 9).	tik 8 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/68/EB (OL L 323, 2005 12 9, p. 1)	tik 60 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/101/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 238).	tik 1 straipsnis ir priedo 3 punktas
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/44/EB (OL L 247, 2007 9 21, p. 1).	tik 2 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/19/EB (OL L 76, 2008 3 19, p. 44).	tik 1 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/68/EB (OL L 323, 2005 12 9, p. 1)	
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/44/EB (OL L 247, 2007 9 21, p. 1).	tik 4 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/19/EB (OL L 76, 2008 3 19, p. 44).	tik 1 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/37/EB (OL L 81, 2008 3 20, p. 1).	tik 1 straipsnis

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminų sąrašas

(nurodytas 310 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo į nacionalinę teisę terminas	Taikymo terminas
64/225/EEB	1965 m. rugpjūčio 26 d.	
73/239/EEB	1975 m. sausio 27 d.	1976 m. sausio 27 d.
73/240/EEB	1975 m. sausio 27 d.	
76/580/EEB	1976 m. gruodžio 31 d.	
78/473/EEB	1979 m. gruodžio 2 d.	1980 m. birželio 2 d.
84/641/EEB	1987 m. birželio 30 d.	1988 m. sausio 1 d.
87/343/EEB	1990 m. sausio 1 d.	1990 m. liepos 1 d.
87/344/EEB	1990 m. sausio 1 d.	1990 m. liepos 1 d.
88/357/EEB	1989 m. gruodžio 30 d.	1990 m. birželio 30 d.
90/618/EEB	1992 m. gegužės 20 d.	1992 m. lapkričio 20 d.
92/49/EEB	1993 m. gruodžio 31 d.	1994 m. liepos 1 d.
95/26/EB	1996 m. liepos 18 d.	1996 m. liepos 18 d.
98/78/EB	2000 m. birželio 5 d.	
2000/26/EB	2002 m. liepos 20 d.	2003 m. sausio 20 d.
2000/64/EB	2002 m. lapkričio 17 d.	
2001/17/EB	2003 m. balandžio 20 d.	
2002/13/EB	2003 m. rugsėjo 20 d.	
2002/83/EB	2002 m. lapkričio 17 d., 2003 m. rugsėjo 20 d., 2004 m. birželio 19 d. (priklausomai nuo konkrečios nuostatos)	
2002/87/EB	2004 m. rugpjūčio 11 d.	
2004/66/EB	2004 m. gegužės 1 d.	
2005/1/EB	2005 m. gegužės 13 d.	
2005/14/EB	2007 m. birželio 11 d.	
2005/68/EB	2007 m. gruodžio 10 d.	
2006/101/EB	2007 m. sausio 1 d.	
2008/19/EB	Netaikoma	
2008/37/EB	Netaikoma	

VII PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
1 straipsnio 1 dalis				2 straipsnis		1 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio pirmas sakinys	1 straipsnio 1 dalis		1 straipsnis, 2 straipsnio 2 dalis, 2 straipsnio 3 dalis ir 267 straipsnis
1 straipsnio 2 dalis										2 straipsnio 2 dalis
1 straipsnio 3 dalis										—
2 straipsnio 1 dalies a–c punktai										—
2 straipsnio 1 dalies d punktas							3 straipsnio 4 dalis			3 straipsnis
2 straipsnio 1 dalies e punktas										—
2 straipsnio 2 dalies a punktas										5 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 2 dalies b punktas										5 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 2 dalies c punktas										5 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio 2 dalies d punktas										5 straipsnio 4 dalis
2 straipsnio 3 dalies pirma-ketvirta pastraipos										6 straipsnis
2 straipsnio 3 dalies penkta pastraipa										15 straipsnio 4 dalis

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
3 straipsnio 1 dalies pirma ir antra pastraipos										—
3 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa										4 straipsnio 5 dalis
3 straipsnio 2 dalis										7 straipsnis
4 straipsnio pirmas sakinys										8 straipsnio pirmas sakinys
4 straipsnio a punktas										8 straipsnio 2 dalis
4 straipsnio b punktas										—
4 straipsnio c punktas										8 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio e punktas										—
4 straipsnio f punktas										8 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio g punktas										8 straipsnio 4 dalis
5 straipsnio a punktas										—
5 straipsnio b punktas							1 straipsnio 1 dalies o punktas			—
5 straipsnio c punktas							1 straipsnio 1 dalies p punktas			134 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio d punktas										—
6 straipsnis				4 straipsnis			4 straipsnis	3 straipsnis		14 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies a ir b punktai

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
7 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies pirma pastraipa				5 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies pirma pastraipa			5 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies pirma pastraipa			15 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies pirma pastraipa
7 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a punktas				5 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a punktas						15 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
7 straipsnio 2 dalies antros pastraipos b punktas				5 straipsnio 2 dalies antros pastraipos b punktas						—
8 straipsnio 1 dalies a punktas				6 straipsnio 1 dalies a punktas			6 straipsnio 1 dalies a punktas	I priedas		III A ir B priedai
8 straipsnio 1 dalies a punkto paskutinė pastraipa								5 straipsnio 2 dalis		17 straipsnio 2 dalis
8 straipsnio 1 dalies b punktas				6 straipsnio 1 dalies b punktas			6 straipsnio 1 dalies b punktas	6 straipsnio a punktas		18 straipsnio 1 dalies a punktas
								6 straipsnio a punktas		18 straipsnio 1 dalies b punktas
8 straipsnio 1 dalies c punktas				6 straipsnio 1 dalies c punktas			6 straipsnio 1 dalies c punktas	6 straipsnio b punktas		18 straipsnio 1 dalies c punktas
8 straipsnio 1 dalies d punktas				6 straipsnio 1 dalies d punktas			6 straipsnio 1 dalies d punktas	6 straipsnio c punktas		18 straipsnio 1 dalies d punktas
8 straipsnio 1 dalies e punktas				6 straipsnio 1 dalies e punktas			6 straipsnio 1 dalies e punktas	6 straipsnio d punktas		18 straipsnio g punktas
8 straipsnio 1 dalies f punktas										18 straipsnio h punktas
8 straipsnio 1 dalies antra–ketvirta pastraipos							6 straipsnio 2 dalis	7 straipsnis		19 straipsnis

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
8 straipsnio 1a dalis							6 straipsnio 3 dalis	8 straipsnis		20 straipsnis
8 straipsnio 2 dalis				6 straipsnio 2 dalis			6 straipsnio 4 dalis			18 straipsnio 2 dalis
8 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa				6 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa			6 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa	9 straipsnio 1 dalis		21 straipsnio 4 dalis
8 straipsnio 3 dalies antra pastraipa				6 straipsnio 3 dalies antra pastraipa ir 29 straipsnio pirmos pastraipos pirmas sakiny			6 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa	9 straipsnio 2 dalis		21 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
8 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa				6 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa ir 29 straipsnio antra pastraipa						21 straipsnio 2 dalis
8 straipsnio 3 dalies ketvirta pastraipa				6 straipsnio 3 dalies ketvirta pastraipa						21 straipsnio 3 dalis
8 straipsnio 4 dalis				6 straipsnio 4 dalis			6 straipsnio 6 dalis	10 straipsnis		22 straipsnis
9 straipsnio a–d punktai				7 straipsnio a–d punktai			7 straipsnio a–d punktai	11 straipsnio 1 dalies a, c, d ir e punktai		23 straipsnio 1 dalies a, c, d ir e punktai
9 straipsnio e ir f punktai				7 straipsnio e ir f punktai				11 straipsnio 2 dalies a ir b punktai		23 straipsnio 2 dalies e punktas
9 straipsnio g ir h punktai				7 straipsnio g ir h punktai			7 straipsnio f ir g punktai	11 straipsnio 2 dalies c ir d punktai		23 straipsnio 2 dalies a ir d punktai
10 straipsnio 1 dalis				32 straipsnio 1 dalis			40 straipsnio 1 dalis			143 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
10 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa				32 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa			40 straipsnio 2 dalis			145 straipsnio 2 dalis
10 straipsnio 2 dalies antra pastraipa				32 straipsnio 2 dalies antra pastraipa						145 straipsnio 3 dalis
10 straipsnio 3 dalis				32 straipsnio 3 dalis			40 straipsnio 3 dalis			146 straipsnio 1 ir 2 dalys
10 straipsnio 4 dalis				32 straipsnio 4 dalis			40 straipsnio 4 dalis			146 straipsnio 3 dalis
10 straipsnio 5 dalis				32 straipsnio 5 dalis			40 straipsnio 5 dalis			146 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
10 straipsnio 6 dalis				32 straipsnio 6 dalis			40 straipsnio 6 dalis			145 straipsnio 4 dalis
11 straipsnis				33 straipsnis						—
12 straipsnis				57 straipsnis			9 straipsnis	13 straipsnis		25 straipsnio antra pastraipa
12a straipsnis							9a straipsnis	14 straipsnis ir 60 straipsnio 2 dalis		26 straipsnis
13 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies pirma pastraipa				9 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies pirma pastraipa			10 straipsnio 1 dalies pirmas sakinyis ir 2 dalies pirma pastraipa	15 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa ir 2 dalis		30 straipsnio 1 dalis, 2 dalies pirma pastraipa
13 straipsnio 2 dalies antra pastraipa				9 straipsnio 2 dalies antra pastraipa						30 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
							10 straipsnio 1 dalies antras ir trečias sakiniai	15 straipsnio 1 dalies 2 pastraipa		30 straipsnio 3 dalis
13 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa							10 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	60 straipsnio 3 dalis		32 straipsnio 1 dalis
13 straipsnio 3 dalis				9 straipsnio 3 dalis			10 straipsnio 3 dalis	15 straipsnio 4 dalis		—

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
14 straipsnis				10 straipsnis			11 straipsnis	16 straipsnis		33 straipsnis
15 straipsnio 1 ir 2 dalys ir 3 dalies antra pastraipa				17 straipsnis			20 straipsnio 1–3 dalys ir 4 dalies antra pastraipa	32 straipsnio 1 ir 3 dalys		76–86 straipsniai
15 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa							20 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa	32 straipsnio 2 dalis		134 straipsnio 2 dalis ir 173 straipsnis
15a straipsnis				18 straipsnis				33 straipsnis		—
16 straipsnis							27 straipsnis	35 ir 36 straipsniai, 60 straipsnio 8 dalis		87–99 straipsniai
16a straipsnis							28 straipsnis	37–39 straipsniai, 60 straipsnio 9 dalis		100–127 straipsniai
17 straipsnio 1 dalis							29 straipsnio 1 dalis	40 straipsnio 1 dalis		128 straipsnis ir 129 straipsnio 1 dalies a–c punktai ir 2 dalis
17 straipsnio 2 dalis							29 straipsnio 2 dalis	40 straipsnio 2 dalis		129 straipsnio 1 dalies d punktas
17a straipsnis							30 straipsnis	41 straipsnis		—
17b straipsnis							28 straipsnis ir 28 straipsnio a punktas	60 straipsnio 10 dalis		—
18 straipsnis							31 straipsnis			—
14 straipsnis							11 straipsnis	16 straipsnis		33 straipsnis
19 straipsnio 2 dalis				11 straipsnio 2 dalis			13 straipsnio 2 dalis	17 straipsnio 2 dalis		35 straipsnis
19 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa ir antros pastraipos a ir b punktai			10 straipsnis	11 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa ir antros pastraipos a ir b punktai			13 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa ir antros pastraipos a ir b punktai	17 straipsnio 3 dalis ir 4 dalies pirmos pastraipos a ir b punktai		34 straipsnio 1–3, 5, 6 ir 7 dalys

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
19 straipsnio 3 dalies antros pastraipos c punktas			10 straipsnis	11 straipsnio 3 dalies antros pastraipos c punktas			13 straipsnio 3 dalies antros pastraipos c punktas	17 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos c punktas		34 straipsnio 8 dalis
19 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa			10 straipsnis	11 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa			13 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa	17 straipsnio 4 dalies antra pastraipa		35 straipsnio 2 dalies b punktas
20 straipsnio 1 dalis							37 straipsnio 1 dalis	42 straipsnio 1 dalis		137 straipsnis
20 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa				13 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa			37 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	42 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa		—
20 straipsnio 2 dalies antra pastraipa				13 straipsnio 2 dalies antra pastraipa			37 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	42 straipsnio 2 dalies antra pastraipa		1368 straipsnio 5 dalis
20 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa				13 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa			37 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	42 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa		—
20 straipsnio 3 dalies antra pastraipa				13 straipsnio 3 dalies antra pastraipa			37 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	42 straipsnio 3 dalies antra pastraipa		139 straipsnio 3 dalis
20 straipsnio 4 dalis				13 straipsnio 4 dalis						—
20 straipsnio 5 dalis				13 straipsnio 2 dalies antra pastraipa ir 5 dalis			37 straipsnio 2 dalies antra pastraipa ir 5 dalis	42 straipsnio 2 dalies antra pastraipa ir 4 dalis		138 straipsnio 5 dalis
20a straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirmas sakiny							38 straipsnio 1 dalies pirmas sakiny	43 straipsnio 1 dalis		138 straipsnio 2 dalis ir 139 straipsnio 2 dalis
20a straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos antro sakinio a–e punktai							38 straipsnio 1 dalies antro sakinio a–e punktai	43 straipsnio 2 dalies a–e punktai		142 straipsnio 1 dalis
20a straipsnio 2 dalis							38 straipsnio 2 dalis			141 straipsnis

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
20a straipsnio 3 dalis							38 straipsnio 3 dalis	43 straipsnio 4 dalis		140 straipsnio 2 dalis
20a straipsnio 4 dalis							38 straipsnio 4 dalis	43 straipsnio 5 dalis		—
20a straipsnio 5 dalis							38 straipsnio 5 dalis	43 straipsnio 6 dalis		142 straipsnio 2 dalis
21 straipsnis			11 straipsnio 1 dalis							—
22 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a, b, d punktai				14 straipsnis			39 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a, b, d punktai	44 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a, b, d punktai		144 straipsnio 1 dalies a, b, c punktai
22 straipsnio 1 dalies antros pastraipos pirmas sakiny							39 straipsnio 1 dalies antros pastraipos pirmas sakiny	44 straipsnio 1 dalies antra pastraipa		144 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
22 straipsnio 1 dalies antros pastraipos antras sakiny							39 straipsnio 1 dalies antros pastraipos antras sakiny			144 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
22 straipsnio 2 dalis							39 straipsnio 2 dalis	44 straipsnio 2 dalis		144 straipsnio 3 dalis
23 straipsnio 1 dalis							51 straipsnio 1 dalis			162 straipsnio 1 dalis
23 straipsnis 2 dalies a–g punktai							51 straipsnio 2 dalis			162 straipsnis 2 dalies a–f ir h punktai
23 straipsnio 2 dalies h punktas										162 straipsnio 2 dalies g punktas
24 straipsnio pirmos pastraipos pirmas sakiny							54 straipsnio pirmos pastraipos pirmas sakiny			165 straipsnio pirmas sakiny
24 straipsnio pirmos pastraipos antras sakiny ir trečia pastraipa							54 straipsnio pirmos pastraipos antras sakiny – trečia pastraipa			—
25 straipsnis							55 straipsnis			166 straipsnis

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
26 straipsnis							56 straipsnis			167 straipsnis
27 straipsnio pirma pastraipa							52 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa			168 straipsnio pirma pastraipa
27 straipsnio antra pastraipa							52 straipsnio 2 dalies antra pastraipa			168 straipsnio antra pastraipa
28 straipsnis							52 straipsnio 3 dalis			170 straipsnis
28a straipsnis				53 straipsnis			53 straipsnis			164 straipsnis
29 straipsnis							57 straipsnis			171 straipsnis
29a straipsnis							58 straipsnis			176 straipsnio pirma–trečia pastraipos
29b straipsnio 1 ir 2 dalys							59 straipsnio 1 ir 2 dalys	52 straipsnio 1 ir 2 dalys		177 straipsnio 1 ir 2 dalys
29b straipsnio 3–6 dalys							59 straipsnio 3–6 dalys	52 straipsnio 3 ir 4 dalys		—
30 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies a punktas										—
30 straipsnio 2 dalies b punktas										305 straipsnio 1 dalis
30 straipsnio 4 dalis										305 straipsnio 2 dalis
30 straipsnio 5 dalis										305 straipsnio 4 dalis
31 straipsnis										—
32 straipsnis										—
33 straipsnis			28 straipsnis				62 straipsnis	54 straipsnio 2 dalis		298 straipsnio 2–3 dalys

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
34 straipsnis	9 straipsnis		29 straipsnis		11 straipsnio 5 dalis		6 straipsnio 5 dalies ketvirta pastraipa		6 straipsnis	—
35 straipsnis	10 straipsnis	10 straipsnis	32 straipsnis	57 straipsnio 1 dalis	11 straipsnio 1–3 dalys	31 straipsnio 1 ir 2 dalys	69 straipsnio 1–4 dalys	64 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 1 dalis	309 straipsnio 1 dalis
36 straipsnis	11 straipsnis	11 straipsnis	33 straipsnis	57 straipsnio 2 dalis	11 straipsnio 4 dalis	31 straipsnio 3 dalis	70 straipsnis	64 straipsnio 2 dalis	7 straipsnio 2 dalis	309 straipsnio 2 dalis
37 straipsnis			34 straipsnis							—
38 straipsnis	12 straipsnis	12 straipsnis	35 straipsnis	58 straipsnis	13 straipsnis	33 straipsnis	74 straipsnis	66 straipsnis	9 straipsnis	312 straipsnis
Priedas, A dalis										15 straipsnio 2 dalies antra pastraipa ir I priedo A dalis
Priedas, A, B dalys										I priedo A ir B dalys
Priedas, C dalis										16 straipsnis
Priedas, D dalis										—
	1 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa									190 straipsnio 1 dalis
	1 straipsnio 1 dalies antra pastraipa									190 straipsnio 2 dalis
	1 straipsnio 2 dalis									—
	2 straipsnio 1 dalis									190 straipsnio 1 dalis
	2 straipsnio 2 dalis									190 straipsnio 3 dalis
	3 straipsnis									191 straipsnis
	4 straipsnio 1 dalis									192 straipsnio pirma ir antra pastraipos
	4 straipsnio 2 dalis									—
	5 straipsnis									193 straipsnis

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
	6 straipsnis									195 straipsnis
	7 straipsnis									194 straipsnis
	8 straipsnis									196 straipsnis
		1 straipsnis								—
		2 straipsnis								198 straipsnis
		3 straipsnio 1 dalis								199 straipsnis
		3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmas sakinys								200 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
		3 straipsnio 2 dalies a–c punktai								200 straipsnio 2–4 dalys
		3 straipsnio 3 dalis								200 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
		4 straipsnis								201 straipsnis
		5 straipsnis								202 straipsnis
		6 straipsnis								203 straipsnis
		7 straipsnis								204 straipsnis
		8 straipsnis								205 straipsnis
		9 straipsnis								16 straipsnio 2 dalis
			1 straipsnis							—
			2 straipsnio a–b ir e punktai							—
			2 straipsnio c punktas				1 straipsnio 1 dalies c punktas	2 straipsnio 1 dalies e punktas		—
			2 straipsnio d punktas							13 straipsnio 13 dalis

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
			2 straipsnio f punktas	1 straipsnio e punktas			1 straipsnio 1 dalies h punktas			—
			3 straipsnis				1 straipsnio b punkto antras sakiny			145 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
			4 straipsnis							187 straipsnis
			6 straipsnis							—
			7 straipsnio 1 dalies a–e punktai							—
			7 straipsnio 1 dalies f punktas	27 straipsnis						—
			7 straipsnio 1 dalies g punktas ir 3 dalis							—
			8 straipsnio 1 ir 2 dalys							179 straipsnio 1 ir 2 dalys
			8 straipsnio 3 dalis							—
			8 straipsnio 4 dalies a ir c punktai	30 straipsnio 1 dalis						—
			8 straipsnio 4 dalies d punktas							179 straipsnio 3 dalis
			8 straipsnio 5 dalis							179 straipsnio 4 dalis
			12 straipsnis							—
			12a 1–3 dalys							120 straipsnis

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
			12a straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą							151 straipsnis
			12a straipsnio 4 dalies antra–šešta pastraipos							152 straipsnis
			14 straipsnis	34 straipsnis			41 straipsnis			147 straipsnis
			16 straipsnio 1 dalies pirmą ir antrą pastraipos	35 straipsnis			42 straipsnis			148 straipsnis
			16 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	35 straipsnis						148 straipsnio 2 dalis
			17 straipsnis	36 straipsnis			43 straipsnis			149 straipsnis
			26 straipsnis							—
			27 straipsnis							—
			31 straipsnis							299 straipsnis
			31 straipsnis				68 straipsnio 2 dalis			300 straipsnis
			I priedas	23 straipsnis			II priedas			—
			2A priedas							—
			2B priedas							—
			5, 9, 10, 11 straipsniai							—
				1 straipsnio a punktas	1 straipsnio a punktas	2 straipsnio a punktas	1 straipsnio 1 dalies a punktas			13 straipsnio 1 dalis
				1 straipsnio b punktas			1 straipsnio 1 dalies b punktas	2 straipsnio 1 dalies d punktas		13 straipsnio 11 dalis
				1 straipsnio c punktą		2 straipsnio e punktą	1 straipsnio 1 dalies e punktą	2 straipsnio 1 dalies f punktą		13 straipsnio 8 dalies a punktą

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
				1 straipsnio d punktas			1 straipsnio 1 dalies f punktas	2 straipsnio 1 dalies g punktas		—
				1 straipsnio f punktas			1 straipsnio 1 dalies i punktą	2 straipsnio 1 dalies i punktą		13 straipsnio 18 dalis
				1 straipsnio g punktas			1 straipsnio 1 dalies j punktą	2 straipsnio 1 dalies j punktą		13 straipsnio 21 dalis, 24 straipsnio 2 dalis ir 63 straipsnis
				1 straipsnio h punktą	1 straipsnio d punktą		1 straipsnio 1 dalies k punktą	2 straipsnio 1 dalies k punktą		13 straipsnio 15 dalis
				1 straipsnio i punktą	1 straipsnio e punktą		1 straipsnio 1 dalies l punktą	2 straipsnio 1 dalies l punktą		13 straipsnio 16 dalis
				1 straipsnio j punktą			1 straipsnio 1 dalies m punktą			13 straipsnio 22 dalis
				1 straipsnio k punktą	1 straipsnio k punktą	2 straipsnio h punktą	1 straipsnio 1 dalies n punktą	2 straipsnio 1 dalies m punktą		13 straipsnio 10 dalis
				1 straipsnio l dalis			1 straipsnio 1 dalies r punktą	2 straipsnio 1 dalies n punktą		13 straipsnio 17 dalis
				1 straipsnio l dalies a punktą	1 straipsnio f punktą		1 straipsnio 1 dalies r punkto i papunktis	2 straipsnio 1 dalies n punkto i papunktis		13 straipsnio 20 dalis
				1 straipsnio l dalies b punktą			1 straipsnio 1 dalies r punkto ii papunktis	2 straipsnio 1 dalies n punkto ii papunktis		13 straipsnio 18 dalis
				3 straipsnis						188 straipsnis
				8 straipsnis				12 straipsnis		24 straipsnio 1 dalis
				12 straipsnio 2 dalis			14 straipsnio 1 dalis	18 straipsnis		39 straipsnio 1 dalis
				12 straipsnio 3–6 dalys			14 straipsnio 2–5 dalys			39 straipsnio 2–6 dalys

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
				15 straipsnio 1 ir 2 dalys			15 straipsnio 1 ir 2 dalys	19 straipsnio 1 dalis		57 straipsnis
				15 straipsnio 3 dalis			15 straipsnio 3 dalis	22 straipsnis		61 straipsnis
				15 straipsnio 4 dalis			15 straipsnio 4 dalis	23 straipsnis		62 straipsnis
				15a straipsnis			15a straipsnis	19 straipsnio 2–8 dalys		58 straipsnio 1–7 dalys
				15b straipsnis			15b straipsnis	19a straipsnis		59 straipsnis
				15c straipsnis			15c straipsnis	20 straipsnis		60 straipsnis
				16 straipsnio 1 dalis			16 straipsnio 1 dalis	24 straipsnis		64 straipsnis
				16 straipsnio 2 dalis			16 straipsnio 2 dalis	25 straipsnis		65 straipsnis
				16 straipsnio 3 dalis			16 straipsnio 3 dalis	26 straipsnis		66 straipsnis
				16 straipsnio 4 dalis			16 straipsnio 4 dalis	27 straipsnis		67 straipsnis
				16 straipsnio 5 dalis			16 straipsnio 5 dalis	28 straipsnio 1 dalis		68 straipsnio 1 dalis
				16 straipsnio 5b dalies pirma–ketvirta pastraipos			16 straipsnio 7 dalies pirma–ketvirta pastraipos	28 straipsnio 3 dalies pirma–ketvirta pastraipos		68 straipsnio 3 dalis
				16 straipsnio 5b dalies penkta pastraipa			16 straipsnio 7 dalies penkta pastraipa	28 straipsnio 3 dalies penkta pastraipa		68 straipsnio 4 dalis
				16 straipsnio 3 dalis						66 straipsnis
				16 straipsnio 5c dalies			16 straipsnio 8 dalis	29 straipsnis		70 straipsnis
				16 straipsnio 5a dalies			16 straipsnio 6 dalis	28 straipsnio 2 dalis		68 straipsnio 2 dalis
				16a straipsnio 1 dalies a punktas			17 straipsnio 1 dalies a punktas	31 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa		72 straipsnio 1 dalies a–c punktai

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
				16a straipsnio 1 dalies b punktas			17 straipsnio 1 dalies b punktas	31 straipsnio 1 dalies antra pastraipa		72 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
				16a straipsnio 2 dalis			17 straipsnio 2 dalis	31 straipsnio 2 dalis		72 straipsnio 2 dalis
				20 straipsnis			22 straipsnis			—
				21 straipsnis			23 straipsnis	34 straipsnio 1–3 dalys		—
				22 straipsnis			24 straipsnis	34 straipsnio 4 dalis		—
				25 straipsnis						—
				28 straipsnis			33 straipsnis			180 straipsnis
				29 straipsnis						181 straipsnio 1 ir 3 dalys
				30 straipsnio 2 dalis						181 straipsnio 2 dalis
				31 straipsnis						183 straipsnis
				38 straipsnis			44 straipsnis			153 straipsnis
				39 straipsnio 2–3 dalys			45 straipsnis			154 straipsnis
				40 straipsnio 2 dalis			46 straipsnio 1 dalis			155 straipsnio 8 dalis
				40 straipsnio 3 dalis			46 straipsnio 2 dalis			155 straipsnio 1 dalis
				40 straipsnio 4, 6–8 ir 10 dalys			46 straipsnio 3, 5–7 ir 9 dalys			155 straipsnio 2, 4–6 ir 9 dalys
				40 straipsnio 5 dalis			46 straipsnio 4 dalis			155 straipsnio 3 dalis
				40 straipsnio 9 dalis			46 straipsnio 8 dalis			155 straipsnio 7 dalis
				41 straipsnis			47 straipsnis			156 straipsnis
				42 straipsnio 2 dalis			48 straipsnis			160 straipsnis
				43 straipsnio 2–3 dalys						184 straipsnis

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
				44 straipsnio 2 dalis			49 straipsnis			159 straipsnis ir V priedas
				45 straipsnio 2 dalis						189 straipsnis
				46 straipsnio 2 dalies pirma ir trečia pastraipos			50 straipsnio 1 dalies pirma ir trečia pastraipos bei 2 dalis			157 straipsnis
				47–50 straipsniai						—
				51 straipsnis			64 straipsnis	56 straipsnis		—
				51 straipsnio paskutinė įtrauka					1 straipsnio 4 dalis	58 straipsnio 8 dalis
				52 straipsnis						—
				54 straipsnis						206 straipsnis
				55 straipsnis						207 straipsnis
				24 ir 26 straipsniai						—
				12 straipsnio 1 dalis, 19, 33, 37 straipsniai, 39, 40, 42, 43, 44, 45, 46 straipsnių 1 dalys						—
					1 straipsnio b punktas					13 straipsnio 3 dalis

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
					1 straipsnio c punktas		1 straipsnio 1 dalies s punktas	2 straipsnio 1 dalies c punktas		13 straipsnio 4 dalis
					1 straipsnio g punktas					212 straipsnio 1 dalies a punktas
					1 straipsnio h punktas					212 straipsnio 1 dalies b punktas
					1 straipsnio i punktas			59 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktis		210 straipsnio 1 dalies f punktas
					1 straipsnio j punktas			59 straipsnio 2 dalies a punkto j papunktis		210 straipsnio 1 dalies g punktas
					1 straipsnio l dalis			59 straipsnio 2 dalies b punktas		13 straipsnio 6 dalis
					2 straipsnis			59 straipsnio 3 dalis		214 straipsnio 1 dalis
					3 straipsnis			59 straipsnio 3 dalis		214 straipsnio 1 ir 2 dalių pirma ir antra pastraipos
					4 straipsnis			59 straipsnio 3 dalis		247 straipsnio 1 dalis
					5 straipsnio 1 dalis			59 straipsnio 4 dalis		246 straipsnis
					5 straipsnio 2 dalis					254 straipsnio 1 dalis
					6 straipsnis			59 straipsnio 5 dalis		254 straipsnio 2 dalis, 255 straipsnio 1–2 dalys
					7 straipsnis			59 straipsnio 5 dalis		249 straipsnio 1 dalis, 252 ir 253 straipsniai

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
					8 straipsnis			59 straipsnio 5 dalis		245 ir 246 straipsniai, 258 straipsnio 1 dalis
					9 straipsnis			59 straipsnio 6 dalis		218 ir 219 straipsniai, 258 straipsnio 1 dalis
					10 straipsnis			59 straipsnio 7 dalis		218 ir 219 straipsniai, 258 straipsnio 1 dalis, 260–263 straipsniai
					10a straipsnis			59 straipsnio 8 dalis		264 straipsnis
					10b straipsnis					257 straipsnis
					12 straipsnis	32 straipsnis	73 straipsnis	65 straipsnis	8 straipsnio 1 dalis	311 straipsnis
					I priedas			59 straipsnio 9 dalis ir II priedas		213–215, 218–246 straipsniai
					II priedas			59 straipsnio 9 dalis ir II priedas		215–217, 220–243 straipsniai
						1 straipsnio 2 dalis				267 straipsnis
						2 straipsnio b punktas				268 straipsnio 1 dalies b punktas
						2 straipsnio c punktą				268 straipsnio 1 dalies c punktą
						2 straipsnio d punktą				268 straipsnio 1 dalies d punktą
						2 straipsnio f punktą		2 straipsnio 1 dalies h punktą		13 straipsnio 9 dalis
						2 straipsnio g punktą				268 straipsnio 1 dalies a punktą

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
						2 straipsnio i punktas				268 straipsnio 1 dalies e punktas
						2 straipsnio j punktas				268 straipsnio 1 dalies f punktas
						2 straipsnio k punktas				268 straipsnio 1 dalies g punktas
						3 straipsnis				—
						4 straipsnis				269 straipsnis
						5 straipsnis				270 straipsnis
						6 straipsnis				271 straipsnis
						7 straipsnis				272 straipsnis
						8 straipsnis				273 straipsnis
						9 straipsnis				274 straipsnis
						10 straipsnis				275 straipsnis
						11 straipsnis				277 straipsnis
						12 straipsnis				278 straipsnis
						13 straipsnis				279 straipsnis
						14 straipsnis				280 straipsnis
						15 straipsnis				281 straipsnis
						16 straipsnis				282 straipsnis
						17 straipsnis				283 straipsnis
						18 straipsnis				284 straipsnis
						19 straipsnis				285 straipsnis
						20 straipsnis				286 straipsnis
						21 straipsnis				287 straipsnis
						22 straipsnis				288 straipsnis
						23 straipsnis				289 straipsnis
						24 straipsnis				290 straipsnis
						25 straipsnis				291 straipsnis
						26 straipsnis				292 straipsnis

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
						27 straipsnis				292 straipsnis
						28 straipsnis				294 straipsnis
						29 straipsnis				295 straipsnis
						30 straipsnio 1 dalis				268 straipsnio 2 dalis
						30 straipsnio 2 dalis				296 straipsnis
						Priedas				276 straipsnis
							1 straipsnio 1 dalies d punktas			—
							1 straipsnio 1 dalies g punktas			13 straipsnio 14 dalis
							1 straipsnio 1 dalies q punktas			—
							1 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 3 dalis		—
							2 straipsnio 1 dalis			2 straipsnio 3 dalis
							3 straipsnio 2, 3 ir 8 dalys			9 straipsnis
							3 straipsnio 5 ir 7 dalys			10 straipsnis
							3 straipsnio 6 dalis			—
							5 straipsnio 2 dalies antra ir trečia pastraipos			15 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa ir 3 dalies antra pastraipa
							6 straipsnio 5 dalies pirma ir antra pastraipos			21 straipsnio 1 dalis

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
							7 straipsnio e punktas			23 straipsnio 2 dalies f punktas
							8 straipsnis	12 straipsnis		24 straipsnio 1 dalis
							12 straipsnis			208 straipsnis
							16 straipsnio 9 dalis	30 straipsnis		69 straipsnis
							18 straipsnio 1–6 dalys			73 straipsnis
							18 straipsnio 7 dalis			—
							19 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirma įtrauka			74 straipsnio 1 dalis
							19 straipsnio 1 dalies antros pastraipos antra įtrauka			74 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
							19 straipsnio 1 dalies antra pastraipa ir 2 bei 3 dalys			74 straipsnio 4–7 dalys
							21 straipsnis			209 straipsnis
							25 straipsnis			—
							26 straipsnis			—
							32 straipsnis			—
							34 straipsnis			182 straipsnis
							35 straipsnis			186 straipsnis
							36 straipsnio 1 dalis			185 straipsnio 1 dalis
							36 straipsnio 2 dalis			185 straipsnio 4 dalies pirmas sakinys
							III priedo A dalis			185 straipsnio 6 dalis

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
							36 straipsnio 3 dalis			185 straipsnio 7 dalis
							41 straipsnis			147 straipsnis
							42 straipsnio 1–3 dalys			148 straipsnio 1, 3 ir 4 dalys
							43 straipsnis			149 straipsnis
							45 straipsnis			—
							48 straipsnis			160 straipsnis
							49 straipsnis			159 straipsnis
							51 straipsnio 2 dalies a–g punktai			162 straipsnio 2 dalies a–e, g ir h punktai
							51 straipsnio 3 ir 4 dalys			163 straipsnis
							52 straipsnio 1 dalis			169 straipsnis
							55 straipsnio 1 ir 2 dalys			166 straipsnio 1 ir 2 dalys
							56 straipsnis			167 straipsnis
							59 straipsnio 1 ir 2 dalys	52 straipsnio 1 ir 2 dalys		177 straipsnio 1 ir 2 dalys
							59 straipsnio 3 ir 6 dalys	52 straipsnio 3 ir 4 dalys		—
							60 straipsnio 1 dalis			305 straipsnio 2 dalies antra ir trečia pastraipos
							60 straipsnio 2 dalis			305 straipsnio 3 dalis
			31 straipsnis				61 straipsnis			43 straipsnis
							65 straipsnis	55 straipsnis		301 straipsnio 1 ir 3 dalys

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
							66 straipsnis			308 straipsnis
							67 straipsnis	53 straipsnis		297 straipsnis
							68 straipsnio 1 dalis			—
							71 straipsnis			—
							72 straipsnis			310 straipsnis
							I priedas			II priedas
							III priedas			185 straipsnio 2 dalies a–c punktai, 3 dalis ir 5 dalies pirma pastraipa
							IV priedas			—
							V priedas			VI priedas
							VI priedas			VII priedas
								1 straipsnio 2 dalies d punktas		11 straipsnis
								2 straipsnio 1 dalies a punktas		13 straipsnio 7 dalis
								2 straipsnio 1 dalies b punktas		—
								2 straipsnio 1 dalies h punktas		13 straipsnio 9 dalis
								2 straipsnio 1 dalies o punktas		13 straipsnio 25 dalis
								2 straipsnio 1 dalies p punktas		13 straipsnio 26 dalis
								2 straipsnio 1 dalies q punktas		210 straipsnio 3 dalis
								2 straipsnio 2 dalis		—

Direktyva 73/239/EEB	Direktyva 78/473/EEB	Direktyva 87/344/EEB	Direktyva 88/357/EEB	Direktyva 92/49/EEB	Direktyva 98/78/EB	Direktyva 2001/17/EB	Direktyva 2002/83/EB	Direktyva 2005/68/EB	Direktyva 2007/44/EB	Ši direktyva
								4 straipsnio 2 dalis		15 straipsnio 5 dalis
								5 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa ir 2 dalis		17 straipsnio 1 ir 2 dalys, IIIC priedas
								9 straipsnio 1 dalis		21 straipsnio 4 dalis
								11 straipsnio 1 dalies b punktas		23 straipsnio 1 dalies b punktas
								15 straipsnio 3 dalis		32 straipsnio 2 dalis
								21 straipsnis		—
								45 straipsnis		—
								46 straipsnis		211 straipsnio 1 ir 2 dalys
								47 straipsnis		158 straipsnis
								48 straipsnis		161 straipsnis
								50 straipsnis		175 straipsnis
								51 straipsnis		176 straipsnis
								54 straipsnio 1 dalis		298 straipsnio 1 dalis
								61 straipsnis		308 straipsnis
								62 straipsnis		12 straipsnis
								63 straipsnis		307 straipsnis
								57, 58, 59 ir 60 straipsniai, II priedas		—
									1 straipsnio 4 dalis, 2 straipsnio 4 dalis ir 4 straipsnio 6 dalis	58 straipsnio 8 dalis
									8 straipsnio 2 dalis	312 straipsnis

2009 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 000 EUR per metus (*)
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per mėnesį (*)
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	700 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	70 EUR per mėnesį
ES oficialusis leidinys, C serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	40 EUR per mėnesį
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	500 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), kompaktinis diskas, leidžiamas du kartus per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	360 EUR per metus (30 EUR per mėnesį)
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

(*) Egzempliorių kainos: iki 32 puslapių: 6 EUR,
33–64 puslapiai: 12 EUR,
daugiau nei 64 puslapiai: kaina nustatoma kiekvienu atveju.

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame kompaktiniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Leidinių biuro leidžiamų mokamų leidinių galima įsigyti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LUKSEMBURGAS

LT